

قەللىسى

ئۆرھان پاموك

ھەلگىرى خەللى نۆبىلى ئەدەبىيات ۲۰۰۶

بەكر شوانى

لە توركييه وەرى گىراوہ

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

ئۆرھان پاموك

مەلگىرى خەلاتى نۆپىلى ئەدەبىيات ۲۰۰۶

قەلەي سىپى

بەكر شوانى

لە توركىيەۋە ۋەرى كىپراۋە

ناوی کتیب: قه‌لای سپی - پژمان

نووسینی: نۆرمان پاموک

وه‌رگیزانی له‌ تورکییه‌وه: به‌کر شوانی

بلاوکراوه‌ی ئاراس- ژماره: ۹۰۵

ده‌ره‌ینانی هونه‌ریی ناوه‌وه: ئاراس نه‌کرهم

به‌رگ: مریه‌م موته‌قییان

چاپی دووهم: ۲۰۰۹

له‌ به‌رژه‌به‌رایه‌تی گشتیی کتیبخانه گشتیه‌کان له‌ هه‌ولێر ژماره ۲۲۴۷ی

سالی ۲۰۰۹ی دراوه‌تی

"پیشبینی کردنی ئەوەی کە سێکی مایەیی بایەخ پێدانى ئێتمە تێکەڵ
بەرەگەزەکانى ژيانى ناديار و، بارى تەقاي ناديارى کەشى،
سەرنج پراکێش بوو و، بێرکردنەو لەوێ تەنیا بەخۆشەوێستى
ئەووە دەتوانى پى بێنێنە ژيانەو، ئەگەر ئاماژە نەبێت بۆ دەسپێکی
ئەھىنیک، ئەدەى چ واتایەکی تر دەگەيەنێت؟"

ی. ک. قەرەوسمان ئۆغلو
لە مارسیل پرۆست-هەو وەری گێراوە

ئۆرھان پاموك

سالى ۱۹۵۲لە ئەستەنبول لە دايك بوو. لە مالباتىكى ھاوشىۋەى مالباتەكانى ناو رۆمانەكانى "جەودەت بەگ و كورەكانى" و "كتىبى پەش"، لە نىشان تاشى، بەشەشارى دەولەمەندىشىن و بە رۆژئاوايىبوۋى ئەستەنبول پى كەشتوۋە. ۋەك خۇشى لە كىتەبى ئۆتۈيۈگرافى ئەستەنبولدا باسى كىردۈۋە، لە مىندالىيەۋە تا تەمەنى ۲۲ سالى خورى داۋمە نىگاركتىشان و پىتى ۋا بوۋە لە داھاتوۋدا دەپت بەنىگاركتىش. قۇناغى ئامادەيى لە قۇتابخانەى (Robert College) ى ئەمىركايى لە ئەستەنبول خوتىندۈۋە، دۋاى سى سال خوتىندى نىگاركتىشى و بىناسازى لە زانكۆى تەكنەلۇجىي ئەستەنبول، تى دەكات نابىت بە بىناساز و نىگاركتىش، بۆيە دەست لە خوتىندى ھەلدەگرىت. لە زانكۆى ئەستەنبول دەست دەكات بە خوتىندى رۆژنامەگەرى. پاموك لە تەمەنى بىست و سى سالىيەۋە بىرپار دەدات بىت بە رۆماننوۋس، دەست لە ھەموۋ شىتىكى تر ھەلدەگرىت، خۆى دەخزىنىتە سوۋچى مالىۋە و دەست دەداتە نوۋسىن.

رۆمانى يەكەمى، "جەودەت بەگ و كورەكانى"، سالى ۱۹۸۲، بىلۋ كرايەۋە، ئەم رۆمانە خەلاتى ئۆرھان كەمال و خەلاتى رۆمانى رۆژنامەى مىللىيەتى ۋەركىت. سالى دواتر، پاموك رۆمانى "مالى كپى خستە بازارەۋە. ئەم رۆمانە، پاش ۋەركىپرانى بۇ زمانى فەرمىسى، سالى ۱۹۹۱ خەلاتى (Prix de la Découverte Européenne) پى درا، رۆمانى "قەلاى سى"، چىرۆكى ناكۆكى و دۆستايەتى نىۋان كۆيلەيەكى فېنىسىيى و زانايەكى عوسمانى دەگىرپتەۋە و نوۋسەر لە سالى ۱۹۸۵دا بە چاپى گەياندۈۋە. پاش ئەۋەى سالى ۱۹۹۰ بۇ زمانى ئىنگىلىزى و چەند زمانىكى ترى رۆژئاۋايى ۋەركىپرا، يەكەم رۆمان بوۋ ناۋيانكى پاموكى گەياندە ئاستى نىۋەدەۋلەتى، سالى ۱۹۸۵ خۆى و

هاوسهري چوونه ولاته يه ککرتووه کانی نه مريکا و ماوهی سئ سال له زانکوی کولومبيا له نيويورک وک "زانای ميتوان" کاری کرد. لهوئ، به شتيکی زوری پښماني "کتیبي پښتني نووسی. نووسه له پښمانه دا، له میانه ی پاريزمريکه وه که به دواي هاوسهري ونېووی خويدا دمکه ريت، باسی کولان و شه قامه کانی نه سته نېول، رابردووی شار، پتکها ته و رايه له کانيمان بډ دهگيرپته وه. "کتیبي پښتني سالی ۱۹۹۰ له تورکيا بللو کرایه وه و دواي وهرگيرپانی بډ زماني فهرنسي، خه لاتی (Prix France Culture) ی وهرگرت. "کتیبي پښتني"، نه زمونځکه باس و خواسی زوری هه لگرتووه و ناويانگی پاموکی زیاتر به تورکيا و جيهاندا بللو کرده وه.

"ژيانی نوئ" پښمانتيکی تری پاموکه و به سهرهاتی فيرخوانتيکی زانکو دهگيرپته وه که دهگيرپته ژير کاریگري کتيبيکی جادوو ناميزه وه. نه م پښمانه سالی ۱۹۹۴ بللو کراویميه وه و ژماريه کی پخوانی له فروشتندا تومار کرد. نووسه، سالی ۱۹۹۸ پښماني "من ناوم سووره" ی بللو کرده وه. نه م پښمانه چيرپکی و مستایانی نيگارکيشی عوسمانی و ئیرانی و جيهانی پښناوامان بډ دهگيرپته وه. سالی ۲۰۰۲ له فرنسا خه لاتی (Prix du Meilleur Livre étranger)، له ئيتاليا خه لاتی (Grinzane Cavour) و سالی ۲۰۰۲ له ئيرلندا خه لاتی (International Impac-Dublin) ی وهرگرت. پاموک له ناوه راستی سالانی نه وه دی سدهی رابردووه دهستی دايه و تارنووسين له بواره کانی مافی مروق و نازادی بير و پا دهرپيندا و که و ته پرخنه گرتن له دهولتي تورکيا، به لام خوی زور به سياسه ته وه سهرقال نه کرد. گولېژيتيکی له وتاره نه دهی و کولتورييه کانی بډ پښنامه و گؤفاره ناوه خویي و دهره کيه کان کؤ کرده وه و سالی ۱۹۹۹ له دوو توپي کتيبيکدا به ناوی "پهنگه کانی تر" به چاپی گهياندا. سالی ۲۰۰۲ پښماني "به فر" ی بللو کرده وه و نووسه خوی "به يکه مين و دواين رښماني سياسی" ی داده نيټ. پروداوه کانی "به فر" له شاری قارس دهقه ومين و ئيسلامی سياسی، سوپا، لايست و توندوتيزی و ناکوکيه کانی نيوان نه ته و په رستانی کورد و تورک دهخاته به رچاوان. نووسه به م پښمانه شتوانتيکی نوټی نووسيني پښماني سياسیي تاقی

کردهوه. پۆژنامه‌ی نیویۆرک تایمز له ساڵی ۲۰۰۴دا پۆمانی "بەفر"ی خسته پیزی باشتترین ۱۰ کتیبی ساڵهوه لهسەر ئاستی جیهان. "تهستهنبول" کتیبکی تری ئۆرهان پاموک له ساڵی ۲۰۰۲دا چاپ کراوه. نووسەر لهو کتیبهدا، بیرهوهرییهکانی خۆی تا ته‌مه‌نی ۲۲ ساڵی ده‌گێژێته‌وه. ئه‌و کتیبه‌ شیعەر ئامیزه‌ی نووسەر به‌ وێنه‌ی ئه‌لبومی تایبه‌تی نووسەر خۆی، وێنه‌ی هونه‌رمه‌ندانی نیگارکێشی بیانی و ناومخۆیی پازێندراوته‌وه و پۆلێنکردنیشی کارێکی دژواره‌.

"مۆزمخانه‌ی پاکیزه‌یی" نوێترین پۆمانی پاموک له‌ هاوینی ۲۰۰۸دا که‌وته‌ بازاره‌وه‌ و مانگیك دوا‌ی بڵاویونه‌وه‌ی به‌ زمانی تورکی، وه‌رگێردرایه‌ سه‌ر ۲۰ زمانی زیندووی جیهانی. یه‌که‌م کاری نووسه‌ره‌ له‌ دوا‌ی وه‌رگرتنی خه‌لاتی ئه‌ده‌بیاتی نۆبێل و سه‌رانسه‌ریش بۆ ئه‌فین و پۆمانسییه‌ت ته‌رخان کراوه‌.

به‌ زمانی کوردی و به‌ کوردستانه‌وه‌، به‌رهمه‌کانی ئۆرهان پاموک به‌ زیاتر له‌ ۵۰ زمان له‌ ۱۰۰ و هێنده‌ خه‌لاتی جیهاندا ده‌مخوێندرنه‌وه‌. پاموک ساڵی ۲۰۰۵ خه‌لاتی ناشتی کۆیه‌ندی و ه‌شانخانه‌کانی ئه‌لمانیای وه‌رگرت. ئه‌مه‌ دیارترین خه‌لاتی بواری کولتووری ئه‌لمانیایه‌ و له‌ ساڵی ۱۹۵۰وه‌ دابه‌ش ده‌کریته‌. خه‌لاتی سالانه‌ی (Le Prix Médicis étranger) بۆ باشتترین پۆمانی بیانی له‌ فره‌نسا، ساڵی ۲۰۰۵ به‌ پۆمانی "بەفر" په‌وا بیندرا. نووسه‌ر له‌ هه‌مان سالدا خه‌لاتی (Richarda Huch)ی وه‌رگرت. ئه‌و خه‌لاته‌ هه‌ر سێ سال جارێک له‌ شاری دارمشتادتی ئه‌لمانیا ده‌دریت به‌ "که‌سایه‌تی خاوه‌ن بیری نازاد و هه‌لوێسته‌ی بویرانه‌." گۆڤاری (Time) له‌ ساڵی ۲۰۰۶دا ئۆرهان پاموکی وه‌ک یه‌کێک له‌ ۱۰۰ که‌سایه‌تی کاریگه‌ری سال هه‌لبژارد. پۆمانی "بەفر" له‌ هه‌مان سالدا خه‌لاتی (Le Prix Méditerranée étranger)ی پتی درا. پاموک ئه‌ندامی شانازیی (American Academy of Arts and Lettes)ی ئه‌مه‌ریکی و ئه‌ندامی شانازیی ئه‌کادیمیای زانستی مرقی چین، نووسه‌ر ساڵی ۲۰۰۶ خه‌لاتی نۆبێلی ئه‌ده‌بیاتی وه‌رگرت و بوو به‌ دووهم لاوترین که‌س له‌ میژووی پێدانی خه‌لاتی نۆبێلدا.

پیشہ کی

نہم دستنوسہم لہ سالی ۱۹۸۲ء لہ ناو پاشماوہی "نہرشیف تی سہر بہ قایمقامیہ تی گہزہدا کہ کردوہم بہ خوو گشت هاوینیک ہفتہ یک سہروہنی دہکم، دۆزیہوہ، دستنوسہ کہ لہ بنی سندووقیکی تۆزایی پ لہ فرمان، بہ لگہی تاپق، تۆماری دادگا و دہفتہری فرمیدا بوو، لہ بہر نہوہی بہرگیگی بہنہخش و نیگاری زہرفی تی گیرابوو، و بہ دستنوسیکی بق خویندہنہو شیاو نووسرابوو، لہ ناو بہ لگہنامہ زہرد ہ لگہراوہکانی دہولتدا دہدروہشایہوہ و بریسک و باسکی بوو، لہ جیدا سہرنجمی پاکیشا، پیم وا بیت دستیکی نامق، و ہک نہوہی مہبہستی بوویدت لہ رادہی واقورماوی من بیاتہ سہرئ، سہردپڑیکی لہ پڑہی یہ کہ می کتیبہ کہدا نووسیہوو: "زړکوری لٹفہ دروو، هیچ سہردپڑیکی تریشی بہ سہرہوہ نہ بوو، دستیکی منداکارانہ، لہ پراویز و بۆشایی پڑہکاندا وینہی مرۆگہلی سہر بچوکی کیشابوو، ہمووشیان جلوہرگی پ لہ قۆچہیان پۆشیہوو، یہ کسہر بہ چپڑیکی زۆرہوہ کتیبہ کہم خویندہوہ، زۆر دلم تی چوو، بہ لام لہ بہر نہوہی لہوہ تہمبہ لٹر بووم بتوانم بہ نووسین دانہ یہ کی لہ بہر بگرمہوہ، بہ قۆستہوہی متمانہی فرمانبہرہ کہی نہوئ، چونکہ لہ سۆنگہی پۆز لی کرتنمہوہ چاودیریمی نہدہ کرد، لہ چاوتروکاندنیکدا کتیبہ کہم لہو زبڵخانہ یہی تہانہت قایمقامی لاویش بہ "نہرشیف" ناوی نہدہ برد، دزی و ہلم دایہ بنی جانتاکہ مہوہ،

رۆژانی سہرنا، جگہ لہ خویندہنہوہی لہ سہریہ کی، نہمدہ زانی چی تر بکہم، بہوئ نہوہی ہیشتا لہ میژوو بہ گومان بووم، ویستم لہبری بہ ہای زانستی و کولتوری و ئانتروپۆلۆجی، یان "میژووی تی کتیبہ کہ، زیاتر بایہ خ بہ بہ سہرہاتی ناوی بدہم، نہمہش منی بہرہو لای چپڑکونوس خۆی رادہ کیشا.

له‌بەر ئه‌وه‌ی خۆم و هاوڕێکانم ناچار بووین زانکۆ به‌جێ به‌یڤلین، گه‌ڕایووومه‌وه
 سه‌ر کاری ئه‌نسکلۆپیدی که پیشه‌ی باپیرم بوو: له‌و سه‌روه‌نده‌دا به‌خه‌یال‌مدا
 هات په‌رمگرافیک ده‌رباره‌ی نووسه‌ری کتێبه‌که له‌ ئه‌نسکلۆپیدیای "ناوداران‌دا"
 که خۆم سه‌ریه‌رشتیی به‌شی میژووهمکه‌یم ده‌کرد، دابنریت.

به‌و جۆره‌، ئه‌و کاتانه‌ی دوای کاری ئه‌نسکلۆپیدی و خواردنه‌وه بۆم
 ده‌مانه‌وه، به‌م کاره‌ ته‌رخانم کرد. پاش گه‌ڕانه‌وهم بۆ سه‌رچاوه‌ بنه‌په‌تییه‌کانی
 سه‌رده‌می نووسینی کتێبه‌که، ده‌ستبه‌جێ بۆم ده‌رکه‌وت هه‌ندیک له
 رووداوه‌کانی ناو به‌سه‌رهاته‌که ره‌نگدانه‌وه‌ی راستیه‌یه‌کان نین: بۆ نمونه، له
 ماوه‌ی پێنج ساڵ فرمانه‌په‌وایی باشوه‌زیر کۆپرولودا له‌ ئه‌سته‌نبوڵ ئاگرێکی
 گه‌وره‌ که‌وتووئه‌وه، به‌لام هه‌یج به‌لگه‌یه‌ک نه‌بوو بۆ نه‌خۆشییه‌کی شایه‌نی
 باس، به‌تایبه‌تیش بۆلایه‌وه‌ی په‌تایه‌ک له‌و جۆره‌ی له‌ کتێبه‌که‌دا باسی لێوه
 کراوه. ناوی برێک له‌ وه‌زیره‌کانی سه‌رده‌م به‌هه‌له‌ نووسرا‌بوون، هه‌ندیکیشیان
 جێگۆرکێ به‌ ناوه‌کانیان کرابوو، ته‌نانه‌ت به‌شێکیان گۆڕدرا‌بوون! ناوی
 گه‌وره‌ی ئه‌ستیره‌ناسانیش له‌گه‌ڵ ئه‌و ناوانه‌ی له‌ تو‌ماره‌کانی کۆشکدا
 هه‌بوون، یه‌کیان نه‌ده‌گرتوه‌وه، به‌لام به‌هۆی ئه‌وه‌ی پێم وا بوو ئه‌م خا‌له
 پایه‌یه‌کی گرینگی له‌ کتێبه‌که‌دا هه‌یه، له‌سه‌ری پاره‌ستم. له‌لایه‌کی دی،
 "زانیا‌رییه‌کانمان" له‌ باره‌ی میژوووه‌وه، به‌شێوه‌یه‌کی گشتی رووداوه‌کانی ناو
 کتێبه‌که‌یان پشت‌راست ده‌کرده‌وه. بگه‌ر له‌ هه‌ندیک له‌ ورده‌کارییه‌
 بچوکه‌کانیشدا ئه‌و "راستی‌یه‌م بینی: رووداوی کوژرانی حوسێن ئه‌فه‌ندی
 گه‌وره‌ی ئه‌ستیره‌ناسان و پاره‌ که‌روێشکی سو‌لتان محمه‌دی چاره‌م له
 کۆشکی میراخۆر له‌گه‌ڵ هه‌مان شێوازی گێڕانه‌وه‌ی نه‌عیمه‌دا یه‌ک ده‌گرتوه‌وه.
 ئه‌وه‌شم به‌خه‌یال‌دا هات له‌وانه‌یه‌ نووسه‌ر زۆری هه‌ز له‌ خۆێندنه‌وه و خه‌یال
 ئافراندن بووبێت، بۆیه پێ ده‌چێت ئه‌و جۆره‌ سه‌رچاوانه و چه‌ند کتێبێکی
 تریشی بۆ به‌سه‌رهاته‌که‌ی به‌ ده‌ست هێنا‌بێت و له‌وانه‌یه‌ برێک شتی لێیان
 وه‌رگرت‌بێت. هه‌رچه‌نده‌ نووسه‌ر ده‌لێت ئه‌ولیا چه‌له‌ببێ ناسیوه، به‌لام پێ
 ده‌چێت ته‌نیا کتێبه‌کانی خۆێند‌بێته‌وه. وای بۆچووم له‌وانه‌یه، وه‌ک له

نمونه‌کافی تریشدا ده‌بندریټ، پیچه‌وانه‌ی نه‌مه‌ش راست بیټ. هه‌ولم دا له گه‌ران به‌دوای شوټنه‌واری نووسه‌ری چیرۆکه‌مه‌دا بئ ئومید نه‌م، به‌لام نه‌نجامی به‌دواداگه‌ران و لیڤکۆلینه‌وه‌کانم له کتیب‌خانه‌کافی نه‌سته‌نبول، زۆربه‌ی ئومیده‌کانمی دایه‌ دم ئاموه. نه‌متوانی نه له کتیب‌خانه‌ی کۆشکی توقایی و نه له کتیب‌خانه‌کافی تر هیچ کام له لیڤکۆلینه‌وه و کتیبانه‌ بدۆزمه‌وه که له ماوه‌ی نێوان سالانی ۱۶۵۲ و ۱۶۸۰ دا بۆ سولتان محمه‌دی چواره‌م نووسراون. ته‌نیا سه‌رده‌واوێکم که‌وته‌ ده‌ست: "خۆشنووسی چه‌په‌وانه" که له به‌سه‌ره‌اته‌که‌دا ناوی هاتوه، له کتیب‌خانه‌دا پاشماوه‌ی تری هه‌بوو. ماوه‌یه‌ک دوای ئهم کاره‌ که‌وتم، به‌لام نیدی بێزار بووم. زانکۆکافی نیتالیام به‌نامه‌ داگرتبوونه‌وه، به‌لام وه‌لامی ئومید لی براوم له‌وانه‌وه بۆ ده‌هاته‌وه: به‌پشت‌به‌ستن به‌ناوی نووسه‌ر که له کتیبه‌که‌ خۆیه‌وه ده‌رده‌چیت، به‌لام له‌سه‌ری نه‌نووسراوه، له گۆرستانه‌کافی گه‌بزه و جه‌نه‌تحیسار و ئۆتسکودار ده‌ستم به‌گه‌ران کرد، به‌لام سه‌رکه‌وتوو نه‌بووم: به‌و جۆره‌ ده‌ستم له گه‌ران به‌دوای شوټنپیدا هه‌لگرت و به‌پشت‌به‌ستن به‌ناوه‌پۆکی به‌سه‌ره‌اته‌که، په‌ره‌گرافی پتووستم بۆ نه‌نسکلۆپیدیا نووسی. وه‌ک به‌ترسه‌وه پتیشبینیم کردبوو، ئه‌و په‌ره‌گرافه‌یان چاپ نه‌کرد، به‌لام نه‌ک له‌به‌ر نه‌بوونی به‌لگه‌ی زانستی، بگه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌سی باسکراو له کتیبه‌که‌دا وه‌ک پتووست ناسراو نه‌بوو.

له‌وانه‌یه زیاتر شه‌یدا بوونم به‌م به‌سه‌ره‌اته‌ له‌م سۆنگه‌یه‌وه بوویټ. ته‌نانه‌ت ماوه‌یه‌ک بیرم کردوه ده‌ست له کار بکێشمه‌وه، به‌لام کاره‌که‌م و هاوپی‌کانم خۆشه‌دووست. به‌و جۆره، ماوه‌یه‌ک تووشی هه‌ر که‌سی‌ک ده‌بووم، به‌سه‌ره‌اته‌که‌م بۆ ده‌گێرایه‌وه، به‌لام وه‌ک که‌سی‌کی دۆزه‌ره‌وه‌ی به‌سه‌ره‌ات نا، بگه‌ر جۆری که‌سی‌ک که خۆی نووسییتی. بۆ ئه‌وه‌ی بتوانم سه‌رنجی زیاتر بۆ سه‌ری رابکێشم، ئاماژه‌م بۆ به‌های سیمبۆلی کتیبه‌که‌ ده‌کرد، ده‌مگوت باس له راستیه‌کافی ئهم سه‌رده‌مه‌مان ده‌کات، له میانه‌ی ئهم به‌سه‌ره‌اته‌وه له پۆڤکاری ئهم‌پۆمان تئ ده‌که‌ین و شتی تری له‌و باب‌ه‌ته. هه‌ره زیاتر لاوانی

سه و داسه ری بابتگه لی و مک سیاست و توندوتیژی و دیموکراسی بایه خیان بهم قسانم ددها، به لأم ئهوانیش و مک هاوریانی دهوری میژی خواردنه و هم، پاش ماوه یه کی کورت به سه رهاته که میان له بیر کرد. پروفیسوری کی هاوریتم، پاش ئه وهی له سه ره پیداکرتنی خۆم چاوئیکی به په رهکانیدا گیرا، دهستنووسه که یی بۆم که پانده وه و کوتی: "له ماله له تهخته دروستکراوه کانی کۆلانه کانی پشته وهی نهسته نبولدا به دهیان هزار دانه له م جۆره دهستنووسانهی لیوانلیو له به سه رهاتهی له وشیهویه هیه. نه کهر دانیشتووانی ئه م مالانه له سه ره دۆلابی بهرز هه لیان نه گرتبان له ترسی ئه وهی پتیا ن وایه قورنانه، ئه واه په ره په ره بۆ که مرگردنی سوپا کانیان دهیاندرین."

به و جۆره، به هاندانی کچیکی چاویلکه له چاو و بهرده واه جگهره به دهسته وه، بیرارم دا کتیبه که که هیشتا بی وچان دهخوینده وه، چاپ و بلۆ بکه مه وه. خوینهرام بۆیان روون ده بیته وه له گواستنه وهی کتیبه که دا بۆ سه ره زمانی تورکیی هاوچهرخ، پیره ویم له هیچ شیوازکی تایبته نه کردوه. دهستنووسه که م له سه ره میزتیک دانا بوو، پاش ئه وهی دوو سێ رسته م لی دهخوینده وه، دهچوومه بهرده م میزتکی تر له ژوو ریکی دی، ئه وهی له خه یالما ده مایه وه، هه ولم ددها به وشه و دهسته واژه ی ئه م پۆژگاره بینووسمه وه. خۆم ناوی کتیبه که م دانه نا، بگه نه وه دهرگای چاپ و بلۆ کردنه وهیه دای نا که رازی بوو بلۆی بکاته وه. ئه وانه ی پیشکیش کردنه که ی سه ره مای ئه م کتیبه دهخویننه وه، له وانه یه بیرسن داخۆ ئه م شیوازه واتایه کی تایبته ی هیه؟ بینینی شته کان و مک ئه وهی هه موویان پتیه وندیان پتیه که هه بیت، پتیه وایت یه کیکه له نه خۆشییه کانی ئه م سه ره ده مه. منیش له بهر ئه وهی تووشی هه مان نه خۆشی بووم، ئه م به سه رهاته بلۆ ده که مه وه.

ئەو كاتەى كەشتىيەكانى تورك پىيان پىمان بىرى، لە ئىنىسىياوۋە بەرەو ناپۆلى دەچووين. ھەموو كەشتىيەكانى ئىمە بەسەر يەكەوۋە سى دانە بوون، بەلام ھىنەكانى ئەوان لە ناو تەم و مژەكەوۋە سەريان دەرەھىنا و ھىندە زۆر بوون، ئەوسەريان ديار نەبوو. لەپى ترس و شلەژان بالى بەسەر كەشتىيەكەماندا كىشا؛ سەول لىدەرەكانمان، لەبەر ئەوۋى زۆربەيان تورك و مەغرىبى بوون، ھاۋارى خۆشيان لى بەرز بووۋە. دەمارەكانى مېشكمان گرژ بوونەوۋە. كەشتىيەكەى ئىمەش، ۋەك دووانەكەى دى، بەرەو وشكايى، پووى لە پۇژناۋا كرد، بەلام نەمانتوانى بەخىرايىي ئەواندا بگەين. ھەرچۆنكى بىت، كاپىتنى كەشتىيەكەمان لە ترسى ئازاردان لە كاتى بەدىل گرتندا، دەستورى نەدەدا كۆيلە سەول لىدەرەكان قايمىتر قامچىپىژ بگرىن. سالانى دواتر زۆر بېرىم لى كىردەوۋە و بۆم دەرگەوت لە سۆنگەى ترسى ئەو كاپىتنەوۋە بوو پەوتى ژيانى من بەتەۋاۋى كۆرۈنى بەسەردا ھات.

ئىستاش پىم وايە تەنانت ئەگەر كاپىتنەكەمان نەكەوتبايە ژىر كارىگەرى ئەو ترسە كورتخايەنەشەوۋە، ئەوا پەوتى ژيانى من لەو ساتەدا ھەر دەكۆردا، زۆربەى خەلك دەزانن ھىچ شىتېك پىشتىر لە ژياندا يەكلايى نەكراۋەتەوۋە و ئاگادارن ھەموو بەسەرھاتەكان لە راستىدا زنجىرەى كۆمەلە پىككەوتىكن، كەچى تەنانت ئەوانەى پەييان بەم راستىيەش بىردوۋە، كاتىك لە قۇناغىكى ژياندا ئاۋىر بۆ دواۋە دەدەنەوۋە، ھىسسىيى چارەنوسىيىكى ھەتمى بۆ پىوداۋەكانى پابىردوۋيان دەكەن. مەنىش بەقۇناغىكى لەو جۆردا تى پەرىم: ئىستا شىۋەى كەشتىيى لە تەم و مژەوۋە دەرچوۋى توركەكان، ۋەك تارمايى دەھىنمە بەر زەينى خۆم و بەدەم نووسىنەوۋەى كىتەبەكەمەوۋە لەسەر مېزىكى

کۆن، وای بۆ دەچم کاتی ئەو هاتوو بەسەرھاتی خۆم لە سیرەوہ بۆ پیاو
بگێرمەوہ.

کاتیک کاپتەن کەمان بینی و دوو کەشتییەکی تر بەنیوان کەشتییە
تورکییەکاندا ھەلھاتن و خۆیان لە تەم و مژدا وین کرد، ئومیدیکی بەبەردا
هاتوہ. لە ژێر پالەپەستۆی ئیمەشدا گیرەتی دایە بەر خۆی و توانی دیلەکان
بجوولێت، بەلام زۆر دواکەوتبووین. جگە لەوہش، ئەفینی نازادی دیلەکانی
ھێنابوو جۆش و بەزۆری قامچیش گوێراپەلی فەرمان نەدەبوو. زیاد لە دە
کەشتیی تورک بەشیوہی پەنگاوەنگی خۆیانەوہ دیواری تەمە
وہر سەرکەمەیان شەق کرد و بەجاریک بەرھو پوومان هاتن. کاپتەن کەمان،
ئەمجار پێم وایست بەمەبەستی بەزاندنی دوژمن نا، بگرە بۆ زالبوون بەسەر
ترس و شەرمی خۆیدا، بپاری دا شەپ بکات؛ دەستووری دا قامچی
وہشینەکان بپەبەزەییانە بکەوێت ویزە دیلەکان و تۆپەکانیش ناگر بدرێن؛
بەلام ئەم ئارەزووی شەپ، وەک چۆن درەنگ گری گرت، بەزوویش کوژایەوہ و
خامۆش بوو. لە لاوہ کەوتینە بەر ھێرشێکی چڕ، ئەگەر دەستبەجێ خۆمان بە
دەستوہ نەدایە، کەشتییەکانەمان نەبوو. بۆیە بپاریمان دا ئالای خۆ بە
دەستوہدان بەرز بکەینەوہ.

ئەو کاتە لە دەریای مەنگدا چارپێی کەشتییە تورکییەکانمان دەکرد،
دایەزیمە خواروہ بۆ کابینەیی خۆم، ھەر وەک ئەوہی چاوہ پێی هاتنی چەند
دۆستیک بم، ئەک کۆمەڵیک دوژمن کە سەرتاپای ژیانم دەگۆپن، دەستیکم
بەشتوہماندا ھێنا و رێکم خستەوہ، سندوقە بچووکیەکەم کردوہ و
داماوانە دەستم بەناو کتیبەکاندا گێرا. بەدەم ھەڵدانەوہی پەرمەکانی
کتیبەیکەوہ کە لە فلۆرنسا بە پوولتیک زۆر کرپیووم، فرمیسک پڑایە
چاوانەوہ. بانگکردن و دەنگی ھەنگاوە شەژاوەکان و ژاوەژاوی دەروہی
کابینەکە دەگەشتە بەر گۆتم. کەمیک دواتر بەخەیاڵدا ھات لە کتیبەکی
بەردەستم دوور بگەمەوہ، بەلام وام نەکرد، بگرە دەموست بیر لە نووسراوی
سەر پەرمەکانی بگەمەوہ. وەک بلایت ھەموو رابردووم، لە نیوان بیر و پستە و

هاوکی شەھەر کتێبە کەدا بیت و نەمە وێت لە دەستی بدهم، بە منجە منج و وەک
 کەسێک تەکا و نزا بکات، کەوتەمە خۆتەندەوێ ئێو دێرانە ئێ کەوتنە بەرچاوم،
 دەموست کتێبە کە بەتەواوی لە هزری خۆمدا هەلبکۆلم، بۆ ئەوێ کاتێک
 ئەوان هاتن، من لە داها توودا بیر لەوان و پەفتارەکانیان نەکەمەو، بگرە
 بتوانم پەنگەکانی رابردووم جۆری وشە خۆشەویستەکانی کتێبێکی
 بەئەقینەو لە بەرم کردووم، بێنەو یادم.

ئەو سەر دەمە من مەرقەبێکی تر بووم و دایک و دەزگیرانی و دۆستەکانی
 بەناوێکی دی بانگیان دەکرد. هێشتا ئەو کەسە کە هەر خۆم بووم، یان ئێستا
 پێم وایە خۆم بووم، جاروبار لە خەوندادەبینم، دواى هۆشیاربوونەو هوش
 دەبینم جەستەم نیشستووتمە سەر ئاو. ئەو مەرقەبە کە ئێستا بیر لە پەنگە
 کالەو بوو، پەنگی خەیاڵیی و لاتە هەرگیز نەبیندراوەکان، ئاژەلە
 ئەفسانەییەکان و پەنگی خەیاڵیی چەکە لە ئەقڵ بەدەرەکان دەکاتەو، ئەو
 کاتە تەمەنی بیست و سێ سال بوو. لە فلۆرنسا و فینیسیا "زانست و
 هونەر"ی خۆتەندبوو، باوەڕی وا بوو لە گەردوونناسی، بیرکاری، فیزیا و
 نیگارکێشیدا شارمەزایە. بێگومان زۆر بە خۆی دەنازی، زۆربەى شتە
 ئەنجامدراوەکانی پێش خۆی هەرس کردبوو، دەمی لە هەموو شتێکەو
 دەژەند، هیچ گومانى نەبوو لەوێ باشتریشی لە دەست دێت. بۆ وێنە بوو،
 دەیزانی لە هەمووان ژیرتر و داھێنەرتەر. بەکورتی، لاویکی ئاسایی بوو. هەر
 جارێک پێویست بکات رابردوویەک بۆ خۆم دابەشام، ناتوانم بڕوا بەخۆم
 بەیتم من هەمان ئەو لاوێ کە لەگەڵ خۆشەویستی خۆیدا سەبارەت بە ئەقین و
 نەخشەکانی و جیهان و زانست دەدا و زۆر بەشتیکی ئاسایی دەزانی
 ئەقیندارەکی پێی سەرسام بیت، بەلام بەو دلی خۆم دەدەمەو پۆزێک لە
 پۆزان کەسانێک بەپێشوی دێژەو ئەم نووسینانەم تا کۆتایی دێژەو و
 تێ دەگەن ئەو لاوێ من نەبووم. لەوانەیشە خۆتەنەرانى پشوو درێژ پۆزێک لە
 پۆزان، وەک ئێستای من، بیر لەو بکەنەو چیرۆکی ئەو کەنجەى بە دەم
 خۆتەندەوێ کتێبە خۆشەویستەکانییەو لە ژيان دوور کەوتەو، پۆزێک، لەو

شوځنه وهی لټی راونه ستاېوو، دهست پټی دهکاته وه.

کاتیک مه لوانه کان پټیان نایه سر که شتیبه که مان، کتیبه که م نایه وه
سندووق و چوومه وه دهره وه. له سر که شتیبه که پوژی حشر بو. همووانیان
له دهره کړی کړدېووه و پروت و قووتیان ده کړدنه وه. له پر بیرم چوو بڼ
نه وهی په شتیویه که بقوومه وه و خوځ مه لده مه ناوی دهریاوه، به لام بیرم کړدنه وه
له وانه یه له دواوه بهر تیرم به دن، یان بمگرن و دهستبه جی بمکوژن، جگه
له وهش، نه مده زانی چند له وشکاییه دهورین. سهره تا خوټیان له من
نه که یاند. کوټله موسلماننه کانی پژگار بوو له کوټ و پتومند هاواری خوشیان
لټی بهر ز دېووه وه. هندیکی شیان یه کسر دهستیان کړدېو بېوټله سندنه وه
له قامچی وه شنه کان. توژیک دواتر منیان له کابینه که مدا دوزیه وه، هاتنه
ژوړه وه، شتومه کانمیان به تالان برد. سندووقه کانیان بڼ که ران به دواوی زټېدا
ژړوژوړ کړد، پاش بردنی بریک له کتیبه کانم و همو شتومه که کانم،
یه کیکی تریان په یدا بوو. له کاتیکدا به دامای په ری یه که دوو کتیبی
پاشماوهی کتیبه کانم مه لده دایه وه، په لی منی گرت و بردمی بڼ لای یه کیکی له
کاپتنه کان.

نه و کاپتنه، دواتر زانیم جینټیواییه کی له ناین ه لکه راوهی و بووه به
موسلمان، په فتاری باشی له ته که مدا نواند. پرسپاری کړد داخو شاره زای چ
بواریکم. بڼ نه وهی نه ممکن به سهول لیدر، یه کسر باسی زانستی
که ردووناسیی خوځ و توانای ناراسته دوزینه وم له شهودا کړد، به لام
فراموش کرام. بڼ به پشته ستن به و کتیبی نه ناتومییه کی که بڼ میان
هېشتېووه، لافی پزیشکیم لټی دا. که میک دواتر که سیکی قوټېراویان
پیشانم دا، من گوتم نه شته رکه نیم. نه وان تووړه بوون، خریک بوو بمده نه
به شی سهول لیدان، کاپتن له و کاته دا کتیبه کانمی بینی و لټمی پرسی: داخو
سهرم له میز و لیدانی دل دهره چیت؟ به گوټنی: به لټی، سهری لټی دهره که م،
هم خوځ له سهول لیدری پاراست و هم چند کتیبیکیشم پټی پژگار کرا.
به لام نه م جیواو زبوونه مه لوانی دی، زوړ گران له سهرم که وت.

کرستیانه‌کانی تر، ئه‌وانه‌ی درابوونه به‌شی سه‌ول لیدان، یه‌کسه‌ر نه‌فره‌تیا ن لیم کرد. ئه‌گه‌ر له‌ ده‌ستیانه‌ به‌اتایه له‌ کۆکای که‌شتیی شوونی هه‌سانه‌وه‌ی شه‌وانمان منیان ده‌کوشت، به‌لام به‌زوویی پتوه‌ندی دانانم له‌گه‌ل تورکه‌کاندا، ترسی خستبووه به‌ر کرستیانه‌کان. ماوه‌یه‌کی که‌م به‌سه‌ر مردنی کاپتنه ترسنۆکه‌که‌ماندا تێ به‌ریبوو، جه‌سته‌ی سه‌ره‌وخوار هه‌لواسرابوو. قامچی وه‌شینه‌کان لووت و گوشتیان به‌ریبوو، بۆ ئه‌وه‌ی ببیت به‌په‌ند، به‌ستبوویانه که‌له‌کیکه‌وه و خستبوویانه ئاوی ده‌ریاوه. پاش ئه‌وه‌ی به‌ به‌کاره‌ینانی هۆشم، نه‌ک زانستی ئه‌ناتۆمی، به‌رینی چه‌ند تورکیکم تیمار کرد و به‌رینه‌کان له‌ خۆیا نه‌وه ساریژ بوونه‌وه، ئیدی هه‌مووان هاتنه‌ سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ی من پزیشکم. ته‌نانه‌ت چه‌ند دوژمنیکی ئیره‌یی پتبه‌ریشم، له‌وانه‌ی به‌ تورکه‌که‌یان گوته‌بوو ئه‌وه پزیشک نییه، شه‌و له‌ کۆکا به‌رینه‌کانی خۆیان پیتسانی من دا.

به‌که‌ژاوه‌یه‌کی به‌ باق و به‌ریقه‌وه به‌راینه ئه‌سته‌نبوله‌وه. ده‌گوترا سولتانی هیشتا منداڵ سه‌یرمان ده‌کات. به‌سه‌ر ستوونه‌که‌نه‌وه ئالایان هه‌لواسیبوو، به‌لای خواریشه‌وه، ئالا، وێنه‌ی دایه‌ مریه‌م و خاچه‌کانی ئیمه‌یان سه‌ره‌وخوار هه‌لواسیبوو، مۆله‌تیا ن به‌ره‌شه‌ خه‌لکه‌که‌ش دابوو له‌ خواره‌وه تیریارانیان بکه‌ن. ده‌نگی تۆپ له‌و کاته‌دا زه‌وی و ئاسمانی ده‌هه‌ژاند. که‌ژاوه‌که‌ ماوه‌یه‌کی درێژی خایه‌ند. من دواتر له‌ وشکاییه‌وه به‌خه‌مگینی و بێزاری و مێشکی و په‌وه سه‌یری به‌شی زۆریم کرد. که‌سانێکی زۆر له‌ به‌ر که‌رمای هه‌تاودا له‌ هۆش خۆیان چوون. له‌گه‌ل سه‌وراییی خۆرنشیندا له‌ قاسم پاشا له‌نگه‌رمان گرت. به‌مه‌به‌ستی به‌ردنمان بۆ به‌رده‌م سولتان، زنجیر خرایه‌ ده‌ست و پیمان، سه‌ربازه‌کانیشمان بۆ ئه‌وه‌ی ببنه‌ مایه‌ی گه‌لته و پتکه‌نین، ناچار کران زه‌یپۆشه‌کانیان به‌ پتچه‌وانه‌وه له‌ به‌ر بکه‌ن، ئه‌لقه‌ی ئاسنینه‌یان کرده‌ ملی کاپتن و ئه‌فسه‌ره‌کان، به‌ پێ رابواردن و شادمانییه‌وه فوویان به‌ که‌ره‌نا و ترامپیتی به‌تالان به‌ردووی ناو که‌شتیه‌که‌ماندا ده‌کرد. به‌و جۆره‌، به‌ده‌م گیرانی به‌زم و په‌رمه‌وه به‌راین بۆ کۆشک، خه‌لکی ئه‌مبه‌ر و ئه‌ویه‌ری پتکه‌کان به‌سه‌رمه‌ستی و په‌رۆشه‌وه بۆمانیان ده‌روانی. سولتان، بێ ئه‌وه‌ی ئیمه

بیبینین، به‌شه دیلی خۆی هه‌لبژارد و جیای کرده‌وه. دواتر براینه گاله‌تا و له‌وێ فریژ دراینه زیندانی والی سادق پاشاوه.

کرتوو‌خانه‌که شوێنێکی په‌رپووت بوو، سه‌دان دیل خزێندرابوونه ژووری بچووک و شێدار و داروو‌خواه‌وه. له‌وێدا ده‌سته ده‌سته مرقم بق پێپه‌وه‌کردنی پیشه‌ی نوێم ده‌دۆزیه‌وه و زۆربه‌شیانم چاک کرده‌وه. په‌چه‌تم بق نه‌و پاسه‌وانانه ده‌نووسی که نازاری پشت و پانیان هه‌بوو. به‌مجۆره، جاریکی تریش منیان له‌وانی دی جیا کرده‌وه و برامه ژوورێک تیشکی هه‌تاو به‌باشی ده‌یگرته‌وه. باروودخی خۆم له‌گه‌ڵ نه‌وانی دیدا به‌راورد ده‌کرد و ده‌کۆشام سوپاسی خوا بکه‌م، تا به‌یانیا‌نێک منیشان له‌گه‌ڵ نه‌وانی تر له‌ خه‌و هه‌لساند و گو‌تیان ده‌بێت بق کار به‌ڕۆم. گوتم پزیشکم و له‌ نق‌شداری و زانست تی ده‌گه‌م، که‌چی گاله‌تیان به‌قه‌سه‌کانم هات. ده‌گوترا دیواری باخچه‌ی والی به‌رز ده‌کریته‌وه و پێویستیان به‌ کریکار هه‌یه. به‌یانیان به‌ر له‌ خۆر هه‌لهاتن، زنجیر ده‌خرایه ده‌ست و پێمان و ده‌براینه ده‌ره‌وی شار. به‌دریژایی ڕۆژ به‌ردمان گرد ده‌کرده‌وه، لای ئێواره دیسان زنجیر ده‌خرایه‌وه ده‌ست و پێمان و به‌پێکه‌وه کریژدراوی بق زیندان ده‌براینه‌وه. له‌ پتی گه‌رانه‌وه‌ماندا، ده‌مبینی ئه‌سته‌نبو‌ل شاریکی دلگیره، به‌لام بیرم بق نه‌وه ده‌چوو پێویسته مرقف لی‌ره نازاد و نه‌فه‌ندی بیت، نه‌ک کۆیله.

سه‌رباری نه‌وه‌ش، من کۆیله‌یه‌کی ئاسایی نه‌بووم. ئیدی نه‌ک به‌ته‌نیا هه‌ر به‌هانه‌ی کۆیله دا‌پ‌زاوه‌کانی زیندانه‌وه ده‌چووم، بگره به‌هۆی کاره‌که‌مه‌وه وه‌ک پزیشک که‌سانی تریشم تیمار ده‌کرد. ناچار ده‌بووم به‌شی زۆری نه‌و پووله‌ی له‌ پیشه‌ی پزیشکی ده‌ستم ده‌که‌وت، بده‌م به‌و پاسه‌وان و چاودێری کۆیلا‌نه‌ی که به‌دزیه‌وه مۆله‌تیان ده‌دا بچه‌مه‌وه. نه‌و دراوه‌ی له‌وانیشم ده‌دزیه‌وه، ده‌مدا به‌ده‌زری زمانی تورکیدا، مامۆستا‌که‌م، پیاویکی باش و به‌ته‌مه‌ن بوو، به‌کاره بچووک‌ه‌کانی والی را‌ده‌گه‌یشت. شادمان ده‌بوو ئه‌گه‌ر ده‌یبینی به‌خێرای فێری تورکی ده‌بم، ده‌یگوت له‌ ماوه‌یه‌کی کورتیشدا ده‌بیت به‌ مو‌س‌لمان. هه‌موو جاریک به‌شپه‌رزیه‌ی کریی ده‌رزه‌کانی لێم وه‌رده‌گرت.

له‌برامبەر خۆراکی باشیشدا هەر پارهم دەدايئ، چونکه بپيارم دابوو ئىدى
باش خزمەتى خۆم بگەم.

ئىوارىيەكى تەماوى چاودىر خۆى كرد بەژوورەكەمدا و گوتى والى
نارەزووى بينىنت دەگات. سەرم سوورما، خروشام و دەستەجى خۆم پۆشته
و تەيار كرد. بپيرم چوو بۆ ئەوئى يەككەك لە خزمە دەستىرۆيشتووەكانى
نيشتەمان، باوكم يان خەزوورى پاشەپۆژم، سەرانی پزگارکردنى منيان
ناردىت. ئەو دەمئى بەكۆلانە تەسك و پىچاوپىچ و تاريكەكانى نقومبوى ناو
تەمدا پىگەمان دەپرى، وام دەزانى ئىستا دەگەينە بەردەم مالى خۆمان، يان
وەك ئەوئى لە خەو بىدار بيمەو، ئەوانم لە پىش خۆمدا دەبينى. جاروبارىش
خەيالم دەچوو بۆ ئەوئى كەسكىيان دۆزىيەتەو و ناردىتيان بۆ ئازادکردنم.
پىتم وا بوو هەر لەو تەمدا سواری كەشتىم دەكەن و دەمنىرنەو بۆ ولاتەكەم،
بەلام كاتىك گەيشتىنە كۆشكى والى، حالى بووم هەروا بەئاسانى پزگارم
نايەت. خەلكەكەى دەربارى والى لەسەر پەنجەى پى رۆيان دەكرد.

سەرەتا برامە دالانىك، پاش كەمىك چاوه‌پوانى، برامە ژوورىك. مرقىكى
بچووك و خوئىشپىرين لەسەر تەختىكى بچووك پاكشابوو، بەتانييەكىشى
بەسەردا درابوو. كەسكى كەتە و چوار شانە بەژوور سەريەو پراوەستابوو.
كەسە پاكشاوەكە والى بوو. منى بانگ كرده لای خۆى. قسەمان كرد: كەمىك
پرسىارى كرد. لە وەلامدا گوتم: راستىيەكەى، من گەردوونناسى، بىركارى و
كەمىك ئەندازيارىم خوئىندوو، بەلام سەرم لە پزىشكىش دەردەمچىت و چەندىن
كەسم چاك كرده‌وتەو، ئەو دەپىرسى و منىش هەشتا هەر لە وەلامدانەو
بووم، گوتى بەى پىيەى هەندە بەخىرايى فېرى توركى بوويت، لەو دەمچىت
كەسكى ژىر بىت. درۆئى دايئ: نەخوشىيەكى هەيە، هېچ كام لە
پزىشكەكانى تر بۆيان چارەسەر نەكراو، ناوى منى بىستوو و دەيەويت
منىش تاقي بكاتەو.

والى بەشپۆهەيك كەوتە باسكردنى دەردەكەى، بەجۆرىك ناچار بووم باوهر
بەيەنم دۆژمنەكانى ئەو لەكن خوا زمانيان لى دايەت و ئەم دەردە لەسەر پووى

زهوى بهتەنيا بۆ ئەو ھاتبەتتە خوارەو، كەچى نەخۆشىي ناسراو و باوى ھەناسەتەنگى ھەبوو. زۆر بەباشى پرسىيارم لى كرد و لىتى ورد بوومەو. گويم بۆ كۆكەكەي راگرت، پاشان چوومە خوارەو بۆ چىشتخانە و لەو شتانى كەوتنە بەردەستم، دهنكۆلەي نەعنايى سەوزم دروست كرد و شروپىكى كۆكەشم گرتەو. لەبەر ئەوئى والى لە ژەھراويكردن دەترسا، قومپكم لە شروپەكە خواردەو و دانەپەكيشم لە دهنكۆلەكان قوت دا. پىمى گوت بەورىايى و بى ئەوئى كەس بمىينىت، لە كۆشك بچمە دەرى و بۆ زىندان بگەرتەو. چاودىر دواتر پوونى كردەو: والى نەيوستەو پزىشكەكانى تر ئىرەيم پى بىەن. پۆزى دواتریش چوومەو، گويم بۆ كۆكەكەي راگرت و ھەمان دەرمانم داى. ھىندەي مندالتيك شادمان بوو بەو دهنكۆلە سەوزانەي لە مستىم نابوون. دواي ئەوئى بۆ ژورەكەم دەگەرامەو، بۆ چاكبوونەوئى دەپارامەو و نزام دەكرد. پۆزى دواتر باي شەمال ھەلى كرد، ھەوايەكى خۆش و نەرم، لەبەر خۆمەو دەمگوت مرقوف ئەگەر نەشخوازىت، بەم ھەوايە ھەر چاك دەبىتەو، بەلام كەس نەينارد بەدوامدا.

دواي مانگتيك، لە نيوئى شەودا بانگ كرام. والى لەسەر پى بوو، قسەي دەكرد و چوست و چالاک دەينواند. گىراپەو چۆن بەسانايى و بى ئەوئى ھەناسە بدات، كەسيكى سەرزەنشەت كردوو. منيش بەخۆشحاليەو گويم بۆي راگرت. كامەران بوو بە بينىم، گوتى بارى نەخۆشپەكەي سووك بوو و بە منيشى گوت پزىشكى باشيت. لىمى پرسى چىم لىتى دەوت؟ من دەمزاني يەكسەر ئازاد و بەپىم ناكات؛ بۆيە گازندەم لە دەست ژورەكەم و زنجيرەكانم كرد، گوتم دەتوانم خۆم بەنۆشداری، گەردووناسى و زانستەو سەرقال بەكم و ھاوكارىتان بەكم، بۆم گىراپەو بە خۆپايى لە كارى گراندا ماندووم دەكن. نازانم گويتى لە چەندى قسەكانم گرت و گويتى لە چەندى نەگرت. پاسەوانەكانيش بەشى زۆرى ئەو چەردە پارەيەي والى لە كيسەپەكدا پىمى بەخشىبوو، لە دەستم فراند.

دواي ھەفتەپەك، چاودىر لە شەودا ھاتە ژورەكەم و پاش ئەوئى سوپىندم

بۆی خوارد ھەلئایەم، زنجیری دەست و پێمی کردووە. ھێشتا ھەر دەبرام بۆ کار، بەلام ئیدی سەرگەورە دیلەکان ھەولیان دەدا مەیلە بەلای خۆیاندا رابکشین. چاودێر دواى سێ پۆژ جلویەرگی نوێی بۆم ھێنا و تێ گەیشتم والی چاوەپێم دەکات.

شەوانە لە کۆشکەکانەو دەیاننارد بە دوامدا. پۆماتیزمی چەتە پیرەکانی دەریا و سکئیشەى سەربازە لاوەکانم تیمار دەکرد، ئەوانەى نەخۆشیی خڕۆکیان ھەبوو، رەنگیان پەریبوو، یان سەرئیشەیان ھەبوو، خۆنم لێیان دەگرت. کۆری یەکێک لە خزمەتکارەکان قسەى دەبەزێکاند، شروپێکم کرد بە قورگیدا، دواى ھەفتەیکە زمانی کرایەو و شیرێکی بۆم خۆتندووە.

زستان بەو جۆرە بەسەرچوو. والی، چەند مانگێک بوو ھەوالی منی نەپرسیبوو، لە سەرەتای بەھاردا زانیم بە رەوہ کەشتییەکانییەو بەرەو قولاییی دەریای سپی بەرێ کەوتوو. یەک دوو کەس لەوانەى بەدرێژایی پۆژانی گەرمی ھاوین ئاگیان لە خاکەساری و توورەپى من بوو، پێمیان گوت تۆ وەک پزیشک داھاتیکی باشت ھەیە، بۆیە پتویست ناکات گازندە لە حاالی خۆت بکەیت. کۆنە کۆیلەیکەش کە سالانیک لەوەرە چوو بوو سەر ئاینى ئیسلام و ژنی ھینابوو، ئامۆژگاریمی کرد ھەلنەیم. دەیکوت ھەر کۆیلەیک بەکەلکی کاری ئەوان بیت، وەک ئەوہى لەگەڵ مندا دەیکەن، ھەرگیز پێی پێ نادەن بۆ ولاتی خۆی بگەرێتەو، بەقسەى وی، ئەگەر منیش وەک ئەو بچمە سەر ئاینى ئیسلام، ئازاد دەبم و ھیچی تر. بیرم کردووە رەنگە ئەم قسانەى بۆ ئەو بیت زانم تاقي بکاتو، بۆیە پێم گوت بەھیچ جۆرێک نیازی پارکردن نییە. راستییەکی، نیاز نا، بگرە غیرەتم نەبوو. ھەلھاتوان، پێش ئەوہى زۆر دوور بکەوونەو، سەرلەنوێ دەستگیر دەکرانەو. ئەو بەدەبەختانە، دواى دارکاریکردن فرێ دەدرانە ژوووەکانیانەو، منیش شەوان دەچومە کنیان و ھەتوانم لە برینەکانیان دەدا.

لەگەڵ تێزیکبوونەو پایزدا والی لە شەپى دەریا گەرایەو و بە ئاگرى تۆپ پێشوازیی لێ کرا. ویستی وەک سالی رابردووە کەیف و سەفا بۆ شار

بەسازنیت، بەلام پوون و ئاشکرا دیار بوو وەرزى ھەلمەتى دەریای بەباشى بەسەر نەبردووە. توانیبووین تەنیا ژمارەیکى کەمیش دیل بۆ زیندان بەیتن. دواتر زانیمان: ئینیساییەکان شەش گەمییە والیان سووتاندبوو، بەخۆم گوت دەبێت پێیک بدۆزم و ھەگەل دیلەکاندا بکەم و قسە بۆ ئەوێ ھەوائیکى نیشتمان بزانم. زۆربەیان ئیسپانى بوون: شتگەلیکى بێدەنگ، نەزان و ترسنۆک بوون، داواى یارمەتى و پارانەو بە خواردن نەبێت، تاقەتیان نەبوو باسى ھىچ شتیکى تر بکەن. تەنیا دانەکیان سەرنجى منى پراکیشا: ئەمیان قۆلى پەریبوو، بەلام بە ئومید بوو. دەبێت ھەمان پوودا بەسەر یەکیک لە باپیرەکانیشیدا ھاتوو، پاشان پزگارى بوو و بەقۆلە نەپەریوھەکی پۆمانیکى سوارچاکى نووسیو. خۆشى باوھەری و بوو بۆ ئەوێ ھەمان شت بکات، پزگارى دەبێت. دواتر، ئەو سالانەى لە پێناوی زیاندا چیرۆکم دەخولقاند، ئەو پیاوھم بێر کەوتەو کە لە پێناوی چیرۆک خولقاندندا بیرى لە ژيان دەکردووە. ھێندەى نەبرد پەتایەکی کوشندە بەزینداند تەشەنەى کرد، بە نقومکردنى پاسەوانەکان لە بەرتیلا خۆم لەو پەتا چاوەروان نەکراوە پاراست. پەتاکە، پاش ئەوێ نیوێ کۆیلەکانى گوشت، ئەوسا رۆیشت و بپایەو.

دەستیان کرد بەناردنى پزگاریوھەکان بۆ سەر کارى نوێ. من نەدەچووم. ئێواران دەیانگوت تا ئەویەری کەنداوی زێرینی ئەستەنبول دەپۆن، لەوێ دەمخریتە ژێر فەرمانى وەستایانى دارتاش، بۆیاخچى و بەرگدروو، کارى بەردەستیان پێ دەکەن بۆ دروستکردنى کەشتی و قەلا و قوولە لە کارتۆن. دواتر زانیمان، والى، کچى باشووزیر بۆ کوپەکەى دەھینیت و بەنیازە زەماوەندیکى پازاوە ساز بکات.

بەیانییەک لە کۆشكى والییەو بانگ کرام. بە دەم بیرکردنەوھە لەوێ دیسان ھەناسەتەنگى سەرى لى ھەلداوتمەو، کەوتەمە پێ. والى سەرى قال بوو، پێم گوترا پتویستە چاوەرێ بکەم. لە ژوورێک دانیشتم. پاش کەمێک، دەرگای تری ژوورە کرایو، یەکیکى پێنج شەش سال لە خۆم بەتەمەنتر ھاتە ژوورەو، بە بینینی پووخسارى، سەرم سوورما، لەپەر ترسم لى نیشتم!

ئەوئى ھاتە ژوورەو، تا پادەئى باوەر پئى نەکردن لە خۆم دەچوو. کتومت وەك ئەوئى خۆم لە وێدا بم! ئەو یەكەم سەرنجم بوو. وەك بلیت كەسێك گەمەم لەتەكدا بكات و لە دەرگای بەرامبەر ئەو دەرگایەوئى لى ھاتبوومە ژوورئ، جارێكى تر بمكاتە ژوورئ و پیم بلیت: بروانە، لە راستیدا دەبوو تۆ وا بوايت، پێویست بوو بەو جۆرە لە دەرگاوە بێتە ژوورەو، دەبوو دەست و باسكت بەو شتووە بچوولێنیت، پێویست بوو بەمجۆرە سەیری ئەوئى دى دانیشتووى ناو ژوورمەكەت بكردایە! كاتێك نىگای چاومان یەكانگیر بوو، سالدومان لە یەكدى كرد. بەلام پئى نەدەچوو ئەو زۆر سەرى سوورما بلیت. لەو كاتەدا ھاتمە سەر باوهرى ئەوئى ھێندەش لە من ناچیت. ئەو گولمەيەك ریشى ھەبوو، منیش وام بەخەيالدا ھات لە مێژ بێت شتوئى پووخسارى خۆم لە بیر چووبیت. لەگەل دانیشتنى ئەودا لە بەرامبەرم، بیرم گەوتەو سالتێكە سەیری ئاوتنەم نەکردووە.

ئەو دەرگایەئى منى لێو ھاتبووم بەمدیودا، دواى كەمێك كرایەو و ئەویان بانگ كرده ژوورئ. لە میانەئى چاوەرێكردنەدا واى بۆچووم ئەوئى دەیبینم، گەمەيەكى كارامە نییە، بگرە زادەئى ھۆشى شتواوى خۆم، ئەو پۆزانە لەسەرێك بیرم دەكردووە، خەونى دلخۆشكەرى وەك ئەوئى ئازاد دەكرام و بۆ مال دەگەرامەو و ھەمووان لە پێشوازمدا بوون، یان ھێشتا لە كابینەئى خۆم لە كەشتیدا نووستبووم، دەبینى. بیرم كردووە ئەم رووداوەش یەكێك بێت لەو داستانانە و بەئى ھاتبێت، یان نیشانەيەك بێت بۆ گەرانەوئى ھەموو شتێك بۆ دۆخى جارن. لەو ساتەدا دەرگا كرایەو و بانگ كرامە ژوورەو.

والى كەمێك لەولای ھاوشتووەكەمەو بەپێو پاوەستابوو. پئى پیم دا

دامینی که واکه‌ی ماچ بکه‌م و له هه‌والمی پرسى. ئاره‌زووم ده‌کرد بئزاریم له ژووره‌کەى خۆم و ویستی گه‌رانه‌ووم بۆ نیشتمانی بۆ باس بکه‌م، که‌چی ئه‌و هه‌ر گوێشی لێم نه‌گرت. بیری که‌وتبووه‌وه پێم گوته‌وه سه‌رم له زانست، گه‌ردوونناسی و نه‌ندازیاری ده‌ردمچیت، پرسیری کرد داخۆ شاره‌زاییم له بارووت و ئه‌و فیشه‌کانه‌دا هه‌یه که بۆ ئاسمان هه‌له‌درێن؟ یه‌کسه‌ر گوتم سه‌ری لێ ده‌رده‌که‌م، به‌لام کاتیک نیگام که‌وته سه‌ر پوو‌خساری که‌سه‌که‌ی تر، گومانی ئه‌ووم که‌وته ده‌له‌وه نه‌مانه ته‌له‌یه‌کم بۆ بنێنه‌وه.

والی ده‌یگوت زه‌ماوه‌نده‌که‌یان بێ وێنه ده‌بیت. به‌نیازی‌ش بوو ده‌ستوور بدات به‌زمی فیشه‌که هه‌لدان ساز بکړیت، به‌لام پێویسته به‌زمتیک بیت له هیچ پوویه‌که‌وه له‌وانی پابردوو نه‌چیت. هاو‌شیوه‌که‌م که والی ته‌نیا به "خۆچه" ناوی ده‌برد، له پابردوودا له‌گه‌ڵ ئاگربازێکی مالتاییی ماوه‌یه‌که له‌وه‌یه‌ر کوچکردوو له ئاماده‌کردنی جه‌ژنی له دایکبوونی سو‌لتاندا کاری کردبوو، که‌میک سه‌ری له‌و کاره ده‌رچوو. والی بیری کردبووه‌وه له‌وانه‌یه منیش بتوانم هاوکاری بکه‌م و پێی وا بوو ته‌واو‌که‌ری یه‌کترین! ئه‌گه‌ر نه‌ماشیکی باشیش ئاماده بکه‌ین، ئه‌وا به‌خه‌لاتکردنمان کامه‌رانمان ده‌کات. له دلی خۆمدا گوتم کاتی هاتوووه و له‌وه‌دا بوو تکا له والی بکه‌م مۆله‌تم بدات بۆ نیشتمان بگه‌ڕێمه‌وه، ئه‌و پێش من که‌وت و لێمی پرسى داخۆ له‌و کاته‌وه‌ی هێندراومه‌ته ئێره، له‌گه‌ڵ ژناندا نووستووم، یاخۆ نا؟ دواى زانینی وه‌لامی من، گوته‌ی ئه‌گه‌ر ئه‌و کاره نه‌که‌یت، ئیدی ئازادی به‌که‌لکی چی دیت. له‌و باسه‌دا هه‌مان وشه و ده‌سته‌واژه‌کانی سه‌ر زمانی پاسه‌وانانی به‌کار هێنا. منیش ده‌بوو گیژ و وێژ سه‌یری دهم و له‌و‌چی بکه‌م، له‌په‌ر قاقایه‌کی به‌رزى لێ دا. دوا‌یی پ‌رووی له‌و هاو‌شیوه‌یه‌م کرد و پێی گوت "ئیدی لێ‌پرس‌راوی ئه‌م کابرایه له‌ ئه‌ستۆی تۆدایه، هاتینه ده‌ره‌وه،

ده‌مه‌وه‌یانی له‌ ڕێگه‌ی گه‌رانه‌وه‌ماندا بۆ مالی هاو‌شیوه‌که‌م، بیرم کرده‌وه هیچ شتیکم نییه‌ فێری ئه‌وی بکه‌م، به‌لام زانستی ئه‌ویش له‌ ه‌ی من زیاتر نه‌بوو. که‌چی زانیارییه‌کانی هه‌ردوو‌کمان یه‌کیان ده‌گرت: هه‌موو گه‌رفتمان

چۆنیه تېی بە دەستەپێنانی تیکەلەیکە کافوری بوو. ئەوێ دەبوو بۆ ئەو مەبەستە بیکەین، ئامادەکردنی تیکەلەیکە بوو بە تەرازوو، و پێوانە دەمانکێشا، شەوانە لە بن دیوارمکانی شورای شارددا گێمان تێ بەردەدا و ئەوێ دەمانبێنی، ئەنجاممان وەرگیردەخست. لە کاتیگدا دەستوورمان بە پیاوەکانمان دەدا بە بەرچاوی ئەو منداڵانە، ئەوانە بە واقوڕمانەو سەیری ئێمەیان دەکرد، ناگر لە فیشکە ئامادەمکراوەکانمان بەربەدن، ئێمە، وەک ئەوێ پۆزانیکێ ژۆر دواترێ ئەو پۆزگاره لەبەر تیشکی هەتاودا بۆ دروستکردنی چەکیکی لە ئەقل بەدەر کارمان دەکرد، دەچووینە ژێر دارە تاریکەکانەو و بەجۆش و خڕۆشەو چاوەڕۆتی ئەنجاممان دەکرد. دواتر، من جاروبار لەبەر تیشکی مانگ و هەندیک جاریش لە تاریکایی ئەنگۆستەچاودا دەکۆشام ئەوێ دەیبینم لە دەفتەرتکی بچووکدا تۆماری بکەم. شەوانیش، پێش ئەوێ لە یەکدی جیا ببینەو، دەچووینەو بۆ مالهەکی خۆجە لە بەرزاییی سەرووی کەندای زێرین و بە دوور و درێژی لە بارەو ئەنجامەکانەو دەدوان.

مالهەکی بچووک، ژار و ناحەز بوو. پێی خانووەکە کەوتبوو سەر کۆڵانیکێ پێچاویپێچ. ئاوتکی قەرزێ کە هەرگیز نەمتوانی بزانم لە کوێو سەرچاوە دەگریت، کۆڵانەکی کەردبوو بەقوڕ و لیتە. هیچ کەلوپەلیک لە مالهەدا نەبوو، لە هەموو چووێ ژوورەوێهە کەمدا دڵم دەگیرا و بێزار دەبووم. پێم وا بێت سەرچاوەی ئەم هەستەم دەگەرێهە سەر ویستی ئەو پیاوێ داوای لێم دەکرد بە خۆجە بانگی بکەم، چونکە حەزی لە ناوی لە باپیرییهە بۆ بەجێماوی نەبوو. چاودێری منی دەکرد، وا دەهاتە بەرچاوەکە ئەوێ بیهوێت شتیکم لێو فێر بێت، بەلام ئەو کاتە نەیدەزانی ئەو شتە چیه. بەهۆی ئەوێ نەمدەتوانی لەسەر دانیشتن لەپال سەرینە ریزکراوەکانی بن دیوار خۆم رابھێنم، لە کاتی هەلسەنگاندنی ئەنجامی تاقیکردنەوێهەکاندا من بەپێو رادەوێستام، جاروباریش بەتوورەوێ ئەمسەر و ئەوسەری ژوورەکەم دەپێوا. وا بزانم خۆجە حەزی لەم رەفتارەم دەکرد. ئەو دادەنیشت. بەو جۆرە، تەنانت

ئەگەر لەبەر پۆشناییی لاوازی چرایەکیشدا بوايە، تیر و پڕ سەیری منی
 دەکرد. نیگاکانی و هەست نەکردنی بەلیکچوونی نێوانمان، منی نیگەرانی
 دەکرد. یەک دوو جار وای بۆچووم بەی بە لیکچوونی نێوانمان بردبێت، بەلام
 خۆی و پێشان دەدات وەک ئەوەی هەستی پێ نەکردبێت. بەجۆری ئەوەی
 بیهۆت گەمەم لەتەکدا بکات، دەیخستە بەردەم تاقیکردنەوەیەکی بچووک و
 هەندێک زانیاریی بە من نامۆی وەگیردەمخست. پۆزانی سەرەتا بەردەوام بەو
 جۆرە بۆمی دەپوانی: وەک ئەوەی شتیک فێر بێت و لەگەڵ فێربوونیشدا زیاتر
 ماخۆلانی پێ کەوتبێت، بەلام وای دیاربوو بەگومان بوو لە هەنگاو هاوێشتن
 بەرەو قولکردنەوەی ئەو زانستە نامۆیە. ئا ئەم داپارە بوو مالهەکی لە خۆیدا
 نوقم دەکرد و منیشی دلتەنگ دەکرد! ئەگەرچی شەرمینی ئەو بوێری بە من
 دەبەخشێ، بەلام سەبووری نەدەدامەوێ. جارێکیان لە کاتی قسەکردندا
 دەربارەي تاقیکردنەوەکانمان، دووبارە پرسباری کرد بۆی هێشتا نەبووم بە
 موسلمان. حالی بووم دەیهۆت بۆ گفتوگۆیەکی نااشکرا بەکێشم بکات، بۆیە
 بێدەنگ بووم و ددانم بە خۆمدا گرت. هەستی بە نیگەرانی بوونم کرد، تێ
 گەیشتم بە چاوی سووک تەماشام دەکات و پکی لێم دەبێتەو، ئەمەش منی
 توورە دەکرد. تەنیا شتیک کە هەردوو کمان لەو پۆزاندە لەسەری کۆک بووین:
 نەفرەتکردنی هەردوو کمان بوو لە یەکتەر. ددانم بەخۆمدا دەگرت و لە دلی
 خۆمدا دەمگوت با ئەم بەزمی ئاگربازییە بێ گرفت و بەلا ساز بکریت بۆ
 ئەوەی ئێ ئەمە خوايە مۆلەتم پێ بدرێت بگەڕیمەوێ و لاێی خۆم.

شەوێکیان، خۆجە بەجۆشی سەرکەوتنی هەڵدانی فیشەکیکەوێ بۆ
 بەرزایییەکی پێوانەیی، گوتی: پۆزێک دێت فیشەکیک دروست بکەم تەنانەت
 بگاتە مانگیش، بەلام تاکە گرفت دۆزینەوەی تیکەلەي پێویستی بارووت و لە
 قالبدانی کۆگایەک بوو بۆ گواستنەوەی ئەو تیکەلەي. پێم گوت مانگ زۆر
 دوورە، کەچی قسەکەي پێم بڕی. ئەویش دەیزانی مانگ لە ئێمەوێ زۆر دوورە،
 بەلام دەمگوت مەگەر نێزیکترین ئەستێرە نییە لە زەویەوێ؟ کاتیک
 بۆچوونەکەم سەلماند، پێم وای بوو ئارام دەبێتەوێ، کەچی زیاتر ئۆقرەي لێ بڕا،

به لآم هيچ شتيكي تری نه گوت.

دواى دوو پڙ، له نيوه شه وټكدا پرسياړى كرد: چوڼ توانيومه هينده دلتيا بم له وهى مانگ نيزيكترين نه ستيرهيه له زه وييه وه؟ پتى وا بوو هه ردو وگمان تووشى هه لى بينين بووبين. نه و كاته بى كه مجار باسى نه و دهر زانهى كه ردو و ناسيم بى كرد كه پيشتر فيريان بوو بووم و به كورتى باسى رتسا بنه په تيه كاني په تليموسم سهارهت به كوسمؤگرافى بوى پوون كرده وه. چاوم پيوه بوو به په رښه وه گوټى بوم راگرتبو، به لآم بى شار د نه وهى په رښيه كى، خوئى له قسه كردن دهنزيه وه. كه ميگ دواتر و دواى بيدهن گبوونى من، گوتى نه و يش زانباريى له بارهى په تليموسه وه هيه، به لآم نه مه هيچ له و گومانانهى كه م ناكاته وه سهارهت به هه بوونى نه ستيرهيه كى نيزيكتر له مانگ له دهورى زهويدا. تا دمه ويه يانى سهارهت به و نه ستيرهيه و نيشانه كاني هه بوونى، وهك نه وهى له نيتساوه دوزيبيتيه وه، دوا.

پڙى دواتر، كتيبيكي به دهستنووسىكي خراپ نووسراوهى دايه دهستم. سهره پاي توركييه ناته و او كه م، زانيم باسى چ دهكات: خودى ئالماگاست نا، بگره دووم پوختهى دهرهيندراوى كوتر كراويه كى ترى بوو. نه وهى به لاي منه وه مايهى سهرنج بوو، ناوى هه سارمهكان بوو به عهره بى، به لآم له وه نه ده چوو له و ساته دا نه و شم له كن گرینگ بوويټت. كاتيگ خوچه بينى كتيبه كه سهرنجمى رانه كيشا و له گوشه يه كدا دام نا، تووره بوو. نه و بهرگى به حوت زيت كړي بوو. به پاي نه و، راستتر وا بوو دهستبه ردارى لووتبه رزىي خوم بومايه، په ركه كانيم هه لبداباوه و چاوټكم پتياندا بگيرايه. وهك قوتابيه كى زيركه سهرله نوئى و به ئارامى په ركه كاني كتيبه كه م نه مديو و نه وديو كرد، نيگام كه و ته سهر هيلكاريه كى سهرمتايى. هه سارمهكان به هتلى ساده و به پتى دوربيان له زه وييه وه كيشرابوون و له خولگه كاندا جيگير كرابوون. كه رچى شوټنى خولگه كان پاست بوون، به لآم نيگار كيش هيچ بيرؤكه يه كى دهر بارهى مه وداكاني نيتوانيان نه بووه. دواتر، له نيتوان مانگ و زهويدا هه سارميه كى بچووكم به رچاو كهوت؛ به كه ميگ سهرنج ليدهانه وه و به

تازەییی مەرکەبەدا بۆم دەرگەوت دواتر بۆ دەستنوووسەکه زیاد کراوه. دواى ئەمدیو ئەودیوکردنی دەستنوووسەکه تا کۆتایی، دامەوه خۆجە. پێمی گوت پێژە لەسەر دۆزینەوهی ئەو ئەستێرەیه. هیچ لەوێش نەدەچوو گالته و شتی لەو جۆرە بگات. من هیچم نەگوت. بێدەنگییەک هاتە ئاراوه، هێندەى بۆ من ترسناک بوو، بۆ ئەویش سامناک بوو. لەبەر ئەوهی هیچ فیشەکیکی ترمان نەگەیانده ئاستیکی هێنده بەرز قسە بەیانیتهوه سەر گەردوونناسی، ئیدی جارێکی تر ئەو بابەتەمان نەکردوه. سەرکەوتنه بچووکە که مان وهک پێککهوتیک مایهوه و پازمکهیمان بۆ ئاشکرا نەبوو.

بەلام ئەنجامی باشمان لە بواری پروناکی و تینی ئاگر و درهوشانهوهدا بەدەست هێنا و ئیدی نەینیی سەرکەوتنه که شمان دەزانی. خۆجە دووکان به دووکانی عەتارفروشییهکانی ئەستەنبول دەگەرا. لە یهکیکیاندا، بێ ئەوهی ناوی یارۆی خاوهن دووکان بزانیته، تۆزێکی دۆزیبووهوه. ئەم تۆزە زەرپاوه درهوشانهوهیهکی بێ وێنەى هەبوو، گوتمان هەبێت و نەبێت تیکەلێهه که لە گۆکرد و سولفات. دواتر و بەمەبەستی پەنگ بەخشین به درهوشانهوهکه، هەرچیمان بەخەیاڵدا هات لەگەڵ تۆزەکهدا تیکەلمان کرد، بەلام جگە لە پەنگی قاوهیی و سەوزێکی کالی لەیهکچوو، هیچ ئەنجامێکی ترمان دەستگیر نەبوو. بە قسەى خۆجە، ئەوهی ئیمە کردبوومان، تا ئەو ساته باشترین شتێک بوو لە ئەستەنبولدا کرابێت.

بەزێ شەوی دووهمی زەماومندهکەش هەروا بوو، هەمووان هەمان شتیان دەگوتەوه، تەنانهت دوژمنانی شمان که لە پشتەملە تەپکه و داویان بۆمان دەنایهوه و دەیانویست پیشەکهمان لێ بدزن، لەسەر هەمان پا بوون. گوتیان سولتان بۆ سەیرکردنمان لەوێهەری کەندای زێڕینهوه دێته لمان و من زۆر پەشۆکام. زراوم لەوه تۆقیبوو هەلەیهک پرویدات و تا چەندین سالی تر نەتوانم بۆ ولاتی خۆم بگهڕێمهوه. لەگەڵ راگەیانندی فەرمانی دەست به کاربووندا، من تکا و نزای زۆرم کرد. بۆ بەخێر هێنانی میوانهکان و خۆ نامادەکردن بۆ بەزێ ئاگر بازی، سەرەتا فیشەکی بێ پەنگمان گەرا.

یه کسەر به دواى نه وهدا به شتیره یه که من و خۆجه ناومان لى نابوو "ناش"، جيمان گرت. ئاسمان له پير پهنكى سوور و زهرد و سه وزى گرت، ناله يه كى ترسناكى هه بوو، زۆریش جوانتر بوو له وهى پيشتر پيشبينيمان كردبوو. فیشه كه كان، پاش هه لدانيان به دهورى خوياندا دمخولانه وه و دهخولانه وه، پاشان له پير دهوستان و دهوويه رى خويان وهك رژژ پروناك دهكرده وه. بۆ ساتيك ههستم كرد له فينيسيام. ته مه نم ههشت سالان بوو، جارى يه كه مم بوو بچمه سه يري پيشاندانىكى له و جۆره و وهك ئيستا ناشاد بووم، چونكه جله سوور و تازه كه ميان له بهر خۆم نه كردبوو، بگره كر ابووه به رى برا كه و ره كه م، چونكه رژژيك پيشتر له شه پتكدا جلوبه رگه كانى درپندر ابوو. فیشه كه كان هه مان درهوشانه وهى سوورى له جۆرى جلوبه رگه پر له كۆزه كه كانى منيان هه بوو، به لى، نه و جلوبه رگه ی نه و شه وه بۆم نه بوو بپيوشم و سويندیشم خواردبوو بپراي بپر له به رى نه كه م. پهنكى قۆچچه كانيش له هه مان پهنكى جله كان بوو. جله كانيش كه ميک به به رى كاکم ته نگ بوون.

پاشان دهستمان كرد به جووله يه كى تر و به "كانى" ناومان ده برد. له ده لاقه ی تاقى كه وه به به رزايى بالاي پينج پياو دهست كرا به پزاندى گپى ناگر. به دلنيايييه وه، خه لكانى كه نارى نه و به ر، گر و بليسه ی ناگره كه يان زۆر باشتير بينيوه. ده بى ت له گه ل ده ربه رپنى فیشه كدا له ده مى تاقه كه وه هينده ی ئيمه به خرۆش كه وتين، به نيازيش نه بووين له جۆش و خرۆشيان كه م بكه ينه وه. كه له كه كانى ناو كه ندوى زيرين ده ستيان به جووله كرد. سه رها، قووله و قه لا له كارتۆن دروستكراوه كان كه له بورچه كانيان وه فیشه ك ده رده پيرى، گريان گرت و به سه ريه كدا رووخان. نه مانه پيشاندانه وهى سه ركه و تنه كانى سالانى پابردوو بوون! نه و كاته ی نۆره هاته سه ر تپه پينى كه شتييه كانى سالى به ديلگرتنى من، كه شتييه چارۆكه ييه كه ی ئيمه له لايه ن نه وانى تروه درايه به ر ده ستپژى فیشه ك. به مجۆره من جارى كى تر هه مان رژژى به ديل گرتم ژيامه وه. بينه رانى كه ناره كانى نه مبه ر و نه و به ر له گه ل سووتانى كه شتييه كان و نو قمبوونياندا هاواريان ده كرد: "الله، الله!" دواتر هيدى هيدى نۆره هاته

سەر ئەژدیهاکانمان، لە کونی لووت و دەم و گوێیانەوه گری ئاگر دەرەدەچوو. دامانن بە شەپدا، بەپیتی نەخشەیهکی پێشتر دانراو، سەرەتا هیچ کامیان نەیدەتوانی بەسەر ئەوانی تردا زāl بێت. بەو فیشەکانەى لە کەنارەوه هەلمان دەدان، هێندەى دى هەوامان گەرم کرد. دواتر، پاش ئەوەى ئاسمان کەمیک تاریک بوو، پیاوکه‌نمان لە کەلەکه‌کاندا چەرخیه‌کانیان خسته‌ کار و هیدی هیدی دەستیان کرد بە بەرزکردنەوه‌ى ئەژدیهاکان بۆ ئاسمان. خەلکه‌که‌، ئیدی لەبەر سەرسووڕمان و لە ترساندا کەوتنە ژاوه‌ژاو و هاتوهاوار. هەر ئەوەندەى ئەژدیهاکان بە نالە و دەنگی بەرزەوه‌ کەوتنە گیانی یه‌کدی، به‌جاریک هەموو فیشەکی ناو کەلەکه‌کان گری دران. ئەو مەشخەلانەى لە ناو جەستەى بوونەومەرە دەستکرده‌کانى خۆماندا شارەدبووماننەوه‌، دەبوو لە ساتیکدا گریان بگرتایه‌، به‌جۆریک وه‌ک خۆمان نەخشەمان بۆ دارشتبوو، هەموو ئەو ناوه‌یان بکردایه‌ به‌ دۆزه‌خ. ئەگەر گویم لە منداڵێک بوو لە نێزیکمانەوه‌ زۆرەزۆر دەگریا، لە سەرکه‌وتنى خۆمان حالى بووم، چونکه‌ باوک ئاگای لە کوپی خۆی نەما‌بوو، دیار بوو حەپەساوه‌ و به‌ دەمى داچەقیوه‌وه‌ سەیری ئاسمانى سامناکى دەکرد. خەیاڵم چوو بۆ ئەوەى ئیدی بۆ زیدی خۆم دەگەرێمه‌وه‌. لە ناو ئەو دۆزه‌خدا که‌ باسم کرد، پەیکەرێک، من ناوم لێنا‌بوو "ئیبلیس"، بۆ ئەوەى کەس چاوی پێوه‌ بێت، چووێ ژێر کەلەکیکی رەش و بچووکه‌وه‌، ئەوەندەمان فیشەک لێ بار کردبوو، به‌جۆریک ترسى ئەومان هەبوو به‌ پیاومکانى سەریشییه‌وه‌ به‌ ئاسماندا ببات، به‌لام کاره‌کان به‌باشى چوونە پیش. دواى ئەوەى بلیسەى ئاگرى ئەژدیها به‌ شەپهاتووه‌کان کوژایه‌وه‌ و دیار نەما، ئیبلیسه‌که‌ لەگەڵ فیشەکی لەپەر گریگرتوو‌دا بۆ ئاسمان دەرپەری. پاشان به‌هەموو جەستەى خۆیه‌وه‌ لە ئاسمان به‌ تەرەقه‌کانى ناوییه‌وه‌ ته‌قییه‌وه‌ و به‌هەر چوار لادا تۆیه‌لى ئاگرى په‌خش کرد. بۆ چرکه‌یه‌ک په‌شۆکام و هەستم کرد هەموو ئەستەنبولمان نوقمى تۆقین و ترس کردووه‌. وه‌ک بلیت خۆیشم ترساندبێت، جۆرى ئەوەى بوێرانە دەستم کردبێت به‌و شتانه‌ى دەمويست لە ژياندا بیانکه‌م، وێنەى ئەوەى لەو ساتدا هیچ باکم نەبێت لە چ

شاریکدام، ناره زووم ده کرد نیبلیسه که به سرتزایی شه، لهوئی، به به لواسراوی به ئاسمانوه گپ و ئاگری به سهر ئاماده یواندا پېژاندایه. که چی دواي که میک له رینه وه به لای راست و چهپدا و بئی ئه وه ی زیان به کهس بگه ی نیت، هاوړئ له کهل هاواری خوځسی و جۆشی بینهرانی هه ردوو که ناردا کهوته ئاوی که ندای زیرینه وه. له کاتی نغریوونیشی له ئاودا، هیشتا کری لئ هه لده سا.

پڙی دواتر، والی، کتومت وهک نه وهی له نه فسانه کاند ا دهگیر درپته وه، به خوجه دا کیسه یهک زتری نار دبوو. گوتبووی زقر له کارهکمان پازی بووه، به لام گلهیی له سهرکه وتنی نیلیس هیه. ماوهی ده پڙی تریش درپته مان دا پتشاندانی به زمی ناگر بازی، به پڙ قالبه کمانمان دادرشته وه، نه خشه مان بؤ که مهی نوځ دادرشته و به دیلانی له زندانه کانه وه دهیندران، فیشه کمان دادرته وه. دیلیک، ده تورمهک بارووتی کر دا، دموچاوی سووتا و کویر بوو.

له دواى تداوېوونى به زمى زهماوند، ئىدى خۆجهم ندهېينى. ناسووده بووم به پرگاربوونم له چاوه پر له ئيرميهيكانى ئو پياوه پرڅشې كه له كزنگى به يانه وه تا خورنشين چاوډيرى منى دهكرد، به لام درځه نهكېر بلتيم هوښم به لاي ئو پرژه پر له جووله و بزواتانه نه بوو كه لهكل نهودا به سهرم برېدبون، نهكېر كه رابامه وه ولاتى خۆم، باسى نهم پياوهم بځ هم مووان دهگيرايه وه، نهكېر چى سهربارى ئو هم موو ليكچوونهى نيتوانمان تهنانت وشهيكيشى لهو بارهيه وه نه دهركاند. له ژوورى خۆم دانه نيشتم و بځ به سهربردنې كات نه خوښه كانم دهېشكنى. پرڅيځ بېستم والى له دوومى ناردووه، به هاستيكي پر له جوش و شادى و به په له پرووزځ پرېشتم. سهره تا به په له زږد به شان و بالى منيدا هله دا، پاشان گوتى هم مووان له تداره كى ناگربازيه كه پازى بوون، گوايه من زږد به هرهمندم و شتى ترى لهو جږدهى كوت. دواتر له پر كوتى: "نهكېر ببيت به موسلمان، ئهوا له جيتا نازادت دكمه." سهرم سوورما، كېژ و وېژ بووم، گوتم دمه وېت بځ ولاتى خۆم

نه‌گه‌ر نه‌بیت به موسلمان، به‌کسه‌ر له‌گه‌ردنت بده‌ین، وه‌ک به‌رد له‌شوینی
خۆمدا وشک بووم.

له‌ دلی خۆمدا گوتم په‌کجار وا به‌په‌له‌ش نابیت. به‌ به‌زه‌مییه‌وه‌ بۆمیان
ده‌روانی، هیچم نه‌گوت، ئاره‌زووم بوو هه‌ر هیچ نه‌بیت جارێکی تریش لیم
بپرسنه‌وه‌، دوا‌ی که‌میک پرسیاریان کرده‌وه‌، من له‌ روانگه‌ی خۆمه‌وه‌ ئاینه‌که‌م
وه‌ک شتیکی شایه‌ن به‌وه‌ی گیانمی له‌ پێناودا به‌خت بکه‌م، ها‌ته‌ پێش چاو،
به‌م په‌فتاره‌م، له‌ سه‌ریکه‌وه‌ به‌هایه‌کم بۆ خۆم داده‌نا و له‌ سه‌ریکی تروه‌،
چۆری ئه‌و جووته‌ که‌ به‌ پرسیارکردنی به‌رده‌وامیان وه‌رگه‌رانی منیان له‌ ئاین
دژوار تر ده‌کرد، به‌زه‌میم به‌ خۆمدا ده‌ها‌ته‌وه‌، زۆرم له‌ خۆم کرد بیر له‌ شتیکی
تر بکه‌مه‌وه‌ و ئه‌و دیمه‌نانه‌م هێنا‌یه‌وه‌ پێش چاوی خۆم که‌ له‌ په‌نجه‌رمیه‌کی
باخچه‌ی پشته‌وه‌ی ما‌له‌مانه‌وه‌ ده‌بیندران: خۆخ و گیل‌اس له‌سه‌ر سینییه‌کی
که‌وه‌ره‌پێژی سه‌ر می‌زێک دانرا‌بوون. له‌ پشت می‌زه‌که‌وه‌ کورسییه‌کی له‌
حه‌سیر چن‌درا‌و هه‌بوو، چه‌ند سه‌رینتیکی په‌ری با‌لنده‌ش له‌ هه‌مان په‌نگی
سه‌وزی جوارچه‌وه‌ی په‌نجه‌ره‌که‌ له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ دانرا‌بوون. له‌ دواتریش،
ئه‌ستێرکیکی ژێر برێک دار زه‌یتوون و گیل‌اسم ده‌بینی چۆله‌که‌یه‌ک به‌
قه‌راغییه‌وه‌ نیشته‌بووه‌وه‌، چۆلانه‌یه‌کیش به‌لقی‌کی به‌رزی دارگو‌یزتی که‌میک
دوو‌رتروه‌ هه‌لو‌اسرا‌بوو، هێدی هێدی به‌ده‌م با‌یه‌کی نادیاره‌وه‌ ده‌له‌رایه‌وه‌،
جارێکی تریش پرسیاریان کرده‌وه‌ و منیش له‌ وه‌لامدا گوتم ئاینی خۆم
ناگۆرم. کۆت‌ره‌ دارێک له‌وێدا بوو، چۆکیان پێم دادا و سه‌رمیان خسته‌
سه‌ری، له‌ پێشدا چاوم نوقاند، به‌لام دوا‌یی کرده‌وه‌، په‌کێکیان ته‌وره‌که‌ی به‌
ده‌سته‌وه‌ گرت، ئه‌وی تریان گو‌تی له‌وانه‌یه‌ په‌شیمان بووبیت‌ته‌وه‌، راستی
کرده‌مه‌وه‌، داوام لێ کرا که‌میک تریش بیری لێ بکه‌مه‌وه‌.

من بیرم ده‌کرده‌وه‌ و ئه‌وان له‌ په‌نا‌ی کۆت‌ره‌ داره‌که‌دا ده‌ستیان به‌
هه‌لکۆلینی زه‌وی کرد، بیرم بۆ ئه‌وه‌ چوو هه‌ر له‌وێدا به‌منێژن، سه‌ره‌پای ترس
له‌ مردن، ترسی زینده‌ به‌چال‌کردنیش له‌ هه‌نا‌ومدا چه‌که‌ره‌ی کرد، له‌ دلی
خۆمدا ده‌مگوت هه‌تا ئه‌وان له‌ هه‌لکه‌ندنی گۆره‌که‌ ده‌بنه‌وه‌، من برپاری خۆم

دهدم. کهچی ئەوان دواى هەلکەندنى چالێکى بچووک، بەرەو لای من هاتنەو. لەو ساتەدا بیرم کردەو ئەوپەڕى گەمژەییە لێرە بمرم. بەنیاز بووم بێم بە موسلمان، بەلام کات بە دەستەو نەسابوو. گوتم: "ئەگەر بگەرێمەو بۆ ژوورە خۆشەویست و پێ راها توومەکی زیندانم، بەدرێژایی شەو دادەنیشم و بیر دەکەمەو. لەوانەیە تا بەرەبەیان بتوانم بریارى گۆڕینی ئاینەکەم بدهم؛ بەلام نەک بەم پەلەپەلە."

یەكسەر هەلگیرام، ناچار کرام دیسان بکەومە سەر چۆک. بەرلەوێ سەرم بخەنەو سەر کۆتەرە دارەکە، کەسێکم لە نێوان دارەکانەو بىنى وەک ئەوێ بفریت، تێ دەپەڕی، سەرم سوورما. کتومت وەک ئەوێ وا بوو خۆم بم، پریشم هاتبێت و درێژ بووێت و لەوێدا، بێ ئەوێ پێشەکانم بە زەوى بگەن، بە بێدەنگى برۆم بەرێتو. بەخۆم گوت با بانگیکی ئەو دیمەنێ خۆم بکەم کە بەناو دارەکاندا دیت و دەچیت. دهنگم دەرەنچوو، سەرم بە کۆتەرە دارەکەو نووسابوو. لەو ساتەدا بەوێ دلی خۆم دایەو ئەوێ دواى کەمیکى تر بەسەرم دیت، لەگەڵ خەوێدا جیاوازی ناییت. چاوەرێم کرد، پەراسووم و پشتم پچین، نەدمووست بێر بکەمەو، بەلام بیرم دەکردەو وا خەریکە لە سەرمان ڕەق هەلدێم. دواتر بەرز کرامەو و لە یەن لێوێو گوتیان: لەوانەى والى زۆر توورە بێت! لەوێدا، لەگەڵ کردنەوێ بەندى دەستەکانمدا کەوتنە جێنێودان پیم: منیان بە دۆزمنى خوا و پەيامبەر دانا. برا مەو سەرەو، بۆ کۆشک.

والى، دواى ئەوێ دامێنى کەواکەى خۆى پیم بە ماچکردن دا، کەوتە دڵدانەووم. پێمى گوت لەبەر ئەوێ نامادە بووم لە پێناوی نەگۆڕینی ئاینەکەمدا ژيانى خۆم ببەخشم، منى خوش وىستو، بەلام هێندەى پێ نەچوو دەستى کردەو بە قەسەى بێ سەروێر: بەپای ئەو، من بەختووخۆپایی کەللەرقیم نواندووه، ئیسلاام ئاینێکی پیرۆزترە و شتى تری لەو بابەتە، ئەوەندەى گوت تا توورە بوو، سوور بوو لەسەر سزاداتم. دواتر جاسى ئەوێ کرد بەلێنى بە کەسێکی تر داویت، وای بۆچووم ئەو بەلێنە لە هەندیک لەو خراپەکاریانەى بۆیان هەبوو بەسەرم بێن، ڕزگارم دەکات. ئەو کەسەى والى

به‌لټنی پټی داوه و له میانه‌ی قسه‌کانیبه‌وه بڼم دهرکوت که‌سټکی سهر و سه‌مه‌ریه، دواچار تټی که‌یشتم خټجه‌یه، له‌و ساته‌دا والی پای که‌یاند منی به‌دیاری به خټجه به‌خشیوه. سهرتا، بټی نه‌وی ژؤر تټی بگم، سه‌یرم ده‌کرد. والی پای که‌یاند: "تق له‌م ساته به‌دواوه کټیله‌ی خټجه‌یت. به‌لگه‌نامه‌م داومتټی، نازادکردن و نه‌کردنت له ده‌ستی نه‌ودایه. له‌مه‌وپاش نه‌و نازاده چیت لټی ده‌کات." والی له ژووره‌که چووه دهرتټی و رټیشت.

خټجه‌ش له کټشک بوو، له خواره‌وه چاوه‌پټی منی ده‌کرد. نه‌و ساته حالی بووم نه‌و که‌سه‌ی له ناو داره‌کانی باخچه‌دا دیبووم، نه‌و بووه. به پټی رټیشتینه‌وه بق مال‌ه‌که‌ی. به منی کوت هر له سهرتاوه زانیویه‌تی من له ناینی خټم وه‌رناکه‌رټم. تنانته یه‌کټیک له ژووره‌کانی مال‌ه‌وی بق من رټیک‌خستبوو. پرسپاری برسی بوون و نه‌بوونی لټم کرد. هټیشتا له ژټیر کاریگرټی ترسی مردندا بووم. له ره‌وشټیکدا نه‌بووم بتوانم شټیک بخټم. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا چند پاروویه‌کم له‌و نان و ماسته‌ی نابویه به‌رده‌م، خوارد. کاتیک من پارووه‌کانم دم‌جوو، خټجه به شادمانیبه‌وه سه‌یری ده‌کرد. وه‌ک کوندیبه‌ک نالیکي نابټته به‌رده‌م نه‌سپټکی تازه له بازار کردراو و به‌خټش‌حالیبه‌وه بیر له‌و نه‌رکانه بکاته‌وه که پټی راده‌په‌رټنټیت، بق منی ده‌پوانی. تا نه‌و پټټه‌ی منی فه‌رامټش کرد و نو‌قمی ورده‌کاریی نه‌و سه‌عات و بیردټټه‌ی کټسمټگرافیبه بوو که ده‌بوو پټشکټیشی والی بکات، من به‌رده‌وام نه‌و نیگایانه‌ی نه‌وم بیر ده‌که‌وته‌وه.

دواتر به منی کوت ده‌بټت هه‌موو شټیکي فټر بگم. هر بق نه‌ومش منی له والی خواستوه و ته‌نیا دواي نه‌وش ده‌توانټت نازادام بکات. چه‌ندین مانگم پټویست بوو تا تټی که‌یشتم نه‌و "هه‌موو شته" چټیبه. "هه‌موو شټیک" نه‌و شتانه بوون که له دهرزخانه و خوټندنگاکان فټر کرابووم، واته گشت نه‌و که‌ردووناسی، پزیشکی، نه‌ندازیاری و زانسته‌ی له‌وټ، له ولاتی خټم فټریان بووبووم! پاشان ده‌ویست بټچوونم سه‌بارته به ناوه‌پټکی هه‌موو کټټیبه‌کانی ژووری زیندانم بزانیټت. پټټی دواتر ده‌ستووری دا بټمیان هټنا. خوازیار بوو

هه‌رجی من له باره‌ی پوویار، ئاسمان، هه‌ور و ئوقیانووسه‌کان و هه‌کاری بوومه‌له‌رزه و گرمه‌ی هه‌وره‌وه بیستومه و بینومه، بزانیته... له ده‌وره‌یه‌ری نیوه شه‌ودا گوتی: "له هه‌موو شتیکی زیاتر خولیای ئه‌ستیره و هه‌ساره‌کانم له سه‌ردایه". له په‌نجه‌ره والا‌که‌وه تیشکی مانگ ده‌هاته ژوره‌وه. گوتی: "هه‌رچه‌تیکی بووه ده‌بیت به‌لگه‌یه‌که سه‌بارت به‌هه‌بوون یان نه‌بوونی ئه‌وه ئه‌ستیره بچوکه‌ی نێوان مانگ و زه‌وی بدۆزینه‌وه." پێویست بوو من به‌دوو چاوی پر له ترسی پۆژتیکی تۆقینراو به‌مردنه‌وه له لێکچوونی وه‌رسکه‌ری نێوان هه‌ردوو‌کمانم بره‌وانیابایه. خۆچه‌ش ئیدی وشه‌ی "فێربوون" ی به‌کار نه‌ده‌هێنا: بگه‌ ده‌یگوت پێکه‌وه لێکۆلینه‌وه ئه‌نجام ده‌ده‌ین، به‌جۆته دا‌هێنان ده‌که‌ین و هه‌ردوو‌کمان کار به‌پێوه ده‌به‌ین.

به‌مجۆره، وه‌ک دوو برای باش، دوو قوتابی‌ی گوترا‌یه‌ن و باش که‌ گه‌وره‌کانیان له درزی ده‌رگاوه چاودێریان ده‌که‌ن و له کاتی ئاماده‌نه‌بوونی نه‌وانیشدا له ماله‌وه، ئه‌مان به‌ باوه‌ره‌وه ئه‌رکه‌کانی خۆیان پاده‌په‌ڕێن، ده‌ستمان کرد به‌ کار. له سه‌ره‌تادا من خۆم وه‌ک برا که‌وره‌یه‌کی نیا‌زپاک هاته به‌رچاو که‌ رازی بوو له پێناوی پیا‌دا راگه‌یشتنی برای ته‌مه‌لیدا چاو به‌هه‌موو زانیاریه‌کانی خۆیدا بگه‌ڕێته‌وه، خۆچه‌ش وه‌ک برایه‌کی زیره‌ک هه‌ولی ده‌دا بیسه‌لمێنیت زانیاریه‌کانی کاکی هیچ نین. به‌ بۆچوونی ئه‌وه، جیاوازی زانیایی نێوانمان ته‌نیا هێنده‌ی ژماره‌ی ئه‌وه کتێبانه‌ بوو که‌ له ژووری زیندانه‌وه بۆم هێندرابوون و ئه‌وه چاوتیکی پیا‌یانا گه‌ڕابوو، یان بارته‌قایی ئه‌وه به‌رگه‌ کتێبانه‌ بوون که‌ بیرم که‌وتبوونه‌وه. به‌ لێهاتوویی و زیره‌کیی له پاده‌یه‌ری خۆی په‌ی به‌ زمانی ئێتالی برد -واتر زۆر به‌باشی فێربوو-. له ماوه‌ی شه‌ش مانگا هه‌موو کتێبه‌کانی منی خوێنده‌وه و وای لێم کرد هه‌رچیم به‌بیر ده‌هاته‌وه بۆم ده‌گه‌ڕایه‌وه. کار که‌یشته ئه‌وه‌ی ئیدی من هیچ بالاده‌ستییه‌کم به‌سه‌ر ئه‌وه‌وه نه‌ما‌بوو. به‌لام به‌جۆرێک په‌فتاری ده‌کرد وه‌ک ئه‌وه‌ی زانستیکی هه‌بیت بێ به‌هایی کتێبه‌کان تی په‌رنیت و سروشتی و قولتر بیت له‌و شتانه‌ی فێریان بووه. شه‌ش مانگ دوا‌ی ده‌ست

به کاربوونمان، ئیدی جووتیک نه بوون پیکه وه فیر بین و پیکه وه پیش بکهوین، بگره ئه و بیرری ده کرده وه، منیش ته نیا هه نیک ورده کاری پئووستم بیر ده خسته وه، یان له چاو گیرانه وه به زانیارییه کانیدا هاوکاریم ده کرد.

به زۆری له درمگانی شه ودا، دواى خوار دنیکی سه ربی بیانیانه و ئه وه ده مانه ی هه موو چرایه کانی که رهک ده کوژ پندرانه وه و کشوماتی بالی به سه ر ده ور به ردا ده کیشا، "بیرۆکه کان ی خۆی بیر ده که وه وه. من ئیستا هیچیانم له بیر نه ماوه. به یانیان له قوتا بخانه ی مزگه وتیکی دوو که رهک دوورتری ئه ولای که رهکی خۆمانه وه ده رزی به مندا لآن ده که وه وه. دوو پۆزیش له هه فته دا ده جووه موه قیتخانه ی مزگه وتی که رهکیکی دوور، من هه رگیز بق ئه و مزگه وته نه جوو بووم. پاشماوه ی کاته کانی تریشمان به خۆ ئاماده کردن بق "بیرۆکه" کانی شه وی داهاتوو، یان بق تاوتوتیکردن و گفتوگۆکردن له باره یانه وه تى ده په راند. له و سه روبه نده دا به ئومیده وه باوه رم ده کرد له کاتیکی نیزی کدا بق ولاته که م ده که ریمه وه. له بهر ئه وه ی ده تر سام نه با دا بیت به وه ی دوا که وتنی که رانه وم، به هه یج جوژیک دژایه تی "بیرۆکه" کانی خۆجه م نه ده کرد. زۆریش به په رۆشه وه گویم بق ورده کارییه کانی پانه ده گرت.

به و شپوه یه سالی یه که ممان له که ردوونناسیدا به سه ر برد و ته وای کاتمان ته رخان کرد بق که ران به دوا ی به لگه ی هه بوون، یان نه بوونی ئه و ئه ستیره خه یالییه ی نیوان مانگ و زه ویدا. له سه روبه ندی کارکردنمان به پوانگه، ئامراز ی که ردوونی و ئه و ته لیسکۆیانه ی به دروستکردنی دابوون و زه ره بینه کانی به پوولیکی زۆر له فلاندرستان که ردرا بوون، خۆجه بابیه تی ئه ستیره ی خه یالیی له بیر کرد. ئاشکرای کرد چو وه ته ناو پرسیکی زۆر قولتره وه و ده یه ویت سیسته می په تلیموس بکات به بابیه تی گفتوگۆ. به لām گفتوگۆمان نه ده کرد، ئه و ده دا و من گویم بق راده گرت: بپه وده باسی خولگه پوونه کانی ئاسمان ده کرد و ده یگوت ئه ستیره کانیا ن پتوه هه لواسراوه. ده یگوت له وانه یه شتیکی تر له وئ هه بیت ئه و ئه ستیرانه ی راگرتیبت. له وانه یه هتزیکی نه بیندرا و بیت، بق نموونه هتزی کیشکردن. پاشان درێژه ی دای و

گوتی له وانه یه زه ویش وهک خۆر به دهوری شتیکی تردا بسوورپتهوه، له وانه یشه هه موو ئهستیرهکان به دهوری ناوهندیکی تردا که ئیمه به هه بوونی نازانین، بخولینهوه. دواتر لافی ئهوهی لی دا دهتوانیت له پهتلیموس قوڵتر بیر بکاتهوه. بقی به دهستپێتانی کۆسمۆگرافیهکی زۆر فراوانتر دهستی کرد به لیکۆلینهوه له هیشوویهک ئهستیره ی نوێ و چهند بیرۆدۆزهیهکیشی بقی سیسته مێکی نوێ خسته بهردهست. دهشیت مانگ به دهوری زهوی و زه ویش به دهوری خۆردا بسوورپتهوه و ئینۆسیس چاق بیت، به لام هینده ی نهبرد، له مانهش بیزار بوو. دوا ی ماوه یهک گوتی: "له مانگدا گرفت خسته رووی ئهم بیرۆکانه نییه، بگره ناساندنی ئهستیرهکان چۆنیهتی سوورانه و یانه به مانه ی ئیره و ئه مهش له والیه وه دهست پێ دهکات." له م قسه و باساندا بووین هه والمان بقی هات والی سادق پاشا بقی ئهرزه یووم دوورخراوته وه. دهگوترا له پیلانیکی سه رنه که وتوودا دهستی هه بووه.

ئه و سالانه ی چاوه پێی که پانه وه ی والیمان دهکرد له تاراوکه، به مه بهستی نووسینی لیکۆلینه ویه که سه به رت به هۆکارهکانی پێژگه و ئاوه پۆی ئاوی تهنگه ی بوسفۆر، چهندین مانگ له هه وایه کدا که کاری له مۆخمان دهکرد، به لیاوهرهکانی ئه مبه ر و ئه و به ری بوسفۆردا که پاین، سه ییری پێژگه ی ده ریامان دهکرد و به و قاپانه ی به دهستمانه وه بوون، له دۆلهکاندا پله ی کهرما و خیرایی ئه ی جۆگه لانه مان دهپێوا که ده رزانه تهنگه ی بوسفۆره وه.

له سه ر داوا ی والی بقی پا په پاندنی کارێک چوینه که بزه و سێ مانگ له وێ ماینه وه. بێ سه ره به ری کاتی نوێژ له نیوان مژگه و تهکانی نه ویدا، بیرۆکه یهکی تری به خۆجه به خشی: به ریاری دا سه عاتیکی بێ که موکو رتی بقی پێشاندانی کاتهکانی نوێژ دروست بکات. له و کاته دا بوو فێرم کرد ئه و شته ی مێزی پێ دهگوتریت، چیه، پێوانهکانم دایه دارتاشیک و مێزه که م به دروستکردن دا. پاش ئه وه ی بقی مال هینامه وه، خۆجه له پێشدا به دلی نه بوو، به به ردی مردووشو ری چوواند و ده یگوت مایه ی نه گبه تییه، به لام دواتر له تهک کورسییهکان و له گه ل مێزه که شدا راهات. ده یگوت به و جۆره دهتوانیت باشت

بیر بکاتهوه و بنووسیت. له پټی که پرانه وه ماندا بۆ نهستهنبول به نیازى له
قالبدانى ددانى پتچاوپتچى هاوته ریب له گه ل پټه وهى خولانه وهى خۆر بۆ
سه عاتى نووژ، میزه که مان به سر پشنى که رتکه وه بوو له دوامانه وه.

نه چهند مانگى سه مهتا، کاتیک بهرام بهر به یه که له مبه ر نه وه به رى میز
داده نیشته و کارمان ده کرد، خۆچه ده کو شا له وه بگات کاته کانی نووژ و
پۆژوو له ولاتانى سارد که به هۆى شپوهى هیلکه ییى گۆى زهویه وه
جیاوازی به کی زۆرى کات له نیتوان پۆژ و شه ودا هیه، چۆن ده ستنیشان
بکریته؟ پرسیارى کی تری، هه بوون، یان نه بوونى خالىکی تری جگه له مه که
بوو، به جۆریک مرۆف له هه ر لایه که وه رووى تى بکات، روو له روو که
وه رنه گپریته. نه که ر ده دى بایه خ به و گرفتانه ناده م و له ناخه وه رقم لییان
ده بیته وه، به چاوى سووک بۆمى ده روانى، به لام هه ستم ده کرد په ی به
"بالاده ستى و جیاوازی" من بردووه. وای بۆچووم نه ویش هه ستى به م په ی
پتبردنه ی من کرد بیته، بۆیه یه کجار وا رقى لیم ده بووه وه. به درتزی باسى
زانستى ده کرد و هینده ی نه وهش سه باره ت به زیره کی ده ودا. ده یگوت: "والی
له که پرانه وهیدا بۆ نهستهنبول، ده که ویتته ژیر باندۆرى نه خشه کانم، سه عاته
نوویه که م و بیرۆدۆزه ی نوێ کۆسمۆگرافیم. کارى زیاترى له سه ر ده که م و بۆ
باشتر روونکردنه وه، له شپوهى مینا تۆردا ده یخه مه روو." لیره دا به پزاندنى
تۆوى ژبانده نه وهیه کی نوێ، هه مووانى تووشى خولیاى ناو ده روونى خۆى
ده کرد: هه ر دوو کمان چاوه پیمان ده کرد.

خۆچه لهو رۆژاندا بیرى لهوه دهكردهوه چۆن ددانهیهكى گهورهى ئهوتۆ دروست بکات ئهگەر ههفتهى جارىکیش نهبیت، بهلاپهنى كهمهوه مانگی جارىک سهعاتهكهى پى قورمیش بکریت. ئهوهى له خهیاڵدا بوو له دواى به دستخستنى تاقمه ددانهیهكى لهو جۆره، سهعاتیکى نوێژ كه سالى جارىک قورمیش بکریت، دروست بکات. ئهوه دهمهى سهرقالى بیرکردنهوه بوو لهوهى تاكه گرفت دۆزینهوهى هیزى پتویسته بۆ بهگهرخستنى ددانهکانى ئهوه سهعاته گهروهیه كه به نهندانهوى دورکهوتنهوهیان له یهکدی کیشیان زیادى دهکرد، له پتیی دۆستهکانییهوه له موهقیخانه، ههوالی زانی والی له ئهزهرهروم گهراوتهوه.

رۆژى دواتر چوو بۆ پیرۆزباییکردن له والی. ئهوش، له ناو ئاپۆرهى میواناندا ههوالی ئهمى پرسیبوو، پهروشیى خۆى بۆ زانیى داهینانه نوێیهکانى دهربریبوو، تهناهت پرسىارى منیشى لى کردبوو. ئهوه شهوه چهندین جار سهعاتهکهمان له بهریهک ههلوهشاندوهوه و دیسان بهستمانهوه، چهند شتی کهمان بۆ ئیژه و ئهویى میناتوری گهردوون زیاد کرد و به فلچهکانى دهستمان ئهستیرهکهمان بۆیاخ کرد. خۆچه، چهند برگیهیکى دهقیکی له بهر بۆم خوێندوهوه. دهقهکى سهبارهت به لۆچیکى خولانهوهى ئهستیرهکان بوو، به زمانیکى شاعیرانه و سهرنجراکیش نووسیبوو، مهبهستى کاریگهرى دانان بوو له سههر گوێگران. بۆ ئهوهى له کاتى خوێندنهوهیدا جۆش و خروشى کهم نهبیتهوه، دهمهوبهیانى جارىکیش دهقهکى به پتچهوانهوه خوێندوهوه. پاشان ئامیرهکانى له گالیسکهیهكى بۆ ئهوه مهبهسته بانگکراو بار کرد و بهرهو کۆشكى والی بهرچ کهرت. سهعات و میناتورهکesh كه چهندین مانگ بوو

هموو مالەکه یان پڕ کردبوو، بە سەرسووڕمانەوه بینییم هێندە بچووک بوون، بەجۆرتیک لە گالیسکە یەکدا جێیان بوو. خۆجە ئێوارمێکی زۆر درمەنگ کەرایەوه بۆ مەل.

باش داگرتنی ئامێرەکان لە باخچەکە و دواى ئەوەی والی وەک کابرایەکی پیری بێ تام و گالته‌نەزان لەگەڵ شتی سەرنجراکتیشدا، چاویکیان پێدا دەگێرت، خۆجە ئەو دەقانه‌ی بۆ دەخوێنێتەوه کە پیشتر لەبەری کردبوون، والی لەو دەمدا منی بیر دەکەوتێتەوه، ئەو پرسیارەى لێ دەگات کە سولتانیش چەندین سەل دواتر دووپاتی دەکرده‌وه: "تایا ئەو تۆی فیری ئەم شتانه کردووه؟" ئەمە یەكەم کاردانەوه‌ی والی بووه، خۆجەش بە پیشاندانی کاردانەوه‌یەک والیی تووشی سەرسووڕمان کردووه، دەپرسیت: "کێ؟" دواتر، دەستبەجێ تێ دەگات کەسى باس لێوئەکرێ، منم. بەدواى ئەوەدا بە والی گوتوو ئەو گەمژمێکی خوێندەواره. هەلبەتە مەبەستی من بووه. خۆجە لە کاتی گێڕانەوه‌ی ئەم بابەتانه‌دا بۆ من، بایەخى پێم نەدەدا، بگرە هێشتا خەیاڵی لای ڕووداوه‌کانی کۆشکی والی بوو. دواتر بە پێداگرتنەوه گوتبووی هەموو شتەکان لە داهێنانی خۆین، بەلام والی باوه‌پى پێ نەکردبوو. وای نواندبوو بەدواى تاوانباریکدا بگەڕێت و دلی نەهاتبێت بڵێت تاوانبارەکە خۆخەى خۆشه‌یستى خۆیه‌تى.

بەو جۆرە لەبری ئەستێرەکان، باسی منیان کردبوو. پێشبینیم دەکرد خۆجە زۆر مەیلی لێ نەبووه لە بارەى ئەو بابەتەوه بدوێت. بۆیە بێدەنگیەک هاتووێتە ئاراوه، سەرنجی والیش کەوتووێتە سەر میوانەکانی تر. خۆجە لە کاتی نانی ئێوارەدا هەولێکی تری داوێ لە بارەى ئەستێرەکان و داهێنانەکانی خۆیه‌وه بدوێت، والی لەو ساتەدا گوتبووی هەرچی هەول دەدات شتێه‌ی منی بیر بکەوتێتەوه، ڕووخساری خۆجەى دێتە بەرچاو. لەوێ خەڵکی تریش بە دەوری خوانەکەوه بوون. چەلەحانێیەک سەبارەت بە خولقاندنی مەرۆفی دووانە دەستی پێ کردووه و نمونەى قەبە و زیاد پێشوە‌نراو لە بارەیه‌وه بەبیر هێندراوه‌ته‌وه. باسی ئەو جەمکانە کراوه کە دایکان لە

جیاگردنه و میاند سهریان لئ دهشیوئیت، ئه و لیکچووانه ی له یه کهم به یه کهم
 گه یشتندا له یه کدی دهرسن، به لām دواتر وهک ئه وه ی جادوو یان لئ کرابیت،
 ههرگیز له یه کدی جیا نابنه وه. قسه یان بر دوه وه ته وه سر ئه و چه ته و
 رێگرانه ی که له بهر ویکچوونیان جیی که سانی بئ تاوان دهگر نه وه. دوا ی نان
 خواردن و بلا وه کردنی ئاپۆره ی میوانه کان، والی داوا ی له خۆچه کردبوو
 بمینیتته وه.

خۆچه سهر له نوێ دهست به گیرانه وه دهکات، به لām والی له پیشدا زۆر چیژ
 له قسه کانی وهرناگریت، ته نانه ت نارازیش ده بیت له وه ی به بیستنی چهند
 زانیاریه کی قورس بۆ تگه یشتن، دووباره چاره ی داوه به یه کدا، به لām پاش
 ئه وه ی جاری سپیهم گوئ له دهقه له بهر کراره وه کی خۆچه دهگریت و زهوی و
 ئه ستیره کانی سر میناتوره که مان چهند جار تیک به بهر چاوی به وه دهخولیتنه وه،
 خۆی و پیشان دهدات وهک ئه وه ی که مێک حالی بوو بیت. به لایه نی که مه وه
 جۆرتیک له بهر قوشی له کن دروست ده بیت و به وردی گوئ بۆ گیرانه وه کانی
 خۆچه راده گریت. له و ساته دا خۆچه دووباره به خروشه وه ده لیت ئه ستیره کان
 به و جۆره نا که هه موو کهس پتیا ن وایه، بگره به مجۆره دهخولیتنه وه. دوا جار
 والی ده لیت: "باشه، تئ گه یشتم، ئاواش ده بیت، بۆچی نه بیت!" خۆچه له و
 ساته دا بیده منگ ده بیت.

وا ی بۆچووم له و ساته دا بیده منگیه کی دریژ هات بیتته ئارا وه. خۆچه له
 په نجه ره که وه نیگای له تاریکایی که ندا و ی زێرین به ی و له بهر خۆیه وه دهستی
 به قسان کرد: "بۆچی والی را وه ستا، له بهر چی زیاتر نه چوو ه پتیشه وه؟" ئه گر
 ئه مه پرسیا ریک بیت، منیش وهک ئه و وه لām کهیم نه ده زانی. وا ی بۆچووم
 خۆچه بیرۆکه یه کی سه باره ت به و شوینه هه بیت که ده بیت والی لئی بجیتته
 پتیشه وه، که چی هیچی نه گو ت. پئ ده چو ئه وه ی هه موو کهس له و نه ده چوون،
 نیگرانی کرد بیت. والی، دواتر بایه خی به سه عاته که دابوو، ناوه که ی پئ
 کردبوونه وه و پرسیا ری که لکی ددانه و میکانیزم و بارسته که ی له خۆچه
 کردبوو. وهک ئه وه ی په نجه به کونی تاریک و ترسناکی ماردا بکات، به ترسه وه

په نجهی کړدبوو به نامیره کرته کړتکه رکه دا و دهری هینابووه. خوجه له هله دا بورجه کانی سعاته کی کړدبووه، باسی له هیزنی نه نوژانه کړدبوو که هه مووان له هه مان ساتدا دهیکن. والی له چرکه یه دا ته قیبووه و کوتبووی: "خوتی لی پزگار بکه! نه گره دهنویت به ژهر بیکوزه، نه گره ده خوازیت نازادی بکه. دمه سیته وه." ده بیت من له کاته دا بق ساتیک به ترس و نومیده وه نیگام له خوجه پر بیت. نه و کوتی: "تا نه وانه له کاره که نه گهن، نازادت ناکم."

نه مپرسی نه و کاره چیه پتویسته لی تی بگهن. له وانه یشه ترسه کم له ووزه سرچاوهی گرتیت که هستم دهره خوجه خیشی نه یزانیت. پاشان باسی شتی تریان کړدبوو. والی چاره ی خوی دابو به یه کدا و به پقه وه سهیری نامیره کانی به ردهستی کړدبوو. خوجه به نومیدی نه وهی والی جارتکی تر ناوړی لی بداته وه، چاوه پی کړدبوو. نه گهرچی زانیبووی نه و نیواریه هیچی تر که سیکی خوازاو نییه، که چی تا درهنگانی شه له کوشکی والی دانیشتبوو. پاشان فرمانی دابو نامیره کان له گالیسکه که بار بکرتین. من که سی ناو مالتیکی سر پتگی تاریک و بیدهنگی که پانه وهی خوجه هینایه به رچاوی خوم: یارو له پتخودا خوی زپاره، له نیوان دهنگی تاهه کانی گالیسکه که وه کوتی له کرته کړتی سعاته گهره که بووه و سهری سوورماوه.

خوجه، تا گزنکی به یان به پیوه مایه وه. ویستم مؤمیتکی تر له بری مؤمه کوژاوه که دابگیرستیم، به لام ری پیتم نه دا. له بر نه وهی دهمزانی دهنویت شتیک بلیم، کوتم: "والی، پوتیک له رتزان هر تی دهکات." نه مسم له تاریکیه که دا کوت و پیم وا بوو نه ویش دهمزانی خویشم بروام به م قسه ییم نییه، به لام پاش که مپک وه لامی دایه وه: "هه مو کاره که، له هه مالتینی پازی نه و ساته دایه که والی تیایدا بیدهنگ بوو."

بق هه لدانه وهی پره ده لسه ر نه و پازه، له یه کم هله دا چوه کن والی. نه مجاره والی به که یفتیکی سازه وه پیشوازی لی کړدبوو. به خوجهی کوتبوو

له رهوتی پروداوهکان و له نیازی نهو حالتی بووه. دواى دلدانهوهى خوچه، ناموژگاریی کردبوو ههولهکانی بخاته کهې بۆ دروستکردنی چهکتیک، گوتبووی: "چهکتیکی نهوتۆ دنیا له دوژمنمان بکات به زیندان!"، بهلام نهیگوتبوو پتووسته چۆن چهکتیک بیت، والی نامادهیی خوئی دهربریبوو پشتیوانی له خوچه بکات، بهمرجیک مهیلی زانستیانهی خوئی بهو ئاقارهدا بیات، بیکومان بههیچ جۆرتیک باسی داهاتی مانگانهی ئیمهیی نهکردبوو، نهونده نهبیت کیسهیهکی پې له پارهی زیوینی دابوو به خوچه. کیسهکهمان له مال کردهوه و پارهمکهمان ژمارد، ۱۷ دانه بوو، ژمارهیهکی وا ناجۆر! والی دواى نهوهی کیسهکهی دابوو به خوچه، گوتبووی سولتان له خشته دهبات بۆ نهوهی کوئ بۆ خوچه رابگریت. گوتبووی سولتانی لاو خولیای "نهو جۆره شتانهی" له سهردایه. نه من و نه خوچهش که به ئاسانی ئومیدی لهکن پهیدا دهبوو، دلمان بهو بهلینه خویش نهکرد، بهلام دواى ههفتهیهک ههوالیکیان هینا: والی، دواى پۆزووشکاندن، ئیمه، بهلئ منیش، دهباته دهرباری سولتان.

وهک خۆ نامادهکردنیک، خوچه نهو دهقهی بۆ والی خوئندبووهوه، بهشیوهیهک مندالیکى نۆ ساله لئی تۆ بکات، گۆرانکاری تیدا کرد و لهبهری کرد. بهلام خهیاالی لای سولتان نهبوو، بگره لهبهر ههر هۆیهک بیت، لهکن والی و هۆی بێدمنگ بوونهکهی بوو. دهیگوت دهبیت پۆژتیک له پۆژان نهپینی نهو بێدمنگبوونه ئاشکرا بکات. دهپیرسی: "نهو چهکهی والی دهیهویت، دهبیت شتیکی چۆن بیت؟" من شتیکی نهوتۆم نهمابوو بۆ گوتن، نهو بهتاقی تهنیا کاری دهکرد. دهچوهو ژوورهکهی و تا نیوهی شهوان دهرگای لهسهر خوئی دادهخست. منیش، ئیدی تهنانهت بۆ نهوهی بېر لهوه بکهمهوه کهی بۆ ولاتی خۆم دهکهپیمهوه، وهک مندالیکى کهمزه، بۆ کاروبار له بهردهم پهنجهرهی ژوورهکهمدا دادهنیشتم و پهتم بۆ خهیاالهکانم شل دهکرد: له خهیاالی خۆمدا، نهوهی له بهردهم میزهکهدا دادهنیشتم و کاری دهکرد، خوچه نهبوو، من بووم، ههموو کاتیک دهتوانی بۆ ههر شوێنیک ئارهزوم بکردایه، برۆم!

لهگهڵ خۆرنشیندا نامیرهکانمان له گالیسهکهیهک بار کرد و بهرهو کۆشک

به‌رېځ كهوتېن، ئېدى كۆلانه‌كانى نه‌سته‌نبولم خوش ده‌ويست، له‌ خه‌يالې خۆمدا
 ناره‌زوم ده‌كرد مرؤفېكى نه‌بيندراو بومايه و بمتوانيبايه به‌ناو به‌رزه چنار و
 شابه‌روو، و دار نه‌رخه‌وانه‌كاندا هاتوچۆم بگه‌م، به‌هاوكارى كه‌سانى تر له‌وې،
 نامېره‌كانمان له‌ شوېنى نماشېكردنيان له‌ ناوه‌وه دامه‌زاند.

سولتان مندالېكى خويئشېرىن و روومه‌ت سوور بوو، بالاي له‌ گوڤره‌ى
 ته‌مه‌نى، كورتنرى ده‌نواند، به‌جۆرېك ده‌ستى له‌ نامېره‌كان ده‌دا وه‌ك نه‌وه‌ى
 كه‌لوپه‌لى گه‌مه‌ى خۆى بن، ئېستا باش بۆم ناخريته‌وه سه‌ريه‌ك نايان له‌و
 كاته‌دا بوو ويستم بېم به‌ هاوده‌م و هاوړېنى، ياخۆ له‌ ده‌مى كاتى دووه‌ماندا
 بوو كه‌ پاش پازده سال له‌و رۆژه پېك هات؟ به‌لام ده‌ستبه‌جى حالى بووم
 مرؤف نابيت نارې‌هوايى له‌ به‌رامبه‌ردا بگات، خۆجه له‌و ساته‌دا نوزه‌ى له‌ خۆى
 بربوو، ده‌ست و پتوه‌نده‌كانى سولتانېش به‌په‌رۆشه‌وه چاوړه‌پتيان ده‌كرد،
 دواچار توانى ده‌ست پى بگات، كۆمه‌لېك شتى نوږتى بۆ به‌سه‌ره‌اته‌كه‌ى زياد
 كرده‌بوو: به‌جۆرېك باسى نه‌ستېره‌كانى ده‌كرد وه‌ك نه‌وه‌ى بوونه‌ومرى زيندو
 بن و ناوه‌زيان هه‌بېت، نه‌ستېره‌كانى به‌ كۆمه‌لېك بوونه‌ومرى راكېشهر و پړ له
 پاز چوواند و به‌شېويه‌كه‌ كه‌وته باسكردنيان وه‌ك نه‌وه‌ى له‌ نه‌ندازه و
 زانستى ماتماتېك تى بگن و به‌پېنى نه‌و تېگه‌يشته‌نيان بخولېنه‌وه، كاتېك
 ده‌يبېنى منداله‌كه‌ چاروبار سه‌ر به‌رز ده‌كاته‌وه و به‌ سه‌رسووپه‌مانه‌وه
 سه‌يرېكى ئاسمان ده‌كات، نه‌م هېنده‌ى دى تاوى ده‌سه‌ند، ئا لېره‌دا نه‌و
 مېناتوره‌ پوونه‌ى گه‌ردوونى پېشان دا كه‌ نه‌ستېره‌كانى پتوه هه‌لواسراوون و
 ده‌سووپانه‌وه، ده‌يگوت: "فېنۆش له‌وډايه و به‌و جۆره ده‌سووپته‌وه، نه‌و شته
 زه‌به‌لاحى ئېره‌ش مانگه و به‌شېويه‌كه‌ى تر شوېنى خۆى ده‌گۆرېت، هه‌ر
 چارېكېش خۆجه له‌كه‌ل خولانه‌وه‌ى نه‌ستېره‌كاندا زه‌نگه هه‌لواسراوه‌كه‌ى قه‌د
 مېناتوره‌كه‌ى به‌ ده‌نگه خۆشه‌كه‌يه‌وه ده‌له‌راندوه، سولتانى بچكۆله له
 ترساندا شه‌قاوېك ده‌چووه دواوه، پاشان هېزى خۆى كرد ده‌كرده‌وه و وه‌ك
 نه‌وه‌ى بيه‌وېت بچېته قوتوويه‌كى نه‌فسوناويه‌وه، له‌ نامېره‌ زه‌نگ لېده‌ره‌كه
 نيزېك ده‌كه‌وته‌وه و هه‌ولى ده‌دا تى بگات.

نڀستا، ٿو دهمانهي پيره وهره پيه ڪانم دهه ٽنمه وه سهره ڪ وهول ددهم
 رابر دوويه ڪ بق خرم بساز ٽنم، پٽم وايه ٿو ديمنه تابلويه ڪي به خته وهره
 گونجاوه له گهل چير ٽڪ و نهفسانه ڪاني سهردهمى منداليم و هاوشيوه ڪارى
 نيگار ڪيشاني نهفسانه ڪانه. ميناتوره ڪه له نامير ٽيڪي گهمى مندالان دهچوو،
 تمنيا لهو ٽويه شووشه پيپانهي ڪهم يو ڪه به هه لگيرانه وهيان، بهفريان بهسهر
 مالانى سهر يان سوورى لهسهر شيروازي ڪيٽڪ بنياتنراودا دهبارانده. پاشان
 منداله ڪه دهستي به پرسيار ڪرد و خوجهش ههولي دها فرياي وه لامدانه وه
 بکه وٽ:

ٿو نهستيرانه چڙن بهو جڙه به ناسمانه وه راوهستانو؟ به خولگه
 پوونه ڪانه وه هه لواسراون! ٿو خولگانه له چي دروست بوون؟ له مادهيه ڪي
 پوون و پوونيان پي دهبه خشيت! نايا بهريه ڪ ناکهون؟ نهخير، وهڪ نهوانه
 سهر ميناتوره ڪه قات قاتن! ٿو هه مو نهستيره به هيه، ٿدي بڙجي ژماره
 ناسته ڪان هڙندهي ژماره ٿي نهستيره ڪان نييه؟ چونڪه نهوانه زڙ دوون! چنده
 دوون؟ زڙ، زڙ! نهستيره ڪاني ترش له ڪاتي خولانه وهياندا زهنگي
 لهراوهمان ههيه؟ نهخير، خومان زهنگه ڪه مان بق تيگهيشتن له خوليڪي تهواوي
 نهستيره ڪان داناه! گرمه ٿي ههر پتوهندي بهمه وه ههيه؟ نييه تي! ٿدي
 پتوهندي به چييه وه ههيه؟ به بارانه وه! سبهيني دهباريت؟ نهگهر به شيوهي
 ناسماندا بيت، سبهه ٿي ناباريت! گهل ناسمان چي دهلت بق شيره
 نهخشه ڪي سولتان؟ چاڪ دهپته وه، بهلام پيوسته نارامي ههبيت و شتي
 تري لهو جڙه.

خوجه له گهل روونڪردنه وه بڙچووني خريدا سهارهت به شيره
 نهخشه ڪه، وهڪ نهوهي له ڪاتي دوان له بارهه ٿي نهستيره ڪانه وه دهپکرد،
 ديسانه وه سهره بق ناسمان بهر ڪرده وه. دواي گهراوه مان بق مال، بهرقوه
 باسي نه ورده ڪاريپانهي گيرايه وه. دهپگوت گرینگ نهوه نييه منداله ڪه
 زانست و سوفيگري ليٽڪ جيا بکانه وه، بگره گرینگ نهويه شتيڪ تي بگات.
 ديسان هه مان وشه به ڪار دهيتنا و بهجڙيڪيش دهره دهره وهک نهوهي

من پهیم بهو شته بردبیت که ده بیت بزانتیت. منیش ئیدی بیرم ده کردهوه بیم به موسلمان یان نا. ئهو کیسه یه ی له کاتی ده رجوونماندا له کۆشک پیمان درابوو، پینچ زێری تهواوی تیدابوو. خۆجه گوتی سولتان په ی بردووه به هه بوونی لۆجیکیک له پشت چیرۆکی ئهستیرهکانه وه. ئاخ سولتان! دواتر، زۆر دواتر به تهواوی ناسیم! له په نجه ره که وه مانگم ده بینى. سه رم سوورما له وه ی ئه مه هه مان ئهو مانگه یه که له په نجه ره ی ماله که ی ئیمه وه ده بیندرا. خۆزگه م خواست بیمه وه به منداڵ! خۆجه خۆی پێ نه گیرا و گه راپه وه سه ره هه مان بابته: گرفتى شیرکه گرینگ نییه، مندا له که ئاژه لی خۆش ده ویت و هیچی تر.

پۆژی دواتر چوو ه ژووری خۆی و دهستی کرد به کار. دواى چهند پۆژیک دیسان سه عات و میناتوری ئهستیرهکانى له گالیسکه یه ک بار کرد. ئه مجاره یان له ژیر ئهو نیگا پر له پرسیارانه دا که له په نجه ره قه فه سداره کانه وه ئا راسته ی ده کرا، چوو بۆ ده رخانه ی مندا لان. ئیواره له گه رانه وهیدا بێزار بوو، به لام نه ک به راده ی ئه وه ی بێدهنگى بکات. گوتى: "وام زانى مندا له کانش وهک سولتان تێ ده گن، به لام به هه له دا چوو بووم." مندا له کان ته نیا ترسابوو. خۆجه پاش تهواو کردنى قسه کانى، پرسیارى بابته که ی لێیان کردبوو. مندا لیک گوتبووی ئه ویدیو ئاسمان دۆزهخه، دواى ئه وه ی ئه م قسه یه ی کردبوو، دهستی کردبوو به گریان.

خۆجه، ههفته ی دواترى به قولکردنه وه ی باوه رپیه وه، به جۆرێک له ئاستى تێگه یشتنى سولتاندا بیت، به سه ر برد. یه ک به یه کى ساته کانى چوونه ژووره مان بۆ هه وشه ی ناوه وه ده هینیته وه بیرى من. ده کۆشا من بۆ چوونه کانى بۆ سه لمێنم: مندا له که زیره ک بوو، به لێ. هه ر له ئیستاهه دهیزانى پتویسته بیر بکاته وه، به لێ. هه ر له ئیستاهه خاوه نى که سایه تی پتویست بوو بۆ خۆ پرگه رکردن له پاله په ستۆی ده رووبه ر، به لێ! به و جۆره، ماوه یه کى زۆر پێش ئه وه ی سولتان ده ست بکات به خه ون بینین بۆ ئیمه، ئیمه ده ستمان کرد به خه ون بینین بۆ ئهو. خۆجه، ئهو ماوه یه له سه عاته که شدا

کاری دەکرد. پټم وا بټت له باره‌ی چه‌که‌که‌شوه بیری ده‌کرده‌وه، چونکه کاتی بانگردنی بۆ لای والی، وای گوتبوو. به‌لام هه‌ستم کردبوو ئومیدی پټی نه‌ماوه، له‌مه‌ر والی گوتی: "وه‌ک ئه‌وانی تری لێ هاتوه، ئیدی ناخوازی‌ت ئه‌و شته‌ی نایزانی‌ت، بیزانیت؟" هه‌فته‌یه‌ک دواتر سولتان دیسان ناردی به‌دوایدا، رۆیشت.

سولتان به‌ روویه‌کی خۆشه‌وه پیشوازی له‌ خۆچه کردبوو. گوتبووی: "شیره‌که‌م چاک بووته‌وه، قسه‌ی تۆ ده‌رچوو." دواتر له‌گه‌ڵ ده‌ست و پتیه‌نده‌کاندا ده‌چنه‌ حه‌وشه. سولتان ماسیی ناو حه‌وزێک پیشانی خۆچه ده‌دات و پرسیار ده‌کات پای چیه‌ به‌رامبه‌ریان، له‌ کاتی گێڕانه‌وه‌ی ئه‌م قسانه‌دا بۆ من، گوتی: "ته‌نیا گوتم سوورن، هه‌چ شتیکی ترم به‌خه‌یالدا نه‌هات بۆ گوتم بشیت." له‌و ساته‌دا له‌ جووله‌ی ماسیه‌کاندا په‌ی به‌هه‌بوونی نه‌زمیک بردبوو، وه‌ک ئه‌وه وا بووه له‌ نێوان خۆیاندا بدوین بۆ ئه‌وه‌ی نه‌زمه‌که‌یان بێ کێمасы بټت. خۆچه به‌ سولتانی گوتبوو ماسیه‌کانی به‌لاوه ژیرن. گرگنێکی ته‌نیشته‌ به‌کێک له‌ ئاغایانی حه‌رمخانه، له‌وانه‌ی به‌رده‌وام ئامۆژگاریه‌که‌ی دایکی سولتانی ده‌هینایه‌وه بیری سولتانی منداڵ، پێکه‌نینی به‌و قسه‌یه‌ هاتبوو. سولتانیش سه‌ره‌زنه‌شتی کردبوو. دواتریش له‌ کاتی سواریبوونی گالیسکه‌کاندا، وه‌ک سزایه‌ک، مۆله‌تی نه‌دابوو ئه‌و کورته‌بالا مووسووره له‌گه‌ڵیان سوار بټت.

به‌ گالیسکه‌ چوووبوون بۆ شترخانه له‌ مه‌یدانی ئه‌سپ. له‌وێ، سولتان دانه به‌دانه‌ی چه‌ندین شتر و پشیلێ فارسی و پلنگی پیشانی خۆچه دابوو، گشت ئازله‌کان به‌ زنجیر به‌ ستوونه‌کانی کۆنه‌ کلتیسه‌یه‌که‌وه به‌سترا‌بوونه‌وه. له‌ به‌رده‌م ئه‌و شیرده‌دا راوه‌ستابوون که‌ خۆچه پیشبینی چاک بوونه‌وه‌ی کردبوو. منداڵه‌که‌ قسه‌ی دواندبووی و به‌ خۆچه‌ی ناساندبوو. دواتر چوووبوونه‌ لای شیرتکی له‌ گۆشه‌یه‌کدا نووستوو. ئازله‌که‌ دووگیان بووه و وه‌ک ئه‌وانی تر بۆنی پیسی لێ نه‌هاتوه. سولتان به‌دوو چاوی دره‌وشاوه‌ پرسیبوو: "ئه‌م شیره‌ چه‌ند به‌چه‌کی ده‌بټت، چه‌ندیان تیر و چه‌ندیان مێ ده‌بن؟"

خۆچه زۆر بېزار بوو، دواتر له کڼ من ددانی پېدا نا که "هه لهی کردووه". به سولتانیشی گوتبوو سهرم له گېردووناسی دهردمچیت، به لام ئهستیرهناس نیم. سولتانیش گوتبوو: "به لام تق باشتی لی دهرانیت ومک له حوسین هه نندی گهره ی ئهستیرهناسان!" خۆچه له ترسی نهوه ی نهبادا په کتیک له وانه ی دوروبهر هم قسه به بیستیت و به حوسین هه نندی بگه یه نیتنه وه، خۆی له وه لامذانه وه پاراستبوو. سولتانی خه یالشکاو به ردهوام بووه و گوتویه تی: "خۆچه یان هیچ نازانیت، یاخو له بری ئهستیره کان سهیری شوینی خالی دمکات؟"

پاشان خۆچه، نه قسه ننه ی دای نابوو دواتر بیانکات، ناچار بووه دهست به جی دهستیان پی بکات: گوتبوو زۆر شت له ئهستیره کانه وه فیر بووه و که لیک نه نجامیشی له فیربوونانه وه دهستگیر بووه. به که لک ومگرگرتن له بیده نگبونی سولتان که به چاوی داچه قیوه وه گوئی بۆی راگرتوه، گوتبوو پیوسته روانگه خانه یه که بق چاودیریکردنی ئهستیره کان بپته دامه زانندن. شتیک له شیوه ی نه روانگه خانه یه ی که مورادی سیه می باپیری خوالیخو شبووی نه حمده ی یه که می باپیری سولتان نه وه سال له مه و به ر فهرمانی دابوو بق خوا لیخو شبوو ته قیه دین هه نندی دروست بگریت و دواتر له بهر فهرامو شکردن خاپوور بوو، نه خیر، شتیکی زۆر له وه پیشکه وتووتر؛ خانه یه که بق زانسته کان، نه یا بق چاودیریکردنی ئهستیره نا، بگره سه رجه م نه و زانایانه له خو بگریت که له سه رانسه ری جیه اندا، له رووبار و ده ریاکانی، هور و چیا و کوو و بیکومان، ناژه لانیس ده کوئنه وه، بق نه وه ی پیکه وه سه بهاره ت به لیکوئینه وه کانی خویان بدوین تا خویان پیش بکه ون و که شه به ناوه زی نیمه ش بدهن.

یه که مجارم بوو گویم له م نه خسه یه ی خۆچه ده بوو. سولتانیش وه ک نه وه ی گوئی بق داستانیکی شیرین شل کردبیت، گوئی بۆی راگرتبوو. له کاتی که پانه وه یاندا به سواری گالیسکه به ره و کوژشک، دیسان پرسیبووی: "پیت وایه شیرمه که چوډ دهریت؟" خۆچه له بهر نه وه ی پیشتر بیرى لی کردبووه وه،

نهمجار گوتیبووی: "بېچووه تازه له دایکبوو مکان هاوکیچی یه کتر دهن!" له مالوه به منی گوت نهو قسه یه هیچ مه ترسییه کی نییه. دهیگوت: "نهو مندا له گه مژه یه دمخه مه له پی دهستمه وه، زور له حوسین نه فهنیدی گه وره ی نه ستیره ناسان به تواناتم!" به کارهینانی نهو وشه یه سه بارهت به سولتان له کاتی قسه کردندا، منی سه رسام کرد. دواتر له بهر هر هویه که بیت، لهو قسانه ی زویر بووم. لهو کاتاندا دلم پر بوو له خه م و خوم به کاری ناو مالوه سه رقال ده کرد.

دواتر، دهستی کرد به به کارهینانی نهو وشه یه وهک کلیلیکی نه فسونوای بؤ کردندوه ی هه موو قفلېک: "له بهر گه مژه یی خویان، سه ریک هه لئا برن تا سه یری نهو نه ستیره نه بکن که به سه ر سه ریا نه وه دمخولینه وه. له بهر گه مژه یی خویان بهر له وه ی فیری شتیک بن، له پیشدا ده پرسن داخو به که لکی چی دیت. له بهر گه مژه یی خویان په رچی پوخته ی مه سه له کانن نهک وره کاریه کان. له بهر گه مژه یی خویان له یه کدی ده چن و هتد..." نه گه رچی منیش چهند سالیک له مه و بهر له ولاته که ی خوم زورم حه ز بهو شیوازی قسه کردندا ده کرد، به لام بوام نه بوو هیچ به خوجه بلیم. بؤخویشی لهو کاتاندا منی به لوه گرینگ نه بوو، بگره گری له گه مژه و ده به نگه کانی نالانده بوو. گه مژه یی منیش جوړیکي تر بوو. له پروی چه نه بازی و له وچه یی خومه وه، لهو رزانده خه ونیکي خوم بؤی گیراپه وه: له خه ونمدا خوی خستبووه جیی من و چووبووه ولاتی من، له که ل ده زگیرانمدا زه ماوهندی کردبوو، له زه ماوهندیشدا کهس ههستی نه کردبوو نهو من نیم. منیش ده ستیک جلی تورکیم له بهر کردبوو، له گۆشه یه که پاوه ستابووم و سه یری ناهه نگه کم ده کرد. له ناوه راستی زه ماوهنده که دا له که ل دایکم و ده زگیرانی شادمانمدا روویه پروی یه کتر بووینه وه. سه رباری فرمیسه که کانم که له خه و بیداریان کرده وه، هیچ کامیان منیان نه ناسییه وه، پشتیان تیم کرد و لیم دوور که و تنه وه.

خوجه لهو سه روبه نده دا دوو جاران چوو بؤ کۆشکی والی. وا دیار بوو والی

پیتی خوش نه بوو خۆجه دور له چاوی نهو خۆی له سولتان نیرزیک بکاتهوه. کهوتبووه لپچینهوهی: زۆر دواتر و پاش نهوهی والی له نهستهنبولهوه بق تاراوکه دورخرایهوه، نهوسا خۆجه پیمی گوت والی پرسیری منی کردووه و دهستوری داوه لیکۆلینهوه له بارهوه بکریته. نهگه نهمی زووتر بگوتبایه، دهبوو من پۆزانی خۆم به ترسی ژههراویکردنهوه بگوزهراندایه. سهرباری نهوهش، ههستم دهکرد والی زیاتر بایهخ به من و کهمتر به خۆجهی دهوات، لیکچوونمان لهگهڵ خۆجهدا، له خۆم زیاتر، والی نیگهراو دهکرد و نهههش ختووکهی شکۆی منی دهدا. پی دهچوو نه لیکچوونهمان لهو کاتانهدا پازیک بیت خۆجه هرگیز نهخوازیت بیزانیت و نازایهتییهکی سهرسووهرینهریش به من ببهخشیت. ههندیک جار بیرم دهکردهوه تا خۆجه له زیاندا بیت، بههۆی نه لیکچوونهوه من له مهترسی دورو دهیم، پهنگه لهو سۆنگهیهشهوه بوویت کاتیک خۆجه والیشی خسته ریزی دهپهنگهکانهوه، من بهرهنگاری بوومهوه. ئیدی نهو لهو ساتانهدا ههلمچوو. دهمرانی ناتوانیت دهستم لی ههلبگریته و ههمان کاتیش شهرم دهکات، نههش پالی پتووم نا بهرهو بی نابرووییهکی تهنانهت به خۆیشم نامۆ. به پرسیاره یهک لهسهریهکهکانم سهبارته به والی و قسهکانی نهو له بارهی ههردووکهمانهوه، خۆجهم له ههلهچوونیکدا نوقم دهکرد پیم وا بیت خۆیشی نهیدمرانی هۆیهکهی چییه، لهو کاتانهدا سهرسهختانه دهیگوت و دووبارهی دهکهردهوه: "بهپه له ژیر پیی والیش دهردههین. پهنیچهرهکان بهم زووانه شتیک دهکهن، درکم به داپشتنی نهخشهی چهند شتیکیش له کۆشکدا کردووه. بۆیه نهگه کار بق دروستکردنی چهکیک بکهیم، وهک والی داوای دهکات، نامهویت بق ومزیرکی کاتی، بگره پتویسته بق نهوهی بیهخمه بهردهستی سولتان، دروستی بکهیم."

ماوهیهک پیم وا بوو سهرحهم کاتی خۆی به نهخشهی نهو چهکه نادیارهوه بهسهر دهبات. بهخۆم دهگوت ههول دهوات، بهلام پیشپهوی پی ناگریته، چونکه نهگه بیتوانیبا پیشپهوی بکات، نهوا دلتیا بووم، تهنانهت نهگه بق سووکایهتی پیکردنیشم بوایه، پای منی هه وهردهگرت و بۆچوونهکانی خۆی

بۆم پروون دهمکردهوه. ئیوارمهیک، له گهراوه ماماندا لهو مالهی ئاکسهرای که دوو سێ ههفته جارێک پروومان تێ دهمکرد و دواى گوتگرتن له موزیک، له گهلا ژنهکاندا دهنووستین، خۆجه یتیمی گوت به نیازه تا به یانی کار بکات. پاشان له باره ی ژنهکانهوه پرسى یاری کرد، قسه کردن سه بارهت به ژنان شتیکی بوو پیشتر هه رگیز نه مانکردبوو. دواتر له پیر کوتی: "بیر ده که مه وه. هه ر ئه وهنده ی که یشتینه وه مال، بێ ئه وه ی بلێت بیر له چى ده کهاته وه، چوه ژووری خۆی و دهرگای له سه ر خۆی کلۆم دا. منیش ئیدی له نیو کتیبه کانی خۆمدا که ته نانته وزه ی هه لدا نه وه ی په ره کانی شیانم تیدا نه ما بوو، مامه وه و بیرم کرده وه: له پرۆژه یه که که من با وه پرم وا بوو ناتوانیت پیشه وه ی تیدا بکات، یان له بیر و بۆچوونه کانی، یاخۆ له سه یرکردنی بیهووده ی کاغه زه کانی سه ر ئه و میزه ی هیشتا به ته وای پانه هاتبوو له ژووره وه له به رده میدا دا بنیشیت، یان دانیه ستنی ختوخۆرا ییی چه ندین سه عاته ی به شه رم و هه لچوونه وه له به رده م میزه که دا...

دهرنگانێکی دوا ی نیوه ی شه و له ژووره که ی هاته دهری. له به ر ئه وه ی گره فتیکی بۆ هاتبووه پیش، وه ک قوتابییه کی خاکی خوازیاری هاوکاری، به شه رمه وه منی بانگ کرد بۆ به رده م میزه ی ژووری خۆی. بێ هیچ دوودلی نواندێک کوتی: "هاوکاریم بکه، با پێکه وه بیریان لێ بکه ی نه وه، به ته نیا پیشه وه ییم پێ نا کریت." له به ر ئه وه ی پیم وا بوو ئه وه ی ده یلیت، پیه وندی به ژنانه وه هیه، ساتیک بیده نگ بووم، سه رنجی دا ته نیا سه یر ده که م و هیچی تر، بۆیه به دهر به سه وه کوتی: "بیر له که مه ژه کان ده که مه وه. بۆچی هینده ده به نگن؟" دواتر، وه ک ئه وه ی وه لامی من بزانیته، درێژه ی دا پێ و کوتی: "باشه، که مه زه نین، به لام میشکیان له شتیکی که مه." من نه مپرسی "ئه وانه" کێن، کوتی: "ئه ری شو ئێتیک له میشکیاندا نییه جێی ئه و زانستانه ی تیدا بیه تته وه؟" وه ک ئه وه ی بیه ویت به دوا ی وشه یه کدا بگه ریت، بۆ ده ور به یری خۆی روانی: "پیه رسته گۆشه یه که له میشکیاندا هه بیت بۆ جێگرکردنی شتومه کی تیکه ل و پێکه لی وه ک قوتوو، و چاره کانی ئه م دۆلا به، به لام پێ ده جیت شتی

وايان نه بښت. تې دهگه یت؟" دهموښست باوهر به خږم به یتیم شتیک تې
 گه یشستووم، به لام زور سرکه ووتو نه بووم. هر دوو کمان ماو هیه کی درېژ
 بیدهنگ بووین. دواچار گوتی: "جا کی دوزانیت مرقف بډچی بهم شیوهیه،
 یاخو به جږی کی تره؟" پاشان گوتی: "ناخ، خږزکه به پاستی پزیشک دهبوویت
 و منت فیر دهکرد جهسته مان چیه و چی له کله له شماندا هیه. وا
 دههاته پش چاو که میک شهرم بکات. له بهر نه وهی نهیده ویست بمترسینیت،
 به شیوهیه کی سرووشتی رای گه یاند: "له وانه نیم خږم به دهسته وه بدهم، تا
 کږتایی به رده وام دهم. هم له بهر نه وهی پرږشی زانینی ناکام و هم به وهی
 نه وهی شتیک تر شک نابهم بیکهم. من تې نه دهگه یشتم، به لام نه گهر بیرم
 دهکرده وه همو نه و شتانه له منه وه فیر بووه، بسکهی سمیلم دههات.

له کاته کانی دواتردا وک نه وهی هر دوو کمان بزاین واتهی نه قسه یه
 چیه، له سهریه ک دوو باره مان دهکرده وه. لهم برپارگرته ی خږیدا وک
 قوتابیه کی خه یالغراوان و به رده وام پرسیارکه خږی پشمان ددها. هر
 جاریک دهیگوت تا کږتایی به دوا ی نه کاره وه دهم، من وا ههستم دهکرد
 بینهری نالینی خه مگین و هه لچووی نه فیندارتکی دهسته وستانم پرسیار
 هڅکاری نه وه نه هاهمه تیانه دکات که به سهری هاتوون. له ماو هیه دا نه
 قسه یه ی زور دهگوته وه. کاتیک به خږسازدانی یه نیچه ره کانی بق یاخیبوون
 دوزانی، دهیگوته وه. دوا ی نه وهی بق منی دهگیراپه وچن مندا لانی دهرزخانه
 زیاتر پرږشی فریشتن نه ک نه ستیره، دوو پاتی دهکرده وه. پاش کړینی
 دهستنوو سیک به چهردهیه ک پاره و پش نه وهی له خویندنه و میدا بگاته نیوهی،
 به توو په بوونه وه توپی ددهایه لوه، هه مان شتی کاوژ دهکرده وه. دوا ی
 گه پانه وهی له کن دستانه موه قیتخانه که نیدی وک خوویه ک سهری لی ددها،
 دهیپسته وه. پاش خواردنی سهرما له گهرماو به وهی باش گهرم نه کردنی و
 دوا ی نه وهی له پال کتیبه خږشه ویسته کانیدا له سهر لیفه ی به گول
 نه خشیندراو پال دهکوت و پاش نه وهی له حهوشی مزگوت کوپی له قسه ی
 توو په هاتی دهستنووژ هه لگران دهگرت، هه مان بالوره ی دهگوته وه. دوا ی

ئەوێ بیستی فینیساییه‌کان پەوه کەشتیی ئەمانیان بەزاندووه و پاش ئەوێ
 بەددان بەخۆداگرتنه‌وه گۆیی بۆ خەلکی کەرەک پادەگرت کە پێیان دەگوت و
 خەریکە تەمەنی بەسەر دەچیت و بۆ ئەو هاتوون هانی بدەن ژن بەیتنیت،
 دیسان هەمان شتی دەیکوتەوه: تا کۆتایی بەدوای ئەم کاره‌وه دەبم.

ئێستا بیر دەکەمەوه: کام خۆتەر له‌وانه‌ی ئەم نووسراوه‌م تا کۆتایی
 دەخۆتیننەوه و بە پشوو درێژی بەدوای پووداوه‌کان، یان هەر شتیکی تری
 خەیاڵکردی خۆمدا دەچن، دەتوانیت بڵێت خۆجە پابەندی ئەم بەلێنه‌ی خۆی
 نەبوو؟

له پۆژیکێ کۆتایی به هاردا بیستمان تهرمی حوسین ئه فهندیی گهره ی ئهستیره ناسان له نیزیکی ناوچهی ئیستینییهی قهراغ تهنگه ی بوسفور دۆزرا و تهوه. كهواته والی له دوا یین ساندا فهتوای كوشتنی دهر كرده بوو. ئه ویش ئه وه نه بوو سه ر كز بكات و له ههشارگه ی خۆیدا ئارام بگرت، بگره به راست و چهپدا نامه ی دهنارد و دهینووسی نیشانه ی مردنی والی سادق پاشا دهر كه و تهوه و به م زوانه دهریت. به مجۆره، حوسین ئه فهندی شوینی خۆی ئاشكرا كرده بوو، هه ولی دابوو پوو له ئه نادۆل بكات، به لام پیاو كوژان خۆیان گه یان دبووه به له مه كه ی و خنكاند بوویان. خۆچه بیستی دهست به سه ر مال و سامانی گهره ی ئهستیره ناساندا گیراوه و كهوته هه ولدان بۆ به دهسته یانی كاغه ز و كتیب و دهفته ره كانی. بۆ ئه مهش، هه رچی پاره یه ك كۆی كرده بووه، كرده به قورگی به رتیلخۆژاندا. ئیوارانیکی درهنگ سندوقتیکی گهره ی بۆ ماله یوه هینایه وه و به ههفته یه ك هه زاران په ره ی ناو سندوقه كه ی خۆنده وه. دوا جار به هه لچوونه وه كوتی شتی زۆر باشتەر له وانه ی له دهست دیت.

هه ر ئه وه نده ی دهستی كرد به كار، منیش هاوکاریم كرد. بۆ دوو كتیب به ناوی "حياة الحيوان وعجائب المخلوقات" كه به یاری دابوو پیشكیش به سولتانی بكات، من باسی ئه وه ئه سه په جوان و گویدریژه ئاسایی و كهرویشك و ماریلكانه م بۆ گه یرا یه وه كه له باخچه ی فراوان و میترگی ماله كه ی ئه مپۆلیماندا دیبوومن. دوا ی ئه وه ی خۆچه به ئامازه یه ك له سنوورداری بوونی بیره وه ریبه كانم منی ئاگادار كرده وه، بۆقی قهرهنگی و سمیلداری ناو حه وزی نیلوفه ری، تووتی شینی سیسیلیاییی زمان و ئه و سمۆرانم بیر كه وته وه كه

پیش جووتبونیان، بهرامبهر بهیهک دادەنیشتن و تووکی یهکتیریان پاک دهکردوه. هه‌موو ئەمانەم بۆی گێڕایه‌وه، ژیاانی میرووله که زۆر مایه‌ی بایه‌خ پێدانی سولتان بوو، به‌لام به‌هۆی پاک و خاوتنیی له‌ پاده‌به‌دهری حه‌وشه‌ی ناوه‌وه‌ی کۆشکه‌وه‌ وه‌ک پێویست زانیاری له‌و باره‌وه‌ نه‌بوو، بوو به‌ یه‌کێک له‌ به‌شه‌کانی کتێبه‌که و ماوه‌یه‌کی درێژ کارمان له‌سه‌ر کرد.

خۆچه له‌گه‌ڵ ده‌ستکردن به‌ نووسینه‌وه‌ی ژیاانی پێکوپێک و لۆجیکداری میرووله‌دا، پێشبینی ده‌کرد ئێمه هه‌مان کات سولتان په‌روه‌ده‌ش ده‌که‌ین. بۆ ئه‌و مه‌به‌سته، باسکردنی میرووله‌ی ره‌شی ناسراوی به‌لای ئێمه‌وه به‌که‌م زانی و باسی چۆنیه‌تی نه‌زمی میرووله سووره‌کانی ئەمریکای گێڕایه‌وه، ئه‌مه‌ش بیرۆکه‌ی ئه‌وه‌ی پێی به‌خشی کتێبێکی هه‌مان کات خه‌مگین و سوودبه‌خش سه‌بارت به‌ به‌سه‌رهاته‌کانی خه‌لکی خۆجێی ده‌به‌نگی ئه‌و و لاته‌ پر له‌ ماره‌ی ئەمریکای پێ ده‌گوتریت و پووداوه‌کان هیچ شتیکیان له‌ په‌وتی ژیاانیان نه‌گۆڕیبوو، بنووسیت. به‌ده‌م گێڕانه‌وه‌ی ورده‌کاریه‌که‌انه‌وه، گوێی به‌سه‌رهاتی ئه‌و پادشا منداڵه‌ش ده‌نووسم که له‌به‌ر بایه‌خ نه‌دانی به‌ زانست، گاوه‌ره‌کانی ئیسپانیا دوا‌جار له‌سه‌ر مێخ دایاننیشاند، به‌لام خۆچه هه‌رگیز غیره‌تی نه‌کرد ئه‌و کتێبه ته‌واو بکات. نیگاره‌کانی ئه‌و وه‌ستای میناتوره‌ی بانگمان کردبوو وێنه‌ی گامێشی بالدار و گای شه‌ش پێ و ماری دووسه‌رمان به‌شیوه‌یه‌کی به‌رجه‌سته بۆ بکیشیت، جێی په‌زماه‌ندیان نه‌بوو. خۆچه گوێی: "راستی له‌ رابردوودا به‌و جوړه‌ بوو، به‌لام ئێستا هه‌موو نیگاریک سێ په‌هه‌ند و سێبه‌ری پاسته‌قینه‌ی هه‌یه. تۆ به‌روانه، ته‌ناته‌ت میرووله‌یه‌کی زۆر ئاسایی، وه‌ک ئه‌وه‌ی هاوچمکی خۆی به‌دوای خۆیدا رابکیشیت، سێبه‌ری خۆی هه‌لگرتوه‌ و له‌سه‌رخۆ ده‌یگوازیته‌وه.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سولتان هیچ لێی نه‌پرسییه‌وه، بریاری دا کتێبه‌کان له‌ پێی والیه‌وه پێشکیش به‌ سولتان بکات، به‌لام دواتر زۆر له‌مه‌ په‌شیمان بووه‌وه. والی گوتبووی: "ئەستێره‌ناسی سۆفیگه‌رییه، حوسێن ئەفەندی ده‌ستی دا‌بووه کاری بالاتر له‌ به‌ژنی خۆی و ده‌ستی کردبوو به‌ فرت و فێلی سیاسی.

ئىستاش گومانم ھەيە تۆ چاوت لە جىي ئو بربىيت، من بروام بە شتىك ھەيە زانستى پى دەگوترىت، ئەمەش پىروەندىي بە چەكەو ھەيە، ئەك بە ئەستىروە، ئەستىرەناسى كارتىكە نەگبەتى بەدواو ھەيە، ئەمەشم لەو ھەيە بۆ دەرگەوتو ھەموو ئەوانى چوونەتە ئەو كارەو، يان كوژراون، ياخۇ لە ھەموو خراپتر، پۆژىك لە پۆژان بەشتو ھەيەكى نەيتى بى سەروشوين كراون، بۆيە بەھىچ جۆژىك نامەوت تۆ كە زۆرم خۆش دەوتىت و باو ھەم بە زانستەكەت ھەيە، ئەو ئەركە بگريتە ئەستىق، برىار وايە پۆستى گەورەي ئەستىرەناسان بدرىت بە سەدى ئەفەندى، ئەو، بەشى ئەو گەمژە و ساويلكەيە بتوانىت پىدوايستىيەكانى ئەو ئەركە بەجى بگەيەنيت، بىستوومە دەست بەسەر كىتەبەكانى گەورەي ئەستىرەناسانى پىشوو دا گرتو ھەيە، داوات لى دەكەم توخنى ئەو كارە نەكەوت، "خۆجەش پىي گوتبوو لە زانست بىرازىت، خۆي بەھىچ شتىكى ترەو خەرىك ناكات، پاشان ئەو كىتەبانەي دابوو پى كە دەيوست بە سولتانی بگەيەنيت، ئىوارە لە مالى گوتى لە زانست بىرازىت، خۆي بەھىچ شتىكى ترەو سەرقال ناكات، بەلام ھەرچىبەك لە پىناوى پىرەوكردى زانستەكەيدا پىيوست بىت، دەيكات، ھەك سەرمەي كارىش، نەفرەتى لە والى كرد.

مانگى دواتر، ئەو دەمەي پەروشى زانينى چۆنيەتتى كاردانەو ھەيە سولتانی مندال بووين لە بەرامبەر ئازەلە رەنگاوپەنگەكانى زادەي خەيالى ئىمە، خۆجە بىرى لەو دەكرەو ھەيە بۆچى دەبىت تا ئىستا لە كۆشكەو ھەيە بانگ نەكرابىت؟ دواچار بۆ راو بانگيان كرد، پىكەو ھەيە چووين بۆ كۆشكى مىراخۆر لە كەنارى چەمى كاغەزخانە بۆ ئەو ھەيە ئەو لە تەنیشست سولتانهو ھەيە بىت و منیش لە دوورەو سەيرى بەزمى راو بگەم، ئەو ناو زۆر جەنجال بوو، سەركردەي پاسەوانان گشت شتىكى ئامادە كردبوو، ھەموومان بىنيمان چۆن كەرويشك و پىوى بەرەلا كران و تازى نىشتە سەريان، سەرجەم چاوەكان بىنبيان چۆن يەكەك لە كەرويشكەكان لە ھاورپىكانى جيا بوو ھەيە و خۆي ھەلدايە ئاوەو، بە مەلە خۆي گەيانە ئەو ھەيە ئا، بىنيمان و گويمان لى بوو پاسەوانەكان

ویستیان لهویش سهگی تې بهردن، بهلام سولتان مؤلته نه دا وگوته: "با کهرویشک نازاد بیت، سهگیکي بهره لهوهری پوویار بوو، کهرویشکی بهسته زمان دیسانهوه خوی ههلدایه ناو ناو، بهلام سهگکه فریای کهوت و گرتی. پاسهوانهکان دهستبهجی خویان گیاندی و کهرویشکیان له دهی دهرهینا، هینایانه بهردهمی سولتانی مندا، نهویش پهکسه کهرویشکی پشکنی و دلخوس بوو بهوهی برینی سهختی پتوه نهبوو. پاشان دهستووری دا ببریته سر شاخ و لهوی نازاد بکریته. دواتر، ناپوهریهک که خوجه و گرگنه قز سوورهکهشم له ناویاندا بینی، له دهووری سولتان گرد بوونهوه.

خوجه، نیواره گتپراپوه گوته: سولتان پرسپاری چونهتیی لیکدانهوهی پووداوهکهی کردبوو. دواي ههمووان نۆرهی خوجه هاتبوو قسه بکات و کوتبووی له شوینی چاوهپوان نهکراوهوه دوژمن بق سولتان پهیدا دهیت، بهلام بی درد و بهلا له مهترسییه دیته دهی، ناپوهریهک، ههولیان دابوو لیکدانهوهکهی خوجه، لهبر نهوهی باس له دوژمن و مهترسیی مردن دهکات و تنانهت سولتان لهگه کهرویشکدا بهراورد دهکات، خراپ له سولتان بگیهزن، بهلام سولتان ههموویانی، به سدقئ نهفهنیدی گهورهی نهستیرهناسانیشهوه بیدنگ دهکات دهلیت قسهکانی خوجه دهکات به گواره و له گوئیان دهکات. پاشان بهدم سهیرکردنی نیشتنهوهی چهند بازیک بهسر قهلهپهشیکهوه و بینینی کوتاییی خه مگینی پوویییهک که بهههموو تواناوه بهرگری له خوی دهکرد و له ناکامدا تازییه بی شهرمهکان لهتوپهتیاں کرد، سولتان کوتبووی شپرهکهی دوو بهچکهی بووه، پهکیکیان نیره، نهوی تریان مییه و ههردووکیشیان هاوکیشی پهکترن و کتیهکانی نازهلانیشی زۆر بهدل بووه. پرسپاری گای بال شین و پشیلهی په مهیی میترکهکانی کهناری پوویاری نیلی کردبوو. خوجه بهشپوهیهکی سهیر مهستی سهیرکهوتن بوو، هه مان کات ترسیشی لی نیشتبوو.

ماوهیهکی زۆر دواي نهوه ههوالمان زانی چهند شتیک له کوتشکدا پوویان داوه: سولتان کویتسهم دهستی لهگه ناناگانی په نیچهره تیکه ل کردووه و

نەخشەپەکی داپشتوو بە کوشندانی سولتان و دایکی و دانانی سازاده سلیمان لە جێی سولتان، بەلام هەولەکەیی سەری نەگرتوو. تا مردن دەست خرابوووە بینا قاقای سولتان کوێسەم و خوێن لە دەم و لووتی فیجقەیی کردبوو. خۆجە هەوالی ڕووداوێکی لە میانی قسە و قسەلۆکی هارپێ گەمژەکانی دەچوو نە مەقیتخانە و پێ دەگەشت. جارو یاریش دەچوو دەرزخانە، نەگەرنا، ڕووی لە هیچ شوێنێکی دی نەدەکرد.

لە پایزدا بیرى کردوو جارێکی تر بیردۆزە کۆسمۆگرافی بگرتەو دەست، بەلام تووشی ناو مێدی بوو: ڕوانگەخانەیک پێویست بوو. دەگوت هەرەک چۆن گەمژەکان قرووشیک بە ئێستێرە نادەن، ئێستێرەکانیش هیچ بایەختیک بۆ ئەوان دانانێن. زستان هات و تەم ڕۆژگاری داگرت. ڕۆژێک بیستمان والی لە کار دوور خراوتەو. وێستبویان ئێویش بخنکێن، بەلام دایە سولتان ڕازی نەبوو بوو. دەست بەسەر مالا و مولکیدا گیرابوو، خۆشی بۆ ئێرزنجان دوور خرابوووە. دواتر جگە لە هەوالی مردنی، هیچ دەنگو باسیکی تریمان پێ نەگەشتەو. خۆجە گوتی ئیدی لە کەس ناترسیت و قەرزاری هیچ کەسیکیش نییە. نەمزانی داخۆ لەو کاتەدا بیرى لەوە کردوووەتەو زۆر شت لە منووە فێر بوو، یاخۆ نا؟ ئیدی نە لە منداڵە کە دەترسا و نە لە دایکی. دەگوت دروشمی: "یان گەشتن بە لوتکەیی دەولەت، یان مردار بوونەو وەک قەلەڕەشکە" ی بەرز کردوووەتەو! لە مالا بە بێدەنگی لە ناو کتێبەکانماندا دادەنیشتن، لە بارەیی مێروولە سوورەکانی ئەمریکاو دەدواین و خەیاڵاتی مێروولەنامەپەکی نوێمان دادەپشت.

ئەو زستانەشمان وەک زۆری پێشووتر و دواتر لە مالا بەسەر برد. هیچ شتێک نەقەوما. لە شەوانی سارددا، لە نەهۆمی خوارووەی مالاووە کە بای باکور لە دەرگا و پەنجەرەکانەو خۆی پێدا دەکرد، دادەنیشتن و قسەمان دەکرد. ئیدی بە چاوی سووک بۆمی نەدەروانی، یان وای پێشان دەدا بەو جۆرە بۆم ناپوانی. من، هۆی ئەم تیزیکبوونەو ئەم گەڕاندەو بۆ ئەوێ نە لە کۆشک و نە لە دەرووبەری کۆشکەو کەس بەدویدا نەدەنارد.

جاروباریش بیرم دهمکردهوه نهویش وهک من لیکچوونی نیتوانمان دهبینیت. به خۆم دهگوت ئیدی کاتیک سهیری من دهکات، خۆی دهبینیت، بهپهروش بووم بزائم لهو ساتانهدا بیر له چی دهکاتهوه. کتیبیکتری درێژمان لهسه ئازهلان تهواو کردبوو، بهلام لهبه نهوهی والی دور خرابووه و خۆجەش دهیگوت ئاماده نییه بۆنی دهمی ناسیاوه دورهکانی هاتوچۆکه ری کۆشک بکات، کتیبهکه ههروا لهسه میز کهوتبوو. جاروبار، له بیزاریی پۆزانی بیتکاریمدا، پهڕهکانیم ههلهدایهوه و سهیری نیگاری کوللهی مۆر و ماسیه فریوهکانی دهستکاری خۆم دهمکرد و بهپهروش بووم بزائم سولتان له کاتی خۆندنهوهی ئهم دێرانهدا بیر له چی دهکاتهوه.

سههرتای بههار ئینجا خۆجه بانگ کرا. سولتانی مندال به بینینی خۆجه زۆر کهیفخۆش بووه. بهگوێرهی قسهکانی خۆجه، له سهرحهم رهفتار و گوتارییهوه بۆی دهرکهوتبوو ماوهیهکی درێژه بیر له خۆجه کردووتهوه، بهلام بههۆی پالپهستۆی کهجهر و گوجهری دهووبهروه له دووی نهئاردووه. سولتان یهکسهر قسهی بریوهوه سهڕ پیلانهکهی نهکی و گوتهووی خۆجه پیتشبینی ئهم مهترسییهی کردووه، بهلام ههمان کات پیتشبینی نهوهشی کردووه سولتان به سهلامتی لهو مهترسییه رزگاری دهیت. سولتان، نهو شهوه هیچ له ژاوهژاوی بهنیازی له ناویردنی نهو سازکراو نهترساوه، چونکه نهو سهگه ناپاکهی بیر کهوتبووهوه که دانهکانی کاریان له کهروتشکه نهکردبوو. سولتان، دای پیاهلان و ستایشکردن، دهستووری دابوو له شوێنیک گونجاو کیلگهیهک بدریت به خۆجه. بهرلهوهی کار به فالگرتنهوه بگات، خۆجه ناچار بوو بوو بیته دهرهوه. پیتشیان گوتهووه دهیت بۆ بهراتی کیلگهکه تا کوتایی وهرزی هاوین چاوهڕێ بکات.

خۆجه له ماوهی چاوهروانیکردندا و به پشتبهستن به داهاتی کیلگهکهی، نهخشهی دارپشت بۆ دامهزاندنی روانگهخانهیهکی بچووک له باخچهی مالهوهدا، پتوانهکانی نهو چالهی دهوو ههلبکه ندریت و تیچوونی نهو نامیرانهی پتویست بوو جیگیر بکڕین، حسیب کرد، بهلام نهمجاریان هه زۆر

زوو پیتزار بوو. لهو سه‌روپه‌نده‌دا ده‌ست‌نووس‌پکی به هیل‌پکی ناخوښ نووسراوی کتیب‌پکی د‌وزییه‌وه. ده‌ست‌نووس‌ه‌که نه‌جامی چاو‌د‌یر‌یک‌ردنی نه‌ست‌یره‌ی له‌لایه‌ن سو‌فی ته‌قیه‌دین ناو‌ت‌که‌وه له خو‌گرتیوو. دوو مانگی خو‌ی به پش‌کیننی راستی و دروستی چاو‌د‌یر‌یک‌ردنه‌کانه‌وه به خو‌رج دا، به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌ی ب‌وی نا‌ش‌کرا نه‌بوو کام ه‌له له نام‌یره هر‌زان به‌هاکانی خو‌ی و کامیان له ته‌قیه‌دین خو‌ی و کامیان له ب‌ی سه‌روپه‌ری کتیب‌ه ده‌ست‌وخ‌ت ناخو‌شه‌که‌وه سه‌ر‌چاو‌ه‌ی گرت‌وه، له نا‌کام‌دا به ه‌له‌چو‌نه‌وه ده‌ستی له کار ه‌ل‌گرت. نه‌و ش‌ته‌ی زیات‌ر پ‌قی ه‌له‌ساند، چ‌ند به‌پ‌ت‌کی سه‌روادار و هاوک‌یش بوون که به‌ش‌یوازی شه‌شه‌وانه حس‌یب کرابوون و له‌لایه‌ن په‌ک‌یک له خاوه‌نه‌کانی پ‌شووتری کتیب‌ه‌که‌وه خ‌ز‌ند‌رابوونه نیوان خ‌ش‌ته‌ی س‌ی‌گ‌وش‌ه‌پ‌یی ه‌پ‌له‌کانه‌وه. خاوه‌نی کتیب‌ه‌که به به‌کاره‌تنانی حس‌یبی نه‌ب‌جد و به گرتنه‌به‌ری ش‌یوازی تر، چ‌ند ب‌و‌چو‌ن‌پ‌کی ساده‌ی سه‌بار‌ت به داهاتووی جیهان خ‌س‌ت‌بووه پ‌و: به‌و پ‌تیه ده‌بوو کابرا دوا‌جار له دوا‌ی چوار ک‌چ، کو‌پ‌کی ب‌ب‌ت، په‌تایه‌ک بلا‌و ب‌پ‌ته‌وه ب‌ی تاوانان له گونا‌ها‌کاران جیا ده‌کانه‌وه و به‌هانه‌دین نه‌ف‌ند‌پ‌ی هاوس‌پ‌شی ده‌مر‌ی، خو‌چه، نه‌گه‌ر‌چی له سه‌ره‌تا‌وه که‌یفی به خو‌ند‌نه‌وه‌ی نه‌و فال‌انه ده‌هات، به‌لام دواتر دوو‌چاری نا‌ئوم‌یدی بوو. ئیدی به باوه‌ی به‌خ‌و‌بو‌ن‌پ‌کی سه‌یر و ترس‌نا‌که‌وه باسی ناواخنی می‌ش‌کمانی ده‌کرد. به‌ج‌و‌ر‌یک ده‌دوا‌ین وه‌ک نه‌وه‌ی باسی س‌ند‌و‌ف‌گه‌ل‌یک ب‌ک‌ین و ب‌توان‌ین سه‌ریان ه‌له‌ب‌ده‌نه‌وه و سه‌یری ناویان ب‌ک‌ین، یان باسی د‌و‌لا‌به‌کانی ناو ژو‌ره‌که ب‌ک‌ین.

نه‌و ک‌پ‌ل‌گه‌یه‌ی سو‌لتان ده‌ست‌و‌وری دابوو بد‌ر‌یت به خو‌چه، نه له کو‌تای‌یی هاوین و نه له سه‌ره‌تای زس‌تان‌دا به‌ناو‌پ‌یه‌وه نه‌کرا. له به‌هاریش‌دا پ‌ت‌یان کو‌ت‌بوو تو‌مار‌پ‌کی نو‌تی ب‌و ده‌کر‌یت و ده‌ب‌ت چاو‌ه‌پ‌ی ب‌کات. له‌و ما‌وه‌یه‌دا، نه‌گه‌ر جار به‌جاریش بوايه، ب‌و ک‌و‌ش‌ک بانگ ده‌کرا و وه‌لامی پرس‌یاره‌کانی سو‌لتانی له‌مه‌ر ل‌یک‌دانه‌وه‌ی په‌یدا‌بوونی در‌ز‌یک له نا‌و‌ت‌نه‌دا، برووس‌که‌یه‌کی سه‌وز له که‌ناری دو‌ر‌پ‌گه‌ی یاس‌یادا، ورد‌وخ‌اش‌بوونی سو‌را‌ح‌یه‌کی په‌نگ

سووری خوینینی پر له ناوی گیللاس له شوینى خړیدا و سه بارهت به
نازه له کانی ناو دوايین کتیبی نیمه ی دمايه وه. پاش گه پانه وه بق مال، دهیگوت
منداله که گه یشتووه ته قوناغی پیگه یشتن. نه مش باشتیرین قوناغه بق
کاریگه ریدانان له سر مرؤف و دهیگوت سولتان دهخاته ناوله پی دهستی.

بق نه و مه به سته دهستی کرد به نووسینی کتیبی کی سر له بهر نوئ. له
منه وه کۆتاییی نازتیکه کان و بیره وه ریپه کانی کۆرتیزى بیستبو، هر له
سهره تاشوه چیړکی نه و پادشا منداله به له نغازه ی له خه پالدا بوو که به هؤی
پشتگوځستنی زانسته وه له سر میخ دانیشیند رابوو. نه و ماوه یه له باره ی
که سانیکى بی نامووسه وه قسه ی ده کرد که به تۆپ و نامیری شهر و نه فسانه
و چه که وه له کاتی خه ودا په لاماری مرؤفه باشه کانیان داوه و ناچار یان
کردوون سر بق نه زمی نه مان دابنه وینن، به لام نه و شتانه ی خه ریکی
نووسینیان بوو، ماوه یه کی درېژ له منی شار دنه وه. پیم وا بوو چاوه پتی
سهرنجی منی ده کرد، به لام تاسه ی نیشتمانم له وړژانه دا له پر بهر وه
ناو می دیپه کی قول به کی شمی کردبوو، نه مش رقی منی له بهرام بهر خۆجه دا
نه ستوورتر کردبوو. په رۆش یی خۆم جل و کرد و توانیم له بایه خ نه دان به و
نامانجان ه ی به زیرمکی خۆی و به پشت به ستن به خویندنه وه ی چه ند کتیبی کی
شپ و هرزان به ها و به گپړانه وه کانی من به دهستی هینا بوو، سرکه وتوو بم.
به مجرره، به شادمانیپه وه بینیم چۆن رۆژ به رۆژ، سهره تا متمان ه ی به خۆی و
دواتر به و شته نه ما که سهر قالی نووسینی بوو.

دهچووه ژووری بچووکى سهره وه و هک ژووری کار به کارى دهینا، له
به رده م نه و میزه ی من به دروستکردنم دابوو، داده نیشت، بگه ره بیریشی
ده کردوه، به لام نه یدم توانی بنووسیت. هه ستم ده کرد ناتوانیت بنووسیت.
دهمزانى تا رای من له باره ی بچوونه کانی خۆپه وه نه زانیت، ناوړتیت
بنووسیت. نه وه ی وای لی ده کرد متمان ه ی به خۆی نه بیت، هر که موکورتی
بچوونه ساده کانی من نه بوو که به لای نه وه وه مایه ی رق لی بوونه وه بوو.
راستیه که ی، نه و دهیویست زانسته کانی من و بیرکردنه وه ی "نه وانه ی" گشت

ئەو چاۋ قوتۇۋى زانستانەيان لە مېشىكى مىندا چەسپاندېۋو، فېر بېيت، گەلق ئەوانە لە رەمىشىكى ۋەك ئەۋەي ئەمدا چۆن بېر دەكەنەۋە؟ ئەمە پرسىياريك بوۋ دەيوست ژيانى خۇي لە پېناۋدا دابنىت و لە منى بكات، بەلام نەيدەمكرد! ئاي چەندە چاۋەرېم كرد پې بە جەرگى خۇيدا بىت و راست و مەردانە ئەو پرسىيارەم لى بكات! بەلام نەپىرسى، دواي ماۋەيك دەستى لەو كىتېبە ھەلگرت، جا نازانم تەۋاۋى كرد، ياخۇ نا، سەرلەنۇئ گەپايەۋە سەر بەزىمى "گەمزەكان"، دەيگوت پېرەۋكردنى زانستى راستەقىنە بە تىگەيشتن لە ھۆكارى گەمژىي ئەۋاندا تى دەپەرېت، بە زانينى ھۆي ئەۋەي بۆچى مېشىكيان وايە و پاشان بېر كەردنەۋە لەبەر رۆشنايىي بەرئەنجامەكانىدا! بەخۇم دەگوت لە ناۋمىدېدا ھەمان شت كاۋېژ دەكاتەۋە، چونكە لە كۆشكەۋە نامازەي بانگەيشتى چاۋەرۋانكرۋاۋى پې نەدەگەيشت، كات بەفېرې دەچوۋ، قۇناغى بالقېۋونى سولتانىش بە كەلكى ھېچى ئەۋتق نەدەھات.

لە ھاۋىنى پېش گەيشتنى كۆپرولۇ مەمەد پاشا بە پلەي باشۋەزىر، خۇجە دۋاجار بە كىلگەكەي شاد بوۋ، بەدلى خۇي شۋىنكى گونجاي ھەلېژارد. داھاتى دوۋ ئاشى ئاۋى دەۋرۋەرى گەبزە و داھاتى دوۋ گوندى سەعاتە پتېك دور لە شارۋچكەكەي بۆ ديارى كرaboۋ، لە ۋادەي بەرۋېووم كۆكردنەۋەدا چوۋىن بۆ گەبزە و ھەمان خانوۋە كۆنەكەي پېشۋومان بەكرى كرت، چونكە بەرېككەۋت چۆل كرaboۋ، بەلام خۇجە ئەۋ مانگانەي لەۋىمان بەسەر بېرېۋو، ئەۋ رۆژانەي من مېزەكەم لاي دارتاش ھېنايەۋە و ئەۋ نەفرەتى لى دەكرد، ھەموۋى لە بېر كېرېۋو، ۋا ديار بوۋ بېرەۋەرىيەكانى ئەمىش ۋەك مالاكە كۆن و دزېۋ بوۋىن، توۋشى پې ئۆقرەيپەكىش ھاتېۋو بوۋى پې نەدەدا خۇي بەھېچ شتىكى پابردوۋەۋە خەرىك بكات، چەند جارېك سەردانى گوندېشەكانى كرد و كاروبارەكانى بەسەر كېرەۋە، بېرى داھاتەكانى سالى پېشۋوى بۆ ئاشكرا بوۋ، ئاشكراشى كرد لە ژېر كارېگەرىي ئەحمەد پاشاى تەرخونچوۋدا كە ئەم ئاۋى لە دۆستەكانى خۇيەۋە لە مەۋقېتخانە بېستېۋو، فېرى شېۋازېك بوۋە بۆ تۆماركردنى بېرى داھاتى كىلگەكەي بەجۆرىكى سادە

و شیاوی تیگه یشتن.

به لّام بهم داهینانه شهوه رانه وهستا، چونکه نه باوه پی به رهسه نایه تی و نه به سووده کانی هه بوو. دانیشتنه کانی شهوانه ی له باخچه ی پشته وهی مالّ و روانینی بۆ ناسمان سه ره له نوێ خولیا ی گهردوونناسی تیدا زیندوو کردبووه وه. جاریکیان منیش غیره تم خسته بهر، چونکه پیم وا بوو ده توانیت بیر و رامانی خۆی ههنگاوێک بباته پیتشه وه، به لّام ئه ی نیازی چاودیری کردن، یان بهر هه مه ی تانی ئه قلی نه بوو. مندا لّان و هۆشمه ندرین ئه ی گهجانیه ی له گوند و له گه یزه دهیناسین، بۆ مالّ بانگ کرد و پیتیانی راگه یاند فیری بهر زرتین زانستیان دهکات. منی نارده وه بۆ ئهسته نیو لّ بۆ هیتانی میناتور و زمهنگه کان، خۆیشی دهستیکی پیا یاندا هیتا یه وه، چهوری کردن و له باخچه دا بۆ میتوانه کانی دامه زراندا. ئیوارانیک، به هیتز و به ئومیدیکی زۆره وه، من نه متوانی تی بگه م له کوێوه سه رچاوه دهگرت، به جۆش و بی زیاد پتومنان ئه ی بیردۆزانه ی ناسمانی دوویات کرده وه که پیتشر بۆ والی و دواتر بۆ سولتانی شی کردبوونه وه. رۆژی دواتر له بهر ده رکای مالّه که ماندا دلّی کونکونی مه ی تکه مان دۆزیه وه هیتشتا خۆینی لی دهچۆرا. ئه مه بهس بوو بۆ ئه وه ی بۆ دوا جار هیوا ی خۆمان له گهردوونناسی و ئه ی ئاپۆر هیهش بهیرین که بی ئه وه ی ته نانهت پرس یاریکیش بگه ن، له نیوه ی شهودا بلاوه یان کرد و هه ر کهس بۆ مالی خۆی گه راپه وه.

ئهم دۆزانه شی زۆر گه وده نه کرده وه و به سه ر خۆی نه هیتا. پیی وا بوو ئه وانه که سانیک نین له خولانه وه ی زهوی و ئهستی ره کان تی بگه ن و پتویستیش ناکات له م کاته دا تی بگه ن. ئه وه ی ده بوو له م بابته تی بگات، که سیک بوو له ده ورانی بالقبووندا بوو. له وانه یه له ناماده نه بوونماندا منه مانی کرد بیت، که چی ئیمه وا خه ریکه لیره له پیناوی به ده ستخستنی چوار پینچ قروشی دوا ی کۆکردنه وه ی به رو بووم ئه وه له ده ست ده دیمین. یه کسه ر دوا ی ئه وه ی کاروبار مه کانی خۆمان جۆر کرد، یه کیک له لاره ئاوه زیا مه کانی به روا لّت هۆشمه ندرینی لاوی دتی به سه ریا له کرت و خۆمان

گه راینه وه بۆ ئهسته نبۆل.

سێ سالی دواى ئه وه له پیزی خراپترین سالاتی ئێمه دا بوون. هه ر پۆژیک و مانگیگ و وهزیک به سه ره مان ده برد، دووباره بوونه وه یه کی بێزار و وه پسکهری پۆژ و مانگ و وهزی پێشوو ی خۆیان بوون. به ده م ده رد و نا ئومێدییه وه هه مان شته کانی پێشوومان ده بینیه وه و ده تگوت چاره پێی دۆزانیکی ناوای نه نراو بکه ی ن. دیسان ناویه ناو له کۆشکه وه به دوا ی خۆچه دا ده نێردرا و داوا ی لێکدانه وه ی بێ شه ره مانه ی لێ ده کرا. دیسان، هه موو دوانیوه رۆیه کی پۆژانی پێنجشه مه له گه ل هاوژانیاره کانی خۆیدا له موه قیتخانه به یه ک ده گه یشتن و قسه و باسیان ئالوگۆر ده کرد. ئه که رچی به هه مان پێکۆیتکی جارانی ش نه بوو، به لام دیسان به یانیان قوتابیانی ده بینى و لێیانی ده دا. دیسان. سه ره پای ئه وه ی که مێک شل بوویوو، به لام هیتشتا ده یتوانی خۆی له به رامبه ر ئه و که سانه دا رابگریت که به مه به سته ی هاندانی ئه م بۆ ژنان هینان ده هاتن. دیسان، ناچار ده بوو له پێناوی خه وتن له گه ل ژاندا گوێ له موزیکیک بگریت که خۆی ده یگوت هه زی لێی نییه. دیسان، هه ندیک جار وا ده هاته به رچار و هک ئه وه ی له و نه فرته دا که له که مژه کانی ده کات، نفوم بوو بیت. دیسان، ده چووه وه ژووره که ی خۆی، له جێگه دا راده کشا و دوا ی هه لدا نه وه ی په ره ی کتێب و ده ستنوو سه کانی ده رو به رى به هه لچوونه وه، چه ندین سه عات بۆ بنمیچه که ی ده روانی و چاره پێی ده کرد.

ئه وه ی له نا ئومێدی ئه م ی زیاتر ده کرد، سه رکه وتنه کانی کۆپرولو مه مه د پاشا بوو. ئه م له رێی دۆسته کانی موه قیتخانه وه هه واله کانی پێ ده گه یشت. ده یگێراییه وه و ده یگوت ره وه که شته یی کۆپرولو مه مه د پاشا به سه ر فینیساییه کاندای سه رکه وتوو و بۆزجاندا و لیمنی به ده ست هینا وه توه، یان نابازا هه سه ن پاشای یاخیبووی ته مێ کردوو. درژه ی ده دای و ده یگوت: "ئه مه نه کۆمه لێک سه رکه وتنی کۆتایی و کاتین، دوا یین له قه فرتی که مه نده امێکه هیتده ی پێ ناچیت له قورای ده به نگى و بێ تواناییدا ده چه قیت. وا دیار بوو چاره پێی خراپیه ک بکات بۆ کۆپینی ئه و پۆژانه ی که

خۆیان دووپات دهکردهوه و ئیمه‌یان پتر ماندوو دهکرد. سهرباری هه‌موو ئه‌مانه‌ش، هه‌وسه‌له و ئومیدی نه‌ماپوو خۆی به‌و شته‌وه سهرقال بکات که به زانست ناو ده‌برا و ئه‌و خۆی پێسیانه‌وه ماندوو ده‌کرد. خرۆشی هه‌ر بیرۆکه‌یه‌کی نوێ له‌ هه‌فته‌یه‌ک زیاتر بری نه‌ده‌کرد، چونکه له‌ ماومه‌یه‌کی کورتدا ده‌به‌نگه‌کانی بیر ده‌که‌ته‌وه و هه‌موو شتیکی تری له‌ بیر ده‌کرد. ئایا ئه‌و هه‌موو بیرهی تا ئه‌و کاته له‌وانی کردبووه‌وه، به‌س نه‌بوو؟ ئه‌و هه‌موو هه‌لچوونه‌؟ له‌وانه‌یشه نه‌یتوانیبه‌یت هێز و ویست بۆ شۆڤوونه‌وه به‌ ورده‌کارییه‌کانی ئه‌و زانسته‌دا گرد بکاته‌وه، چونکه له‌و کاتانه‌دا تازه به‌تازه فێر بووبو خۆی له‌وانی دی جیا بکاته‌وه، به‌لام هاتبوووه سهر باومه‌یه‌تانه‌ به‌وه‌ی ئه‌و له‌وان جیاوازتره‌.

یه‌که‌مین خرۆشی رووناکیه‌بخش راسته‌وخۆ له‌ هه‌ناوی بێزاریه‌وه له‌ دایک بوو. له‌بهر ئه‌وه‌ی ئیدی نه‌یده‌توانی به‌ دوورودیژی له‌ هیچ بابه‌تیک رامینیت، کتومت جۆری ئه‌و مندا له‌ گه‌مزه و خۆپه‌رستانه‌ی که نازانه‌ خۆیان به‌ چیه‌وه سهرقال بکن، ئه‌و پۆژانه به‌وه کاتی به‌سهر ده‌برد خۆی به‌م ژووری مالدای بکات و له‌وی تریانوه بێته‌ دهره‌وه، سه‌ریکه‌وتنه‌ نه‌ۆمی سه‌ره‌وه و دابه‌زێته‌ خواره‌وه و بێ کار و کرده‌وه له‌ په‌نجه‌ره‌کانه‌وه سه‌یری دهره‌وه بکات. له‌ میانه‌ی گه‌رانی وه‌پسکه‌ر و بێ کۆتاییی ئه‌وه‌وه که مالی له‌ ته‌خته‌ بنیاتنراوی پر کردبوو له‌ جیک و هوپ، ده‌مزانێ چارپێی به‌زمیک بۆ خۆ پێوه خه‌ریککردن و بیرۆکه‌یه‌ک و وشه‌یه‌کی ئومیدیبه‌خش له‌ من ده‌کات، به‌لام من به‌هۆی ئه‌وه‌ی هێزی رق و نه‌فره‌م له‌ به‌رامبه‌ری هیچ که‌می نه‌کردبوو، سهرباریی چاوترساوی خۆیشم، وشه‌ی چاوهروانکراوم پێی نه‌ده‌گوت، هه‌ر جارێکیش بۆ ده‌ستکه‌وتنی وه‌لامیک له‌ من پێی له‌ جه‌رگی خۆی ده‌نا و چه‌ند پسته‌یه‌کی بۆ دلدانه‌وه‌م ده‌گوت، من ئه‌و وشه‌ پزگاکه‌ره‌م هه‌ر نه‌ده‌مرکانه‌. ئه‌و کاتانه‌ی ده‌مبیسست له‌ کۆشکه‌وه هه‌والتیکی به‌خێری پێ گه‌یشته‌وه، یان بیرۆکه‌یه‌کی نوێی هه‌یه و نه‌که‌ر خۆی رابگریت و دوا‌ی بکه‌ویت له‌وانه‌یه‌ نه‌جامیک به‌ ده‌سته‌وه بدات، من، یان خۆم که‌رۆکپ ده‌کرد، یان ده‌سته‌بجێ لایه‌نی گشتی و

باوی قسه‌کانی ئوم ده‌خسته روو، و به‌و جۆره گری خرۆشیم ده‌کوژانده‌وه. شادمان ده‌بووم ئه‌گه‌ر ده‌مدی له‌ بۆشایی و نا‌ئوم‌ئیدا پێچی ده‌خوارد.

به‌لام دواتر هه‌ر له‌و بۆشاییه‌دا بیرۆکه‌یه‌کی نوێی بۆ خۆ سه‌رقاڵکردن دۆزیه‌وه. په‌نگه‌ ئه‌م دۆزینه‌وه‌یه‌ی له‌ ژێر کاریه‌گری به‌ته‌نیاپی مانه‌وه‌ی خۆیدا سه‌ری گرتبێت، یان به‌هۆی ئه‌وه‌ی نه‌یده‌توانی هۆشی له‌ ورده‌کاریی هه‌یج شتێکدا چڕ بکاته‌وه و بپه‌ڕێته‌وه ده‌ره‌وه‌ی سنووره‌کانی نا‌اسووده‌ییی خۆی. ئه‌و کاته‌ وه‌لام دایه‌وه، چونکه‌ ده‌مویست هه‌تزی بخه‌مه‌ به‌ر و هانی بده‌م. ئه‌و شته‌ی به‌خه‌یالی ئه‌ودا هاتبوو، سه‌رنجی منیشی را‌کێشابوو. بیرم کرده‌وه له‌و نێوانه‌دا هه‌ست به‌ منیش بکات. ئی‌وارانێک، خۆچه‌ به‌ هه‌نگاوه‌کانی، ماله‌که‌ی هه‌تایه‌ کرته، هاته‌ ژوره‌که‌م و هه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ باره‌ی شتێکی پۆژانه‌ و زۆر ئاساییه‌وه‌ بدوێت، لێمی پرسى: "بۆچی من منم؟" منیش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ هاندانی بووم، وه‌لام دایه‌وه.

پاش ئه‌وه‌ی پێم گوت نازانم بۆچی ئه‌و ئه‌وه، گوتم ئه‌م پرسیاره، له‌وێ، له‌ نێوان ئه‌واندا، زۆر ده‌کریت و هه‌موو پۆژیکیش زیاتر و زیاتر ده‌کریت. کاتێک ئه‌مانه‌م ده‌گوت هه‌یج نمونه‌ و بیرۆکه‌ و شتێکی ترم له‌ خه‌یالدا نه‌بوو تا له‌ قسه‌کاندا پشتیان پێ ببه‌ستم، ته‌نیا ویستم به‌و جۆره‌ی ئه‌و ئاره‌زوو ده‌کات، وه‌لامی پرسیاره‌که‌ بده‌مه‌وه. له‌وانه‌یشه‌ به‌ غه‌ریزه‌یه‌کی ساده‌وه‌ هه‌ستم کردبێت ئه‌م گه‌مه‌یه‌ی به‌لاوه‌ خۆش بیت. سه‌ری سوورما، به‌په‌رۆشه‌وه‌ بۆمی ده‌روانی، ده‌یویست به‌رده‌وام بم. "ئه‌وانیش ئه‌و پرسیاره‌ له‌ خۆیان ده‌که‌ن؟" به‌ بینینی ئه‌وه‌ی به‌ پێکه‌نینه‌وه‌ سه‌ری به‌لێی بۆ ده‌له‌قیتم، یه‌کسه‌ر هه‌لچوو: "من ئه‌مه‌م نه‌پرسیوه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌وان ده‌ییرسن. بێ ئه‌وه‌ی بزاتم ئه‌وان ئه‌مه‌یان له‌ خۆیان پرسیه‌وه، من له‌ خۆم پرسیه‌وه. به‌لایشمه‌وه‌ گرینگ نییه‌ ئه‌وان چیان کردووه. دواتر به‌ خۆپێشاندا نێکی سه‌یره‌وه‌ گوئی: "وا هه‌ست ده‌که‌م ده‌نگێک له‌ گوێیه‌کاندا به‌رده‌وام گۆزانیم بۆ ده‌لێت. ئه‌م گۆزانیبێژیه‌ی قولاییی ناو گوێیه‌کانی، باوکی خوا لی‌خۆشبووی هه‌تابووه‌ یادی، ئه‌ویش پێش مردنی گۆزانیبێژتکی له‌و جۆره‌ی هه‌بووه، به‌لام گۆزانییه‌کانی ئه‌و

جۆزۆنكى تر بووه، گوتى: "ئەوھى من ھەمان بالۆرە دەلۆتەوھ". لەوھ دەچوو كەمىك شەرم بکات، درىزەى داىی و گوتى: "من منم، من منم، ناخ!" خەرىك بوو بدەمە قاقای پىكەنن، بەلام دانم بە خۆمدا گرت. ئەگەر ئەمە كالتەيەكى خۆش بوایە، پىویست بوو ئەویش پى بکەنیت. پى نەدەكەنى، بەلام خۆى ھەستى کرد لە تخووبەکانى پىكەنن نۆزىك بووئەوھ، ئەوھى لەسەر من بوو دەبوو پىشانى بدەم ھەستم بە پىكەننەكەى و واتای بالۆرەكە کردووه، چونكە ئەمجارەیان دەمویست گەمەكە درىزە بکیشیت. گوتم پىویستە بالۆرەكە بەھەند وەرېگیریت. بىگومان ئەو كەسەى لە قولایى گۆتەكانیدا گۆرانى دەچرى، لە خۆى بترازیت، كەسێكى تر نەبوو. لەوھدا بوو جۆزۆنكى لە كالتە لە قسەكانمدا بدۆزۆتەوھ، بەلام لەپەر ھەلچوو: خۆیشى ئەمەى نەدەزانى؛ ئەوھى ئەم دەویست بىزانیت، ئەوھ بوو بۆچى ئەو دەنگە ھەمان پىزە وشە دەلۆتەوھ؟

بىگومان نەمگوت لە ڕووى بىزارىیەوھ، بەلام لە ڕاستیدا مەبەستم بوو پى بلىم: نەك ھەر خۆم، بگرە لە پى خوشك و براكانىشمەوھ دەمزانى ئەو بىزارىیەى لە مندا لانى خۆپەرستدا بەدى دەكریت، لەو جۆرە بەرھەمە و تەنانت شتى تووڕەھاتى تریشى لى دەكەوێتەوھ. گوتم پىویستە بىر لە واتای بالۆرەكە بکەینەوھ نەك ھۆیەكەى. لەپەر بەخەيالىمدا ھات بۆى ھەيە لەو بۆشایىيەدا شىت بیت. ئەگەر وا بوایە، منیش لە بىزارىی و ئاومىدى و ترسنۆكىی ئەو ڕزگارم دەبوو. لەوانەش بوو ئەمجار بەراستى پى سەرسام بوومايە. ئەگەر ئەمەى بگردبايە، ئەوا ئەمجارە شتێك لە زىانى ھەردووكماندا ڕووى دەدا. پاشان داماوانە گوتى: "واتا چى بکەم؟" گوتم بىر لە ھەبوونى خۆت بکەرەوھ. بەلام ئەمەم بەجۆزۆنكى نەگوت وەك ئەوھى ئامامۆزگارىی بکەم، چونكە ئەمدەتوانى لەو بابەتەدا ھاوکارىی بکەم. ھەموو كارەكە كەوتبووھ ئەستۆى خۆى. بەگالتەوھ گوتى: "واتا چ بکەم، سەیرى ئاوتنە بکەم؟" ھىوربوونەوھش بە ڕووخسارىیەوھ دیار نەبوو. من بێدەنگ بووم بۆ ئەوھى بىر بکەمەوھ. ئەو دووبارەى کردەوھ: "سەیرى ئاوتنە بکەم؟" لەپەر ھەلچووم، بىرم

کرده وه خۆجه به تهنیا ناتوانیت به هیچ ئاکامیک بگات. خۆزگه م دهخواست ههست به م راستیه بگات. دهمووست له ناخه وه پتی بلیم به بی من ناتوانیت بیر له هیچ شتیک بکاته وه، به لام غیره تم نه ده کرد. پیم گوت به سستی و خاوی سهیری ئاوینه بگات. نهخیر، غیره نا، بگره هیزم تیدا نه بوو. هه لچوو، به دم ده رجوونه وه له ژوره که، ده رگای دا به یه کدا و قیزاندی: "تق که مژهیت."

دوای سی پوژ، سه ره نوێ بابه ته که م کرده وه و بۆم ده رکه وت ئه وه ده یه ویت دیسان قسه ببا ته وه سه ر "ئه وان"، بۆیه من ویستم درێژه به که مه که بده م، چونکه ته نانه تهنیا را وه ستانیش له سه ر بابه ته که، له و کاته دا مایه ی ئومید بوو. گوتم ئه وانه ی ئه وئ سهیری ئاوینه ده که ن، بگره زۆر زیاتر له مانه ی ئیره، نه که به تهنیا کۆشک و سه رای پادشا و شازاده و نه جییزاده کان، بگره مالی که سانی ساده ش پر له ئاوینه ی به زه رافه له چوارچیه گیراو و به دیواردا هه لواسراو. ئه مه شیان بۆ لاسای کردنه وه ی پادشا و شازاده کان نییه، بگره خۆیان ره نجیان له و کاره دا کیشا وه و تیایدا پێشکه وتوون. به په ره شی و ساده یه کی مایه ی سه رسوو پمانی منه وه پرسی: "له کام کاردا؟" وای بۆچووم با وه ری به دانه به دانه ی قسه که انم کرد بیت، به لام دوای زه رده خه نه یه کی خسته سه ر لیوی و گوتی: "که واته پوژ تا ئیواره سهیری ئاوینه ده که ن!" جاری یه که می بوو گالته ی به وانه ده کرد که من له نیشتمان له دوای خۆم به جیم هیشتبوون. به هه لچوونه وه به دوای قسه یه کدا که رام ئاگر له پۆخی به ربدا ت. بی بیر کردنه وه و بی ئه وه ی خۆیشم با وه رم به وه هه بیت که ده یلیم، یه که سه ر گوتم: "مرۆف تهنیا خۆی ده توانیت بیر بکاته وه و بزانی ت چییه، به لام خۆجه به شی ئه و کاره بوێری تیدا نییه." کۆلیک دلخۆش بووم کاتیک بینیم نازار، وه که من دهمووست، پوو خساری ده جه پاند.

به لام ئه م دلخۆش بوونه م زۆر گران له سه ر که وت. نه که له بهر ئه وه هه ره شه ی لیم کرد ژه هرم ده رخوا رد بدا ت، نه خیر، بگره له بهر ئه وه ی دوای چه ند پوژیک داوای لیم کرد ئه و بوێرییه ی پێشان بده م که من به وم گوته بوو توانای

پيشاندانى نيهه، سه رهتا ويستم بهرگى گالته بگه به بهر شته كه دا. گوتم
 بيركردنه وهى مرؤف له وهى بزانت چيهه، گالته يه كه له جوړى سهيركردنى
 ناوينه، گوتم نهو قسانه به هه لچوونه وه كردوه بۆ نه وهى تووړهت بگه، به لام
 پى نه ده چوو نهو بپروا به قسه كانم بكات. هه پرشهى ليم كرد نه گهر بوئيرى
 خوځم نه سه لينم، نهوا خوړاكم كه ده كاته وه و له وهش خراپتر، دهرگام له سه
 قفل ده دات. پتويست بوو بير بگه مه وه من چيم و نه جامى بيركردنه وه كه شم
 له سه كاغه ز تومار بگه، نهوسا نه ویش بۆى دهرده كه وت نه كاره چۆن
 دهكریت و منیش چهند بوئيرم.

سەرەتا، چەند پەرهەم سەبارەت بەو پۆژە خۆشانەى لەگەڵ براکانم، دایکم و نەنکم "دایكى دایکم"دا لە كێلگەى خۆمان لە ئەمپۆلى بەسەرم بردبوو، نووسییەوه. راستییەكەى، نەمدەزانى بۆچى ئەمانەم ھەلبژارد بۆ گێرانەوھى من بۆچى منم. پێم وا بێت لەبەر پتووستى تاسەكردنى پۆزانى جوانى بەباچوو بوو. سەربارى ئەوھش، دواى قسەكانى توندەكانى پۆژى پتیشووترم، خۆجە ھێندە پالەپەستۆى خستبوو سەرم، ھەك ئێستا ناچار بووم ترش و خوێ بە وردەكارىيەكانەو بەكم و بەخەيال ھەندىك شت بخولقینم و بنووسم بەجۆرىك خۆتەر برىواى پێ بكات. بەلام خۆجە لە سەرەتاوھ نووسىنەكانمى پەسەند نەكرد، چونكە بە بۆچوونى ئەو، ئەمە كردەوھى كەسانىكە كە بەدەم سەركردنى ئاوتنەوھ پادەمپن و ئەوھشى من نووسىومە، شتگەلىكن ھەموو كەسێك دەتوانىت بىريان لێ بكاتەوھ و بیانووئیت. دەيگوت ئەمە ئەو بوێرىيە نىيە تۆ لە مندا بەكەمى دەبينىت. دواى خۆتەندەوھى ئەوھى چۆن جارىك لەگەڵ باوكم و براكانمدا چووین بۆ راو، لەپەر وچىكى ئالپ لە بەردەمدا قوت بووھوھ، ماوھەكى درێژ چاومان برىيە چاوى يەكتر؛ بەيانكردنى ھەستى خۆم بەرامبەر مردنى لىخوڤى خۆشەويستى گالىسكەكانمان چۆن بە بەرچاومانەوھ كەوتە ژىر پتێ ئەسپەكانى خۆيەوھ و دوايى لە ناو جێدا گيانى لە دەست دا، خۆجە ھەمان وەلامى دايەوھ: ھەموو كەسێك دەتوانىت ئەمانە بنوئیت.

بەدواى ئەو قسەيەيدا گوتم ئەو شتانەى ئەوانەى ئەوتەندەريش دەيكن، لەمانە زياتر نين. پێم گوت قسەى يەكەمم جۆرىك بووھ لە زىاد پتوھەنان، بە ھەلچوونەوھ دەربەرداوھ و نەدەبوو لەو زياتر لە من چاوەرێ بكات، بەلام كوێى بۆم پانەدەگرت. لە ترسى قفلەدانى دەرگا لەسەرم، درێژەم بە

نووسینه‌وه‌ی خه‌یاله‌کانم دا . به‌و جۆره، له ماوه‌ی دوو مانگدا ناویه‌ناو به‌خۆشی و جاروباریش به‌دهم نازاره‌وه کۆمه‌لیک بیره‌وه‌ری بجوکی لهو جۆره‌ی شایه‌ن به‌بیره‌یتانه‌وه‌م پێکخسته‌وه و چاوم پێدا گێڕانه‌وه. هه‌رجی شتی باش و خراپ هه‌یه، ئه‌وانه‌ی تا کاتی که‌وتنه‌ داوی دیلی به‌سه‌رم هاتیوون، هه‌ینامه‌وه به‌رجاوی خۆم و جارێکی تر هه‌ستم به‌ پرودانیان کرده‌وه. له ئاکامدا هه‌ستم کرد چیژ له‌م کاره‌م وه‌رده‌گرم. ئیدی پێویستی نه‌ده‌کرد خۆچه‌ بۆ نووسینه‌وه زۆرم لێ بکات. هه‌ر جارێک بیگوتایه ئه‌مه ئه‌و شتانه نییه که ئه‌و ده‌یه‌ویت، من ده‌ستم ده‌دایه بیره‌وه‌ریه‌کی تر و به‌سه‌ره‌اتیکی تر له‌وانه‌ی پێشو‌مخت به‌ریاری نووسینه‌وه‌یانم دا‌بوو.

پاش ماوه‌یه‌کی درێژ، ئه‌گه‌ر ده‌م‌دی خۆچه‌ش چیژ له‌ نووسراوه‌کانم وه‌رده‌گریت، که‌وتمه‌ چاوه‌پێکردنی کاتێکی گونجاو بۆ به‌کێشکردنی بۆ ناو ئه‌م که‌مه‌یه. به‌مه‌به‌ستی ئاماده‌کردن و سازدانی، باسی چهند ئه‌زمونیکی سه‌رده‌می منداڵی خۆم بۆی گێڕایه‌وه: بێ خه‌وی و ترسی شه‌ویکی درێژ و نه‌براه‌وه؛ هه‌ستی نێزیکیم له‌ براده‌ریکی تافی لاویم که‌ خوومان به‌وه‌وه‌ گرته‌بوو له‌ یه‌ک کاتدا بیر له‌ هه‌مان شت بکه‌ینه‌وه؛ دواتریش باسی مردنی براده‌ره‌که‌م و ترسی ئه‌وه‌م بۆ گێڕایه‌وه و تێ بگه‌ن منیش مردووم و به‌ زیندوویی له‌ که‌ل ئه‌ودا به‌منیژن: ده‌مزانێ که‌یفی به‌م شتانه‌ دیت! پاش ماوه‌یه‌کی کورت، غیره‌ت گرتمی و خه‌ونێکی خۆم بۆی گێڕایه‌وه: جه‌ستم له‌ خۆم جیا بوویه‌وه، له‌ تاریکی‌دا له‌ که‌ل هاوشیه‌یه‌کی پروخسار نادیارێ خۆمدا سازشیان ده‌کرد و هه‌ردووکیان ده‌یانویست که‌ له‌ کۆمه‌م لێ بکه‌ن. خۆچه‌ش له‌و پۆژانه‌دا ده‌یگوت دیسانه‌وه زۆر به‌جری هه‌مان بالۆره‌ی سه‌مه‌ره‌ی ناو گوێی ده‌بیستیت. پاش ئه‌وه‌ی بینیم، وه‌ک خۆم ده‌ویست، که‌وتبووه‌ به‌ر کاریگه‌ریی خه‌ونه‌که‌م، به‌ سووربوونه‌وه‌ پێم گوت ئه‌م جۆره نووسینه‌وه‌یه کاریکه‌ ده‌بیت ئه‌ویش تاقیی بکاته‌وه. گوتم به‌مه هه‌م خۆت له‌و چاوه‌پێکردنه نه‌براه‌وه‌یه‌ پزگار ده‌که‌یت و هه‌م هه‌له‌کانی سنووری جیاکه‌ره‌وه‌ی خۆت له‌ که‌مه‌زگانت ده‌دۆزیته‌وه. جاروبار له‌ کۆشکه‌وه به‌دویدا ده‌نێردرا، به‌لام هه‌یج پێشها‌تییکی ئومێدبه‌خش

به‌دی نه‌ده‌کرا، له پێشدا که‌مێک نازی کرد، به‌لام کاتیک من پێم داگرت، ئه‌و به‌ په‌رۆش و که‌مێک شه‌رمه‌وه‌ گوته‌ی ئاماده‌یه‌ نووسین تا‌قی بکاته‌وه‌. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌ترسا ببیت به‌ مایه‌ی پێکه‌نین، گالته‌یه‌کیشی کرد: "وه‌ک ئه‌وه‌ی پێکه‌وه‌ ده‌نووسین، ده‌توانین پێکه‌وه‌ سه‌یری ئاوێنه‌ش بکه‌ین؟"

کاتیک باسی پێکه‌وه‌ نووسینی کرد، من هه‌چ خه‌یاڵم بۆ ئه‌وه‌ نه‌چوو مه‌به‌ستی بیت هه‌ردووکه‌مان له‌ به‌رامبه‌ر هه‌مان می‌ز دا‌بنیشین و بنووسین. من پێم وا بوو ئه‌گه‌ر ئه‌و ده‌ست به‌ نووسین بکات، من دیسان ده‌گه‌ڕێمه‌وه‌ بۆ ئازادی خا‌لیی کۆیله‌یه‌کی ته‌مه‌ل، به‌لام به‌ هه‌له‌دا چوویوم، ئه‌و گوته‌ی پێویسته‌ هه‌ردووکه‌مان له‌مبه‌ر و ئه‌وه‌یه‌ی می‌ز دا‌بنیش و پڕووبه‌پرووی یه‌کدی بنووسین: ئه‌و ده‌یگوت ئاوه‌زمان که‌ له‌به‌رامبه‌ر ئه‌م بابته‌ ترسناکانه‌دا مه‌یلی ته‌مه‌لی و ئه‌وه‌زه‌لی ده‌کات، ته‌نیا به‌م شتیه‌یه‌ ده‌توانین بپه‌خینه‌ کار و ته‌نیا به‌مجۆره‌ ده‌توانین هه‌ست و نه‌زمی کار به‌ یه‌کدی بپه‌خشین. ئه‌مانه‌ هه‌مووی بیانوو بوون، ده‌مزانێ له‌ ته‌نیا‌یی و له‌ هه‌ستکردن به‌وه‌ی له‌ کاته‌ی بیرکردنه‌وه‌دا ته‌نیا‌یه‌، ده‌ترسیت. ئه‌مه‌شم به‌وه‌دا بۆ ده‌رکه‌وت سه‌ه‌یری کاغه‌زێکی هه‌چ له‌سه‌ر نه‌نووسراوی به‌رده‌می خۆی کرد و به‌ ده‌نگێکی بیستراو له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ ده‌ستی به‌ قسان کرد. سه‌ره‌تا، چاوه‌ڕێی په‌زماه‌ندیی منی له‌سه‌ر ئه‌و شتانه‌ ده‌کرد که‌ ده‌یویست بیاننووسیت، دوا‌ی نووسینی چه‌ند رسته‌یه‌ک، به‌ بێ فیزی و په‌رۆشیه‌کی هاوشیه‌ی ساده‌یی مندا‌لانه‌وه‌، له‌به‌ره‌وه‌ ده‌ستی کرد به‌ پێشان‌دانی نووسینه‌کانی خۆی به‌ من. پرسى: "داخۆ ئه‌م شتانه‌ شایه‌نی نووسینه‌وه‌ن؟" هه‌لبه‌ته‌ منیش شتاییشی نووسینه‌کانیم کرد.

به‌مجۆره‌، ئه‌وه‌ی له‌ ماوه‌ی یازده‌ سا‌لدا له‌ باره‌ی ژیا‌نی ئه‌وه‌وه‌ بۆم ده‌رنه‌که‌وتبوو، له‌ ماوه‌ی دوو مانگدا بۆم پڕوون بووه‌وه‌. له‌ ئه‌درنه‌ که‌ دواتر له‌گه‌ڵ سولتانه‌دا بۆی چووین، ژیا‌بوون، باوکی زۆر زوو کۆچی دوا‌ی کردبوو، شتیه‌ی بیر ده‌که‌وته‌وه‌ و نه‌ده‌که‌وته‌وه‌. دا‌یکی ژنێکی تیکۆشه‌ر بووه‌. دواتر، جا‌ریکی تر شووی کردبووه‌وه‌. له‌ شووی یه‌که‌می، کچێک و کو‌رێکی هه‌بوو. له‌

شوی دووه میشی چوار کوری هه بوو. پیاوه که ی لێفه دروو بووه. تامه زۆترین براشیان بۆ خۆندن، بێگومان هه هه خۆی بووه. زانیشم خۆی هه شمه ندرتین، جهر به زهترین، لێ وه شاههترین و به ههترترین برای ناو براکانی بووه و هه خۆشی سهراستهرینی هه موویان بووه. خوشکه که ی لێ دهر بچیت، به نهفرهته وه باسی براکانی تری ده کرد، به لام دلتیا نه بوو له وهی هه موو ئه مانه شایه نی تۆمار کردنن یان نا. من هانم دا، له وانهیه له سۆنگه ی په ی بردنمه وه بووبیت به وهی رۆژیک منیش ده بم به خاوهنی ئه و شێواز و چیرۆکی ژیا نه. شتیک له زمان و په فتاریدا هه بوو هه زم پێ ده کرد و ده مو یست فیری بم. مروق، ئه و ژیا نه ی بۆ خۆی هه لی ده بژیریت، پتو یسته دوا جار تا راده ی خو پتوه گرتن خۆشی بویت؛ خۆشیشم ده ویت. بێگومان، پتی وا بوو هه موو براکانی ده به ننگن، ته نیا بۆ پاره پتوه ندییان به مه وه کردووه، به لام ئه و کاتی خۆی بۆ خۆندن ته رخا ن کردووه. له دهرزخانه ی سه لیمیه وه رگیرابوو. له گه ل نێزیک بوونه وهی ته وا و کردنی خۆندن دا بوو بووه قوربانیی ئا زا وه بازیه ک. جاریکی تر نه گه راپا یه وه سه ر ئه و پرسه، به هیچ جۆر تیکش باسی ژنانی نه کرد. سه ره تا نووسی جاریک خه ریک بووه ژن به یتیت، دواتر، هه رچی له و باره یه وه نووسی بوو، به هه لچوونه وه دراندی. ئه و شه وه له ده ره وه به لێزمه بارا ن ده باری. سه ره تای ئه و شه وه ترسنا کانه بوو که سالانی دواتر زۆر له ژیا نندا دووباره بوونه وه. جنپوی زۆری پیم دا. کوتی گشت نووسینه کانی درۆیه. دواتر سه ره له نوێ دهستی کرد به نووسینه وهی سه ره له بهریان. منیش دوو شه وه خه وه نه چووه چاوم، چونکه ده یو یست به رامبه ری دا بنیشم و بنووسم. ئیدی سه یری نووسینه کانی منی هه ره نه ده کرد. له وه سه ری میزه وه داده نیشتم، بۆ ئه وهی زۆر له خه یالی خۆم بکه م، هه مان شته کانی پتیشووترم ده نووسییه وه و به تیه ی چا و بۆ ئه وم ده روانی.

دوا ی چه ند رۆژیک و هه موو به یانیان تیک له سه ره ئه و په ره گرانبه ها و سپییانه ی له رۆژه لاته وه هیندرابوون، له ژیر سه ردیتری "بۆچی من منم" دا دهستی به نووسین ده کرد، به لام جگه له پوونکردنه وهی ئه وهی بۆچی ئه وانی

دی هینده نزم و بی ناومزن، هیچی تری له ژیر ئه و سهردیتهدا بق نهدهنووسرا. دیسان بقم پرون بووهو دوای مردنی دایکی، ناههقیی له بهرامبهر کراوه. بهو پوولهی دهستی کهوتوه، هاتوو بق ئهستهنبول و ماوهیهک له تهکیهیهکدا سهری خوی کزکردوه. بهلام پاش ئهوی بق ئاشکرا بووه ئهوانهی ئهوی تیکرا نامهر و ساختهکارن، شوینهکی بهجی هیشتوه. ویستم کهمیک زیاتر سهرکیشیی چون بق ئه تهکیهیهم بق بگپرتیهوه. وای بچووم پرگار بوون لهوانه، سهرکهوتنیکیی راستهقیینهی خوجه بوویت. توانیبوی خوی جیا بکاتهوه. کاتیک من ئهمم پتی گوت، ئه وه لچوو. پیمی گوت گوايه پهرۆشی ئهمم پۆژیک له پۆژان وردهکاریه درزیهکانی ژانی له درزی خوی بهکار بهینمهوه. بهرای ئه، ئهوی تا ئیستا زانیومه، سه و زیاده، جگه له وهش، لیرهدا وشهیهکی زبری رهگهزایی بهکار هینا- پتی و بو خواستی من بق زانیی ئه وه مو وردهکاریه، ئه دهخاته گومانهوه. دواتر به تیروتهسهلی باسی سهمرای خوشکی بقم گپرایهوه، باسی چاکهی ئه و خراپهی میتردهکی. له بارهی خهمی چندين سالهی نهبینینی خوشکهکیهوه قسهی کرد، بهلام نهگه ههستی کرد به پهرۆشهوه گویم بۆی پاکرتوه، ئه و گومانی کرد و چوه سهر بابتهیک تر. بهو پوولهی به دهستییهوه ماوه، کتیبی کپیه و ماوهیهکی درژ، جگه له خویندهوه، هیچ شتیکی تری پی نهکراوه. دواتر، لیره و لهوی کاری بچووی نووسیاریی دۆزیوتهوه. لهویدا بوو باسی بی نابروویی مرۆگه بگپرتیهوه، والی سادقی بیر کهوتهوه که ماوهیهکی کورت له وهوهر له نهزنجانهوه هوالی مردنیمان پی گهیشتبوو. له و کاتانهدا بووه خوجه والیی ناسیهوه. والی له سۆنگهی بایهخدانییهوه به زانست، دهستبهجی ئه می به دلدا چوه و هر ئه ویش له فیرگهی سهربازی کاری مامۆستایی بۆی دۆزیوتهوه. لیرهدا خوجه کوتی بهلام له راستیدا گهژهی راستهقیینه والی خوی بوو. کاری نووسینهوه ماوهی مانگیکی خایاند، دواچار، شهوێک پهشیمانی دای گرت و هه مو نووسراوهکانی لهتوپهت کرد. بۆیه ئیستا کاتیک به پشتبهستن بههیزی

خه یالی خۆم ئەو نووسراوانه و پابردووی خۆم دادەپێژمەوه، هیچ ترسی ئەوهم نییه بکەمە ژێر کاریگەری وردەکارییه شیرینه‌کانەوه. خۆجە بە دوایین خروشه‌وه کەوتە نووسینه‌وهی کۆمەڵە شتێک بە سەردیتری "ئەو گەمزانەیی لە نێزیکەوه دەیانناسم"، بەلام هەلجور، پیتی وا بوو ئەو جۆره نووسینانه ئەوی بە هیچ جێیه‌ک نەگەیاندووه و شتیکی نوێی لێوه فێر نەبووه، چونکە هێشتا نەیدەزانی بۆچی ئەو ئەوه. بە بۆچوونی ئەو، من ئەوم لە خستە بردووه و وام لێ کردووه لە شوێنی ناپتویستدا بیر لە شتگەلیکی نابەدڵ بکاتەوه. پتیمی گوت پۆتیک دیت سزام بدات.

نازانم بۆچی لەو پۆزانەدا کە سەرەتای پۆزانی هاوبەشی پابردوومانی بیرم دەخستەوه، ئەو بەلێنی سزادانە لە کەللەیی دابوو؟! هەندیک جار وای بۆ دەچووم لەبەر ئەوهی ترسنۆکیکی گوتراپەل و ژیرم، خۆم زەمینەم بۆ هەپشەکەیی خۆش کردووه. شەویش، لەگەڵ یەکەم قسەکردنیدا سەبارەت بە سزادان، بپیارم دا بەرگری لە خۆم بکەم. خۆجە بەهێزی بێزاربوونی زۆرییه‌وه لە بیرکردنەوه، ماوه‌یه‌ک بەمسەر و ئەوسەری ماله‌که‌دا سووپا‌پەوه. دواتر، دیسان هاتەوه کەم و گوتی: "پتویستە کرۆکی بیرۆکەکە بنووسین: مرقف وەک ئەوهی چۆن لە سەیرکردنی ئاوێنەدا دیمەنی خۆی دەبینیت، لە سەیرکردنی بیرى خۆیدا، ناواخنی میشکی خۆی دەبینیت."

ئەو شتە درەوشاوه‌یهی ئەو ناماژمێک بوو بۆ بەراوردکردن، منیشی خستە ماخۆلان و یەكسەر لەمسەر و ئەوسەری میژ دانیشتین. ئەمجار، ئەگەر بەنیوه گالته پێداهاتنەوهش بیت، لای سەرەوهی پەرە نووسیم "بۆچی من منم؟" دەستم کرد بە نووسینه‌وهی بیرەرییه‌کی سەرەمی منداڵیم سەبارەت بە شەرم‌نیم، چونکە لەو کاتەدا ئەوهم وەک نیشانه‌یه‌کی کەسایەتیی خۆم بیر کەوتەوه. دواى خۆتندنەوهیه‌کی تری نووسینه‌کانی خۆجە کە تیاياندا گازندهی لە خراپیی ئەوانی تر دەکرد، بیرۆکەیه‌کم بۆ هات، لەو ساتەدا بپوام کرد کرینگ بیت و گوتم: "پتویستە خۆجەش خراپە‌کارییه‌کانی خۆی بنووسیتەوه." لەبەر ئەوهی لەو ساتەدا سەر‌قالی خۆتندنەوهی نووسینه‌کانی من بوو،

سەیریکی کردم و گوتی: من ترسنۆک نیم. بەرپەرچم دایەو: "بەلێ، ترسنۆک نیت، بەلام تۆیش وەک هەموو مرقۆتێکی تر لە کەموکورتی بێ بەش نیت. ئەگەر بەدوایاندا بگەریت، ئەوا کرۆکی خۆت دەدۆزیتەو. من وام کردوو و تۆیش دەتەویت وەک منت لێ بیت." کاتێک گوتم هەستم بەمە کردوو، هەلچوونم بە پرووختسارییەو بینی، بەلام خۆی راگرت. بەدەم هەولێانەو بۆ راگرتنی کیش و هاوسەنگیی خۆی گوتی: "خراپەکار، ئەوانی ترن، هەلبەتە هەموو کەسێکیش نا، بەلام هۆی چەوتیی شتەکان بۆ ناتەواوی و خراپیی ئەوانی تر دەگەرێتەو. بەدوای ئەویدا من بەرەنگاری بوومەو و گوتم: "خۆیشت لایەنی خراپ، زۆر خراپت هەیە و پێویستە ناشکریان بکەیت. بێ شەرمانە درێژەم دایێ و گوتم: "تۆ لە منیش خراپتریت."

بەو جۆرە، پۆزانی ئەو خراپەکارییە سەمەرە و ترسناکانه دەستیان پێ کرد! دوای ئەوەی منی بە کورسییەو دەبەستەو و لە بەردەم میز دامی دەنا، لە بەرامبەرم دادەنیش و دەستووری دەدام ئەو شتە بنووسم کە ئەو دەیویست، بەلام ئیدی وای لێ هاتبوو خۆیشتی نەیدەزانی ئەو شتە چییە. لەو چوواندە بترازیت، هیچ شتێکی تری لە خەیاڵدا نەبوو: مرۆف چۆن سەیری ئاوتنە دەکات و ددانی خۆی دەبینیت، ئەگەر بیر بکاتەو، دەتوانیت چاودێری ئاوەزی خۆیشتی بکات. ئەو پیتی و بوو من ئەمە دەزانم، بەلام پازەکە لەو دەشارمەو. لە بەرامبەرم دادەنیش و چاوەڕێی دەکرد ئەو پازە بۆ بنووسمەو، بەلام من کاغەزەکانی بەردەم بە خراپەکارییەکانی خۆم کە بە زیاد پێوەنانهو دەمنووسینەو، پێ دەکردەو. هێندە ترم دەخستە سەر دزییە بچووکەکانی سەردەمی منداڵیم، ئەو درۆیانە لە ئێرەیی پێبەردندا دەمکردن، ئەو فێل و تەلەکانە بۆ ئەوەی خۆم زیاتر لای دایک و باوکم بەرمە پێشەو و خۆم لە خوشک و براکانی ترم شیرینتر بکەم، دەمکردن، تاوانە زایەندییەکانی تافی لاوی خۆیشم بە خۆشحالییەو تۆمار دەکرد، خۆجە، دوای ئەوەی نووسراوەکانی منی بە پەرۆش و چێژ و ترسێکی سەیری مایە ترساندنی منەو دەخوێندەو، زیاتر تووڕە دەبوو، هاوسەنگی و لیبوردهیی

خۆی له دەست دەدا و زیاتر سەرزەنشتمی دەکرد. له ناخی خۆیدا گەیشتبوووه
 ئەو باوه‌پە‌ی پۆژتیک له پۆژان دەبێت به‌ خواوە‌نی پابردووی من، بۆ‌یه‌ له‌بەر
 ئە‌وه‌ی نه‌یده‌توانی خۆی بخاته‌ ژێر باری خراپه‌کاریه‌کانی پابردوومه‌وه‌،
 یاخی ده‌بوو. راست و په‌وان ده‌ستی کردبوو به‌ دارکاریکردنم. دوا‌ی
 خۆ‌پێ‌نه‌وه‌ی ه‌هر گونا‌هه‌تکم، ده‌یگوت "ه‌ه‌ی بێ نامووس" و به‌ توو‌په‌بوونێکی
 تیکه‌ل به‌ گالته‌ به‌ناوله‌پێ ده‌ست ده‌یکێشا به‌ پشتمدا. جاری وا ه‌ه‌بووه‌ خۆی
 بۆ رام نه‌کراوه‌ و زللە‌ی له‌ بنا‌گوێم سره‌واندووه‌. پێ ده‌چیت ته‌نیا له‌ رووی
 بێزاریه‌وه‌ ئە‌م په‌فتارانە‌ی لێ وه‌شایته‌وه‌، چونکه‌ ئیدی خۆ‌یشی ه‌اتبوووه‌
 سەر ئە‌و باوه‌په‌ی له‌ کۆشکه‌وه‌ که‌متر به‌دوا‌ییدا ده‌نێردریت و له‌ من و خۆی
 زیاتر، ه‌یچ شتیکی تر نییه‌ خۆی پێ‌وه‌ سه‌رگه‌رم بکات. تا ئە‌و زیاتر
 خراپه‌کاریه‌کانی منی بخۆ‌پێ‌ندباوه‌ و له‌ سه‌ر شپۆه‌ سزادانی مندا‌لانه‌ی خۆی
 به‌رده‌وام بوا‌یه، متمانه‌ و باوه‌پ به‌خۆ‌پوونێکی سه‌یر منی داده‌گرت:
 یه‌که‌مجارم بوو ه‌اتبوووه‌ سه‌ر باوه‌پێک که‌ خۆ‌جهم له‌ مستی خۆم ناوه‌.

جاریکیان، پاش ئە‌وه‌ی زۆر سه‌ری خسته‌ سه‌رم و ئازاریکی زۆری دام،
 سه‌رنجم دا به‌زه‌یی پێ‌مدا دێته‌وه‌. ئە‌مه‌ ه‌ه‌ستیکی خراپی تیکه‌ل به‌ پێ و
 نه‌فهرت بوو به‌رامبه‌ر به‌ که‌ستیک که‌ مرۆف ه‌یچ کات له‌ ئاستی خۆ‌یدا
 نایبینیت. ئە‌مه‌م له‌وه‌وه‌ بۆ ده‌رکه‌وتبوو که‌ ئیدی ده‌یتوانی بێ نه‌فهرت لێ‌کردنم
 بۆم به‌روانیت. گوتی: "ئیدی با ه‌یچ نه‌نووسین." دوا‌ی قسه‌که‌ی راست کرده‌وه‌
 و گوتی: "ناخوازم تۆ ه‌یچ بنووسیت"، چونکه‌ ماوه‌ی چه‌ندین ه‌فته‌ بوو من
 خراپه‌کاریه‌کانی خۆم ده‌نووسییه‌وه‌ و ئە‌و‌یش ته‌نیا ته‌ماشای ده‌کرد. خۆ‌جه‌
 گوتی: "مال! تا دیت قه‌بزتر ده‌بیت، بۆ‌یه‌ باش وا‌یه‌ ده‌ربچین و که‌شتیک بکه‌ین.
 له‌وانه‌یشه‌ بچین بۆ گه‌زه‌." ده‌یویست بچینه‌وه‌ سه‌ر کاری گه‌ردوونناسی و
 بیرری ده‌کرده‌وه‌ کتێبێکی به‌هه‌ندتر له‌ باره‌ی ژیا‌نی می‌رووله‌وه‌ بنووسیت.
 ه‌ه‌ستم کرد خه‌ریکه‌ به‌یه‌کجاری پێ‌زی بۆم نامێنیت و به‌مه‌ش ترسم لێ
 نه‌شت. بۆ ئە‌وه‌ی سه‌رنجی ئە‌و به‌رامبه‌ر به‌خۆ‌م به‌ زیندوویی پابگرم،
 چیرۆکیکی ترم هه‌لبه‌ست که‌ تا چوونه‌ خوا‌ره‌وه‌ به‌ ناخی زه‌ویدا خۆ‌می

بچووک دهردهوه. خۆجه دواى ئوهى نووسراوهکه مى به چىژ و کهیفهوه خویندهوه، تهنا نه هه لىش نه چوو، به لام هه ستم دهردهوه به رۆشى زانىنى ئومیه من چۆن توانیومه شان بدهمه بهر ئه وه موو خراپه کاریه. له وانهیه له و کاته دا به وه پارزی بوویت تا کۆتایی وهک خۆی بمیتهوه. بێگومان زۆر باش دهیزانی ئهم ماسته موویهکی تیدا یه، ئه و پۆژه، وهک لیبووکیکی کۆشک و سهراى خۆ به مرقف نهزان قسه م له کهلیدا کرد. بهرۆشبوونی ئه و تا دههات بهر هى دهسه ند، منیش هه ولم دا زیاتر هانی بدهم: چى له دهست دهات ئه گهر بۆ پوونکردنه وهى ئه وهى بۆچى ئه و که سىکی وایه، بۆ دواى جار و پىش چوونمان بۆ که بزه، چه ند شتیک سه باره ت به خراپه کاریه کانی خۆی بنووسیت؟ هیه چیش پتووست نه بوو نووسینه کانی راست بن، یان که س باوه ریان پت بکات، ئه گهر ئه مه بکات، تى دهکات که سانی هاوشیه وهى من چۆن و پۆزیکیش دیت ئهم زانیاریانه فریای بکه ون! دوا جار له به رامبه ر بهرۆشیهى خۆی و چه نه بازى مندا خۆی پت پانه گیرا و به لىنى دا پۆژى دواتر نووسینه وهى خراپه کاریه کانی خۆی تاقى بکاته وه. بێگومان له بیرى نه چوو درێژى بداتى و بلیت: "له بهر ئه وم نییه گوايه که وتبیتمه دواى که مه ی که مزانه ی تۆوه. له بهر ئه وهى خۆم دهمه ویت، ده یکه م."

پۆژى دواتر، شادمانترین پۆژى کۆیلايه تى من بوو. ئىدى منى به کورسییه وه نه ده به سته وه، به لام بۆ به چىژه وه چاودێر کردنى دروستبوونی له سه رخۆى مرقفیکى نوێ، ته وای پۆژم به دانىشتن له به رامبه رى به سه ر برد. سه ره تا هینده متمانه ی به کاره که ی خۆی هه بوو، تهنا نه ت له سه ره وهى به ره که دا خۆی له قهره ی قسه ی سه مه ره ی "بۆچى من منم" نه دا. پاشان، متمانه ی مندا لىکی قۆشمه ی به دواى درۆیه کی سه فابه خشدا که را و که وته سه ر پووخسارى، به تيله ی چا و ده مبینى هیشتا له دنیا ساغه له مه که ی خۆیدا یه، به لام ئهم متمانه خالییه هینده درێژى نه خایه ند. هه ستى خۆکردى خۆ به تا وانباز زانی نیشى به لای منه وه له خۆ نواندن ده چوو، زۆرى نه برد ئه ویش خامۆش بوو. له ماوه یه کی کورتدا گالته جاپارى وهرگه راپه سه ر

نیگه‌رانی و گه‌مه بوو به راستی. خۆ تاوانبارکردن، ئه‌گه‌رچی به‌دروش بښت، تا پاده‌ی سه‌رسوورمان خۆچه‌ی ده‌ترساند. ئه‌و شته‌ی نووسیبوو، بښ ئه‌وه‌ی پيشانی منی بدات، یه‌کسه‌ر ره‌شی کرده‌وه! به‌لام خولیا و په‌رۆشی به‌ ناخیدا چوو‌بووه‌ خوارچ و پښم وا بښت شه‌رمی له‌ منیش ده‌کرد، بۆیه‌ درێژه‌ی به‌ نووسینه‌وه‌ دا. خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌و شته‌ی بکرده‌یه‌ که‌ له‌ سه‌ره‌تاوه‌ به‌خه‌یالیدا هات و یه‌کسه‌ر له‌ به‌رده‌م می‌زه‌که‌ هه‌لسابایه‌، له‌وانه‌بوو بښ ئه‌وه‌ی ئارامیی خۆی بشتوونیت، پزگاری بوايه‌.

ساته‌کانی دواتر سه‌یری دا‌رووخاندنی له‌سه‌رخۆیم کرد. هه‌ندیک شتی بۆ تاوانبارکردنی خۆی ده‌نووسی. دوا‌یی نووسراوه‌کانی، بښ ئه‌وه‌ی پيشانی من بدات، ده‌درا‌ند. هه‌ر جارتیک زیاتر متمانه‌ به‌خۆبوون و پښی له‌ ده‌ست ده‌دا، به‌لام دیسانه‌وه‌ به‌ ئومێدی دۆزینه‌وه‌ی شته‌ له‌ ده‌ستدراوه‌که‌نه‌وه‌ تښ هه‌لده‌چوو‌وه‌. به‌ قسه‌ی خۆی ده‌بوايه‌ ددانپانانی خراپه‌کاریه‌کانی خۆی پيشانی من بدایه‌، به‌لام له‌گه‌ڵ داها‌تنی تاریکی‌دا، ئه‌گه‌رچی تامه‌زرۆی خۆتندنه‌وه‌شیان بووم، ته‌نانه‌ت یه‌ک وشه‌ی ئه‌و نووسراوه‌شم نه‌ده‌بینی، چونکه‌ تا ئه‌و کاته‌ سه‌ره‌له‌به‌ری دراندبوون و تو‌ری هه‌لدا‌بوون. ئیدی برستی لښ برابوو. به‌ده‌م هاوار و قیراندنه‌وه‌ به‌ منی گوت ئه‌مه‌ که‌مه‌یه‌کی دزیوی گاور و ناموسل‌مانانه‌. متمانه‌شی به‌ خۆی به‌پاده‌یه‌ک لاواز بوو، ته‌نانه‌ت من بښ ئابرووانه‌ وه‌لام دایه‌وه‌ و گوتم: "هښنده‌ مه‌ک‌پو‌ژپوه‌. له‌سه‌ر خراپه‌کاری را‌دیتیت." له‌وانه‌یه‌ له‌ به‌رامبه‌ر نیگا‌کانی مندا خۆی پښ پانه‌گیرابښت، بۆیه‌ پښشت و له‌ ما‌ڵ ده‌رچوو. دره‌نگانیک‌ی شه‌و که‌پایه‌وه‌، بۆنی گولاوی لښ ده‌هات، وه‌ک بۆی چووم، له‌و ما‌له‌، له‌گه‌ڵ ژناندا نووستبوو.

دوانیوه‌رۆی پښی دواتر، بۆ ئه‌وه‌ی هانی بده‌م له‌سه‌ر کاره‌که‌ی به‌رده‌وام بښت، گوتم خۆچه‌ له‌وه‌ گه‌وره‌تره‌ ئه‌و که‌مه‌ بچووکانه‌ برینداری بکه‌ن. گوتم: "ئه‌م کاره‌ بۆ کات به‌سه‌ربردن نا، بگه‌ر له‌ پښناوی فیربوونی شتی‌کدا ده‌که‌ین و هۆی که‌م‌زمییی ئه‌وانه‌ی به‌ گه‌مزه‌ ناویان ده‌به‌یت، له‌ ئه‌نجامی کاره‌که‌ماندايه‌. نایا ئه‌مه‌ به‌لای تۆوه‌ کاریکی وه‌ک پښو‌ست سه‌رنج‌راکیش نییه‌ بۆ ئه‌وه‌ی

یه‌کتری به‌ت‌واوی بناسین؟" دریژم دای و گوتم: "مرۆف ده‌که‌وێته ژێر کاریگه‌ریی ئه‌فسوونی که‌سیکه‌وه که تا سه‌ر کرۆک ده‌یناسیت، پێک وه‌ک ئه‌وه‌ی خه‌ونێکی ترسانکی خۆش بویت.

به‌هۆی کاریگه‌ریی قسه‌کانی منه‌وه نا، چونکه هه‌ر هینده‌ی که‌مه و قۆشه‌کانی گرگنێکی کۆشک و سه‌راکان به‌هه‌ندی وه‌رگرت، بگره به متمانه‌یه‌که‌وه که تیشکی خۆر ده‌یه‌بخشی، دیسان له به‌رده‌م میژ دانیشه‌وه. ئیواره، دای ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر میزه‌که هه‌لسا، له پۆژی پێشووتر که‌متر متمانه‌ی به‌هۆی مابوو. دیتم به‌و شه‌وه دیسان بۆ لای ژنان ده‌روات. به‌زه‌ییم پیایدا هاته‌وه.

به‌و جۆره، هه‌موو سه‌به‌ینانێک وای بۆ ده‌چوو ئه‌و پۆزه له نووسینه‌وه‌ی خراپه‌کارییه‌کانی ده‌بێته‌وه. به‌هیوای به‌ده‌سته‌پێنانه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی له پۆژی رابردوودا له ده‌ستی دابوو، له به‌رده‌م میژ داده‌نیشت و ئیواران دای هه‌لسانی، شتێک زیاتر له‌وانه‌ی به‌رده‌ستی له‌سه‌ر میزه‌که ده‌مایه‌وه. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خۆی به‌ سووک و چروکی ده‌هاته به‌رچاو، ئیدی به‌ چاوی سووک بۆ منی نه‌ده‌روانی. وا بیرم ده‌کرده‌وه دواچار ئه‌و هه‌ستی یه‌کسانیه‌م دۆزیوته‌وه که له پۆزانی سه‌رمته‌ی مانه‌وه‌مدا له‌کن وی ته‌نیا به‌خه‌یاڵ په‌یم به‌هه‌بوونی بردبوو. زۆر له خۆم رازی بووم. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی لێم بێزار ده‌بوو، کار که‌یشه‌ ئه‌وه‌ی پێم بلێت پێویست نیه‌ له به‌رده‌م میژ دابنیشیت. ئه‌مه‌ش ئاماژه‌یه‌کی باش بوو، به‌لام جله‌وی رقی و کینه‌ی که‌له‌که‌بووی چه‌ندین سه‌له‌ی خۆم پێ قایم نه‌ده‌کرا. ده‌موه‌یست تۆله بکه‌مه‌وه و بچمه دۆخی هێرش‌بردنه‌وه. منیش وه‌ک ئه‌و تیرم ئاراسته‌ی نیشان کردبوو. ئه‌گه‌ر بتوانم وا له خۆچه بکه‌م که‌میکی تر له خۆی بکه‌وێته گومانه‌وه، که‌مۆکه‌یه‌ک له‌و ددانپیا‌نانه‌م بخوێندایه‌ته‌وه که به‌وردی له منی ده‌شارده‌وه و به‌ جوانی رهمزێلم بکرایه، وام ده‌هاته پێش چاو ئیدی ئه‌و کۆیله بیت نه‌ک من، ئه‌و مرۆفی خراپی ئه‌و ماله بیت، نه‌ک من. نیشانه‌کانی ئه‌مه‌ش دیار بوون: ناویه‌ناو هه‌ستم ده‌کرد ده‌یه‌وێت دُنیا بیت له‌وه‌ی داخۆ پێم رابواردوه، یاخۆ نا؟ وه‌ک هه‌رکه‌سیکی

لاواز و پشت به خۆ نه بهستوو کاری گه یان دبووه ئه وهی چاوه پتی له قاندنی سهری په زامهندی من بکات. ئیدی زیاتر رای منی له سه ر شته بجووه کانی پۆژانه ده پرسی: له باره ی پتکوپتیکی جلوه گر گه کانییه وه پرسیا ری ده کرد؛ ئه گه ره وه لامی که سیکی بدایه ته وه، له منی ده پرسی داخۆ باش وه لامی داوه ته وه، یاخۆ نا؛ ده پرسی داخۆ ده ستنوو سه کانیم پتی جوانه و بیر له چی ده که مه وه؟ منیش، به مه بهستی ئه وهی ئه و بێ ئومید نه بیت، ده ست له گه مه که هه لته گریت و ئاسووده بیت، جاروبار خۆم له پیش چاوی سووک و پرسوا ده کرد، زمانی نیکا گانی ده یگوت: "تۆ، قورب به سه ر!"، به لام هیچی تر نهیده توانی زلله م تێ بسره ویتیت. دلنیاش بووم بیرى له وه ده کرده خۆشی شایه نی ئه وه یه زلله یه کی تێ بسره ویتدریت.

زۆر به په رۆش بووم بزانه ئه و ددانپیا نانه چین وایان لێ کردوه خۆی هێنده به سووک بێته پیش چار. له و پۆژانه دا له به ره ئه وهی له سه ر سووکایه تی پتکردنی راهاتبووم، لای خۆمه وه بیرم ده کرده وه ددانپیا نانه کانی زنجیره یه ک خراپه کاریی پرپووچ بن. ئیستا، بۆ راستگویی به خشین به رابردووم، به خۆم گوت با یه ک دوو ورده کاریی ئه و ددانپیا نانه ی ته نانه ت دپتکی شسیم نه خویندبووه وه، دا پتژمه وه، به لام هه رچه ندی ده که م ناتوانم هیچ خراپه کارییه ک بدۆژمه وه شایه ن به خۆچه بیت و هاوسه نگی به سه ره اتام و ژیا نی خه یالکردم تیک نه دات. وه لێ ده متوانی پتشی بی نی بکه م هه رکه سیکی تر بوا یه له جیتی من، متمانه ی به خۆی په ida ده کرده وه. پتو یسته بلیم، یارمه تی خۆچه م دا بوو، پتی ئه وهی خۆی ههستی پتی بکات، دا هتیا نیک بکات و ئه گه ر یه کجاره کی و ئاشکراش نه بیت، په رده م له سه ر خالی لاوازی خۆی و هاوشیه کانی هه لدا بووه وه! ئه و کاته وا بیرم ده کرده وه ئه و پۆژه نیتزیک بووه ته وه بتوانم نه ک هه ر مالی ئه و، بگره مالی ئه وانی تریش وێران بکه م. خراپ بوونیانم ده سه لماند و ده مشقورده وه: پتیم وا بیت خوینه رانی به سه ره اتام ئیدی تێ ده گه ن خۆچه چه ند له منه وه فیر بووه، منیش هێنده له وه وه فیر بووم! له وانه یه ئیستا بۆیه وا بیر بکه مه وه، چونکه مرۆف له ته مه نی پیریدا، له

به سهراته كانيدا زياتر به دواى شته هاو شتپوه كاندا دهگ پرېت و هموو شتيك به يه كدى به راورد دهكات. له وانه يه نهو كاتانه قينى كه له كه بوى چندين ساله م گور و تينى پيم به خشيبېت و پيم وا بووېت دواى به باشى پيسواكردنى خوچه، به كه لگومرگرتن له سهردهستى خوم، هيچ نه بېت، سهر بهستى خوم پيى دهسه لماند و بى شهرمانه داواى به لگه نامه ي نازاد بوونم لى ده كرد. خه يالم بى نه وه دهچوو بى نازونووز نازايم دهكات و بيرم له ورده كار يه كانى نهو كتيبانه دهكردوه كه ده مويست دواى كه پانه وم بى ولا ته كم، له باره ي به سهراته كانى خوم و تور كه كانه وه بياننووسم! ده موبه يانيه كه هوالىكى بوم هينا و گشت شتيكى سهروين كرد.

په تا به شاردا بلاو بوو بووه وه! سهره تا بروام نه كرد، چونكه نه مې به چورېك گتپا يوه وهك نه وه ي باسى نهسته نبول نا، بگره شاريكى ترى دوور بكات. ليم پرسى هواله كه ي چون بيستوه، چونكه ده مويست ورده كار يه كان بزائم. گوتى: "خه لكى سه يريان كردوه ژماره ي نه وانه ي له پر ده مردن روو له زياد بوونه!" بيرم كرده وه له وانه يه نه م په تا نه بېت. له باره ي نيشانه كانى نه خو شيه كه وه پرسيارم لى كرد، خوچه پي كه نينى پيم هات، گوتى: "پيويست ناكات خوت نيگه ران بگه يت. هر كاتيک تووش بوويت، نهو بى هيچ گومانتيك به تووش بوونى خوت ده زانيت. بى تيگه يشتنى نه م، مروف نه ومنده ي به سه سى روژ به ناكرى نه خو شيه كه بسووتيت. هه نديك كه س له ژير گوتى و بن بال و سر سكيان دوو مه ل و قنچكه ده رديت و دواتریش له رزوتا تاويان بى ده هيتيت. هه نديك جار برينه كان ده ته قنه وه و جاروباريش خوين له جگه ريان ديته دهره وه، كه سانتيكيش هه بوون وهك تووش بووانى ژانى زراو به دم كوكينه وه مردوون." دريژه ي داى و گوتى: "له هر كه په كيك چوار پينچ كه سيك تيدا چوون." به پر و شه وه پرسيارى كه په كى خومانم كرد. گوتى: "مه گر نه تبیستوه نهو وه ستای ديواره ي به هو ي نه وه ي مندا لان سىوى باخچه كه يان ده خوارد و مريشك به سر ديواره كانيدا دهچوونه حه وشه يه وه، به رده وام له كه ل خه لكى كه په كدا له شه ردا بوو، هه فته يه كه له موبه ر به دم تاوه

هاواری لی هه لساوه و مردووه؟ ئیستا هه موو که سیک ده زانیت به په تا
 مردووه، "هیتشتا نه مدهویست بپروا بکهه. هه موو شتیک له دهرهوه ئاسایی بوو،
 نهو که سانهی به بهردم به نجه ره که دا تئ ده پهرین، هیمن و له سر خویوون،
 پیم وا بوو پیویسته که سیک بدزومهو بۆ ئهوهی شیرزهیی و په رۆشیی خۆمی
 له که ئدا بهش بکهه. سه ره به یانی رۆژی دواپی، پاش ئهوهی خۆجه چوو بۆ
 دهرزخانه، من دهر په پیمه دهرهوه. به دواپی ئهو خیزانه ئیتا لیه له ناین
 وهر که پراوانه دا که پام که توانیبووم له ماوهی یازده سال مانه وه مدا له وئ
 بیانناسم. یه کتیکان، به ناوه تازه کهی، مسته فا رهیس، چوویوو بۆ کارخانهی
 دروستکردنی که شتی. ئهوی تریان، عوسمان ئهغه ندی، سه رباری ئهوهی
 شیتانه به دهر گای مالمدا کیشا، له پیتشدا دهر گای لیم نه کردووه. به
 غولامه کهی کوت پیم بلیت له مال نییه، به لام دواتر خۆی پئ پانه گیرا، له
 دواوه بانگی کرد و کوتی: "چۆن وا دهیت؟ تازه به تازه دهرسیت داخۆ
 نه خۆشییه که راسته! مه گهر ئهو داره بازانه نابینیت به سه ره شانی خه لکه وه؟"
 پاشان کوتی: "به رووخسار تا تئ که یشتووم دهرسیت. بۆیه دهرسیت،
 چونکه هیتشتا پئ له سه ره کرسیتیان بوونی خۆت داده گریت!" لومه ی کردم:
 "مرۆف نه گهر بخوازیت لیره کامه ران بیت، پیویسته بچیته سه ره ئاینی
 ئیسلام." بئ ئهوهی ته و قهه له گهل بکات و دهستم پیوه بدات، چووه ماله تاریک
 و شیداره کهی خۆیه وه. کاتی نوێژ بوو. به بینینی ئابقره ی هه وشه ی
 مزگه وته کان، ترسم لی نیشت و به په له که پامه وه بۆ مال. که مژمی و
 سه رسوورمانی ساتهکانی کاره ساتم تیدا به دی دهکرا. دهتگوت پابردووی
 خۆم له بیر کردووه، پهنگی بیره وهریه کانم کال بووته وه و ههستم دهکرد له
 دهست و پئ که وتووم. دهسته یه که خه لکم بینی له کۆلندا داره بازکیان
 هه لگرتبوو، به چاریک قه له می نه ژنۆم شکا.

خۆجه له دهرزخانه که پامه وه، ههستم کرد دلخۆشه به بینینیم لهم باره دا.
 ده مبینی له بهر ئهوهی من به ترسنۆک ده زانیت، متمانه ی به خۆی زیاتر دهیت
 و نه مهش منی پهست دهکرد. ویستم هه رچۆنیک بووه له چاوقایمی و نه ترسیی

لووتبەرزانی خۆی پرکاری بیت. بە دەم هەڵدانەوه بۆ جلەوکردنی هەلچوون و خڕۆشی خۆم، هەرچی زانستی پزیشکی و ئەدەبیم هەبوو، هەموویم خستە پوو. هەرچی دیمەنێکی پەتا لەوانەی لە هیپۆکرات و توکیدیدەس و بۆکاجیۆو لە بیرەوهرمیدا مابوو، هەموویم گێڕایەوه و گوتم ئەم نەخۆشییە پەتایە، بەلام قسەکانم جگە لەوهی منیان سووک و ریسواتر هێنایە پیش چاوان، بەکەلکی هیچی تر نەهاتن. خۆجە گوتی: "لەم پەتایە ناترسم، چونکە نەخۆشی بە دەستی خواوە، مرقف ئەگەر ساتی مردنی نێزیک بێتەوه، دەمریت. بۆیە ترسی پڕوویوچت، خۆخزاندنە کونی مالهوه، پێوهندی پڕین لەگەڵ دەرەوه و تەنانت هەڵدان بۆ راکردنیش لە ئەستەنبول بێ سوویدە. مردن لە چارە هەموومان نووسراوه و لە هەر شوێنێک بێن، دەماندۆزێتەوه و دەمانگاتێ. بۆچی دەترسیت؟ لەبەر ئەو خرابەکاریانەی چەندین پۆژە لەسەر کاغەز تۆماریان دەکەیت؟" ئەمە دواپایانی بە دەم زەرەدەخەنەوه گوت. چاوهکانی بە ئومێدەوه دەرەوشانەوه.

تا ئەو پۆژە لە یەکیدیش جیانەبووینەوه، نەتوانی تێ بگەم داخۆ باوەری بەم گوتانەی خۆی هەبە، یاخۆ نا؟ بۆ ساتیک لە بێ پەروابوونی ترسام. دواتر، هەر کاتیک وتۆژی دەوری میزەمەمان و ئەو گەمە ترساناکانەم بیر دەکەوتەوه، گومانیشم پەیدا کرد. گرێ قسە دەهێنایەوه سەر ئەو خرابەکاریانەی لە دانیشتنی بەرامبەر بەیەکترماندا دەمانووسین و بە لە خۆپاییبوونەوه هەمان پاساوی دەهێنایەوه، ئەمەش وای لە من دەکرد لە پێستی خۆم بێمە دەرەوه: "بەپیتی ئەوهی هێندە لە مردن دەترسیت، هیچ نەتوانیوە بەسەر ئەو خرابەکاریانەدا زāl بیت کە بە پوالت و دیارە زۆر بوێرانە تۆماریان دەکەیت. ئەو بوێرییە بۆ خستەرووی گوناھەکان پێشانە داوه، لە سنووری بێ ئابرووییەکی سادە زیاتر تێ ناپەڕیت!" ئەمە بەمەرجیک خۆجە لەو پۆژانەدا تووشی دوودلی بوو، پێویست بوو زۆر بەوردی لە بچووکتەری خرابەکاریی خۆی بکۆڵبایەوه. کەچی دەروونی ئاسوودە بوو، ئەو چاوقایمی بەهێزە لە بەرامبەر پەتاکەدا نواندی، باوەری ئەوهی لە ناخیدا دروست

کردبوو که نه و مړۍه کی بی تاوانه.

نه فرتم له و قسانه ی کرد که به دمه نگی خوم باوه ږم پټیان هټنابوو، بویه بریارم دا به رنګاری بېمه وه. ږک و ږهوان پټم گوت نه ترسانی نه و له ناسو دهی د هرونیوه سهرچاوه ناګرټ، بګره دهګرټه وه بټی ناګابوونی له راده ی نټزیکبوونی مردن لټیه وه. باسی نه و ږم بټی کرد مړوږ چوڼ ده توانیت خو ی له مردن بپارټیت. گوتم پټو یسته ده ست نه درټه که سانی توو شبوو به په تاکه وه. مردوه کان له چالی که چیندا بنټرین. پټو ندیی نیوان مړوږه کان بټو نزمترین ناست د اګیریت و خوځه ش نه چټه نه و دهرزخانه جه نجاله.

نه قسه یه ی دوا یم شتی خرابتر له په تاکه ی به خه یالیدا هټنابوو! پاشنیوه ږی ږژی دواتر گوتی ده ستی دا و ته یه که به یه کی مندا له کانه وه و ده ستی بټو لای من درټ کرد. کاتیک بینی ترسام و نامه وټ ده ستی پټو به دم، به که یفه وه لټم نټزیک که و ته وه و له نامیزی ګرتم. ویستم هاوار بکه م، به لآم وه که چوڼ که سیک له خه وندا دهنګی دهرنا چټ، نه مده توانی هاوار بکه م. خوځه ش به قه شمیری پټکردنیکه وه که زور دواتر بوم ناشکرا بوو، ده یگوت فټری نه ترسیت ده که م.

په تاكه زږر به خپرايى تهنهئى دهكرد، به لام من چهندي كردم و كوشام نه متواني لهو شته بگهم كه خوجه به چاوقايى و نازايهتى ناوى دهبرد. وهك چهنډ پږږى پاپردووش خوم نه دهشاردهوه. خق خزانده كوني ژوردهوه وهك ژنى نه خوئشى ناو جيلگه و چهندين پږږ له پهنجهردهوه سهيركردنى دهرهوه ئوقرهئى له بهر برپيووم. جاروبار له مال دهردهپه پيم و وهك سهرخوش دهچوومه كولاڼ. سهيرى ژنانى كپريارى بازار، كاسب و نربابى سهرقالى كار له دووكانه كانياندا و نهو كهسانهم دهكرد كه دواى به خاك سپاردنى كه سوكاريان له چاىخانه كان كډ ده بوونهوه و ههولم دها خوم له گهل په تاكه دا پابهئتم. نهگه خوجه نه ومنده تنگاوئى نه كردهمايه، له وانه بوو بتوانم خومئى له گهل پابهئتم.

شهوانه دهسته كانى خومئى كه دهيكوت به دريژاييى پږږ به دهستى خهلكى تريهوه داوه، بږ من دريژ دهكرد. بږ نهوهئى جووله لم لئوه بيت، له چاوه پوانيدا ده مامهوه: كتومت وهك نهوهئى له خه و پابيت و ببينيت وا دووېشكيك به سهير له شندا دهكه پږيت و توئيش وهك بهرد له شوئنى خوتدا وشك بيت! په نجه كانى له وانهئى من نه دهچوون، به سارد و سړى به سهير جهسته مدا دهيكپران و دهپرسى: "دهترسيت؟" من جووله لم له خوم دهرى. "دهترسيت، بوجى دهترسيت؟" جارى وا هه بوو به خه يالما دهاهات دهستى بگيرمه دواوه و بيانكيشم به په كدا، به لام سوور ده مزانى په فطاركي لهو جوره دههرى ترى دهكات. "با من پيت بلېم بوجى دهترسيت. بويه دهترسيت، چونكه تا بينا قاقات نوقمى تاوانيت. بويه دهترسيت، چونكه تق زياتر بروات به منه وهك لهوهئى من به قوم بيت."

هەر خۆیشی گوتی پتویسته له بەردەم میژ دانیشمین و چەند شتیکی بنووسینەوه. پتی وا بوو ئیستا باشتترین کاتە بۆ نووسینەوهی ئەوەی "بۆچی من منم." کەچی دواجار جگە لەوەی بۆچی ئەوانی تر ئاوان، شتیکی تری تۆمار نەکرد. یەکەم جاری بوو بە لووتبەرزیه‌وه نووسینەکانی خۆی پێشانی من دەدا. لەبەر هەر هۆیک بێت، بیرم کردەوه لەوانەیە چاوەڕێ بکات دواي خۆتندنەوهی نووسینەکانی، من شەرم دامبگریت. بەلام نەفرەتی خۆم پێ نەشاردرا یەوه و بە خۆچەم گوت لەگەڵ گەژەکانی لەمەر خۆیدا دەیخەمە تاي هەمان تەرازووه‌وه. نامە چنگیشی ئەو بەر لە من دەمریت.

لەو کاتەدا هاتبوومە سەر باوەڕێک ئەو وشانە کاریگەرترین چەکی دەستی من بوون. بەدواي ئەوەدا کاری دە سالی پابردووم هێنا یەوه بیري: لەمەر ئەو سالانەي بۆ دانانی بیردۆزی کۆسموگرافی بە خەرجی دابوون، پامانی چەندین سەعاتە لە ئاسمان و تیکچوونی چاوەکانی و سەبارەت بەو پۆژانە قسەم بۆ کرد کە ئامادە نەبوو سەر لەسەر کتیبەکانی هەلبگریت. ئەمجارەیان من بەسەر ئەودا چووم، گوتم: "ئەگەر بکریت خۆمان لە پەتاکە بپارێزین و بتوانین بژین، بێ ئەقڵییە بەلاش و حەلاش خۆمان بەدەینه دەم مردنەوه." پەیفەکانم، هاوکات لەگەڵ بەرزبوونەوهی پادەي گومان تیاپاندا، سزادانی ئەویان لەلایەن منەوه زیاتر دەکرد. لەو ساتەدا هەستم کرد لەگەڵ خۆتندنەوهی نووسراوەکانی مندا، خەریک بوو بۆ ویستی خۆي ئەو پێژەي دەدیتەوه کە پیشتر بۆ من هەیبوو، بەلام دواتر لە دەستی دابوو.

بەمەبەستی لە بیرکردنی بەدبەختی و کۆلیی خۆم، لەو پۆژانەدا چەندین پەرەم بەو خەونە بەختەوهرانە پێ کردەوه کە نەک بەتەنیا لە شەودا، بگرە لە ساتەکانی نیوهرۆخەویشدا چەندین جار دەمبینین. لە دواي هۆشیاریبوونەوهم و بۆ لە بیرکردنی هەموو شتیکی تر، بە زمانیکی شیعر ئامێز و بەویەپری وردەکارییەوه دەستم دەکرد بە نووسینەوهی خەونەکانم، سەرلەبەریشیان لە واتا و رەوتدا لە یەک دەچوون: لە ناو دارەکانی دارستانی پشت مالمەان مەرۆکەلیکی پازدار دەژیان، سالانێکی درێژ بوو ئێمە پەرقۆشی زانیینی

پارزه‌کانیان بووین و نه‌گهر مروځ بیوځرایه بچیتنه تاریکایی به‌راییی دارستانه‌کوه، له‌گه‌لیاندا ده‌بوو به دځست؛ له‌گه‌ل‌ناو‌ابوونی ځوږدا سیټبه‌ره‌کامن له‌ناو نه‌دمچوون، بگره ده‌ستاوده‌ستیان به‌هزاران شتی بچووی پتو‌یست بق فیربوون ده‌کرد و نیمه بی ماندوویوون له‌کاتی پاکشان له‌ناو پتخوه فینک و ځاوڼه‌کانماندا هه‌ستمان پی ده‌کرد؛ مروځه‌کانی ناو نه‌و وټانه‌ی له‌خه‌ونه‌کانمدا ده‌مکیشان، وه‌ک مروځی جوانی سی پره‌هندی نه‌ده‌مانه‌وه، بگره له‌چوارچیره‌ی ځویان ده‌هاتنه‌ درې و ټیکه‌ل به‌څو‌مان ده‌بوون؛ دایکم، باوکم و من له‌باخچه‌ی پشت‌وه‌ی مالمان خه‌ریکی دانانی نامیرگلی پولا‌ین بووین بق نه‌وه‌ی له‌جیتی نیمه کاره‌کان له‌نستق بگرن...

څوچه بی ناگا نه‌بوو له‌وه‌ی هم‌خه‌ونانه ته‌له و داوی نیبلی‌سین بق به‌کیشکردنی نه‌و بق ناو تاریکایی زانیاری نه‌مر، به‌لام سه‌ره‌پای نه‌وش، هه‌رچنده سوور ده‌یزانی له‌هر پرسیارکردنیکدا که‌میک زیاتر له‌متمان‌ه‌ی څوی ده‌دځ‌پښت، له‌منی ده‌پرسی: "نه‌و خه‌ونه ته‌وش و توپه‌هاتانه واتای چ ده‌گه‌په‌ن؟ به‌راستی نه‌و خه‌ونانه ده‌بینیت؟" به‌و جوره، نه‌و شته‌ی دواي چن‌دین سال پیکه‌وه به‌سولت‌انمان کرد، من به‌وم کرد؛ له‌خه‌ونه‌کانمانه‌وه به‌رنه‌نجام بق داهاتووی هه‌ردو‌کمان درده‌هینا؛ ناشکرایه له‌کاتی ته‌شه‌نکردنی نه‌خو‌شیدا، مروځ هه‌روه‌ک چو‌ن ناتوانیت له‌ده‌ستی رابکات، به‌همان شیوه ناتوانیت ده‌ست‌به‌رداری زانستیش بیت، هینده چه‌توونیش نه‌بوو به‌څوچه بلیم نه‌خو‌شیی په‌ی به‌ویش بردوه، به‌لام له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا په‌روشی زانینی خه‌ونه‌کانی څوچه بووم؛ به‌ناشکرا به‌ده‌م پی رابواردنه‌وه گوتی بقم راگرتبوو، به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌پرسیارکردن پوتی څوی شکاندبوو، نه‌یده‌توانی هینده پیم لئ بکات به‌که‌وشدا، له‌کاتی گپ‌را‌نه‌وه‌شدا ده‌مبینی قسه‌کانم له‌پاده‌ی په‌روشی نه‌و ده‌به‌نه سه‌ری، نه‌گهر هه‌ستم کرد نه‌و د‌نیا‌یی‌ه‌ی له‌سه‌ره‌تای ته‌شه‌نه‌کردنی په‌تاکه‌وه هه‌ستی پیی کردبوو، خه‌ریکه شلوق ده‌بیت، گه‌رچی ترسم له‌مردن که‌م نه‌ده‌بووه‌وه، به‌لام پیم وا بوو هر هیچ نه‌بیت له‌به‌ته‌نیایی ترسان پژگارم ده‌بیت. بیگومان نرخي نه‌مهم له‌

ئەشكەنجه دانى شەوان دەدا، بەلام ئىدى گەشتبومە ئەو ئاكامەى
 تىكۆشانەكەم لە خۇپايى نەبوو: ھەر كاتىك خۆجە دەستى لىم بەرز
 دەكرەو، بىرم دەخستەو ئەو پىش من دەمرىت، نەزائى ئوانەى ناترسن و
 نووسىنە نيەناچلەكانى خۆى و خەونە كامەرانهكانى خۆم دەخستەو بىرى،
 ئەو خەوانەى كە بەدرزايى ئەو رۆژە خۆتندبوونىيەو.

بەلام جامى ئەو بە قسەكانى من نا، بە شتىكى تر پى بوو. پۆژىك باوكى
 يەككە لە قوتابىيەكان ھات بۆ مال، بە رووخسارىدا پياوژىكى جوامىر ديار
 بوو، لە گەرەكى خۆمان دادەنىشت. من ھەك پشیلەى تەمبەلى مالىوہ خۆم
 خزاندىبوو گۆشەيەكەو و گویم راگرتبوو. بە دوور و درىزى دەربارەى چەند
 بابەتەك قسەيان كرد. دواتر ميتوانەكەمان ھاتە سەر كرۆكى مەبەست: كچى
 پورەكەى، پاش ئەوہى ھاوینى رابردوو مىردەكەى لە كاتى سواغدانى
 سەرباندا كەوتووہە خوارى و مردووہ، بە بىوہژنى ماوتەوہ، ئىستا
 داخوازىكارى زۆرى ھەي، بەلام ئەو خۆجەى بەخەيالدا ھاتووہ، چونكە لە
 دانىشتووانى گەرەكى بىستووہ خۆجە پىشوازىى لە ھەندىك كەس كرديووہ
 لەوانەى بەنياز بوون ژنى بۆ بدۆزنەوہ، خۆجە كاردانەوہيەكى ھىندە توندى
 پىشان دا كە من ھەرگىز چاوہریم نەدەكرد: بە كابراى گوت نايەوێت ژن
 بەھىتت، خۆ ئەگەر ژنىش بخوازتت، بىوہژن ناھىتت، يارۆى ميتوان بىرى
 خۆجەى خستەوہ ھەزەرتى موھەد بى ئەوہى گوئ بە بىوہژنى ھەزەرتى
 خەديجە بدات، خواستووہتى و كرديوہتى بە ژنى يەكەمى خۆى، خۆجەش
 گوتى ناوى بىوہژنەكەى بىستووہ و باوہرى وا بوو بە نىنۆكى پەنجەى
 ھەزەرتى خەديجەشدا ناگات. پاشان ميتوانە لووت سەپرەكەمان وىستى لە
 خۆجە بگەيەتت خۆشى كابرايەكى ھىندە دانسقە نيە و گوتى: "من خۆم
 بپروا ناكەم، بەلام خەلگى گەرەك دەلێن خۆجە رەپ و راست ھۆشى لە دەست
 داوہ. كەسش نيە سەپرکردنى ئاسمانت و گەمە كردنت بە زەرەبىن و
 دروستكردنى سەعاتى سەپر و سەمەرەت بە باشە لىك بداتەوہ."
 ميتوانەكەمان، ھەك ئەو بازركانە چاوپنۆكانەى كە ھەول دەدەن لە كاتى

کړپندا بهای شتومهک و کالاً بشکین، دريژهی دایې و گوتی: "خۆچه بۆ نان خواردن چۆک دانادات و چوارمشتهقی دانانیشیت، بگره گاور ئاسا لهسەر میزن نان دهخوات. دواى ئهوهى به توورهکه پاره به کتیب دهدات، کتیبهکان لهسەر زهوى فېرى دهدات و پى به و پهراڼدا دهنیت که ناوى پهيامبهریان تیدایه. لهبهر ئهوهى دواى چهندین سعات سهیرکردنى ئاسمان ناتوانیت ئیبلیسى ناو ههناوى خۆى هیور بکاتهوه، لهبهر تیشکی خۆر لهسەر پېخه و پادهکیشیت و سهیری بنمیچی قریژى مالهوه دهکات. دهرودراوسى دهلین: خۆچه تهنیا خۆشیی بهچارهى کوراند دیت، نهک ژنان. دهلین ئه و پیاوهى مال هاوچمکیتى و چند پۆژیکیشى له پۆژووى پههزان خواردووه، بۆیه ئهه پهتایه بلبوهتهوه."

دواى ئهوهى میوانهکهمان دهرکرایه دهرهوه، خۆچه تووشى تهنگزهی ههلهچوون بوو. دلنیا بووم ئه و نارامییهى له ئههجامى هاوسۆزى پيشاندان لهگهه ئهوانى تردا ههستى پى دهکرد، بهکۆتا هاتووه. بۆ ئهوهى دواپن جهزهبهى لى ههلسیتم، گوتم ئهوانهى له پهتاکه ناترسن، وهک ئه و کابرایه دهبنگن. شلهژا، بهلام پرونى کردهوه خۆشیی له پهتاکه ناترسیت. لهبهر ههر هۆیهک بیت خۆم قایل کرد بهوهى ئهه قسهیهى له ناخهوه کردبیت. زۆر توپه بوو، جیهى که نهدهدۆزییهوه دهست و قۆلى خۆى بۆ ببات. دیسانهوه بالۆرهى "گههزهاکان" که ماوهیهک بوو له بیرى کردبوو، کهوتهوه سهه زمانى و دووبارهى دهکردهوه. دواى داهاتنى تاریکی، چرای داگیرساند، له ناوهپاستى میزهکهدا دای نا و داواى کرد ههردووکمان له بهردهمیدا دابنشین، پتویست بوو چند شتیک بنووسین.

وهک دوو کوپى زگورتى کاتیک بۆ بهسهیربردنى شهوه دريژ و نهپراوهکانى زستان گههه کاغهز دهکهن، له بهرامبههیهکتر لهمبهه و ئهوهبرى میزن دانیشتبووین و له سهه کاغهزه خالییهکانى بهردههههه شتمان دهنووسیهوه. خۆمانم زۆر سههیر دههاته پيش چاوا! لهوهش سههیرتر، نووسینهکانى خۆچه بوون که بهیانى پۆژى دواتر خویندییهوه و خۆى به خهون ناوى بردن. به

لاسا یکر دنه وهی خه ونه کانی من، نه ویش خه ونیکی گپراپیه وه، به لام به هه موو شتیکیدا دیاربوو نه وه خه ونیکی نه بیندراوه: له خه ونی نه ودا ئیمه برا بووین! خقی پۆلی برا گهره ی منی به خقی په و دیبوو، منیش ناقل ناقل گوتم بق قسه زانستییه کانی راگرتووه، سه ره له بیانیی پۆزی دواتر له کاتی تاشتی خواردندا له منی پرسى داخو چون بق واته واتى خه لکی گهره ک سه بارهت به وهی ئیمه دووانه یین، دهروانم؟ نه م پرسیاره م پی خوش بوو، به لام ختوکه یه کی نه وتقی شکوشمی نه دا. دوو پۆز دواتر له نیوهی شه ودا هوشیاری کردم وه و گوته به راستی خه ونیکی دیوه، له وانه یه راستیشی گوته بیت، به لام من، له بهر هر هویه ک بیت، گوتم نه دایئ. شهوی دواتر گوته له وه دهرسیته به په تاکه بمریت.

به هقی بیزاربوونمه وه له مانه وهی زۆر له مال، لای ئیواره چومه کوچه و کۆلانیان. له باخچه یه کدا، مندا لان چوو بوونه سه ر دار و پتالوه په نگینه کانیان له خواره وه به جی هیتستبوو. دهسته یه ک ژنی چه نه باز به ده وری کانییه که وه ریزیان به ستبوو، ته نانهت به تپه په یوونی منیش به لایاندا بیده منگ نه بوون. بازار پر بوو له کپیار. هه ندیک به له زه ته وه سه پیری شه پر کهران و ناوپیوانانیان ده کرد، هه ولم ده دا باوه به خۆم به یتم په تاکه ته ورمی خقی له ده ست داوه، به لام به بینینی نه و داره بازانه ی یه ک له دوا ی یه ک له مزگه وتی بایه زیده وه ده بیندرا نه ده ری، ده ماره کانی میشکم گرژ بوونه وه و به له ز گه رامه وه بق مال. له ودا بووم بچه م ژوره که ی خۆم، خۆچه بانگی کرد: "تا وه ره سه پیریکی نه مه بکه." قۆچیه ی کورته که که ی کرد بووه وه و نامه زه ی ده کرد بق دوومه لکی بچووک و قنچه که یه کی ژیر سکی، گوته: "مه گز هه موو شوئنیکی ته نیوه." لای نیریک بوومه وه و به وردی سه رنجم دا، په له یه کی سووری بچووک بوو، دوومه لکی سووکه له، وه ک جیی گه ستنی مه گه زیک. به لام بۆچی پیشانی منی ده دا؟ ترسام پووی خۆم زیاتر نیریک بخه مه وه، خۆچه گوته: جیی گازی مه گه زه، وا نییه؟ نووکی په نجه ی خسته سه ر دوومه له که: "یان کچه؟" بیده منگ بووم. نه مگوت هه رگیز جیگازی له و جۆره ی کچم نه دیوه.

بیانوییهکم دۆزییهوه و تا خۆر ئاوابوون له باخچه مامهوه. ههستم دهکرد دهبیت ئیدی له مال نه مینم، بهلام شویتنیکم له خهیاڵدا نهبوو بۆی بچم. نهگهرچی پهلهکهی ژێر سکی خۆچه له جیی گهستنی مهگهز دهچوو، بهلام بهقهه برینی پهتایهک گهروه و بهرین نهبوو. پاشان شتیکی ترم بهخهیاڵدا هات و پیم وا بیت هۆیهکهی بۆ پیاسهکردنم بهناو کیای خێرا گهشهکردوی باخچهکهدا دهگهڕێتهوه: بیرم دهکردهوه پهله سوورهکهی له ماوهی دوو پۆژدا دهناوسیت، وهک گولیک بهم دهکاتهوه، دهتهقیتتهوه و خۆچه بهدم نازارهوه گیان دهسپێریت، دهمووست پێی بلیم ئهوه جیی گهستنی مهگهزی زهههلاخ و شهوکهپی ولاتیکی زۆر گهرمه، بهلام ههرچهندی کۆشام ناوی ئهوه مهگهزهی خهیاڵم لێی دابوو، نهدههاته سهه زمانم.

ئێواره، کاتی دانیشتمان بۆ خواردن، خۆچه دهکۆشا خۆی کهیفسان پێشان بدات. کهمهی کرد، سههری نایه سههرم، بهلام ئهوه زۆری نهخایهند. پاش ههڵسانی بێدهنگمان لهسهه خواردنهکه و ساتیکی درێژ دواي سنگدادانی تاریکیهکی بێ هوا و ئارام، خۆچه گوتی: "ههست به بێزاری دهکم، بېرۆکهیهکم بۆ هاتوو، با بچینه بهردهم میز و شتگهلیک بنووسین." دهیگوت تهنیا بهو چۆره دهتوانیت دلی خۆی بداتهوه.

بهلام نهیتوانی بنووسیت. من بهوپهپی ئاسوودهیییهوه دهنووسی و ئهوهش بۆ کاروبار دانیشتمبوو، بهتێلهی چاوه سههری منی دهکرد. گوتی: "چی دهنووسیت؟" نووسیبووم چۆن دواي کۆتایی سالی یهکهمی دهرزخانهی ئهندازیاری له سهههتای پشوویدا بیري مالهوم دهکرد و به گالیسکهیهکی تاک ئهسپ گهراومهوه، بهلام له ههمان کاتدا قوتابخانه و هاوڕێکانیشم زۆر خوش دهووست. نووسیبووم زۆر بیري ئهوه کتێبانهم کردوه که له پشوویدا هاویندا لهگهڵ خۆم دهمهتێنانهوه و بهتهنیا له قهراغی سههرچاوهیهکی ئاو دهمخوێندنهوه. وای بێدهنگیهکی کورت، خۆچه، وهک ئهوهی پارتیک بدرکێنیت، بهچریه پرسی: "ئهوانهی ئهوهی بهردهوام بهو شێوهیه به کامهراهی دهژین؟" وام زانی دواي لێبوونهوه له پرسیارهکهی، یهکسهه پشهیمان

دهیخته‌وه، به‌لام هیتستا وه‌ک مندالێکی به‌په‌رۆش سه‌یری ده‌کرد. منیش به‌چریه‌ کوتم: "من کامه‌ران بووم!" هیمای سووکه‌ ئیره‌یی پتیردنیک که‌وته‌ سه‌ر ڕووخساری، به‌لام ترسناک نه‌بوو. به‌ شه‌رم و دوودلییه‌وه‌ ده‌ستی به‌ گێڕانه‌وه‌ کرد:

ئهو سه‌رده‌مه‌ی له‌ ئه‌درنه‌ بووه‌ و دوزازده‌ سالان بووه‌، ماوه‌یه‌ک له‌ته‌ک دایک و خوشکیدایه‌توچۆی تیمارخانه‌ی مزگه‌وته‌ی بایه‌زیدی کردووه‌، چونکه‌ باپیری (باوکی دایکی) نه‌خۆشیی که‌ده‌ی هه‌بووه‌. به‌یانیان به‌ره‌له‌وه‌ی به‌رێ بکه‌ون، دایکی، براکه‌ی تری لای هاوسێکان به‌جێ هێشتووه‌. خۆچه‌ و خوشکه‌که‌ی و قاپی موچه‌له‌بیی پتیشتر ئاماده‌کراوی هه‌لگرتووه‌ و پتکه‌وه‌ که‌وتوو نه‌ته‌ پێ. هه‌موو جارێک به‌ پتکه‌یه‌کی کورت، به‌لام زۆر دلگیری ژێر سێبه‌ری پیزه‌ داری سپینداردا تێ په‌ریون. باپیریان به‌سه‌ره‌اتی بۆیان گێڕاوه‌ته‌وه‌. خۆچه‌ هه‌زی له‌و به‌سه‌ره‌اتانه‌ نه‌بووه‌، زیاتر ئاره‌زووی بینینی ناو تیمارخانه‌ی کردووه‌، بۆیه‌ هه‌موو جارێک ئه‌وانی تری به‌جێ هێشتووه‌ و سه‌یری ده‌رووبه‌ری کردووه‌. جارێک له‌ ژێر قوبه‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌دا که‌ تیشکی ڕۆژی دزه‌کردوو له‌ کلۆڕۆژنه‌کانه‌وه‌ ڕووناکی کردووه‌ته‌وه‌، گوێی له‌ موزیکێک بووه‌ بۆ که‌سانی تووشبوو به‌ نه‌خۆشیی ده‌روونی ژمندراوه‌. ده‌نگی ناویش هاتووه‌، ئاوی زێ. دواتر به‌ چه‌ند ژوورێکی پێ له‌ شووشه‌ و قاپی دره‌وشاوه‌ی ده‌گمه‌ن و په‌نگیندا گه‌راوه‌. جارێک پێی لێ و ن بووه‌ و ده‌ستی به‌گریان کردووه‌. ژوور به‌ ژووری تیمارخانه‌ گه‌راندوویانه‌ تا عه‌بدوڵا ئه‌فه‌ندیان دۆزیوه‌ته‌وه‌. دایکی جاره‌یه‌یه‌ گه‌ریاوه‌، ناویه‌ ناویش له‌گه‌ڵ که‌که‌یدا کوێیان بۆ چیرۆکه‌کانی باپیره‌ راگرتووه‌. دواتر، قسایه‌ به‌تاله‌که‌یان له‌ باپیره‌ وهرگرتووته‌وه‌ و گه‌راونه‌ته‌وه‌، به‌لام پێش ئه‌وه‌ی یگه‌نه‌وه‌ مال، دایکی هه‌لوای بۆیان کړیوه‌، گوته‌ویه‌تی با بێ ئه‌وه‌ی که‌س به‌مانبێت، بیخۆین. له‌ ناو سپیندارمه‌کانی قه‌راغ ناو شوێنیکیان هه‌بووه‌، هه‌ر سێکیان دانیشتون، لاقیان بۆ ناو ئاو درێژ کردووه‌ و بێ ئه‌وه‌ی که‌س چاوی پێیان هه‌ بیت، هه‌لوایان خواردووه‌.

پاش نه‌وهی خۆجه کۆتایی به قسه‌کانی هینا، بیده‌نگییه‌ک بالی به‌سهرماندا کیشا و نه‌مه‌ش ئیمه‌ی له یه‌کتر نێزیک ده‌خسته‌وه. ئهم لێک نێزیکبوونه‌وه‌یه‌ش هه‌ستیکێ سه‌یری براهه‌تی لامان دروست کرد که هه‌ردووکه‌مانی نیگه‌ران کرد. خۆجه ساتیکێ درێژ به‌رگه‌ی ئهم نیگه‌رانییه‌ی گرت. دواتر، کاتیک ده‌رگای که‌وره‌ی مایکی نێزیکمان بێ بیرکردنه‌وه و به‌ده‌م زه‌مه‌یه‌کی که‌وره‌وه پتیه‌ درا، خۆجه گوتی: "یه‌که‌مجار له‌و سه‌روبه‌نده‌دا به‌هۆی نه‌خۆشه‌کان و شووشه و قاپی په‌نگاو په‌نگ و پتوانه‌ی هۆکاری چاکبوونه‌وه‌ی نه‌خۆشانه‌وه خووم دایه زانست." به‌لام دوا‌ی مردنی باپیری، بۆیان نه‌لواوه جاریکی تر بچنه‌وه نه‌وێ. ئیدی خۆجه به‌رده‌وام له‌ خه‌یالی خۆیدا بیر ده‌کاته‌وه هه‌ر کاتیک پتێ که‌یشت و که‌وره‌ بوو، به‌ته‌نیا بۆ نه‌وێ بچیت، به‌لام ساتیک ئاوی پوویاری تونجا سه‌ر ده‌کات، نه‌خۆشه‌کان له‌ چێگه‌ ده‌رده‌هیندرێن و دوور ده‌خۆشانه‌وه و ئاوی قریژ و بۆگه‌نی ناو ژووره‌کانی تیمارخانه‌ تا ماوه‌یه‌کی درێژ ناکشیته‌وه. دوا‌ی کشانه‌ومه‌ش، تیمارخانه‌ی جوان و دلگیر له‌ قوڕ و لیتیه‌یه‌کی بۆگه‌ن و به‌ نه‌فرمه‌تکراودا ده‌مینیته‌وه و تا سالانیکێ درێژ خاوی‌ن ناکریته‌وه.

ئه‌مجاره‌یان دوا‌ی بیده‌نگبوونی خۆجه، ئیدی هه‌ستمان به‌ نێزیکیی نێوانمان نه‌کرد. له‌ به‌رده‌م میزه‌که هه‌لسابوو، به‌ تیلای چاو سیبه‌ره‌که‌یم ده‌بینی به‌ ژووره‌که‌دا ده‌گه‌را. پاشان چرای سه‌ر ناوه‌راستی میزه‌که‌ی هه‌لگرت و چووه‌ پشتمه‌وه، ئیدی نه‌ سیبه‌ره‌که‌یم ده‌بینی و نه‌ خۆی. ویستم خۆم بسوورپێم و سه‌یری بکه‌م، به‌لام نه‌متوانی، هه‌ستم ده‌کرد چاوه‌ڕپتی خراپه‌یه‌که‌ ده‌که‌م و نیگه‌ران بووم. دوا‌ی که‌مێک گوێم له‌ خه‌شای داکه‌ندنای جلیک بوو، به‌ترسه‌وه ئاوێتیکم دایه‌وه. له‌ ناوقه‌ده‌ به‌ره‌و سه‌ره‌وه‌ی پووت کردبوو. چووه‌ به‌رده‌م ئاوێتیکه‌، له‌به‌ر تیشکی چراکه‌ به‌ سه‌رنجه‌وه له‌ سنگ و سکی خۆی ورد بووه‌وه و گوتی: "ئه‌ی خوا، ئه‌مه‌ چ دوومه‌لێکه‌؟" بیده‌نگ بووم. گوتی: "ئا وه‌ره‌ سه‌یریکی ئه‌مه‌ بکه‌." نه‌مه‌توانی له‌ شوێنی خۆم بجووڵیم. هاواری کرد: "گوتم ئا وه‌ره‌!" وه‌ک یه‌کێک له‌ قوتابییه‌کانی خۆی له‌ کاتی سزادانیاندا، به‌ ترسه‌وه لێی نێزیک بوومه‌وه.

هەرگیز نه‌وهنده له جه‌سته‌ی پروتی نێزیک نه‌که‌وتبوومه‌وه و هه‌زم به‌و نێزیکبوونه‌وه‌یه نه‌ده‌کرد. سه‌ره‌تا ویستم باوه‌ به‌خۆم به‌یتم ته‌نیا له‌به‌ر نه‌ومه‌ که‌ نامه‌وتت لێ نێزیک بکه‌ومه‌وه، به‌لام ده‌مزانێ له‌به‌ر ترسمه‌ له‌ دوومه‌له‌که‌. ئه‌ویش له‌مه‌ حاڵی بوو. بۆ نه‌وه‌ی وا تێ نه‌گات، سه‌رم لێ نێزیک کردبووه‌وه و وه‌ک پزیشک چاوم له‌ دوومه‌ل و په‌له‌کانی بری‌بوو. پاشان له‌ ژێر لێ‌وه‌وه‌ بلمه‌بلمیکم کرد. خۆچه‌ له‌ ئاکامدا گوئی: "ده‌ترسیت، وا نییه‌؟" بۆ سه‌لماندنێ نه‌ترسانم، هێنده‌ی دی سه‌رم لێ نێزیک خسته‌وه، گوئی: "ترسی نه‌وت هه‌یه‌ دوومه‌لی په‌تا بیت؟" وا په‌فتارم کرد وه‌ک نه‌وه‌ی ئه‌و وشه‌یه‌م نه‌بیستبیت. ده‌مویست بلم جێگازی مه‌گه‌زه‌، مه‌گه‌زێکی ده‌گه‌من که‌ جارێک دابووێ به‌ شوێنێکی له‌شی منیشه‌وه، به‌لام هێشتا ناوی ئه‌و بوونه‌وه‌رم به‌خه‌یاڵدا نه‌هاتبوو. خۆچه‌ گوئی: "ئا ده‌ستێکی لێ بده‌! چۆن تێ ده‌گه‌یت نه‌گه‌ر ده‌ستی لێ نه‌ده‌یت؟ سا ده‌ی ده‌ستیکم لێ بده‌!"

کاتێک بینی ده‌ستی لێ ناده‌م، خۆشحاڵی کرتی. په‌نجه‌کانی به‌سه‌ر دوومه‌له‌که‌دا هێنا و پاشان له‌ پروی منی نێزیک خسته‌نه‌وه. کاتێک سه‌یری کرد به‌ رق و نه‌فره‌ته‌وه‌ چاره‌ی خۆم گرژ کردوه‌وه، قاقایه‌کی به‌رزی لێ دا. له‌به‌ر نه‌وه‌ی له‌ جێگازی بچووکی مه‌گه‌زێک ده‌ترسم، که‌وته‌ شو‌خیکردن پێم، به‌لام ئه‌م شاگه‌شکه‌بوونه‌ی زۆری نه‌خایه‌ند. له‌پڕ گوئی: "له‌ مردن ده‌ترسم." وه‌ک نه‌وه‌ وا بوو له‌ باره‌ی شتیکی تهره‌وه‌ بدووت، له‌ شه‌رم زیاتر، توو‌په‌ییی پێوه‌ دیاربوو، توو‌په‌ییی که‌سیکی زۆرلیکراو، گوئی: "دانیایت تو‌ ئه‌م دوومه‌له‌ت لێ نه‌هاتوه‌؟ ئاده‌ی خۆت رووت بکه‌ره‌وه‌!" ئه‌و زیاتر پێی داگرت، بۆیه‌ من وه‌ک مندالێک چۆن رقی له‌ خۆشوشتن ده‌بیتسه‌وه، کراسم داکه‌ند. ژووره‌وه‌ گه‌رم و په‌نجه‌ره‌ داخرابوو، به‌لام له‌ شوێنێکه‌وه‌ شنه‌یه‌کی فێنک هات، نازانم، له‌وانه‌یه‌ ساردیی ئاوێنه‌که‌ بووبێت مچوپکه‌ی پێمدا هێنا‌بیت. له‌به‌ر نه‌وه‌ی شه‌رم به‌ دیمه‌نی خۆمدا ده‌هاته‌وه، شه‌قاوێکم نا و له‌ چوارچێوه‌ی ئاوێنه‌که‌ چوومه‌ ده‌ره‌وه. ئه‌مجاره‌یان له‌لایه‌کی ئاوێنه‌که‌دا پروی خۆچه‌م بینی، سه‌ری له‌ جه‌سته‌ی من نێزیک ده‌خسته‌وه. ئه‌و سه‌ره‌ زله‌ی هه‌مووان پێیان و

بوو له سهری من دهچیت، به لای جهسته مدا لار بوومه. له پر به خه یالدا هات
 نهم رفتهاره ی بۆ ژهراویکردنی پوچی منه. نهمه له کاتیکدا من تهواو به
 پیچهوانه وه رفتهارم دهکرد و سالانیک بوو شانازیم به وه وه دهکرد من نهو فیر
 دهکم. نه کهرچی نهوهی به خه یالدا هات مایه ی پیکه نین بوو، به لام بۆ ساتیک
 وای بۆچووم نهو سهره بژه ی که له بهر تیشکی چراکه دا شهرمی له بهر
 هه لگیراوه، خه ریکه خوینم ده مژیت! لهو ساهه دا هه ستم به تام و چیرزی
 به سهرهاته ترسناکه کانی سهردهمی مندالیم دهکرد. کاتیک نوقمی نهو
 بیرکردنه وانه بووم، له سهر سکم هه ستم به په نجه کانی کرد. ده مویت
 هه لبیم و شتیک بکتشم به سهریدا. کوتی: "تۆ نیته." چوه پشتمه وه، بن قول
 و مل و پشت کوپیه کانیشمی پشکنی. کوتی: "نیره شت هیچی پیوه نییه،
 مه کهز به تۆوه ی نه داوه."

دهستی خسته سهر شانم و هاته ته نیشتمه وه. وهک نهوه ی برادرپکی
 سهردهمی مندالی نهو بم و گرتی دلی خویم بۆ بکاته وه. به په نجه کانی پشتی
 ملمی گۆشی و به رهو لای خو ی به کتشی کردم. کوتی: "وهره با پیکه وه سهیری
 ناوینه بکهین. سهیریکم کرد، له بهر تیشکی دره وشاوه ی چراکه دا جارپکی
 تریش له په کچوونی له راده به ده ری نیوان خو مانم بینی. بیرم که و ته وه، نهو
 ده می له بهردهم ده رگای والی سادق پاشا چاوه رپم ده کرد و په کهمین جار
 خو جه م بینی، هه مان نهم هه سته ی نیستام له کن دروست بوو بوو. نهو کاته
 که سیکم بینی بوو که ده بوو خو م بوو مایه. نیستاش بیر ده که مه وه ده بیت
 نهویش که سیک بیت وهک من. هه ردووکمان په کیک بووین! نیستا نهمم جوژی
 راستیه کی پوون ده هاته به رچاو. وهک نهوه ی ده ست و پتم له کوژ و زنجیردا
 بیت، به گۆچی هه لسامه سهر پی، بۆ خو ده ربازکردن جووله په کم کرد. وهک
 نهوه ی به مه ویت بۆم ده ربکه ویت داخو من خو مم، به په له ده ستم به قژمدا هیئا.
 نهویش زۆر شاره زایانه و بی نهوه ی هاوشپوه ی ناو ناوتنه که تیک بدات،
 هه مان شتی کرد. لاسایی نیگا کانیشمی ده کرده وه. نهو، شپوه ی پاوه ستانی
 سهرم و سه رسوورمانی منی دووباره کرده وه، که چی من خو م توانای

سه پرکردنیم له ئاوینه که دا نه بوو، له تاو ترسیش نه مده توانی نیگای له سهر هه لبرگم. وهک مندا لیک چۆن لاسایی قسه و جووله کانی هاو پیه کی ده کاته وه و توو پهی ده کات، شاگه شگه بوو بوو. نه پانندی: پیکه وه دهمرین! له خه یالی خۆمدا گوتم چ توو په هاتیکه. به لām تر ساشم. ئه وشه وه، په کیک بوو له ترسناکترین ئه وشه وانیهی له گه ل ئه ودا به سهرم برد.

پاشان گوتی ههر له سهره تا وه له په تاکه تر ساوه و هه موو شتیکیشی بۆ تا قیکردنه وهی من کردووه؛ چ ئه کاتهی جه لاده کانی والی سادق پاشا منیان بۆ کوشتن داو ته پیش خۆیان، یان وهک ئیستا نه گهر خه لکانی تر ئیمه به هاو جمک ده زانن، هه مووی بۆ تا قیکردنه وهی منه. پاشان گوتی: رۆحت له له پی ده ستمدایه. کتومت وهک چۆن که میک له مه ویش لاسایی جووله کانتم کرده وه، له مه ودا بیر له هه رچییهک بکه یته وه، من پتی ده زانم. هه رچیش بزانی، من بیرى لئ ده که مه وه! دواپی لیمی پرسى داخۆ له و ساته دا بیر له چی ده که مه وه. منیش، جگه له، هیچ شتیکى تر له خه یالما نه بوو. گوتم بیر له هیچ ناکه مه وه. به لām گوتی لیم نه ده گرت، چونکه بۆ تیکه یشتن نا، ته نیا بۆ ترساندننى من ده ودا، که مه ی له ته ک ترسى خۆیدا ده کرد و مه به ستى بوو منیش به شی خۆم له و ترسه به ریکه ویت. سه رنجم دابوو تا زیاتر هه ستى به ته نیایی بکرا دایه، پاده ی مه یلی شه پانگیزی ده چوو ه سه ری. نه گهر ده ستى به سه ر رووی هه ردوو کماندا ده گیرا و ده یویست به ئه فسوونی ئه و له یه کچوونه سه یه رمان سه رسام بکات و له من زیاتر ده هاته جۆش، من وای بۆ ده چووم ده خو ازیت رهفتاری خراپ بنوینیت. به خۆم گوت له بهر ئه وهی له دله و راهی نییه یه کسه ر ده ست به شه پانگیزی بکات، منی له به ردم ئاوینه دا راگرتووه و پشتی ملم ده گوشیت، به لām هینده توو په هات و بیچاره ش نه ده هاته پیش چاوم. هه قی خۆی بوو، منیش ده مویست قسه و پهفتاره کانی ئه و بگم. له پای ئه وهی به ده سپیشخه ریکردن توانی بووی گه مه به په تاکه و ترسى ناو ئاوینه که بکات، ئیره ییم پتی ده برد.

به لām سه رباری ئه و هه موو ترسه و بیرکردنه وم له په ی بردن به و شتانه ی

تایبەت بەخۆم بوون و پێشتر بیرم لێیان نەکردبوو، کردم و کۆشام نەمتوانی خۆم لەو هەستە پزگار بکەم کە هەموو ئەم شتانه گەمەن. پەنجەکانی شل کردبوو، ئیدی پشتمەلمی نەدەگوشی، بەلام من لە بەردەم ئاوێنەکە نەدەکشام، خۆجە دواتر گوتی: "من وەک تۆم لێ هاتوو. ئیدی دەزانم چۆن دەترسیت. من بووم بە تۆ. حالی بووم دەلێت چی، بەلام هەوڵم دا ئەو فالگرتنەوهیە کە ئەمڕۆ گومانم لە راستبوونی نیوێ نییە، بە توورەهات و مندالانە دا بنێم. لافی ئەوێ لێ دا دنیا وەک من دەبینیت. دیسان دەبگوت: "ئێستا بەتەواوی تێ دەگەم (ئەوان) چۆن بیر دەکەنەوه و چۆن دەبیستن." نیگای لە ئاوێنەکە دوور خستەوه، تیشکی چرا نیوێ مێزەکە ی ڕووناک کردبوو، سەیرێکی مێزەکە و پەرداخ و کورسی و شتەکانی تری کرد و کەمێک قسە ی کرد. دواتر گوتی گواهی ئەو شتانه ی پێشتر لەبەر نەبینینیان نەیدەتوانی گوزارەیان لێ بکات، ئێستا دەتوانیت دەریان ببڕیت. بەلام من پێم وا بوو خۆی لە خستە دەبرد، چونکە وشەکان و شتومەکانیش هەمان ئەوانە ی پێشوو بوون. تاکە شتیکی نوێ لەودا، ترسەکە ی بوو. ئەوێش نا، بگرە شتیوازی هەلکردن لەگەڵ ترسەکەیدا. بەلام من پێم وا بوو ئەو شتیوازی هەلکردنە کە ئێستا بەلاموێ ڕوون نییە، شتیکی نوێ، یان گەمەیکە تری ئەو بوو لە بەردەم ئاوێنەدا، پێ دەچوو بێ ویستی خۆی بوو، گەمەیکە لادەدایە لاوه، گرکێ دەکەرایەوه سەر دوومەلەکە و دەپرسی داخ جیگازی مەگەزە، یاخۆ پەتایە؟

پاشان گوتی دەیهوێت من هەموو شتیکی لەو شوێنەوه ی تیایدا ڕاوهستابووم، دەست پێ بکەموه. هێشتا نیوێ ڕووت بووین و لە بەردەم ئاوێنەکە نەکشابووینەوه. پێشنیازی وا بوو ئەو بێتە جیتی من و منیش بچمە جیتی ئەو. بۆ ئەمێش، ئەوێندەمان بەس بوو جلوبەرگی خۆمان بگۆڕینەوه، ئەو ڕدین بتاشیت و منیش ڕیشی خۆم بهێلمەوه. ئەم بیرۆکە ی، لەیه کچووینی ئێمە ی لە ئاوێنەکەدا ترسناکتر نواند، دمارەکانی مێشکم بەتەواوی ئاوسان، کوێم ڕاگرت: ئەگە وا بوایە، دەبوو من ئەوم ئازاد بکەرایە. زۆر بە

شادمانییه وه باسی ئه و شتانه ی ده کرد که دوا ی ئه وه ی له جپی من ده چپته وه ولاته که کم، له وئ ده یانکات. هه رچییه کم له باره ی مندا لی و گه نجاهی تی خۆمه وه بۆی گتیرا بووه وه، هه ر هه مووی به بجوو کترین ورده کاریییه وه له هۆشی خۆیدا پاراستبوو. زۆریش سه رم سووپما ئه گه ر سه یرم کرد به پشتبه ستن به و ورده کارییانه و به پیتی بۆچوونی خۆی، له خه یالی خۆیدا جیهانیکی ناجۆر و دوور له راستیی خولقاندووه. وهک ئه وه وا بوو زیانم له ژیر دهستی خۆم ده رچوویت و له دهستی ئه ودا ئا راسته ی شوونی تر بکریت، منیش، هیچی ترم له دهست نه یهت، ته نیا ئه وه نه بێت وهک ئه وه ی خه ون ببینم، له دووره وه سه یری ئه و شتانه بکه کم که به سه رم دین. گه رانه وه ی ئه و له بری من بۆ ولاته که کم و ئه و زیانه ی له وئ به سه ری ده بات، ره هه ندیکی گالته جاپانه ی هینده نامۆ و ساده ی تیدا بوو، به جۆرێک منی به ته وای له باوه ر پیه یانانی دوور ده خسته وه. له سه رێکی ترمه وه سه رم له لۆجیک و گونجانی ورده کاریییه کانی ناو خه یالی ئه و سووپما بوو: له ناخه وه ده مو یست بلیم که واته بۆی هه یه شتی واش بقه ومیت و منیش بتوانم وا بژیم. له و ساته دا تۆ گه یشتیم بۆ یه که مجار په یم به شتیکی قولی تایبهت به زیانی خۆجه بردووه، به لām له ره وشیکدا نه بووم بتوانم بلیم ئه و شته چییه. به سه رسووپمانه وه گویم بۆ ره فطار و کرده وه کانی دنیای کۆنم را گرتبوو، سالانیکیش بوو به تاسه وه بیرم لێ ده کردنه وه و ترسی په تاکه کم له بیر چووبووه وه.

به لām ئه مه زۆری نه خایه ند. ئه مجار خۆجه داوای لیم کرد پیتی بلیم ئه گه ر بچمه به رگی ئه وه وه، چی ده که کم. له یه کچوونمان و را وه ستانی سه یری من له و باره دا به دم هه ولدا نه وه بۆ ئه وه ی بڕوا به خۆم به یتیم دوومه له که جیگازی مه گه ز نه بێت هیچی تر نییه، منی به را ده یه ک تووره کردبوو، به جۆرێک هیچ شتیکی ترم به خه یالدا نه هات. دوا ی ئه وه ی زۆری بۆم هینا، بیرم که و ته وه گوتم ما وه یه ک له مه وه به ر ئه وم له خه یالدا بووه دوا ی گه رانه وم بۆ ولات بیره وه رییه کانم بنووسمه وه. هه ر ئه وه نده ی کوتیشم له وانه یه رۆژیک له رۆژان چیرۆکیک له به سه ره اته کانم بیک به یتیم و بینووسمه وه، ئه و به نه فرهت و به

چاوی سووک بۆمی روانی. ئو پای وا بوو هیندهی ئو من دهناسیت، من هیچ کاتیک ناتواتم به و رادهیه ئو بناسم! پالیککی پیمهوه نا و خۆی بهتهنیا چوو بهردهم ئاوینه: ئیستا پیم دهلیت چیم بهسهردیت ئهگهر ئو بجیت بهستی منهوه! دهسپیک گوتی: "دومهلهکه برینی بهتایه و دهمریت." پاشان باسی ئهوهی کرد چۆن بهر له مردنم به دهست نازارهوه دهنالینم. "له مردن خراپتر، ترسانته له مردن، چونکه تا ئیستا خۆت بۆی ئاماده نهکردوه. ئو ساتهی خۆجه باسی چۆنیهتی نوقمبوونی منی له نازارمکانی نهخۆشیدا دهکرد، له ئاوینه دوور کهوتبووهوه. پاش کهمیک بینیم لهسهر پتخوه پهت و بلاوهکهی سهرزهوی راکشاه و باسی ئیش و نازاره چاوهروانکرارهکانی من دهکات. دهستیکی نابوه سهر سکی، وهک بلایت خستبیتیه سهر شوینی ئو نازارانهی که باسی دهکردن. پیک لهو کاتهدا بانگی کردم، بهترسهوه چوووه تهنیشتییهوه، بهلام دهستبهجی پهشیمان بوومهوه، چونکه دیسان ههولی دا دهستم پێدا بهینیت. ههرچۆنیک بیت ئیدی بروام بهخۆم هینا ئهوه تهنیا جیگازی مهگهز بیت، بهلام سهریاری ئهوش ههر دهترسام.

تهواوی شهو بهو جوژه بهسهرچوو. بهمهبهستی ئهوهی نهخۆشیی و ترسهکهی تووشی من بکات، لیکداکیکدا دووبارهی دهکردهوه من ئهوم و ئهوش منه. له دلی خۆمدا گوتم پهنگه له بهر چیژهرگرتنی بیت لهوهی له پستی خۆی دهههه و سهیری خۆی دهکات. وهک کهسیک بیهویت له خهو هۆشیار بیتهوه، بهخۆم دهگوت: "گمه دهکات، چونکه خۆشیی ئو وشهی - گمه-یهی دهگوتهوه." له سهیریکی تریشهوه چین چین ئارهقهی دهردهدا، بهلام نهک وهک کهسیک له ژوویریکی گهرمدا به دهست وشه خنکینهرهکانهوه تهنگا و بووبیت، بگره وهک نهخۆشیکی کهمنهنام.

لهگهڵ تاریک و پوونی بهیاندا، ئو سهبارته به ئهستیهرهکان و مردن، فالگرتهوهی درۆ و بی بنه، گهزهییی سولتان، بهواتیهکی تر بی وهفایی سولتان، که مژه خۆشهویستهکانی خۆی، "ئیمه" و "تهوان" و له مه پ ویستی خۆی بۆ بوون به کهسیکی تر دوا! چی دی گویم لێی نهکرت و چوووه باخچه.

نازانم له بهر چی بوو چەند بیرۆکه یه کی تاییهت به نه مری که له کتیبێکی
 کۆندا خوێندبوومه، هاتهوه بیرم. جگه له پۆلیک چۆله که که به سه ر دار
 مازوه کانه وه ده یان خوێند و له م چله وه بۆ نه و چل ده فرین، له ده ره وه هه ست
 به هیچ چریه و جووله یه کی تر نه ده کرا. کشوماتییه کی سه رسووپه ینه ر! بیرم
 له ژوره کانی تری نه سه نه بوول و تووشبووانی په تاکه کرده وه. له دلی خۆمدا
 کوتم نه گه ر نه وه ی خۆچه په تا بیت، نه و تا مردن درێژه ده خایه نیت. نه گه ر نا،
 هه ر هیچ نه بیت تا ونبوونی نه و دوومه له سووره، ئیدی ههستم ده کرد ناتوانم
 له وه زیاتر له م ماله دا بمینمه وه. پاش نه وه ی چوومه وه ژوره وه، به هیچ
 شیوه یه ک به خه یالما ده نه هات بۆ کوئ ههلبیم و له کوئ خۆم بشارمه وه.
 نه وهنده نه بیت پیم وا بوو پێویسته شوێنێکی دوور له خۆچه و له په تاکه بیت.
 چەند پارچه جلویه رگیکی خۆم خزانه تووره که یه وه. ته نیا نه وهنده م ده زانی
 نه و شوینه ده بیت هینده نێزیک بیت، بێ نه وه ی ده ستگیر بکریتم، بتوانم بۆی
 ههلبیم. هه ر نه وهنده و به س.

که مۆکه یهک پوولم پتکه وه نابوو که پیشتر که موکورت به دزی خۆجه وه پاشه که وتم کردبوو. لیره و له ویش بریکی ترم پهیدا کردبوو. پیش ئه وهی له مالد دهر بجم، پووله کانم له شوینی شاردنه و میان، له گۆره ویه کی ناو سندووقی ئه و کتیبانه ی چی دی نه ده خویندرانه وه، دهر هینا، له بهر ئه وهی خولای زانیی رهوشی دابووی له که للهه، سه ریکم کرد به ژووری خۆجه دا، چرا که ی داگیرسابوو، پر خه ی ده هات و نوقمی ئاره قه بوو. سه رم له بچوکی ئاوتنه که سوورما، چونکه به درێژایی شهوی رابردوو منی به ویکچوونی ئه فسوونا ویمان ترساندبوو، ئه و ویکچوونه ی هه رگیز نه متوانی به ته وای باوه ری پت بهیتم. بئ ئه وهی ده ست به هیچ شتیکه وه بدهم، به په له پرووزی له مالد دهر چووم. له کاتی رۆیشتم به کۆلانه کاند، بایه کی سووک هه لی کرد. له ناخه وه ده مویست ده سته کانم بشۆم. ده مزانی روو له کوئ ده که م و له خۆم رازی بووم. رۆیشتم به کۆلانه کاند له کشوماتیی به ره یاندا، دابه زین له هه ورازه کانه وه به ره و ده ریا، شۆزینی ده سته کانم له کانیا وه کان و سه یرکردنی که ندای زێرین، شادمانی خسته ده روونه وه.

یه که مجار باسی دوورگی هه یبه لیم له قه شه که یه کی که نچ که له ویه بۆ ئه سته نبول دابه زیبوو، بیستبوو. ئه و ده مه ی له گالاتا یه کمان بینی، به چۆشه وه باسی جوانی و دلگیری دوورگه کانی بۆم گپه رایه وه. بیکومان پیشتر له خه یالدا چه سپیوو، بۆیه هه ر ئه وهنده ی له که ره ک دوور که وتمه وه، ده مزانی روو له وێنده ری ده که م. له که ل خاوه ن به له م و ماسیگره کاند قسم کرد، به لām داوای پاره یه کی خه یالییان ده کرد بۆ که یاندم بۆ دوورگی هه یبه لی. هه ستم به بیزاری کرد، له دلی خۆمدا گوتم ئه که ر بزائن قاچاخم،

شوینه کهم بۆ ئو پیاوانه دهستنیشان دهکهن که خۆچه به دوامدا دهیاننیریت!
 دواتر هاتمه سهر ئو باوه‌ره‌ی ئه‌مه چاو سوورکردنه‌وه‌یه‌ک بیت له دژی
 فه‌له‌کان، چونکه له ترسی په‌تاکه به چاوی سووک سه‌یر ده‌کران، بۆ ئه‌وه‌ی
 سه‌رنجی زۆر بۆ سهر خۆم پانه‌کیشم، خاوه‌ن به‌له‌می دووهم دواند و له‌گه‌ڵی
 ریک که‌وتم. پیاویکی هینده به‌هیز و به‌گور نه‌بوو، له‌بری ئه‌وه‌ی هه‌موو هیزی
 خۆی بخاته سهر سه‌ول لیدان، چنه‌ی دها و باسی ئه‌وه‌ی ده‌کرد په‌تاکه
 سزای کام گونا‌هانه‌یه، ئه‌وه‌شی بۆ قسه‌کانی زیاد کرد گوايه هه‌له‌هاتن لای و
 خۆشاردنه‌وه له دوورکه پوولیک ناکات. به قسه‌کانیدا بۆم ده‌رکه‌وت ئه‌ویش
 بارته‌قای من ترسی لای نیشته‌وه، ڕێگه شه‌ش سه‌عات درێژه‌ی خایه‌ند.

سالانیکی دواتر هاتمه سهر ئو باوه‌ره‌ی ڕۆژانیکی شادم له‌و دوورکه‌یه
 به‌سه‌ر بردووه. به‌پاره‌یه‌کی کهم له مائی ڕۆمیکی ماسیگری بۆ که‌سوکار
 ده‌مامه‌وه و هه‌ولم دها له‌و ناوه نه‌بیندریم، ئۆق‌ره‌م له‌به‌ر برابوو. جاروبار وام
 ده‌مه‌یتنايه به‌رچاوی خۆم خۆچه مردووه. ناوه‌ناویش بیرم له‌و پیاوانه
 ده‌کرده‌وه که ده‌بوو به‌دوای مندا بیاننیریت. فه‌له‌یه‌کی زۆر له‌ دوورکه‌که
 هه‌بوون وه‌ک من له ده‌ست په‌تا پرایان کردبوو، به‌لام نه‌مده‌ویست خۆمیان
 پێشان بده‌م.

به‌یانیان له‌ته‌ک یارۆی ماسیگردا ده‌چوومه ده‌ریا و ده‌مه‌و ئیواران
 ده‌که‌پامه‌وه. ماوه‌یه‌ک خووم دابوو ڤاوکردنی قرژانگ و ڤافوریا به‌ یم. نه‌گه‌ر
 هه‌واش خراب بوایه و ده‌ستی نه‌دایه بۆ ده‌رچوون بۆ ده‌ریا، به‌ده‌وری
 دوورکه‌دا ده‌خولامه‌وه. جاروبار ده‌چوومه باخی خه‌له‌وته‌خانه‌ی دوورکه‌ و له
 ژێر دارمیوه‌کاندا سه‌رخه‌ویکی شیرینم بۆی ده‌شکاند. ڕه‌زیکیش له‌وێ هه‌بوو،
 سه‌به‌ته‌یه‌ک به‌ دار هه‌نجیری ناو ڕه‌زه‌که‌وه هه‌لواسرابوو. ئو ڕۆژانه‌ی هه‌وا
 ساف بوایه، ده‌چوومه ئه‌وێ و له‌وێه تا ئه‌یاسق‌فایم لێه دیار بوو. له‌ ژێر
 سه‌به‌ته‌که‌دا داده‌نیستم و به‌ده‌م سه‌یرکردنی ئه‌سته‌نبوله‌وه چه‌ندین سه‌عات
 خه‌یالم ده‌کرده‌وه. جاریکیان له‌ خه‌وندا خۆچه به‌ خۆی و چه‌ند دolfینیکه‌وه
 به‌ به‌له‌م هاتبوو بۆ دوورکه. دۆستانه له‌گه‌ڵ دolfینه‌کاندا هه‌لسوکه‌وتی ده‌کرد

و هه‌والی منی ده‌پرسی. که‌واته که‌وتبووه که‌پان به‌دوامدا. جارتیکیش له‌گه‌ل دایکمدا بوو، لۆمه‌یان کردم و له هۆی دواکه‌وتنمیان پرسی، دواى ئه‌وه‌ی تیشکی خۆر له پڕومی دهدا و به‌دهم ئاره‌قه ده‌ردانه‌وه هۆشیار ده‌بوومه‌وه، ده‌مویست بگه‌رێمه‌وه بۆ ناو خه‌ونه‌کانم، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌مه‌م بۆ نه‌ده‌لوا، خۆم ناچارى بیرکردنه‌وه ده‌کرد. هه‌ندیک جار پێشبینیم ده‌کرد خۆجه‌ مردووه. بیرم له تهرمه‌که‌ی ده‌کرده‌وه له‌و ماله‌ چۆله‌دا که من به‌جێم هێشتبوو. بیرم له‌وانه‌ی بۆ هه‌لگرتنی تهرمه‌که‌ی ده‌هاتن و له بێده‌نگی به‌خاکسپاردنی بۆ که‌سانه‌ی ده‌کرده‌وه. پاشان فالگرتنه‌وه‌کانیم بیر ده‌که‌وته‌وه. ئه‌و شته به‌زمبه‌خشانه‌یم ده‌هاته‌وه یاد که به نه‌فرت و رق‌هه له‌به‌رخۆیه‌وه ده‌یگوتنه‌وه. سولتان و ئاژه‌له‌کانیم بیر ده‌که‌وته‌وه. من نووکی پرم به‌پشتی قرژال و پافوریاکاندا ده‌کرد و له سکینه‌وه دهرم ده‌هێنا، ئه‌وانیش به‌جولاندنی هێمنانه‌ی پهل و پۆیان، هاو‌پێه‌تیی خه‌یاله‌کانی رۆژی منیان ده‌کرد.

خه‌ریک بووم هێدی هێدی باوه‌ر به‌خۆم به‌هێنم ده‌توانم بۆ ولاتی خۆم هه‌لبێم. بۆ ئه‌مه‌ش، هێنده‌م به‌س بوو که‌میک پاره له‌و مالانه‌ی دوورگه‌ بدزم که له هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌رگا‌کانیان له‌سه‌ر پشت بوون، به‌لام پێویست بوو پێش هه‌موو شتیک خۆجه‌ له‌ بیر خۆم به‌به‌مه‌وه، چونکه که‌وتبوومه ژێر کاریگه‌ریی ئه‌فسوونی به‌سه‌رهاته‌کانم و هێزی راکیشانی بیره‌وه‌رییه‌کانم. به‌خۆم ده‌گوت که‌سێکی هاو‌شیوه‌ی خۆم بۆ مردن به‌جۆ هێشتووه و خه‌ریک بوو خۆم تاوانبار ده‌کرد، ئه‌و کاته‌ش، وه‌ک ئێستا، له‌ دل‌ه‌و تاسه‌ی بینینیم ده‌کرد، له خۆم ده‌پرسی ئایا به‌پراستی هێنده‌ی ئه‌وه‌ی له‌ بیره‌وه‌رییدا هه‌یه له‌ من ده‌چوو، یان خۆم له‌ خشته‌ ده‌برد؟ پاشان هاته‌م سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ی له‌ ماوه‌ی یازده‌ سالێ رابردوودا ته‌نانه‌ت جارتیکیش تێر و پێ سه‌یری پڕوخساریم نه‌کردووه، به‌مه‌رجیک، زۆر چاران ئه‌وه‌شم کردبوو. ته‌نانه‌ت به‌خه‌یال‌مدا هات خۆم بگه‌یه‌نمه‌وه ئه‌سته‌نبوول و بۆ دوا‌جار چاوێک به‌ تهرمه‌که‌یدا بگێڕم. بۆ ئه‌وه‌ی ئازاد بم، بپارم دا باوه‌ر به‌خۆم به‌هێنم وێکچوونمان یادگارییه‌کی چه‌وت و هه‌له‌یه‌کی بۆ تامه‌ و پێویسته له‌ بیر بکری‌ت.

باش بوو خۆم له سهر ئهو بىر كرده وهيه رانه هينا، چونكه پۆڤت ك خۆجه م له بهردهم خۆمدا بىنى! له باخچهى پشتوهى مالى كابرانى ماسىگر راكشاپووم، بىرم دهكرده وه و پووى چاوه داخراوهكانم له خۆر كردهبوو. ههستم به سىبههكهى كرد، له بهردهمدا بوو، پى دهكهنى، بهلام نهك وهك كه سىك كه مهكهى برديته وه، بگره وهك ئه وهى خۆشه ويستى خۆم بۆ دهربريت! متمانه به خۆبوونىكى بههيز، بهراوهيك كه خۆشمى دهرساند، سهرتاپاى جهسته مى داگرتبوو. پى دهجوو به نهپىنى چاوه پى هاتنى ئه ساته م كردهيت، چونكه دهستبه جى ههستى كۆيلهى ته مبهل و غولامى تاوانبار بالى به سه رمدا كيشا. به دم پى چانه وهى بوخچه كه مه وه، له برى نه فرته له خۆجه بكه م، كه چى خۆم به سووك دههاته بهرچاو. ههر ئه وىش له جى من قهرزهكانى كابرانى ماسىگرى دايه وه. دوو كهسى دابووه تهك خۆى و به بهله مى جووتسه و هاتبوون، به خىراى گه راپاينه وه. بهرله وهى تارىكى دابيت، كه يشينه وه مال. تاسهى بۆنى ماله وه م كردهبوو. ئاوتنه كهش له ديوار هيندرابووه خوارى.

به يانى پۆڤى دواتر، خۆجه منى له بهردهم خۆى دانا و گوتى: تاوانه كهت زۆر قورسه، نهك ته نيا له بهر ئه وهى ههلهاتوو، بگره به وهى ئه وهى جىگازى مه گه زت لى بووه به برىنى پهتا و منت به ته نيا له پىخه وهى مردندا به جى هيشته وه. بهلام ئىستا كاتى ئه وه نيه. گىرايه وه: سولتان ههفته يهك له مه ويه له ناكامدا نارده ويه تى به داويدا و لى پرسى وه ئه مه تايه كهى دهربريته وه، چهند كهسى تر راپىچى مه رگ دهكات و نايان زيانى خۆى له مه ترسيدايه، ياخۆ نا؟ خۆجه زۆر ده به شوكت و له بهر ئه وهى پىشوهخت خۆى ئاماده نه كرده وه، وهلامى ناروونى داوه ته وه، داواى مۆلتهى كرده وه بۆ ئه وهى له ئه ستيره كان بېرسيت. به دلى خۆشه وه گه راپه ته وه بۆ مال. نه يتوانيه بگاته ئه نجامىك بۆ ئاراسته كردنى خه مهكانى سولتان. بۆيه برىارى دابوو من بگىرپته وه.

ههر زوو به گىرسانه وهى منى له دوورگه كه زانيبوو. پاش ههلهاتنم تووشى لهرز و تا بووه. دواى سى پۆڤ كه وتبووه منه كردنم، له پى ماسىگرهكانه وه

شویڼ پټمی هه لگرتبوو. له گه ل شلگردنه وهی دهمی کیسه ی پاره کانیډا، ماسیگرکه پټی گوتبوو منی بۆ دورپگهی هه یبه لی بردووه. خۆچه زانیبووی جگه له دورپگه کان، ناتوانم بۆ هیچ شوینیکي تر هه لبتیم، بۆیه له سه ره تاوه نه که وتیووه دوام. کوتی نه و پتوهندیه ی له گه ل سولتاندا دای ناوه، گرینگترین هه لی ژیا نیه تی و منیش هاوړای بووم. راشکاوانه ش کوتی پتو یستی به زانیاریه کانی من هه یه.

بۆ دوا که وختن ده ستمان کرد به کار. خۆچه ش سووربوونی که سانیکی پتوه دیار بوو که ده یان زانی چییان ده ویت. پتیشتر نه م سووربوونه م لئی نه دیبوو، بۆیه مایه ی خۆشحالیم بوو. پاش نه وه ی زانیانم پۆزی داها توه جاریکی تر بانگ ده کرتیه وه، بریارمان دا کات به فیرق نه ده یین. ده سته به جۆ له سه ر بنه مایه ک ړتک که ویتن: زیاد له پتو یست زانیاری ناده یین، به لām نه وه ی ده ده یین، پتو یسته یه که سه ر بیسه لمینن. نه و پۆدبوونه ی من پتیم خۆش بوو، ده سته به جۆ خۆچه ی هینابووه سه ر نه و باوه رهی "فالگرتنه وه جۆرکه له لیبووکی، به لām ده کرت به جوانی به کار به یتدریت بۆ کاریگری دانان له سه ر که مژه کان." به خۆچه م گوت نه م په تابه کاره ساتیکه ته نیا ده کرت به گرتنه به ری پتو شوینی ته ندروستی پتشی لئ بگیری ت. دیار بوو نه ویش به ده م گوینگرتنه وه له قسه کانم راستی بۆچوونه که ی منی سه لماند، نه ویش وه ک من، نکۆلی نه کرد له پتوهندی خوا به په تاکه وه، به لām نه م پتوهندیه ناراسته وخۆ بوو، بۆیه ئیمه ده مانتوانی قۆلی لئ هه لمالین، شتیک له دژی کاره ساته که بکه یین و نه مه ش هیچی له شکۆی خوا که م نه ده کرده وه. نه ی مه گه ر حه زه تی عومه ر له پتیاوی پاراستنی سوپا که یدا نه بو عوبه یده ی له سووریا وه بۆ مه دینه بانگ نه کرده وه؟ خۆچه داوای له سولتان کرد به مه به سستی خۆپاراستن له په تاکه، پتوهندی خۆی له گه ل نه وانی تر دا بۆ نرمترین ئاست دابه زینیت. نه و شتمان به خه یالدا هات ترسی مردن بخه ینه دلی سولتانه وه بۆ نه وه ی ناچاری بکه یین بریار له سه ر وه رگرتنی پتو شوینه کان بدات. به لām نه مه جپی مه ترسی بوو، چونکه سولتان نه وهنده به ته نیا نه ده مایه وه به توانریت به پیا هه لدانیکي شاعیرانه ی

مردن بترستندريت. خو ئەگەر تەنانەت بکەوتايەتە ژێر کاریگەری پەوانبێژی خۆجەشەوه، ئەوا ئاپۆرەیهکی لەبلەبان و زمانلوسی بەدەورەوه بوو دەیاننوانی ترسەکی گەورە بکەنەوه و بەسەریدا زال بن. دواتر، ئەو گەژە بیتچاو و پووانە هەموو کاتیک دەیاننوانی تۆمەتی بێ ئاینی بدمە پال خۆجە. بۆ زال بوون بەسەر ئەو کۆسپەدا، بە پشتبەستن بە زانیارییە ئەدەبییەکانی من، چیرۆکیکمان هۆندەوه.

ئەو شتە خۆجە چاوترستین کردبوو، یەکلاییکردنەوهی زانیی کاتی بەسەرچوونی پەتاکە بوو. من هەستم دەرکرد پتویستە کار لەسەر ژمارە پۆژانەی مردووان بکەین. کاتیک ئەمەم بە خۆجە گوت، زۆر کاری تێ نەکرد، برباری دا بۆ بە دەستەپێنانی ژمارە مردووان داواي کۆمەک لە سولتان بکات، بەلام پتویست بوو رووی ئەم داوايە بە دەمامکی چیرۆکیکی تر پەردەپۆش بکریت. هێندە بروام بە بیرکاری نەبوو، بەلام چ بکەین، دەست و قۆلمان بەستراوو.

سەرلەبەیان پۆژی داوی ئەو چوو بۆ کۆشک، منیش پووم لە شار کرد بۆ ناو جەرگە پەتا. دیسان وەک پتیشو لیتی دەرترام، بەلام تەوژی جوولە و ژیان و ویستی بە دەستخستنی جیهان، ئەگەر بۆ تاوێکیشت بیت، دابووی لە کەللەم. پۆژیکی فینکی هاوین بوو. بەناو مردوواندا دەسووپامەوه. بیرم کەوتەوه سالانتيکی درێژە هێندە ئیستاتامەزۆی ژیان نەبووم. خۆم دەرکرد بە حەوشە مژگەوتەکاندا، ژمارە دارەبازەکانم لەسەر کاغەزیک تۆمار دەرکرد. پاشان، بە کۆلندا دەرگەپام و دەرکۆشام پایەلی پتوهندی لە نێوان بیندراوەکانم و ژمارە مردوواندا دابنیم: هێندە ئاسان نەبوو بتوانریت واتەپەک بە گشت مال، مرۆف، ئاپۆرە خەلک، دڵخۆشی و خەم و شادییەکان بدریت. سەرباری ئەوەش، نیگام بە ئاشکرا دەرکەوتە سەر وردەکارییەکان، ژيان خەلکانی تر، بەختەوهری، بیتچارەیی و بێ خەمی ئەو مرۆفانە وەک خزم و کەسوکار لە مالهکانی خۆیاندا دەرژیان.

لە ناو ئاپۆرە مردووان و زیندوواندا سێ بووبووم. دانی نیوهرۆ پووم لە

کالاتا کرد له وېره ټاو، په ناو قاومخانه یی کریکارانی دهوروبه ری کارخانه یی دروستکردنی کهشتیدا سووپاموه. به دزیوه سه بیلیکم کیشا، هر بهمه بهستی تاقیکردنه وه له خواردنگه یه ک شۆربایه کم خوارد، چوومه بازار و دووکانه کان. دهمویست ههمو شته کان له میشکما تومار بکه م تا بتوانم به نهجامیک بگم. له گهل ټاوابوونی خوردا، شه که ت و ماندوو که راموه بۆ مال، خوچه له کۆشک که رابوووه. گویم بۆی راگرت.

کاره کان، وهک نه خشه مان بۆ کیشابوون، چووبوونه پتیش. نهو چیرۆکه یی خۆمان هۆندبوومانه وه، کاری له ناخی سولتان کردبوو. باوه ری هینابوو په تاکه وهک ئیبلیس شیوه یی مرۆف وهرده گرت و له خشته یی ده بات. ده ستووری دابوو موّله ت به ههمو نامۆیه ک نه دریت سهر به کۆشکدا بکات، دمر وازه کانیش خرابوونه ژیر چاودتیری تونده وه. کاتیک پرسپاری کات و چۆنیه تی به سه رچوونی په تاکه یی کردبوو، خوچه زمانیک یی نه وتۆی به کار هینابوو، به جۆرک سولتان به ترسه وه کوتبووی توانیویه تی پتیشینی بکات ئیزرائیل به سه رخۆشی بهشاردا ده سووپته وه، هه رکه سیک ده بینیت، قو لی ده گرت و به ره و خۆی به کیشی ده کات. خوچه ده ستبه جی و به په شۆکانه وه هه له که یی راست کردبووه: "نه وه ئیزرائیل نییه، بگره ئیبلیس مرۆف ده خاته سهر پتی مردن. سه رخۆشیش نییه، زۆر فیلبازه. وهک پتیشتر نه خشه مان بۆ کیشابوو، خوچه پتویستبوونی شه ری له دژی ئیبلیس روون کردبووه. به سولتانی کوتبوو بۆ نه وه یی تی بگه یین په تاکه که یی له کۆلی شار ده بیتنه وه، پتویسته بزانی به کویدا ده سووپته وه. هه رچه نه ده ندیک له ده ست و پتوهنده کانی سولتان به رهنگار بوونه وه یی په تاکه یان به واته یی ده ستخسته کاری خوا دانابوو، به لام نهو گوپی پتییان نه دابوو. پاشان له باره یی ئازه له کانییه وه پرسپاری کردبوو. پرسپووی داخو ئیبلیس ده توانیت باز، هه لۆ، شیر و مه یموونه کانی تووشی په تا بکات؟ خوچه ش ده موده ست کوتبووی: "ئیبلیس له بهرگی مرۆفدا بۆ مرۆف و له بهرگی مشکیشدا بۆ ئازه لان دیت. سولتان ده ستووری دابوو له شارکی دوروه که په تا

نه يگر تبېته وه، پټنج سټ پشيله بهيښ و خوجش چټند پياوې دهوټ،
بيدرتې.

نو دوازه پياوې خرابوونه ژير فرماني نيمه وه، دستبه جي به هر چوار
گوشه ي نهسته نېولدا دابه شمان گردن. کولان به کولان و گرهک به گرهک
دهسورانه وه و نه وه دهيان بېني له گهل ژماره ي مردواندا به نيمه يان
را دهگ ياند. من نه خشه يه کي گوره ي نهسته نېولم به دستکار يکړنه وه له
کتبيکي تر ورگرت و له سر ميز پامانخت. شهوانه، به ترس و شادمانيه وه
شويني بلابوونه وه ي په تاکه مان له سر نه خشه ديار ي دهکرد و نو قسانه مان
داده رشت که پټويست بق سولتانيان بکهين.

دهسپک زور گه شين نه بووین. په تاکه وهک نېبليسيکي ته له که باز نا، بگره
چشني سره سريه کي بي نامانچ به شاردا دهسوراپيه وه. پوژيک له
ناکسره اي گياني چل که سي دهکيشا، پاشان نه وټي به جي دهه شت و
پوژيکي تر دهگيشته فاتيح. بزمان پوون دهبووه له که ناري نه وپه ري ناو به
توپخانه و جيهانگيردا دهسورپته وه. پوژي دواتر سهيرمان دهکرد زور
به که مي له ناوې داوه و پوي له زهيره کړدوه، گه يشتو ته گرهکي نيمه
له سر که نداوې زيرين و ژياني له بيست کهس سه ندووه ته وه. نه مانده تواني
هيچ نه جاميک له ژماره ي مردوانه وه به دهست بخهين. پوژيک پټنج سټ
کهس ده مردن، پوژي دواتر سټ، کاتيکي زور تي په پي تا تي گه يشتين
پټويسته بزاني په تاکه سره تا کوڅ دهگريته وه و پو له کام لا دهکات، نهک له
کوڅ قوربانیه کاني دهکوژت. سولتان ديسان دهينارده وه به دواي خوجه دا.
دواي بيرکړنه وه و پامان، گوتان دهبيت به سولتان بگوتريت په تاکه له
فرزنگا جه نجاله کان، له بازارانه ي خه لکي قولي يه کتري تيدا دهبن و له
چا خانانه ي له په ناي يه کتره وه تياياندا داده نيشن، تمشنه دهکات، خوجه
ريشت و نيواره گه راپيه وه.

شته کاني بق سولتان گيراپووه وه. نه ویش گوتبووي "چ بکهين؟" خوجه
گوتبووي با به خورتي هاتوچوي بازار مهکان و ناو شار سنودار بکريت.

بیگومان له‌وچه و زماندریژه‌کانی ده‌وروبه‌ری سولتان هه‌موویان له دژی وه‌ستابوونه‌وه: "شار چۆن به‌ختیو ده‌کریت؟ ئه‌گه‌ر بازرگانی رابگیریت، زیان پاده‌وه‌ستیت، ئه‌گه‌ر به‌ر گویی خه‌لکی بکه‌ویت په‌تاکه له شیوه‌ی مرۆفدا ده‌سوورپه‌ته‌وه، زراویان ده‌تۆقیت، وا ده‌زانن قیامت رابووه و لغاو توند ده‌که‌نه‌وه؛ پاشانیش، هه‌چ که‌سیک ناخوازیت بخزیندریت که په‌کیکه‌وه ئیبلیمی په‌تای تیدا بکه‌ریت. یاخیبوون ده‌قه‌ومیت. خۆچه گوتی: "مافی خۆیانه وا بیر بکه‌نه‌وه." له‌و ساته‌دا که‌مژه‌یه‌ک پرسیبووی جا له کوێ پیاوی پتویست بۆ چاودیرکردنی ئه‌و هه‌موو خه‌لکه په‌یدا ده‌بیت؟ سولتان به‌م قسه‌یه تووره بووبوو، هه‌مووانی به‌وه ترساندبوو ئه‌گه‌ر هه‌رکه‌سیک گومان له هیزی سولتان بکات، سزا ده‌دریت. به‌و تووره‌بوونه‌شه‌وه ده‌ستووری دابوو پێشنیازمکانی خۆچه جێبه‌جێ بکرتن، به‌لام له بیریشی نه‌چووبوو راپوێژ به ده‌وروبه‌ره‌که‌ی بکات. گه‌وره‌ی ئه‌ستیره‌ناسان سدقی ئه‌فه‌ندی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ددانی له خۆچه جیر ده‌کرده‌وه، دابووی به‌ بار گوتی سولتاندا خۆچه هیشتا رای نه‌گه‌یاندووه په‌تاکه که‌ی ئه‌سته‌نبول جێ ده‌هیلێت. خۆچه له ترسی ئه‌وه‌ی نه‌بادا سولتان هه‌ق بدات به‌ سدقی ئه‌فه‌ندی، گوتبووی جاری داها‌توو خسته‌ی کات له‌گه‌ڵ خۆیدا ده‌هینیت.

نه‌خشه‌ی سه‌ر می‌زه‌که‌مان پێ کردبوو له نیشانه و ژماره، به‌لام چه‌ندی ده‌مانکرد و ده‌کو‌شاین نه‌ده‌گه‌یشتینه ئه‌و ئه‌نجامه‌ی داخۆ په‌تاکه به‌ چ لۆجیکیک به‌شاردا ده‌سوورپه‌ته‌وه. له هه‌مان کاتدا سولتان قه‌ده‌خه‌ی سه‌پاند و له سێ رۆژ زیاتریش درێژه‌ی کیشا، په‌نیچه‌ره‌کان ده‌روازه‌ی بازاره‌کان و شه‌قامه سه‌ره‌کییه‌کانی شار و له‌نگه‌رگه‌کانی به‌له‌میان خسته ژێر چاودیری، ده‌ستیان به‌ لی‌پرسینه‌وه کرد و ده‌یانپرسی: "کتیت! بۆ کوێ ده‌چیت؟ بۆچی ده‌رۆیت؟" پێ‌بواره ترساو و سه‌رسوورماوه‌کان و ئه‌وانه‌ی بێ ئامانج ده‌سوورانه‌وه، ده‌نێردانه‌وه مال تا په‌تا فریویان نه‌دات. ئه‌و کاته‌ی زانی‌مان په‌وتی زیان له قه‌پاڵی چارشی و ئونکا‌پانی سست بووه، ئیمه ژماره‌ی ئه‌و مردووانه‌ی له مانگی‌کدا کۆمان کردبووه‌وه، خستمانه سه‌ر کاغه‌ز، به‌ دیواردا

هه‌لمانواسی و بیرمان لی ده‌کردوه. به بۆچوونی خۆجه، چاوه‌ریکردنمان بۆ
ئوهی بزاین په‌تاکه به چ لۆجیکیک دهمسوورپته‌وه، کات به‌فیڕۆدان بوو. ئه‌و
پتی وا بوو پتویسته بۆ پاراستنی که‌لله‌ی سهرمان چهند شتیگ به‌ئۆینه‌وه و
دلی سولتانی پی خۆش بکه‌ین.

شیوازی مۆله‌تی نووسراویش له‌و سه‌رویه‌نده‌دا هاته‌ ئاراوه. سه‌رگه‌وره‌ی
یه‌نیچه‌ره‌کان به‌مه‌به‌ستی رانه‌گرتنی بازرگانی و دابینکردنی خۆراکی
پتویست بۆ شار، به‌پتویستی زانیبوو مۆله‌تی نووسراو دابه‌ش بکریت. ئه‌و
کاته بیستممان کابرا له‌و پتیه‌وه دراویکی زۆری ده‌ستکه‌وتوه و ورده
بازرگانه‌کانیش بۆ خۆدزینه‌وه له‌ به‌خشینی باج و سه‌رانه‌ خه‌ریکی
خۆسازدانن بۆ یاخیبوون. هه‌مان کات من بۆ یه‌که‌مجار هه‌ستم به‌هه‌بوونی
جۆریک له‌ لۆجیک له‌ ژماره‌ی مردوواندا کرد. له‌ کاتیگدا خۆجه‌ باسی ده‌ست
تیگه‌لکردنی باشوه‌زیر کۆپرولوی له‌گه‌ڵ بازرگاناندا ده‌گپرایه‌وه، من بۆچوونی
خۆم پتی گوت و هه‌ولم دا بیهێنمه‌ سه‌ر ئه‌و باوه‌ری په‌تاکه هیدی هیدی
خۆی له‌ گه‌ره‌که‌کانی قه‌راغ شار و کۆلانه‌ هه‌زارنشینه‌کان ده‌کیشیته‌وه.

قسه‌کانم زۆر نه‌چوونه ئه‌قلیه‌وه، به‌لام کاری ئاماده‌کردنی خشته‌ی کاتی
به‌ من سپارد. خۆجه‌ گوتی چیرۆکیکی نووسیه‌ جگه‌ له‌ دلخۆشکردنی
سولتان، دوا‌ی خۆپندنه‌وه‌ی، که‌س ناتوانیت هیچ ئه‌نجامیکی لێوه‌ ده‌ربه‌یتیت.
له‌ کاتیکی تردا پرسى: "نایا مرۆف ده‌توانیت به‌سه‌ره‌اتیک به‌ئۆنیته‌وه جگه‌ له
چیرۆی خۆپندنه‌وه‌ یان گوێگرتن، هیچ ئه‌نجام و واته‌یه‌کی تری نه‌بیت؟" منیش
له‌ وه‌لامدا گوتم: "شتیکی وه‌ک موزیک؟" خۆجه‌ سه‌ری سوورما. پاشان
بیرمان کرده‌وه‌ باشترین چیرۆک ئه‌وه‌یه‌ سه‌ره‌تاکه‌ی وه‌ک ئه‌فسانه‌ ساده‌ و
مندالانه، ناوه‌راسته‌که‌ی وه‌ک خه‌ونی ترسناک تۆقینه‌ر و کۆتاییه‌که‌شی وه‌ک
چیرۆکی ئه‌فین و دل‌داری تال و پیر له‌ ئازار بیت. شه‌وی پتیش چوونی خۆجه‌ بۆ
کۆشکی سولتان، شادمانانه‌ چهنه‌مان لی ده‌دا و به‌وپه‌ری تواناوه‌ کارمان
ده‌کرد. له‌ ژووره‌که‌ی ئه‌ولاوه‌ خۆشنووسی چه‌په‌وانه‌ی دۆستمان دانیشتبوو،
خه‌ریکی نووسینه‌وه‌ی به‌شه‌کانی سه‌ره‌تای چیرۆکیک بوو که‌ هیشتا خۆجه‌ به‌

ئەنجامى نەگە ياندېبوو. من، دەمەۋبەيان لە ميانەى ژمارە سنووردارەكانى بەردەستىم و ئەو ھاۋكىشانەۋە كە چەند رۆژىك بوو سەرقالى دانانسان بووم، كەيشتمە ئەو ئەنجامەى پەتاكە دواين قوربانىيەكانى خۆى لە بازارپەكان ھەلدەگرىت و دواى بىست رۆژى تر شار بەجى دەھىلتىت. خۆجە نەپىرسى بۆ كەيشتن بەم ئەنجامە بىستم بەج بەستوۋە، ئەۋەندە نەبىت كوتى رۆژنەى ھىوا و رېگەى رېزگار بوونمان دوورە. داۋاى كرد جارىكى تر خىشتەى كات بەكوپرەى دوو ھەفتە دابرىژمەۋە و ماۋەكەش بە ژمارەى تر بشارمەۋە. ھىندە كەشپىن نەبووم، بەلام داخۋازەكەيم بەجى ھىنا. خۆجە ھەر لەۋىدا چەند پىستەيەكى خىشتەى كاتى راستكردەۋە و داىە دەستى خۆشنىۋوس، ئەۋىش كارى خۆى تەۋاۋ كرديبوو. داۋاى لە منىش كرد و پىنەى ھەندىك لە بەيتەكان بكىشم. بەپەلە بەرگىكى شىن و بەنەخش و نىگارى بۆ لىكۆلىنەۋەكە دابوۋ بە دروستكردندا. كاتىك دانى نىۋەپۆ ھەلى گرت و رۆشست، بى كەيف و بىزار دەھاتە بەرچاۋ، ترس و خەم لە رېۋى نىشتىبوو. كوتى ئەۋەندەى متمانەى بە ماسىگرە دەنووك درىژەكان، گا بالدەرەكان، مېروولە سوورەكان و مەيموۋنە قسەكەرەكانى ناو لىكۆلىنەۋەكە ھەيە، ھىندە باۋەرپى بە خىشتەى كاتەكە نىيە.

ئىۋارە دواى كەپانەۋە زۆر خرۆشاۋو. خرۆشانەكەى، بەدرىژايىي ئەو سى ھەفتەيەى توانى لە ميانەياندا راستىي فالەكانى بە سولتان بداتە قبولكردن، بەردەوام بوو. دەسپىك دەيگوت: "ھەموو شتىك شىاۋە." رۆژى يەكەم ھىچ ئومىدىكى نەبوو، چونكە كاتىك سولتان چىرۆكەكەى بە غولامىكى لاۋ و دەنگخۆش دابوۋ بە خۆپىندەۋە، بىزە كەۋتبوۋە سەر لىۋى چەند كەسىكى ناو ئاپقورەى دەۋرۋەرى. بەلام ديار بوو بەزۆر لە خۆكردنەۋە ئەو رەفتارەيان نواندبوو تا خۆجە پىساۋ بگەن و لەبەرچاۋى سولتانى بخەن. بەلام سولتان بىدەنگ و سەرزنەشتى كرديبوون. لە خۆجەشى پرسىبوو پىشتى بە چ بەلگەيەك بەستوۋە بۆ بەكۆتاهاتنى پەتاكە لە ماۋەى دوو ھەفتەدا. خۆجەش كوتبوۋى سەرچەمى شتەكان لەۋ چىرۆكەدايە و ھەموو كەسىك لىتى تى ناكات. پاشان بۆ ئەۋەى خۆى لەكن سولتان شىرىن بكات، خۆشەۋىستىي خۆى بۆ ئەو

پشيله پهنگاوړهنگانه پيشان دابوو كه به كهشتي له ترابزوڼه وه هيندرابوون و نهك تهنيا حهوشهكانى ناووه، بگره به سهرجهم كون و كهلهبهري ژوورهكانى كوشكداء بلآو كرابوونهوه.

پوځى دووهم، پاش گهړانهوې بڼ مال گوتى كوشك بهسهر دوو بهرهدا دابهش بووه: دهستهيهك، گورهى نهستيرهناسان سدقى نهفنديشيان لهگهلدايه، داواى ههلگرتنى ههموو رتوشوڼه لهبهرچاو گيراوهكانى ناو شاريان كړدووه. نهوانى تريش لهگهل خوځهدا گوټيوويان: "با شار ههناسه وهرنهگرت، بڼ نهوهى نهو ئيبليسى پهتايهى به شاردا دهسووپتهوه، نه توانيت ههناسه بدات. من پوځ بهپوځ سهيرى دابهزىنى ژمارهى مردووانم دهكرد و نوميدم لهكن پيدا دهبوو، بهلام خوځه هيشتا له جوڅى خوځى نهكهوتبوو. دهكوترا دهستهى يهكهم لهگهل كوږولودا ريك كهوتوون و دهستيان كړدووه به خوځسازدان بڼ پاپهړين. ئامانجيشيان ريكگرتن له پهتاكه نهبوو، بگره لهكولكردنهوهى دوژمنانيان بوو.

له كوټايى ههفتهى يهكهدا ژمارهى مردووان بهشيويهكى بهرچاو كه مى كړد، بهلام هه مان كات ليكدانهوهكانى من دهرپانخستبوو پهتاكه دواى ههفتهيهكى تر نابريتهوه. داوام له خوځه كړد بهپيى نهو گولپانكاريانه پهفتار بكات كه من له خستهى كاتدا دهپانكهم، بهلام نهو ئيدى نوميدى پيدا كړدبوو. بهجوڅشوه باسى نهوهى گيړپايهوه چوڼ قسه و قسه لوك له بارهى باشوهزيرهوه بهكوټا نايهت، بڼيه دژبهړان وايان بلآو كړدووهتهوه گوايه كوږولو لهگهل نهواندايه، سولتانيش بهتهواوى له بهرامبهر تهپكه و داو دهستهوستان بوو، بڼيه لهكن پشيلهكان بهدواى ئاسوودهپى دهروونيدا دهگهړا.

دواى تيپهپرينى دوو ههفته، شار، له پهتاكه زياتر نو قمى رتوشوڼه لهبهرچاو گيراوهكان بوو. پوځ له دواى پوځ كه متر مروف دهرمدن، بهلام تهنيا نهوانهى وهك ئيمه له كارهكه ئاگادار بوون، بهمهپان دهزانى، واتهوات سهبارت به سهرهلدانى برسپهتى پيدا بوو. نهستهنبول له شارپكى

چۆلكرائى ترسناك دهچوو. من له بهر ئهوهى نهمدهتوانى له گهړهكى خۆمان بچمه دهرهوه، خۆجه بۆمى دهگتړاپهوه: مړوف ههست به بېچارههه خه لكانى پشت په نجره وه و دهرگاي داخراوى هه وشهكان و زۆراني ئهوان له گهړ په تا و چاوهروانيان بۆ شتتكي ترى دوور له په تا و مردن دهكات. له كۆشكيشدا ههست بهم چاوهروانييه دهكرا، هه كاتتېك فنجانتيك بگهوتبايه خوارهوه، يان كهسيك به دهنگتيكي بهرز بكۆكيبايه، ئاپۆرهه لهوچه و زماندرتزان زراويان دهنۆقى، به فسكهفسكه له نتيوان خوياندا ددهوان و دهيانگوت با بزاني سولتان ئه مړۆ چ دهستوورتېك دهكات. بهلام ئهوانيش وهك كهسانى بېچاره دهيانگوت با شتتېك بقه ومييت، سا هه شتتېك بېت و ئيدي دپه شۆكان. خۆجهش دهكهوته ژير كاريگهريي شله ژاني ئهوانهوه. ههولئ دابوو له سولتان بگهيه نيت پيشبينييهكهه راست دهرچووه و په تاكه له بهرهوه پاشهكشه دهكات، بهلام نهيتوانيبوو زۆر كاري تى بكات. دواچار ناچار بووه جاريكي تر باسى ئاژه لهكانى بۆ بكات.

دواى دوو پۆژ، له ئاكامى ئامارتىكي ئهجامدراو له مزگهتهكان، بۆى دهركهوت په تاكه بهراستى پاشهكشهه كېردووه، بهلام ئه وهواله تاكه سهراوهه شادمانىي خۆجه نهبوو لهو پۆژى ههينييهدا: دهستهيهكى بچووكى بازركانانى ئوميد لى براو، پتگهكانيان گرتووه و له گهړ يهنيچه رهكاندا كهوتوونه ته شهروهوه. دهستهيهكى تر له يهنيچه رهكانى بېزار له رتوشوينه له بهرچاو گيراوهكان و يهك دوو پيشنوئى دهبنگى مزگهتهكانى كۆلان، كۆمهليك سهرسهريي سهوداسهري دزى و تالان و بړتېك بېكار و نهديريان بهلاى خوياندا راكيشابوو، برديوويانه دهماغيانهوه په تا كاري خوايه و نابيت دهستى تى وهربردريت، بهلام ئاژهكه پيش ئهوهه پهره بسيتيت، لهجيتدا دهستى بهسهردا گيرابوو. پاش وهرگرتنى فهتواى شتخول ئيسلاميش، بيسهت كهس بهداردا كرابوون. لهوانهيشه بۆ ئهوه بووييت پرووداوهكان له خويان كههرهتر پيشان بدرين. خۆجه زۆر له خۆى پازى بوو.

ئيوارهه پۆژى دواتر خۆجه سهركهوتنى خۆى راگهياند. ئيدي كهس له

کۆشک نەیدەوێرا خۆی لە قەرەی باسی ھەلگرێنی رێوشوێنە لەبەرچاو گیراوەکان بدات. سەرگەرەیی یەنیچەرە بۆ کۆشک بانگ کراوە، ئەویش قامکی خستوووەتە سەر کەسانی پشت و پەنای یاخیبووان لە ناو کۆشکدا. سولتان بەمە زۆر توورپە بوو، ئەو دەستەیی بە دوو مەنایە تیکردنی خۆیان چەندین رۆژ تالابیان بە قورگی خۆجەدا کردبوو، وەک بەچکە سوێسکە بلۆھیان کردبوو. کۆپرولویش، ئەگەرچی ناو بە ناو دەگوترا لەگەڵ یاخیبوواندا، بێزار بوو بەتوندی بەرەنگاریان بێتەو. خۆجە بە دلخۆشییەو گوتی خۆیشی لەم لایەنەو کارێگەریی بەسەر سولتانەو ھەبوو. ئەوانەیی بەرپەرچی یاخیبووانیان ھەداپەو، بۆ قایلکردنی سولتان، باسی پاشەکشەکردنی پەتاکەیان بۆی دەکرد. ئەم قەسەیش راست بوو. سولتان بە چەند وشەیکە کە پێشتر ھەرگیز بە زاریدا نەھا تەبوون، پەسنی خۆجەیی داوو. بەمەبەستی ئەوێ بێرێک مەیموونی لە ئەفریکاو ھیندرای پێشان بدات، خۆجەیی بردبوو دیار قەفەسەکان. بەدەم سەیرکردنی مەیموونەکانەو کە بە قەرزێ و بێ ئابرووی خۆیان ھێلنجیان بە خۆجە داوو، سولتان پرسیبووی داخۆ دەرکەوت وەک تووتی فێری قەسە بکەیت، یاخۆ نا؟ پاشان رووی کردووبوو دەورووبەرەکی و ئارەزووی دەرپێبوو لەمەودا خۆجە زیاتر لەپەنای خۆیدا بێنیت و گوتبووی ئەو خستەیی کاتەیی ئەو نامادەیی کردوو، راست دەرچوو.

دوای مانگێک، لە پۆژی ھەینیدا خۆجە بوو بە گەرەیی ئەستێرەناسان. بگرە لەوێش زیاتر: ھەر کاتێک سولتان بەنیازی بەشداریبوون لە نوێژی ھەینیدا بۆ مزگەوتی ئەیاسقیا دەچوو، خۆجە چەند ھەنگاوێک لە دوای ئەوێ پێی دەکرد. نوێژی ئەو پۆژە، بەمەبەستی سوپاس و دەرپێنی پێزانین لە پای پێرانیو پەتاکە بەبەشداریی ھەموو خەلکی شار دەخوێندرا. رێوشوێنە لەبەرچاو گیراوەکان ھەلگیرابوون. منیش لە ناو ئەو ئاپۆرە پێ لە ژاومژاودا بووم کە سوپاسی خوا و سولتانیان دەکرد. ئەو ساتەیی سولتان بەسواری ئەسپەکیەو بەلاماندا تێ پەری، ھەموو ئەوانەیی دەورووبەرم بەدەم

قیرپه و هاوارهوه له هۆشی خۆیان چوون و پالنن بۆ پیش و پاشهوه دهستی
 پێ کرد. ئاپۆرپه که شه پۆلی دهدا، یه نیچه رهکان پالیان پیمانیهوه نا بۆ دواوه.
 کهوتمه ناو کۆمه ئێک خه لکهوه که پیش من خۆیان به داریکهوه گرتبووهوه.
 پاش ئهوهی ئاپۆرپه کهم دایه بهر ئه نیشک و خۆم هاویشهوه پیشهوه، نیگام
 له گه ل نیگای خۆجه دا یه کانگیر بوو. جوار پێنج شه قاو له ولای منهوه به
 دلخۆشی و له خۆباییبوونهوه پێی دهکرد. وهک ئهوهی نه مناسیت، نیگای
 له سهرم هه لگرت. له وههرا ترسناکه دا له پێ کهوتمه بهر شه پۆلی جۆشێکی
 بووه لانه و باوهرم کرد خۆجه لهو ساته دا منی نه دیوه، بۆیه به تهواوی هیزهوه
 قیراندم و بانگم کرد، دهویست له ناماده بوونم لهم شوێنه ناگدار بیت. وام
 ده زانی ئه کهر بمبینیت، له ناو ئهم ئاپۆرپهیه پرگارم دهکات و منیش ده توانم له
 که ژاوهی کامه رانی خاوهن هیز و سه رکه وتواندا به شداری بکه م! به لام ئهمه م
 به مه به ستی وه رگرتنی به شی خۆم له سه رکه وتن، یان بۆ وه رگرتنی نرخ
 کاره کانم نه بوو، بگره هه ستیکی ته واو جیاواز له هه ناومدا بوو. ده بوایه من
 له وێ بوومایه، چونکه من خۆجه خۆی بووم! کتومت وهک ئهوهی له خه ونه
 ترسناکه کاندا ده مبینی، له خۆم جیا بوو بوومه وه و خۆم له دهره وهی خۆم
 ده مبینی. لهو سۆنگه یه وه که ده متوانی خۆم له دهره وه ببینم، که واته من
 که سێکی تر بووم. ژۆر مه به ستم نه بوو بزانه م ئه و که سه کتیه وا من چوومه ته
 پێستییه وه، ده مویست خۆم به و که سه بگه یه نم که به بهر ده ممدات پێی،
 نه ینا سیمه وه و به ترسه وه بۆمی روانی. به لام سه ربازێک وهک ئازهل به ویه پێی
 هیزی خۆیه وه پالێکی پێمه وه نا و گه راندمیه وه دواوه بۆ ناو ئاپۆرپه که.

خۆجە، لە ھەفتەکانی پاش برانەوێ پەتاکەدا ھەر بەوئەندەوێ نەوئەستای بکریت بە گەورەیی ئەستێرناسان، بگرە پێوەندییەکی توندوتۆڵی زیاتر لەوێ ئیمە چەند سالتیک بە ئومێدەوێ چاوەروانی بووین، لەگەڵ سولتان بنیات نابوو. دوای سەرھەڵدانی سنوورداری و بەناکام نەگەشتوو، باشووزیر لە دایکی سولتانی گەیانددوو کاتی ئەو ھاتوو کۆرەمەکی لە دەمامدارانی دەورووبەری یزگار بکریت. بازگاران و یەنیچەرەکانیش، ئاپۆرەیی لەوچە و چەنەبازانی دەوری سولتانیان بە لیپرسراوی کارساتەکان دەزانی و دەیانگوت ئەوانە بە قسەیی قۆر و پرپووچ سولتانیان بە پێی خراپدا بردوو. بەو جۆرە، دەستە و تاقمی سدقی ئەفەندیی گەورەیی ئەستێرناسانی پێشوو کە دەگوترا دەستیان لە پیلانەکاندا ھەبوو، بە دوورخستنەوە و گواستنەوەیان بۆ کاری تر سزا دران، لە کۆشک دەرکران و کارمەکانیان کەوتە ئەستۆی خۆجە.

ئیدی خۆجە ھەر پۆژەیی دەچوو یەکیک لە کۆشکەکانی شوێنی وچاندانی سولتان، ئەویش کاتیکی بۆ دەستنیشان کردبوو لەتەکیددا دەدوا. دوای گەڕانەوێ بۆ مائ، بەجۆش و لە خۆباییبوونی ئەنجامی سەرکەوتنەوێ بۆ منی دەگیرایەوێ: ھەموو بەیانیا ئیک، خەونی شەوی رابردووی بۆ سولتان لیک دەدا یەو، ئەم ئەرکەیی لە ھەموو کارە پێ راسپێردراوەکانی دی پێ خۆشتر بوو. بەیانیا ئیک، پاش ئەوێ سولتان بەخەمگینی ددانی پێدا دەنیت شەوی رابردو خەونی نەدیو، خۆجە پێشنیاز دەکات خەونی کەسیکی تر لیک بداتەوێ. سولتانیش بەپەرۆشەوێ پێشوازی لەم بیرۆکەیی دەکات. پاسەوانەکان دەمو دەست دەکەونە گەڕان بەدوای کەسیکدا خەونێکی باشی دیبێت، کەسیک دەدۆزێنەوێ و دەپھێننە بەردەم سولتان. بەو جۆرە لیکدانەوێ خەون لە

به‌یانیاندا، بوو به خوویه‌ک نه‌ده‌کرا ده‌ستی لئ هه‌لبگیریت. کاته‌کانی تریش له
 حه‌وشه و له ژۆر سیتبه‌ری دار چنار و دار ئه‌رخه‌وانی ناو باخچه‌کاندا
 پیاسه‌یان ده‌کرد. ناوه‌ناو‌ه‌ش به به‌له‌م ده‌چوونه ته‌نگه‌ی بوسفۆر و له باره‌ی
 ئاژه‌له خۆشه‌ویسته‌کانی سولتان و ئاژه‌له خه‌یاڵ‌کرده‌کانی ئیمه‌وه قسه‌یان
 ده‌کرد. به‌لام خۆچه جاره‌وبار چهند باب‌ه‌تیک‌ی تریشی ده‌دا به به‌ر گوئی
 سولتاندا و دواتر به‌جۆشه‌وه بق منیشی ده‌گیرایه‌وه: هۆی پژگه و
 ناوه‌پۆکانی بوسفۆر چین؟ چ شتیک له ژیا‌نی ریکویتیکی میرووله‌دا هه‌یه
 شایه‌نی لئوه فیربوون و تیکه‌یشتن بیت؟ موگناتیس، دوا‌ی خوا، هیزی خۆی
 له چ شتیک‌ی تر وهرده‌گرت؟ گرینگی سووپانه‌وه‌ی ئه‌ستیره‌کان به‌م‌جۆره،
 یان به‌و شیوه‌یه له چیدایه؟ ئایا ده‌کرت له ژیا‌نی ناموس‌لماندا شتیک‌ی
 جیاوازتر له گاره‌بوونیان بدۆزیته‌وه؟ ئایا ده‌توانین چه‌ک‌یک دروست بکه‌ین
 نه‌وانی پی پامالین و قاپیان بده‌ین؟ خۆچه ده‌یگوت سولتان به‌سه‌رنجه‌وه
 گوئ بق نه‌م باب‌ه‌تانه پاده‌گرت، پاشان به‌جۆشه‌وه ده‌چووه به‌رده‌م میز،
 به‌مه‌به‌ستی دارشتنی نه‌خشه‌ی نه‌و چه‌که، له‌سه‌ر کاغه‌زی ئه‌ستور و
 گرانبه‌ها وینه‌ی تۆپی لووله‌دریژ، میکانیزمی ته‌قاندنی خۆبه‌خۆ و شیوه‌ی
 چه‌کی نامۆی ده‌کیشا و وه‌ک ئاژه‌ل و ئیبلیس ده‌هاتنه پێش چاو. منیشی بق
 به‌رده‌م میز بانگ ده‌کرد و داوا‌ی لیم ده‌کرد بيم به‌که‌وا‌هیدهری ته‌وژمی نه‌و
 خه‌یاڵانه‌ی که ده‌یگوت کاتی به‌دیها‌ت‌یان زۆر نزیک بووه‌ته‌وه.

منیش له خۆمه‌وه ده‌مویست هاوبه‌شی خه‌یاڵه‌کانی خۆچه بيم. له‌وانه‌یشه
 له‌و سۆنگه‌یه‌وه بووبیت هیشتا هۆشم لای پۆزانی په‌تا‌که بوو، نه‌و په‌تایه‌ی
 پۆزانی ترسناکی براهیته‌ی بۆمان په‌خساندبوو. نه‌گه‌رچی هه‌مووان
 به‌بیانوی به‌سه‌رچوونی په‌تا پتکه‌وه ده‌چوونه مزگه‌وتی ئه‌یاسۆفیا
 سوپاسبیزی و نوێژیان ده‌کرد، به‌لام نه‌خۆشی هیشتا به‌ته‌وا‌وی ده‌ستی له
 یه‌خه‌ی شار به‌رنه‌دا‌بوو. به‌یانیان، دوا‌ی نه‌وه‌ی خۆچه به‌هه‌له‌دا‌وان خۆی
 ده‌که‌یاند ده‌کۆشکی سولتان، من به‌په‌رۆشه‌وه به‌شاردا ده‌سووپامه‌وه، له
 مزگه‌وتی مناره‌ کورتی که‌په‌که‌کان و له‌و هۆلی نوێژی دیوار قه‌وزه‌گرتووی

مزگه و ته كانه وه تهرم دههيندرايه دهري و من ژماره‌ی مردووانم تۆمار ده‌کرد، به ويستیک که زۆر له هۆکاره‌کی نه‌ده‌گه‌يشتم، نه‌مده‌ويست نه‌خۆشيه‌که بروات و شار و ئيمه به‌جی به‌يلت.

ئو ده‌مه‌ی خۆجه له‌مه‌ی دانانی کاریگه‌ری له‌سه‌ر سولتان و سه‌رکه‌وتنی خۆی ده‌دا، من بۆم باس کرد نه‌خۆشيه‌که هيشتا شاری به‌جی نه‌هيشتووه و به‌هۆی هه‌لگرته‌ی رۆشونه‌ی له‌به‌رچاو گيراوه‌كانه‌وه خه‌ريکه ديسانه‌وه تاو ده‌سينت. ئو به‌ده‌م هه‌لچونه‌وه بیده‌نگی ده‌کردم و ده‌يگوت گوايه ئيره‌یی به سه‌رکه‌وتنی ئو ده‌به‌م، مافی خۆی بوو، چونکه وه‌رگرته‌ی پله‌ی گه‌وره‌ی نه‌ستیره‌ناسان و بوونی به‌که‌سیک که سولتان هه‌موو به‌يانيانیک خه‌ونه‌کانی خۆی بۆ ده‌گيرته‌وه و گه‌يانندی ده‌نگی به سولتان دوور له چاوی ئاپۆره‌ی که‌له‌پووتی ده‌ورو به‌ری، سه‌رکه‌وتنیک گه‌وره بوو، شتگه‌لیک بوون پا‌زده سال بوو چاوه‌پێی به‌ديهانتیان بووین. به‌لام بۆچی خۆجه به‌شيه‌یه‌ک باسی ئو شتانه‌ی ده‌کرد وه‌ک نه‌وه‌ی به‌ته‌نیا سه‌رکه‌وتنی خۆی بیت؟ وا دياربوو له‌ بیرى چووبوو له‌به‌رچاوگرته‌ی رۆشونه‌ی دژ به‌هه‌تاکه‌ پيشنیا‌زی من بووه، یان له‌ بیرى نه‌مابوو من نه‌خشه‌ی کاتم دا‌رشت که سه‌ره‌رای زۆر راست ده‌رنه‌چوونیشی، وه‌ک خۆی په‌سه‌ند کرا، نه‌وه‌ی منی زیاتر بریندار ده‌کرد، ته‌نیا بیره‌تانه‌وه‌ی چۆنه‌تیی رۆشستنی من بوو بۆ دوورپه‌که، نه‌ک هاتنی پر له‌ په‌شۆکانی خۆی و برده‌وه‌ی به‌ ده‌ستویردی من بۆ مال.

له‌وانه‌یشه له‌سه‌ر هه‌ق بوو‌یت. نه‌وه‌ی من هه‌ستم پێ ده‌کرد، ده‌شیت ناوی ئيره‌یی لی بنریت، به‌لام نه‌مه هه‌ستیکى برايانه بوو ئو په‌ی پێی نه‌ده‌برد. بۆ نه‌وه‌ی له‌مه تێ بگات، بیرم هه‌تانه‌وه چۆن له‌ رۆژانی پيش په‌تاکه‌دا، وه‌ک دوو پیاوی زکورتی بۆ له‌ بیرکردنی شه‌وانی ته‌نیا‌یی له‌مبه‌ر و نه‌وبه‌ری می‌ز داده‌نیشته‌ن؛ چۆن هه‌ندیک جار ترس له‌ خۆجه و ناویه‌ناو له‌ منیش دهنیشت، به‌لام زۆر شتیش له‌ ترسه‌ فیر بووین و ته‌نانه‌ت ئو رۆژانه‌ی له‌ دوورپه‌گه‌ش بووم، تاسه‌ی ئو شه‌وانه‌م ده‌کرد. وه‌لێ ئو، وه‌ک که‌سیکی به‌شدارنه‌بوو له‌ گه‌مه‌یه‌کدا فرت و فیله‌کانی منی به‌ چاوی خۆی دی‌یت، به‌ سووک تیروانینه‌وه

گوئی بۆ قسه‌كانم راده‌گرت و هيچ ئوميد و به‌ئيتىكى پيم نه‌ده‌دا بۆ گه‌رانه‌وه
بۆ پۆزانی براهه‌تيمان.

له‌ گه‌رانه‌دا كۆلان به‌كۆلان ئيدى ده‌مبينى: سه‌ربارى هه‌لگرتنى ريتوشوتنه
له‌به‌رچاو گيراوه‌كانيش، وه‌ك ئه‌وه‌ى به‌هوت ئه‌وه‌ى خۆجه‌ ناوى لى ناوه
سه‌رگه‌وتن، نه‌خه‌مه‌ سېبه‌ره‌وه، ده‌مبينى په‌تاكه‌ له‌سه‌رخۆ له‌ شار ده‌كشايه‌وه.
جاروبار له‌ خۆم ده‌پرسى وا خه‌ريكه‌ ترسى ره‌شى مردن له‌ ناومان ده‌رده‌چيت
و ده‌روات، ئه‌دى ئه‌م هه‌ستكردنه‌ به‌ته‌نيايى له‌ كوټوه‌ سه‌رچاوه‌ ده‌گرت؟
جاروبار ده‌مويست له‌گه‌ل خۆجه‌ ئه‌و بابه‌تانه‌ بخه‌ينه‌ به‌ر باس، نه‌ك
خه‌ونه‌كانى سولتان، يان ئه‌و راويژ و پيشنيازانه‌ى خۆجه‌ بۆى ئه‌وى ده‌كردن.
له‌ ميژ بوو ئاماده‌ بووم شان به‌شانى ئه‌و و به‌ له‌به‌رچاوگرتنى ترسى
مردنيشه‌وه‌ بچمه‌ به‌رده‌م ئاوټه‌ى ترسناكى له‌و كاته‌دا له‌ ديوار داگيراو!
به‌لام ماوه‌يه‌كى زۆر بوو خۆجه‌ به‌ چاوى سووك سه‌يرى منى ده‌كرد، يان وا
خۆى پيشان ده‌دا. له‌وه‌ش خراپتر، هه‌نديك جار پيم وا بوو ته‌نانه‌ت له‌وه‌شدا
ته‌مه‌له‌ى ده‌نوټنټ.

جاروبار به‌مه‌به‌ستى ئه‌وه‌ى سه‌رله‌نوټ به‌كيشى بكه‌مه‌وه‌ بۆ ناو ژيانى
كامه‌رانى رابردووومان، ده‌مگوت پټويسته‌ ئيدى بچينه‌وه‌ به‌رده‌م ميژه‌كه‌مان.
به‌مه‌به‌ستى ده‌سپيشخه‌ريكردن و بۆ ئه‌وه‌ى ئه‌ويش چاوم لى بكات، دوو سى
جار پر كردنه‌وه‌ى كاغه‌زيشم تاقي كرده‌وه. به‌ زياد پتومانه‌وه‌ چه‌ندين په‌رهم
سه‌باره‌ت به‌ ترسى په‌تاكه‌، خواستى ئه‌نجامدانى خراپه‌كارى ده‌ستچينى
په‌تا و خراپه‌كارى نيوه‌ناچلم نووسى و بۆم خوئنده‌وه، به‌لام ئه‌و ته‌نانه‌ت
كوټيشى ليم رانه‌گرت. به‌هه‌زكه‌وه‌ كه‌ پى ده‌چوو له‌ بيچاره‌يى منه‌وه، نه‌ك له
سه‌رگه‌وتنى خۆيه‌وه‌ وه‌رى گرتبټ، بى ئابرووانه‌ گوټى: "ئه‌و پۆزانه‌ش
ده‌مزانى سه‌رتاپاي نووسينه‌كانت تووره‌هات نه‌بټ، هيچ شتيكى تر نيه‌.
كاتى خۆى له‌ بيزارى خۆمه‌وه‌ ئه‌و گه‌مانه‌م ده‌كرد، ده‌مويست بزانم ئاكام
به‌چى ده‌كات. كه‌ميكيش بۆ تاقيكردنه‌وه‌ى تۆم بوو. هه‌ر ئه‌و پۆزه‌ى واتزاني
من په‌تام كرتوو و هه‌له‌هات، تى گه‌يشتم چ مالتيكيت. تۆ تاوانباريت! مرۆگه‌ل

دهبن بهدوو بهشوه؛ ئهوانه‌ی وه‌که من، مافدارن، ئهوانه‌ی وه‌که تۆن، تاوانبارن.

وه‌لام نه‌دایه‌وه وه‌ولم دا قسه‌کانی وه‌که سێکی له‌ خۆپایی له سه‌رکه‌وتندا لێک بده‌مه‌وه. ئه‌که‌رچی بیره‌وه‌رم وه‌که جاران تیژ بوو، و ده‌مزانی ئه‌که‌ر به‌ورده‌ رووداو‌ه‌کانی پۆژ توو‌په‌ بک‌رم، ئاماده‌م وه‌که پ‌تو‌یست توو‌په‌یی پ‌شان بده‌م، به‌لام وه‌که ب‌ل‌یت نه‌مه‌زانی به‌ به‌ریه‌رچدانه‌وه‌ی قسه‌کانی که له‌ راستیدا مرو‌فی بۆ ه‌یرشی پ‌چه‌وانه‌ هان دهدا، ئاراسته‌ی خۆچه‌ به‌ره‌و کو‌ی وهرده‌گ‌یرم و تا چ راده‌یه‌که ته‌نگاوی ده‌که‌م. ه‌ر ئه‌و پ‌ژانه‌ی له‌ ده‌ستی ئه‌و ه‌له‌اتبووم و چووبوومه‌ دوو‌په‌گی ه‌یه‌یه‌لی، ه‌ستم کردبوو ئامانج‌م روون نییه‌. چ ده‌بوو ئه‌که‌ر بگه‌رامایه‌وه بۆ فینیسیا؟ زۆر له‌ میژ بوو بروام به‌خۆم ه‌ینابوو له‌و پاژده‌ سال‌ده‌ دا‌یکم مردووه‌، ده‌زگیران شووی کردووه‌ و کو‌ش‌یک من‌دالی خسته‌وه‌ته‌وه‌، نه‌مه‌دو‌یست بیران ل‌ی بکه‌مه‌وه، به‌ ت‌یبه‌پ‌وونی کاتیش، ده‌گه‌م‌تر ده‌هاتنه‌ خه‌نم. له‌وه‌ش خراپ‌تر، ئیدی وه‌که سالانی ده‌س‌پ‌یک له‌ خه‌ونه‌کاندا خۆم له‌ فینیسیا له‌ ناو که‌سوکارمدا نه‌ده‌بینی، بگه‌ر نه‌وانم ل‌یره‌، له‌ ئه‌سته‌نبول، له‌ ن‌توان خۆماندا ده‌بینی. ده‌مزانی ئه‌که‌ر بگه‌ر‌یمه‌وه فینیسیا، ناتوانم سه‌رله‌نو‌ی ده‌ست به‌ ژیان‌یک بکه‌مه‌وه که له‌ نیوه‌دا ده‌ستم ل‌ی ه‌لگرتبوو. به‌خۆم ده‌گوت خۆ ئه‌که‌ر ه‌ر پ‌تو‌یست ب‌یت، ئه‌وا ل‌یره‌ له‌ نووکه‌وه ده‌ست به‌ ژیان‌یکی تر ده‌که‌م. جگه له‌وه‌ی سه‌رده‌مان‌یک بیرم ده‌کرده‌وه یه‌که دوو ک‌ت‌یب ده‌رباره‌ی تو‌رک و سالانی کو‌یلایه‌ت‌یم بنووسم، ئیدی ه‌یچ ش‌ت‌یکی تر له‌و ژیا‌نه‌ی ئه‌و‌یمدا نه‌بوو بم‌جوول‌یت.

جاروبار بیرم ده‌کرده‌وه خۆچه‌ په‌ی به‌م ب‌ی ن‌یشت‌مانی و ب‌ی ئامانج‌یه‌ی من برد‌ب‌یت و ه‌ستی به‌ لاوا‌یم کرد‌ب‌یت، بۆیه به‌ چاوی سووک سه‌یرم ده‌کات، ه‌ند‌یک جاریش گومانم ه‌بوو ته‌نانه‌ت ه‌ست‌یشی به‌و ش‌تانه‌ کرد‌ب‌یت. ه‌موو پ‌ژ‌یک، به‌و چ‌یرۆکه‌نه‌ی بۆ سول‌تانی ده‌گ‌یرایه‌وه، به‌خه‌یالی ئه‌و چه‌که له‌ ئه‌قل به‌ده‌ره‌ی که ده‌یگوت د‌ن‌یا‌یه‌ ده‌توان‌یت کاریگه‌ری له‌سه‌ر دا‌بن‌یت و به‌

سهرکه وټنی خویشی، هینده مهست بوو، بهر ادهیهک دتهوانم بلیم ته نانه ت به شپوارزی بیرکردنه وهی منی هر نه ده زانی. ههستم دهکرد به نیریهی پتبردنه وه سهری ئو به خو شادبوونهی خو جهم دهکرد. خو شم دهو یست، ئو جو شه دهستکردهی له سهرکه وټنی زیاد پتو ه نراوی خو ی وهی دهگرت و پر ژه له بن نه هاتو وه کانیم خو ش دهو یست. کاتیک دهیگوت سولتان ده خاته له پی دهستی، من شهیدای ئو نیگایه ی ده بووم که له ناوله پی دهستی ده بری. نه که رچی خو شم ناماده نه بووم دادن به مجوره بیرکردنه وانده بنیم، به لام نه که ر چاودنیری هاتو چو و هه لسوکه وټی پر ژانه ی ئوم دهکرد، وام ههست دهکرد چاودنیری خو م دهکم. مرؤف جاروبار له هه لسوکه وټی مندالیک، یان کهنجیکدا، مندالی یان لویه تی خو ی ده بینیت و به خو شه ویستی و په ر وشه وه چاودنیری دهکات. نه وهی ترساندبوومی و په ر وش ی کردبووم، به رده وام به خه یالدا ده هات مه چه کم بگری ت و پیم بلیت "من بووم به تو". هر جار یک پر ژانی رابردووم ده خسته وه بیر ی، ئو بیده نگمی دهکرد. یان باسی نه وهی دهکرد ئو پر ژه چی به سولتان کوتو وه تا بیخاته سر که لکه له ی چه کی له نه قل به ده ر، یان به وردی باسی نه وهی ده گتیرایه وه سر له به یانی ئو پر ژه به دم لیکدانه وهی خه ونه وه، چو ن کاریگه ری له سر سولتان دانا وه.

نارمزوم بوو منیش برهوا به تیشکی ئو سهرکه وټنانه ی بکه م که ئو له گتیرانه وه یاندا ههنگوینی به سهریاندا ده ر ژاند. جاری وا هه بوو جله وی خه یالم له دهست ده دا و به شادمانییه وه برهوام به خو م ده هیتا چوو بیتمه چتی ئو. لهو ساتانه دا، نهویش و خویشم زیاتر خو ش دهو یست، گیز و وژ و به ده می داچه قاوه وه له قسه کانیدا ون ده بووم و وام ده زانی به جو ریک باس له پر ژانی جوانی دا هاتو دهکات، وهک نه وهی نامانجی هاو به شی هه ر دوو کمان بیت.

بهو جو ره، هر جار یک ئو خه ونه کانی سولتانی لیک ده دایه وه، منیش به شدار ده بووم! خو ج به بریاری دابوو سولتانی بیست و یهک ساله هان بدات جله وی ده سه لات ی خو ی قایم تر بکات. بهو جو ره که و ته لیکدانه وهی خه ونه کانی: به ده ختی ئو نه سپه ته نیایانه ی به رده وام له خه ونی سولتاندا

چوارناله پایان دهمکرد، له بهر بڼی خاومنیان بوو؛ نو گورگانه ی به که لبه ی
 تیزیان په لاماری قورگی دوژمنانی خویان ددها، شادمان بوون به وې خوبه خو
 به کاری خویان راده گه؛ پیره ژنانی ژار و به گریان، کچانی کویر و نو
 دارانه ی له بارانی تاریکیدا به خپرایي که لایان دوه وری، هانایان بڼ سولتان
 ده هینا؛ جالجالوکه ی پیروژ و بازه به خونا زه کانش نیشانه ی به خشنده یی
 ته نیاین. نیمه دهمانویست سولتان، دواي گرته دهستی دهسه لاتی ته وواو،
 ناوړیک له زانسته که مان بداته وه. بڼ نو مه به سته، ته نانه ته په نامان بڼ
 میترده زمه و خه ونی ترسناکیش برد. وک زوړ به ی سه و داسه رانی راو، له
 شه وانی دريژ و ورسکری راودا، سولتان به خه یال خوی نیچیر بوو راو
 دهکرا. به ترسی له دهستدانی ته خته وه، له خه ونیدا خوی به مندالی ده بینی
 له سهر تهخت دانیش توره. له لیکدانه وې نو خه ونه یدا، خوچه دهیگوت
 به رده وام به لوی ده میتیته وه، به لام بڼ رزگار بوون له دواي دوژمنانی هر دم
 بیدار مان، پویسته چه کیکی به هیتر له چه که کانی نو ان دروست بکین.
 نو گهر سولتان له خه ونیدا ده بینی وا دوو له تی که ریک که سولتان مورا دی
 باپیری بڼ پیشاندانی هیزی بازوو، به شمشیر کردو ویه تی به دوو له ته وه،
 به دم پاکردنه وه له یه کتر دوو ده که ونه وه؛ یان دایکی باوکی ده بینی، نو
 پیره ژنه ی سولتان کو سه می پی ده لین، وا راست بووه ته وه و پروتوقوت هاتووه
 بڼ خنکندنې هم و دایکی؛ یان له شوین چاره کانی مهیدانی رمبازی، داری
 هه نجیر پرواوه و داره کان له بری هه نجیر تهرمی خوینینیان گرتووه؛ یان
 دهسته یه ک پیواو خراپ پروخساریان له پروخساری هم ده جیت، به دواپه وون
 بڼ نو وې بیگرن و توره که ی دهستیان بکه نه سه ری و بیخنکین؛ یان
 سوپایه کی کیسه ل له نویسکوداره وه ده چووه دهریاوه، بای به تینیش مؤمه کانی
 سهر پشتیانې نه ده کوژنده وه و به ناگروه پرویان له کو شک ده کرد، نیمه
 هه ستمان ده کرد نو که سانه ی دهیانگوت سولتان کاره کانی ده و له تی
 فراموش کردووه و جگه له راو و ناژهل، هیچ شتیکی تری له سه ردا نییه، زوړ
 ناهه قن. من هم خه ونانه م به پشوودریژی و که یفه وه ده مپولاند و له

دهفته ریکدا تۆمارم دهکردن، ههولمان دهدا له بهرژه وهندی زانست و ئهو چهکه له ئهقل به دهدهی پتویست بوو دروستی بکهین، لئکی بدهینهوه.

به بۆچوونی خۆجه، هیدی هیدی کاریگه ریمان له سه سولتان داهنا، به لام من هیچی تر باوه پم به سه رکه وتن نه مابوو. دواى ئهو شهوانه ی به خه یالى خۆی به لئینی له سولتان وهرده گرت بۆ بنیاتنانی روانگه خانه، یان خانه ی زانست، یان بۆ دروستکردنی چه کیکی نوێ، چه ندین مانگ تى ده په ری، بى ئه وه ی بتوانیت ته نانه ت بۆ جارێکیش په یگیرانه له سه س ئه و بابه تانه له گه ل سولتان بدویت. پاش ئه وه ی کۆپرولو سالتیک دواى په تاکه کۆچی دوا یی کرد، خۆجه دیسان بیانووی که وته وه ده ست بۆ ئه وه ی ئومیدی له گن زیندوو بیته وه. سولتان له بهر سلکردنه وه ی له هیز و که سه یه تی کۆپرولو، خۆی له جێبه جێکردنی نه خشه کانی ناو سه ری خۆی ده دزییه وه. باشوهرزیر مردبوو، به و پتییه ی کورکه ی جی ده گرت وه و له به هیزیدا شانی له شانی باوکی نه دا، نۆزه هاتبووه سه ر چاوه پێکردنی بریاری بوێرانه ی سولتان.

سئ سالی دواترمان له چاوه روانی ئه و بریاره بوێرانه یه دا به سه س برد. بیدهنگی سولتانی تیاماو له نێوان خه ون و پاودا، چی دی بۆ من مایه ی سه رسووپمان نه بوو. ئه وه ی به لای منه وه سه یر بوو، خۆجه هیشتا ئومیدی خۆی به سولتان نه بریبوو. من به درێزایی ئه و سالانه چاوه پتی ئه و پرۆهم ده کرد ئومیدی لى ببریئت و وه ک منى لى بیت! ئیدی وه ک جارن باسی ئه و شته ی نه ده کرد که خۆی ناوی لى نابوو سه رکه وتن. ئه گه رچی جۆشی چه ند مانگیکی دواى په تاکه ی نه مابوو، به لام هیشتا ئه و خه یاله ی له سه ردا بوو پرۆژیک سولتان به و شته قایل بکات که پرۆژه ی گه وه ری پى ده گوت. هه رجاره بیانوویه کی ده دزییه وه و ده یگوت: "ئه گه ر سولتان په کسه ر دواى ئه و ئاگره گه وره یه ی که ئه سه ته نبولی کرده قه ره برووت، پاره بۆ پرۆژه گه وره کان ته رخان بکات، هه ل ده که ویتته ده ست ئه و دوژمنانه ی خوازیارن براکه ی به یننه سه ر ته خت. سولتان ئیستا هیچ شتیک ناکات، چونکه سوپا له شه ری مه چه رستانه." سالی دوا ییش له بهر ئه وه ی له دژی ئه لمانیا که وتبووینه

شەپەرە، چاوەپێمان دەکرد، دواتر کاروباری بنیاتنانی مزگەوتی والیدە هاتە ئاراوە. پوولیکی زۆریشی بۆ تەرخان کرابوو، خۆجەش ناوەناو لەگەڵ دایە سولتان خەدیجە تورەان و سولتاندا بەسەری دەکردەو. پاشان پاو و شکاری لەبن نەهاتوو هەبوو، بەلام من بەشداریم نەدەکرد. بەدەم چاوەپێکردنی گەڕانەوێ خۆجەرە لە پاو، هەولم دەدا لە ئامۆژگارییەکانی پێرەوی بکەم، بەدواي بیرۆکەي درەوشاوەدا بۆ ئەو شتانه دەگەڕام کە ئەو بە "پەرۆی گەرە"، یان "زانست" ناوی دەبرد، تەمبەلانی و بەدەم خەوینوچکەرە پەرەي کتیبەکانم هەڵدەدایەو.

ئەم خەيالی پەرۆانه، ئەگەر راستیش دەرچووبایە، ئەنجامەکەي لەکن من گرینگ نەبوو، چونکە چي دی مایەي دلخۆشی نەبوو بۆ من. خۆجەش هیندەي من دەیزانی ئەو شتانهي لە سالانی سەرەتای یەکتەرناسینماندا لە بارەي زانستەکانی گەردوونناسی و جوگرافیا و سرووشتەو بیرمان لێ دەکردەو، ئەنجامێکی بەرجەستەي نەبوو. سەعات و ئامێر و مۆدیلەکان ماوەیکي درێژ بوو لە بیر کرابوون و ژەنگیان هەڵپێنابوو. هەموو شتیکیان دواخستبوو بۆ پەرۆیک کە تیایدا ئەو شتمان دەخستە قۆناغی جێبەجێکردنەو کە ئەو بە "زانست" ناوی دەبرد. ئەوێ بۆ پرگاربوونمان لە کارەساتی چاوەروانکراو لەبەر دەستماندا بوو، زیاتر خەيالی پەرۆیک بوو، نەک پەرۆیکە خۆي. بۆ باوەڕهێنان بەو خەيالە بۆ پەنگانەي بەهیچ جۆرێک منیان قایل نەدەکرد و بەمەبەستی ئەوێ لەگەڵ خۆجەدا بم، دەکویشم لە روانگەي ئەوێ سەیری ئەو پەرە بکەم کە جاروبار هەڵمەدانەو و هەولیشم دەدا خۆم بخەمە جێي ئەو. لە کاتی گەڕانەویدا لە پاو، من خۆم وا پێشان دەدا، راستییەکی نوێم لەم بابەت، یان لەو بابەتدا کە بۆ خۆ پێتوێ خەریککردن بۆ منی جۆ هێشتبوو، دۆزبێتوێ و وام دەنواند دەتوانین لەسەر ئەو بنەمایە هەموو شتیکی بگۆڕین. کاتیکی دەمگوت: "هەلچوون و داچوونی زەریا پێوەندیی بە گەرمای ئەو جۆگەلانی هەیه کە دەرژێنە ناوی، یان: "پەتا لە پێی کەردیلەکانی ناو هەواوە دەگوازیتهو، هەوا بگۆڕیت، ئەویش دەروات و دوور

دەكەوتنەو، يان: "لە دەستمان دېت چەكئىكى گەرە دروست بكەين و بە لوولەى درىژى و پېچكەكانى ژىرى ھەموو كەسئىكى پى راو بنئىن"، يان: "زەوى بە دەورى خۆردا دەسووپتەو و خۆرىش بە دەورى مانگدا"، خۆجە بە دەم كۆپىنى كەلوپەلى تۆزوى راو ھەمان ھەلامى دەداپەو و منى بە خۆشەوېستىيەو دەھىنايە پېكەنن: "جا خۆ ئەو گەمزانەى ئىمە تەنانەت پەى بەو راستىيەش نابەن!"

پاشان بە جۆرئىك ھەلدەجوو شەپۆلى توورپەى ئەو منىشى دەداپە بەر. باسى لە توورپە ھاتىيەكانى راو دەكرد و دەيگوت سولتەن چەندىن سەعات بەسەر پشەتى ئەسپەو دواى بەرازئىكى سەرلەشئىواو دەكەوت، يان فرمىسك بۆ ئەو كەرۆشكانە دەپژئىت كە تازىيەكانى دەيگرن، بى وېستى خۆى ددانى پېدا دەنا ئەو قسانەى بەدريژايىي راو بۆ سولتەنى دەكات، دەچنە ئەم كۆيپەو و لەو كۆيپەو دېنە دەرى، لىكدالئىكدا بە نەفرەتەو دووپاتى دەكردەو: "ئەم بى ئەقلانە كەى پەى بە راستىيەكان دەبەن؟ ئەرى يەكتەر دۆزىنەوئى ئەو كشت گەمژەپە پېكەوتە، يان ناچارى؟ بۆچى ھىندە دەبەنگن؟"

بەو جۆرە، ھىدى ھىدى تىگەشەت ئەو شەئى بە "زانست" ناوى دەبات، پىوېستە ئەمجار لە سەرەتاو بۆ تىگەشەت ئە ناواخنى مېشكى ئەوان دەستى پى بكاوتەو، بەھۆى بىر كەوتنەوئى ئەو پۆژە خۆشانەى لە دەورى مېزئىك دادەنىشتىن و نەفرەتمان لە يەكدى دەكرد، منىش ھەواى خۆھاويشتە ناو ئەو "زانستە" لە كەللەمى دا، بەلام دواى يەكەم تاقىكردنەو بۆمان دەركەوت ئىدى كار ھەك جارەن ناڤات.

جارئىكان، لەبەر ئەوئى نەمدەزانى چۆن و لەبەر چى تەنگاوى بكەم و بىخزئىنە گۆشەو، كردم و كۆشام دەسەلاتم بەسەرىدا نەشكا، لەو ھەش گرینگتر، ھەستم دەكرد نازار و تىكشكانەكانى ئەو، دەرد و شكستى خۆم بن، جارئىك، ئەگەرچى خۆىشم باوېرم پى نەبوو، بە نموونەى زىاد پىوھەزاو ھەو گەمژەپەى ئەوانەى ئىرەم ھىناپەو بىرى، دام بە بەر كۆيپەو ئەوئىش ھىندەى ئەوان ناچارە مل بۆ دۆران كەچ بكات و پاشان كەوتە

چاودیرکردنی: به توندی وه لآمی دایه وه و گوتی: "سهرنه که وتن ناچار ی نییه، نه گهر پشش ئه وان بکهوین و خۆمان بدهینه ئهم کاره، بۆ نموونه، نه گهر پرۆژه ی چه که که به دی بهیتن، ئه و ده توانین پتپهوی شه پۆلی ئه و رهوباره ی ده کۆشیت بۆ دوا وه بمانگیریته وه، به ئاره زووی خۆمان بگۆژین." گهرچی له مه پرۆژه مان نا، بگره وه که ئه وه ی له ساته کانی بئ ئومیدیدا ده یکرد، به کوونی "پرۆژه کانه مان" له بری "پرۆژه کانه مان"، منیشی دلخۆش ده کرد، که وتبه وه به ترسی دۆرانیکی چاوه پوانکراو. به مندا لیک ی بئ که سم ده چواند، توو په یی و خه مگینییه که یم خۆش ده ویست، چونکه سالانی سهرمته ی کۆلایه تی خۆمیان ده خسته وه بیرم. منیش ده مویست وه که ئه وم لئ بیت، کاتیک به مسهر و ئه وسهری ژووره که دا ده هات و دمچو، یان سهیری کۆلانی قریژ و قوپاوی ناو تاریکی و بهر بارانی ده کرد، یان، وه که گهران به دوا ی سهرمدا ی ئومیدیک ی نویدا بۆ چرای کز و پرته پرتکه ری یه که دوو مالی که تار ی که ندا ی زیترینی ده روانی، بۆ ساتیک وای بۆ دمچووم ئه وه ی به ده م ئازاره وه به ژووره که دا دیت و ده روات، خۆجه نییه، بگره که نجیه تی خۆمه. هه ستم ده کرد ئه و که سه خۆم ماوه یه که سه ری هه لگرتووه و منی به جئ هیشتووه. منی خه و آوو له گۆشه یه که دا خۆزگه م ده خواست خۆجه یم، بۆ ئه وه ی سه ره له نوئ جۆشی ونبووم بدۆزمه وه.

ئیدی وزه ی بهر که گرتنی ئه و دلپاوی و په شوکانه بئ کۆتایی و خۆدیهوباره که ره وه یه م تیدا نه مابوو. له دوا ی بوونی خۆجه به گهره ی ئه ستیره ناسان، رهویه ری زهویه کانی له گه بزه زیادی کرد و پتژه ی داهاتمان چووه سه ری. جگه له ده مه ته قئ له که ل سولتان و کات به سه ربردن له ته کهیدا، پتویهستی به هیچ کاریکی تر نه بوو. جاروبار ده چووینه گه بزه بۆ به سه رکردنه وه ی ئاشه تیکشکاوه کان و ئه و گوندانه ی که سه گی زه به لاحی شوانه کانیان بهر له خاوه نه کانیان به پیرمانه وه ده هاتن. چاومان به داها ته کاند ده کپرا و هه ولمان ده دا له پتی به راورد کردنی تۆماره کانه ته بئ بکه ین چاودیر تا چ ئاستیک فیتی لیمان کردوه. جار به جار به پتکه نییه وه و

پزگار بوونمان، یان له باره‌ی پیداو یستیی هرچی زووتر چاره‌سهرکردنی
پازمه‌کانی ناو نه‌قلمانه‌وه بدویت، به‌لام نیتر به‌جۆر یک هه‌لسوکه‌وتی نه‌ده‌کرد
وهک نه‌وه‌ی له کاره‌ساتی چاوه‌پوانکراو بئی ناگا بیت. چه‌ندین مانگ تا پاده‌ی
شه‌ویلگه شل‌بوون له‌و باره‌یه‌وه قسه‌مان کرد.

ده‌مانگوت تو بل‌یت وا له کاره‌ساته‌که گه‌یشته‌بین وهک نه‌وه‌ی
نیم‌پراتۆرییه‌ت ولاته‌کانی ژیر قه‌له‌مه‌وه‌ی خۆی یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک له
ده‌دۆریتیت؟ نه‌خشه‌که‌نمان به‌سه‌ر میژدا بل‌و ده‌کرده‌وه و به‌خه‌مباریه‌وه نه‌و
ول‌ت و چیا و پرووبارانه‌مان ده‌ست‌نیشان ده‌کرد که چاوه‌پیمان ده‌کرد پش
نه‌وانی تر له ده‌ستیان بده‌ین. یان کاره‌سات و پرووخان به‌واته‌ی گۆرانی
مرۆف و باوه‌پانه‌ بئی نه‌وه‌ی خۆیان هه‌ستی پئی بکه‌ن؟ وامان ده‌هینایه
به‌رچاوی خۆمان به‌یانیه‌که هه‌ر دانیشه‌توویه‌کی نه‌سته‌نبول وهک مرۆفکی تر
له جیگه‌ی گه‌رمدا له خه‌ هه‌له‌ده‌سیت، نازانیت چۆن جله‌کانی بی‌وشیت و بئی
ناگایه له‌وه‌ی مناره‌ی مزگه‌وت به‌که‌لکی چی دیت. له‌وانه‌یشه کاره‌سات
به‌واتای بینینی بال‌ده‌ستیی نه‌وانی تر و هه‌ول‌دان بیت بۆ لاسایی‌کردنه‌وه‌یان.
نه‌وسا داوا‌ی لیم ده‌کرد بر‌گه‌یه‌که له ژیا‌نی فینیس‌سیام بگێرمه‌وه. پاشان،
به‌خه‌یال کلاومان ده‌کرده‌ سه‌ری هه‌ندیک له ناسیاوانی ئیره و پانتۆلمان له
پتیا‌ن ده‌کرد و بیره‌وه‌ریه‌که‌نی منمان پتیا‌ن ده‌ژیا‌نده‌وه.

له دانانی نه‌و خه‌یالانه‌دا کات زۆر به‌خه‌یرایی تئ ده‌په‌ری، بۆیه وهک دوا‌یین
چاره و بۆ پزگار بوون لێیان، بر‌پارمان دا بۆ سو‌لتان به‌رزیان بکه‌ینه‌وه.
به‌خۆمان ده‌گوت دیمه‌نه‌کانی به‌ ره‌نگی خه‌یال نه‌خشینه‌دراوی نه‌م کاره‌ساته
بۆیان هه‌یه سو‌لتان به‌ه‌ژین.

به‌و جۆره، به‌دریژایی شه‌وانی ک‌شومات و تاریک، کتێب‌یکمان پ‌پ کرده‌وه.
کتێب‌یک بوو خه‌یال‌اتی نه‌و کاره‌سات و تیک‌شکانه‌ی لئ ده‌چۆرا که چه‌ندین
مانگ بوو به‌خه‌مگینی و به‌جۆش‌یکیی بئی ئومیده‌وه ده‌مانه‌هۆینه‌وه. په‌ره‌کانی
کتێبه‌که‌مان پ‌پ کرد له باسی هه‌ژارانی سه‌ردانه‌واندوو، ڕێگه و بانی قوراوی؛
باله‌خانه‌ی نیوه‌ناچل؛ کۆلانی تاریک و سه‌مه‌ره؛ نزا‌ی نه‌وانه‌ی بۆ گه‌رانه‌وه‌ی

هه موو شتیك بۆ دۆخی كۆن دهكوپوزینهوه و له پاپانهوهكانی خۆیان تی ناگهن؛ دایكانی دهردهدار و باوكانی بهلهنگاز؛ ئهو نامورادانهی تهمهنيان پێ پانهدهگهيشت كار و نووسینی ولاتانی ترمان بۆ بگوازنهوه؛ ئامپیره له كاركهوتوهكان؛ ئهو بهسالچووانهی گریان بۆ پۆزانی جوان و بابر دوو چاویانی كز كردوه؛ سهگی تهنیا ئیسك و پست پتوهماوی كۆلانهكان؛ كوندنشینانی بێ زهوی و زار؛ ئهو بیکارانهی به دهستی خالی به شاردا دهسووپینهوه؛ موسلمانانی نهخویندهوار و پانتۆل له پێ و ههموو ئهو شهپانهی به تیکشكان بهكۆتا هاتوون. بهشیکی تری كتیبهكهمان به بیرهوهرییه كالهوهبووهكانی من پر كردوه؛ یهك دوو دیمهنی پهنگینی پیکهاتوو له سهردهمی ژيانم لهگهڵ دایك و باوك و خوشك و براكاندا له فینیسیا و له چهند پرواداویکی شاد و دهرزبهخشی سالانی خویندتم. مهبهستمان بوو له سولتان بگهیهنین ئهوانی تر كه چاوهڕێ دهكریت بهسهرماندا سهركهون. بهو شیوهیه دهژین و ئیمهش پتویسته بهر لهوان بگهینه خۆ و وا و اوا بکهین! كتیبهكهمان به دهستی خۆشنووسی چهپهوانه نووسرایهوه و له بهشی كۆتاییدا شیعرێکی سهروادار ههبوو. دهكرا شیعرهكه به دهروازهیهك بۆ پازی ئهو مهتهلانهی ناو سهрман دا بنریت كه خۆچه پێی خۆش بوو بهردهوام وهك دۆلابێکی پر له كهلوپهل وینای بكات. ههواي ناسك و تهوموژی ئهو شیعره پر له شكۆ و بێدهنگه به خهمیگینی كۆتایی به یهكێك له باشتیرینی ئهو كتیپ و لیکۆلینهوانه دههینا كه لهگهڵ خۆچهدا پێكهوه دهماننووسی.

پاش مانگیك له پادهستگردنی كتیبهكه به سولتان، خۆچه فهرمانی دهست بهكاربوونی بۆ به دروستگردنی چهکی له ئهقل بهدهر لێ وهرگرت. سهрман لێ شیوا بوو، چهندی كردمان و كۆشایین نه ماتوانی بگهینه ئاكامی ئهوهی داخۆ لهو سهركهوتنماندا تا چ ئاستێك قهرزازی ئهو كتیبه بووین.

ئەو كاتەى سولتان گوتىۋوي: "ئا دەى چەكى لە ئەقلى بە دەرى پەرىشانكەرى دوژمنانمان دروست بكة با بېبىنن"، پەنگە مەبەستى تاقىكردەنەوى خۆجە بووبىت، يان خەونىكى ھەبوو و لە خۆجەى شار دوەتەو، ياخۆ مەبەستى بوو پىشانى دايكى دەسلەتدار و سازادەكانى بدات ئەو زماندرىژانەى لە دەورى كۆ بوونەتەو، بە كەلكى شتىك دىن، يان لەوانەى پى و بووبىت خۆجە دەتوانىت لە دواى پەتاكە پەرچوۋىەكى تىش بخولقىنىت، يان لەوانەى بە پراستىش كەوتبىتە ژىر كاريگەرى دىمەنى كارەساتەكانى ناو كىتەبەكەمانەو. پەنگە لە كارەساتىش زياتر، شپىزەى ئەو بووبىت دواى چەند تىكشكانىكى سەربازى، ۋەك دەترسا، ئەوانەى دىانەوتت براكەى بەتەننە سەر تەخت، ئەم لە تەخت دابگرن. بە دەم بىر كەردنەو و بە سەرسوورمانەو، پارە و پوولى زۆر و زەۋەندى داھاتى ئەو گوند و خان و باخى زەيتوونانەمان دەژمارد كە سولتان بە مەبەستى دروست كەردنى چەك بۆ ئىمەى تەرخان كەردبوو.

دوچار خۆجە كوتى پىۋىستە تەنبا سەرمان لە واقورماۋىي خۆمان سوور بىمىنىت "باشە ھەموو ئەو چىرۆكانەى سالانىك بوو بۆ سولتانى دەگىرايەو و گشت ئەو كىتەب و لىكۆلىنەوانەى بۆيمان نووسىبوو، ناراست بوون تا گومان بگەين لەوەى بىرۋاى پىيان نەكردوۋە؟" لەوەش زياتر: سولتان كەوتبۋە سەر كەلكەلەى زانىنى شتەكانى ناو تارىكايى مەشكمان. خۆجە بەجۆشەو لە منى دەپرسى: "مەگەر ئەمە ئەو سەر كەوتنە نىبە كە سالانىكى درىژ بوو چاۋەرىمان دەكرد؟"

ۋا بوو. سەربارى ئەوەش، بگرە بە دابەش كەردنى سەر كەوتن لە نىۋان

هەردووكماندا دەستمان كرد بە كار. منیش، لەبەر ئەوەی هێندەى ئەو
پەرۆشى ئەنجامى كار نەبووم، شادمان بووم. شەش سالى دواى ئەو كاتەى
بۆ پێشخستنى چەكەكە تەرخانمان كرد، ترسناكترين سالاى زيانمان بوون.
نەك بەهۆى كارکردنمانەوه بە بارووت، بگهزە لەبەر هێنانى ئيرەيى دوژمنان
بەسەر خۆماندا، چونكە هەمووان ئۆقرەيان لى برا بوو، چاوەرێى سەرکەتن،
يان تىكشكانى ئىمەيان دەکرد و خۆشمان بە ترسەوه چاوەرێى هەمان
شتمان دەکرد. لە مەترسيدا بووین.

سەرەتا لەسەر مێز کارمان كرد و بەدەم بەفیزۆدانى كاتەوه زستانىكمان
بەپێى كرد. لیوانلیو بووین لە وەرە و بیستى كار، بەلام جگە لە بیرۆكەى
چەكەكە و پێشبینىکردنى چۆنیەتیی بەكارهێنانى لە بەرەنگار بوونەوهى
دوژمندا و بەدەر لە وردەكارى ناریوون و بێ پەنگەكانى ناو خەیاڵمان، هیچ
شتێكى تەرخانمان لەبەر دەست نەبوو. دواتر، بڕیارمان دا لە هەواى كراوەدا بە
بارووت كار بكەین. كۆمەت وەك ئەو هەفتانەى پێكەوه تەدارەكى ئاگرىازیمان
ئامادە كرد، ئێمە دەچووینە ژێر سێبەرى دارە بەرزەكان، پیاوەكانمان ئەو
تێكەلانیان گری دەدا كە خۆمان پەچیتەمان بۆیان ئامادە دەکرد. لە هەر چوار
لای ئەستەنبولەوه خەلكى خۆ تێهەلقورتین دەهاتن بۆ ئەوەى سەیری ئەو
دووكەلە پەنگاوپەنگانە بكەن كە لە ئاكامى گرمەى جۆراوجۆرەوه بە ئاسماندا
بەرز دەبوووه. دواتر، ئەو چیمەنەى ئێمە تۆيمان لەسەر لە قالب دەگرت و
شوێنى لوولەى درێژ و نیشانە و هەڵدانى چادری ئێمە بوو، بەهۆى ئاپۆرەى
كەسانى خۆ تێهەلقورتینەوه بوو بە شوێنى جەژنگێران. پوژىكى كۆتاییى
هاوین بەشیوەیهكى چاوەروان نەكراو، سولتان خۆیمان لى پەیدا بوو.

بەزمتىكى ئاگرىازیمان بۆى گێرا زهوى و ئاسمانمان لەراندهوه. دانه دانەى
ئەو قەوان و گوللانەى بۆ تێكەلەى باش داگیراوى بارووت ئامادەمان كردبوون،
تۆپە نوێیەكان، نەخشەى ئەو لوولە درێژانەى هێشتا لە قالبمان نەگرتبوون و
پەشنووسى میكانیزمى خۆبەخۆ تەقاندنمان پێشانى سولتان دا. لەوانى دى
زیاتر، باپەخى بە من دا. سەرەتا، خۆجە و بیستى من لە سولتان دوور

پاښتون، به لږم سولتان پټی سهر بڼه له گهڼ سهرمتای ته داره کی ناگر بایزید
منیش هیندهی خوجه فرمانم داوه و پیاوه کان هیندهی پرسیان به و کردوه،
به منیشیان کردوه.

نږه ساته‌ی دواي پازده سال بچ جاري دوهم چوموه به دردم سولتان،
به جورتیک سهری کرد، وهک نه‌وهی پیشتر منی ناسیبیت و نیستا بچی
نه‌بریتوه سهریک کیم، کتومت وهک که سیکي چاوبه ستراره تامی میوه‌یه کی
کردبیت و هه‌ول بدات بزانتیت له چ جورتیکه، دامینی که واکه‌یم ماچ کرد.
کاتیک زانی بیست ساله لیرم و هیشتا نه‌بووم به موسلمان، هیچ هه‌لنه‌چوو.
خه‌یالی لای شتیکی تر بوو: کوتی: "که‌واته بیست سال؟ شتیکی سهره!"
پاشان نه‌و پرسیاره‌ی لیم کرد: "تو نه‌و شتانه فیری نه‌و ده‌که‌یت؟" به لږم نه‌م
پرسیاره‌ی بچ زانینی وه‌لامی من نه‌پرسی. له چادره شپکه‌مان که بونی
بارووت و کبریتی لی ده‌هات، چوویوه دهری و پوهوه نه‌سپه سپی و
جوانه‌که‌ی هه‌نگاوی دهنه. له‌پړاوه‌ستا، رتک له‌و کاته‌دا ناوری دایه‌وه،
نیمه‌ی بینی هاوشانی په‌کتر راوه‌ستا بوین. وهک نه‌وهی په‌کیک له‌په‌رجوه
بی وینه‌کانی خوا که بچ شکاندنی شکوی په‌گه‌زی مروگه‌ل و پیشاندانی
تووه‌هاتیان ده‌ینوینیت، یان کورته بالا‌یه‌کی بی کیماسی، یاخو دوو برای
دووانه‌ی کتومت له‌یه‌کچووی دیبیت، بزه‌یک که‌وته سهر لیری.

شه و بیرم له سولتان کرده‌وه، به لږم نه‌ک به‌و جوره‌ی خوجه نارم‌زووی
ده‌کرد. نه‌و هیشتا به‌نفرته‌وه باسی ده‌کرد، به لږم من تی‌گه‌یشتنبووم
ناتوانم رقم لای بیت و به‌چاوی سووک تیی پروانم. من دلم چوویوه نارامی،
سالاری، خوینشیرینی و نه‌و په‌فتاره‌ی که وهک مندالیکي نازدار هه‌رچی
به‌خه‌یالدا بهاتایه، دهری دهری. منیش ده‌مویست وهک نه‌و وایم، یان بېم به
دوستی وی. دواي پرانه‌وه‌ی توفانی هه‌لچوونی خوجه، له‌پخه‌وه‌که‌مدا به‌دوم
هه‌ولده‌وه بچ خه‌وتن، بیرم ده‌کرده‌وه: سولتان که‌سیک نییه شایه‌نی نه‌وه
بیت له‌پاشه‌مله باسی بکرتیت، ده‌مویست هه‌موو شتیک بدرکینم بچی، به لږم
نه‌مده‌زانی نه‌و شتانه چین؟

توومەز بايەخ پېدانهكەم يەكسەرە نەبوو، پۆژىك خۆجە بە ناپەزای دل
 گوتى سبەينى سولتان لەگەل ئەودا چاوەرپى ھاتنى منىش دەكات. منىش
 لەتەكيدا پۆيشتەم. پۆژىك بوو لە پۆژە جوانەكانى پايزىكى درەنگ و بۆنى
 دەريا و قەوزەى لى دەھات. تەواوى سەرلەبەپانىمان لە باخىكى گەورەى بە
 گەلای سوورى وەريو داپۆشراو لە دەورى ھەوزىكى گولپەنگى ژىر دار
 ئەرخەوان و چناردا بەسەر برد. سولتان ويستى باسى ئو بۆقانە بکەين کە
 ھەوزەكەيان پى کردبوو لە زيان. خۆجە پووى نەدايى، ئو وەندە نەبێت يەك دوو
 قسەى بى خەيال و بى پەنگى کرد. ئم پەفتارەى خۆجە، منى تووشى
 سەرسوورمان کرد، بەلام بەلای سولتانەو ھەمايەى بايەخ پېدان نەبوو. زياتر
 گرینگى بە من دا.

بەو جۆرە، بە دوور و درىژى باسى ميکانيزمى بازدانى بۆق و سوورى
 خوێنى و دلى کە تا ماوھەيکى درىژ دواى دەرھێنانى لە جەستەى، لە لێدان
 ناکەوێت و باسى مېش و مەگەزەكانى خۆراکى بۆقم کرد. بۆ ئەوھى خولى
 پيگەيشتنى ھێلکەيەكى ناو ھەوزەكە تا ئو کاتەى دەبێتە بۆق باشتەر پوون
 بکەمەو، داواى قەلەم و کاغەزم کرد. لە قوتوويەكى زيوينى بە ياقوت
 نەخشێندراودا دەستەيەك قەلەمى قاميش ھێندرا. سولتان زۆر سەرنجى ئو
 نىگارەنى دەدا کە من دەمکيشان. ھەرچى چيرۆكى بۆق لە خەيالەدا
 مابوو، بۆ سولتانم کێرايەو و ئەويش بە خۆشییەو گوتى پاگرت. ھەر
 ئەو ھەندەى نۆرە ھاتە سەر چيرۆكى ئو شازادەيەى بۆقێک ماچ دەكات،
 سولتان بۆلەندى و چارەى گرژ کرد. ھىچيش لەو نەوجەوانە گەمژەيە نەدەچوو
 وەك ئەوھى بەردەوام خۆجە باسى دەکرد. زياتر لە پيگەيشتوويەكى ھۆشمەند
 دەچوو، بۆيە دەيوست پۆژى خۆى بە زانست و ھونەر دەست پى بکات. ئو
 چەند ساتە جوانەى بە چارەيەكى گرانبە بەسەر برد، سولتان نىگارى
 بۆقەكانى بە دەستەو ھەرتبوو، دواچار بە منى گوت: "من ھەر لە زووەو
 گومانم کردبوو تۆ چيرۆکەكانى بۆ دەئافرىت. کەواتە ھەر خۆتیش
 نىگارەكان دەکيشیت!" پاشان لە بارەى بۆقى سەمێلدارەو پرسیارى لیم کرد.

پتوهندېم له گهڼ سولتاندا نا بهو جوړه دهستی پي کړد. ئیدی هه موو جاريک منیش له ته که خوځه دا بڼ کۆشک ده چووم. پڙانی سه رها، خوځه زیاتر بیده نگی هه لده بژارد و به زړی هر من و سولتان قسه مان ده کړد. ئهو کاتانه ی له گهڼ سولتاندا سه بارهت به خهون و نیگه رانی و رابردو، و داهاتووی ده دواين، بیرم ده کړده وه ئهم پیاوه قسه خوځ و هوشمهنده ی به رامبه رم به چ پتوانه یه که بهو سولتانه بچوئتم که سالانیک بوو خوځه بڼ منی پاس ده کړد! له میانه ی پرسیار و هس تایانه و فرت و فیله بچو و که کانییه وه تی ده گه ی شتم سولتان به پشتنبه ستن بهو کتیبانه ی پتیشکیشی کراوه، به پرهوش بوو بزانتت خوځه تا چ راده یه که خوځه یه و تا چ نه دازه یه که منه. منیش تا چ ناستیک منم و تا چ راده یه کیش خوځهم. خوځه ش، لهو کاته دا سه رقالي تۆپ و لوله دريژه کانی ناماده کراو بڼ له قالبگرتن بوو، هيچ گوئی بهم په رۆشیانه ی سولتان نه ده دا و به شتی پروپوچی ده زانی.

شاه مانگ دواي ده ست به کار بوونمان له تۆپه کاندا، هه وال گه شته خوځه که سه رداری تۆپخانه، له بهر نه وه ی لووتمان له کاری ئهو ژمندوه، به قیندا چوه و دواي کردوه یان پۆسته که ی لی وهر بگرته وه، یاخو ئیمه ی شیت که نیازمان وایه به بیانوی داهینانی شتیکی نوپوه شکوی تۆپخانه بخینه ژیر پتوه، له نهسته نبول شار به در بکړین. ئهم هه لویسته، خوځه ی زۆر نیگه ران کړد، به لاه هیچیش خوی ماندوو نه کړد بڼ دژینه وه ی ریگه یه که بڼ له یه که گه یشتن له گهڼ سه رداری تۆپخانه، چونکه پي ده چوو ناماده بیت بڼ ریگه و تن. دواي مانگیکیش، ئهو پوژه ی سولتان ده ستوری دا بڼ په ره پیدانی چه که که لک له نامیری تری جگه له تۆپ وهر بگرین، خوځه هیچ به سه ر خوی نه هینا. ئیدی هه درو و کمان ده مانزانی تۆپ و لوله ی تازه له قالبدر اومان جیاوازییه کی نه تۆیان له گهڼ کونه کانی چه ندین سال له مه و به ردا نییه.

بهو جوړه، به بڼ چوونی خوځه، پیمان نابوو قوناغیکی نوی، ده بوو هه موو شتی که له نوو که وه ریگه بخه ینه وه و خه یال بئاهرینین. به لاه من له بهر نه وه ی

ناشنای هه لچوون و خه یاله کانی بوو بووم، شتی نوئی بۆ من لهو نیوهندهدا ته نیا ناسینی سولتان بوو. نهویش به ناسینی ئیمه دلخۆش بوو. وهک باوکیکی به سه رنج که دوو برای به شه رها توو له سه ر تیکه لکردنی گولله شووشه کانیان له یهک جیا دهکاتهوه و پتیان ده لیت: "ئه مه هی تۆیه و نه وهش هی تۆیه"، سولتانیش چاودیری قسه و هه لسوکه وتی ئیمه ی ده کرد و ئیمه ی له یه کدی جیا ده کردهوه. ئه م چاودیری کردنه، هه ندیک جار مندا لانه و جارو یاریش زیره کانه ده هاته به رچاوم و منی نیگه ران ده کرد. خه ریک بوو به روا به کم که سایه تی من بۆ ناگاداری خۆم، لیم جیا بووه ته وه و ناو ته ی که سایه تی خۆجه بووه. که سایه تی خۆجه ش به هه مان شیوه لهو جیا بووه ته وه و ناو ته ی که سایه تی من بووه. سولتانیش ژۆر به باشی له م ئافرانده خه یالییه تی که یشتبوو، بۆیه ئیمه ی له خۆمان باشت ده ناسی.

له کاتی لیکدانه وه ی خه وه نه کانی دا، یان له باسکردنی چه که که دا که تا نهو کاته ته نیا له خه یالماندا بوونی هه بوو، سولتان له پڕ راده وه ستا، رووی له یه کی تکه مان ده کرد و ده یگوت: "نه خیر، ئه مه بیرۆکه ی تۆ نییه، هی نه وه." جارو یاریش جووله مانی له یهک جیا ده کردهوه: "ئیسنا تۆ وهک نهو ده پوانیت. وهک خۆت به روانه!" کاتیکیش من به سه رسووپمانه وه به زه یه کم بۆی ده کرد، نهو ده یگوت: "ئاوا دروسته، ئافه رین. نه رۆ ئیوه هیچ سه یری خۆتان کردوه له ناو ته نه دا؟" لیمانی ده پرسی داخ هه ریه که مان له به رده م ناو ته نه دا تا چ راده یهک ده توانیت خۆی بیت و خۆی را بگریت. جارێکیان ده ستووری دا هه موو نهو لیکۆلینه وه و کتیبی ئاژه لآن و سالنامانه به یژن که سالانیک بوو بۆیمان ده نووسی و بۆیمان ده نارد. به ده م هه لدانه وه و خۆتندنه وه ی په رکهانه وه کوتی: "کوئی کتیبه کان کۆ نووسیویه تی و کویتیشی کامتان خۆی خستۆته شوینی نهوی تر و به خه یالی خۆیدا هیناوه؟" به لام نه وه ی خۆجه ی که له یی کرد و منیشی خسته ژۆر جادووی خۆیه وه و سه رم لپی سووپما، لاسایکه ره وه یهک بوو سولتان له ناماده بوونی ئیمه دا بانگی کرد.

نهو کابرایه نه رهو خساری و نه جهسته ی به ئیمه نه ده چوو. بالاکورت و

قهلهو بوو، جلوبه رگیشی جۆرئکی تر بوو، به لّام هر نه و مندهی دهستی کرد به
 قسه، من ترسم لّی نیش: کتومت نه و هی ده دوا، ده تگوت نهو نییه و خۆجهیه،
 جۆری نهو، وهک نه و هی نه پنییهک به گوئی سولتاندا بچرپنیت، خۆی لّی
 نیزی که ده خسته وه، وهک نهو، به نواندنی پهفتاریکی ورد و به دم بیرکردنه وه
 ده چوو به سر ورده کارییه کان و تۆنی دهنگی خۆی گران ده کرد، کتومت وهک
 نهو ده که و ته بهر جۆش و خرۆشی و ته کانی خۆی و بق قایلکردنی که سی
 بهرام بهر تا هه ناسه ی لّی دم بیا، به خیرایی ده ست و قۆلی به کار ده هینا،
 کابرا، نه که رچی له قسه کردندا تۆنی دهنگی خۆجه ی و هر گرتبوو، به لّام باسی
 نه ستیره، یان پرۆزه ی چهکی له نه قل به ده ری نه ده گپراهیه وه، بگره ناوی
 خواردنه کانی چیشته خانه ی کۆشک و ناوی نهو کاری و به هار اتانه ی ده هینا که
 بق لّینانیان پیویست بوون، سولتان پی ده که نی، پروخساری خۆجه پهش
 دا که پابوو، یارۆی لاساییکه ره وهش به ژماردنی یه که به یه کی و تستگه کانی
 نیتوان نهسته نبول و حه له ب درۆزه ی به گپراهیه ی خۆی دا، پاشان سولتان
 داوای لّی کرد ده مه لاسکی من بکاته وه، نهو کابرایه که به سه رسوورماوی و
 به ده می داچه قیوه وه سهیری منی ده کرد، هر کتومت خۆم بووم: بودله یه کم
 لّی دهرچوو بوو، نهو ده مه ی سولتان داوای لّی کرد لاسایی که سیک بکاته وه
 نیوه ی خۆجه بیت و نیوه ی من بم، من وهک جادووم لّی کرابیت، وا بووم:
 به دم سه یرکردنی جووله کانی کابرا وه، منیش وهک سولتان له ناخه وه
 ده مویست بلّیم: "نه وه منم و نه ویشیان خۆجه یه"، به لّام کابرای لاساییکه ره وه
 به ده ست ئاماژه ی بۆمان ده کرد و خۆی نهو نه رکه ی پادمه پرا ند، سولتان
 دوا ی نه و هی ده ستووری دا و کابرای نارده دهر وه، فرمانی دا به قۆلی بیر
 له و شته بکه ی نه وه.

نه ری نه م قسه یه چ واته یه کی ده که یاند؟ ئیواره به خۆجه م گوت سولتان زۆر
 له و که سه ژیرتره که چه ندین ساله تق بۆم باس ده که یت، پیم گوت سولتان
 ئیستا بۆخۆی به و ئاراسته یه دا دهر وات که تق ده تو یست به یه پنیته سه ری،
 که چی نهو دیسان هه لچوو، توو په یی دهر بیری و ده می که فی کرد، نه مجاره یان

ماڤم دای، چونکه هونهری یارۆی لاساییکه رهوه شتیک نه بوو بهرگهی بگیریته. خۆچه گوتی له مهودوا نهگه زۆری لێ نهکهن، پێ نانیته ناو کۆشک و سهرای سولتانهوه. له کاتیکدا دای چهندین سال چاوه پوانیکردن ئهم ههلهی دهست کهوتبوو، ئیدی نیازی نه بوو بچیته ناو ئهو گه مزانه و خۆی په ریشان بکات. له بهر ئهوهی من خولیاکانی سولتانم دهزانی و به هۆش و ژیریش هیندهی ده مامکاره کانم له دهست دههات، ئیدی پتویست بوو من له جێی نهو بۆ کۆشک بچم.

ئهگه به سولتانم گوت خۆچه نه خۆشه، بریای پتیم نه کرد. گوتی: "با بزانی! با بۆ چه که که کار بکات." بهو جۆره ماوهی ئهو چوار ساله ی خۆچه سهرقالی دارپشتنی نه خشی چهک و جیبه جیکردنی بوو، من ده چوومه کۆشک و سهراکان. ئهویش وهک جارانی من، له گه ل خه یالهکانی خۆیدا له مال ده مایه وه.

ماوهی ئهو چوار ساله فیر بووم ژیان ته نیا بریتی نییه له چاوه پوانی، بگره شتیکه ده توانیته چێژی لێ وه بگیریته. ئهوانه ی ده یان بینی سولتان هیندهی خۆچه نرخ و به های منیش ده زانیته، منیان بۆ هه موو ته دارهک و ئاههنگیک بانگ ده کرد. پۆژیک کچی وه زیر شووی ده کرد؛ پۆژیکی دی، مندا لێکی تری سولتان له دایک ده بوو؛ دواتر کوره گانیان خه ته نه ده کرد؛ پۆژی دواتر، به بۆنه ی وه رگرتنه وه ی قه لایهک له مه جهریبه کان ئاههنگیان ده گیرا؛ پاشان شانزاده دهستی به خۆ پندن ده کرد. هیشتا ئهم بۆنانه نه دمپرا نه وه نه دههات ئه و مندهت ده زانی ئاههنگی ره مه زان و جه ژن دههاته پتیشه وه. لهو ئاههنگانه دا که هه ندیکیان چهند پۆژیکی ده خایه ند، هینده گۆشتی چه ور و پلاوم لووش دا بوو، ئه و منده شتیر و وشتر مرغ و بووکی ده ربای له شه کر و فستق دروستکراوم ماشی بووه وه، له ماوه یهکی کورتدا قه لهو بوو بووم. زۆربه ی پۆژان تا وزه م تیدا ده ما، سهیری به زمی پۆژم ده کرد: یه کتره پتیا ن و بردنی زۆرانبازانی خۆ چه ور کردو؛ سه مای ئهو ته نافبازانه ی په تیا ن له نیا ن مناره کاندایه لده واسی و به خۆیا ن و دارهکانی دهستیانه وه به سه ریدا

دهپهرینهوه، یان به ددان نالی نه سپیان دهشکاند و چهق و شیشیان به نیره و نهوتی خویندا دهکرد؛ جادووگران، کاتیک مار و کوتر و مهیموونیان له جبهکانیان دمردههینا و له چاو تروکاندنیکدا په رداخهکانی دهستمان و پارهی گیرفانماینان دهفراند؛ گهمه ی بووکه شووشه ی قهرهگوتز و حاجیفات، چونکه من شهیدای جنیوهکانیان بووم. شهوانه، نهگهر بهزمی ناگریازی نهبویه، لهگه ل دږسته نوټیهکانمدا که زږبهیانم له ههمان رږژدا دهناسی، دهچوونه یهکیک له و ههموو کوژشک و سهرايهی خه لکه که پوویان تی دهکرد. دوی چهندين سعات شهرباب خواردنهوه و گوټگرتن له موزیک، پیالهم له پیاله ددها و چټرم و مردهگرت له سهیرکردنی سهماکارانی شوخی لاساییکرهوهی ناسکی نووستوو، کوپانی جوانپوش و گهمه بازی سر ئاو، له گوټگرتن له و گږزانیبټزانهی به دهنکی پر له بڅکروزیان گږزانی پر له واتا و ئاوازیان دهچری.

په یتاپه یتاش دهچوم بڅ بارهگای بالټوزان و زږ په رږشیان بووم. دوی سهیرکردنی سهمايهکی بالټی که تیایدا کچان و کوپانی شوخ بهیهکدا دههاتن و دهچوون، یان پاش گوټگرتن له نوټترین چریکهی تیپټکی موزیکی له فینیسسیاوه هاتوو، چټرم له ناوبانگی خږم و مردهگرت که تا دههات زیاتر دهنکی دهدایهوه. ئو نهو روپاییانهی له بالټیوزخانهکان کڅ دهبوونهوه، له باره ی رووداوه ترسناکهکانی ژیانمهوه پرسیاریان دهکرد. بهپه رږش بوون بزائن چهند نازارم چهشتووه، چږن خږم راگرتووه و چږن هیشتا بهرکه دمگرم. من نهوهم لی دهشاردنهوه که سهرتاپای ژیانم له نیتوان چوار دیواردا بهدم خه وهنووچکه و نووسینهوهی کتیبی بی و اتاوه بهسهر بردووه. کتومت وهک نهوهی لهگه ل سولټان دهمکرد، بڅ نهمانی خوازیاری ناشنابوونی نهو ولاته سهیرهش چهندين بهسهرهاتی خه یالی و له نهقل بهدهرم دهگتیاپهوه. بهتهنیا ئو که گه نجاننه نا که دههاتن بڅ نهوهی پټش شووکردن باوکانیان ببینن، یان ئو ژنانهی بالټیوزان که چاوپرکتیان لهگه لم دهکرد، بگره سهرجهم بالټیوزانی بهشان و شهوکهت و نووسیاران به سهرسامیهوه کوټیان دهگرت

بق چیرۆکی خوێناوی ئاین، دڕندهیی، فیل و تهلهکه بازی نهفین و حهرمه مسهرا که سه ره له بهریان زادهی خه یالی خۆم بوون، نه گهر ههر زۆریشیان بۆم بهێنايه، ههر له وێ یهک دوو نهێنی دهوڵتم له خه یالی خۆمدا دهئاخراند و به گوێیاندا دهچرپاند، چهند خوویهکی پیتشتر لای هیچ کهس نه زاندر او و سه یرم ده دایه پال سولتان، نه و کاتانه ی نه وان داوای زانیاری زیاتریان ده کرد، من چێژم له وه ده بینی به رگیکی نهێنی له خۆمه وه بنائیم. وه ک که سیک خۆم پیتشان دهدا نه توانیت هه موو شتیک بدرکینیت و قوروقویم ده کرد. خۆم ده خسته دۆخیکی بیده نگه وه، نه مهش هینده ی تر نه و بو ده لانه ی تووشی ماخۆلان ده کرد که خۆجه ده یو یست بیانکات به پیتشه نگ بق ئیمه. به لام ده مزانی له نیوان خۆیادا به چریه باس له پیوه ندیی من به پرۆژه ی نه ینی و گهره ی زانستییه وه و به بیرۆکه ی چه کیکی نادیاره وه ده که ن و ده لین پاره و پوولیکی زۆری تێ ده چیت.

نیواران، نه گهر دوا ی بیننی نه و گشت لهش و لاره جوانه و مه سته بوون به چۆره کانی خواردنه وه، له کۆشک و سه را کانه وه بق مال ده گه رامه وه، ده مبینی وا خۆجه به دیار هه مان میزه وه دانیشته وه که بیست سالی ره به ق بوو پیکه وه کارمان له سه ری ده کرد. گوړیکی کاری به خۆی به خشیبوو من پیتشتر له ودا به دیدم نه کردبوو. سه ر میزه که پر بوو له ده ستنووسی ئالۆز و بزپکاو، لیکۆلینه وه و نیگاری سه یری سه مه ره و من هیچ له واتایان تێ نه ده گه یستم. داوای لیم ده کرد نه و پرۆژه چیم کردوه و چیم دیوه، بۆی بگێرمه وه. دوا ی تاوێکی کورت رقی له هه موو نه و به زم و نا هه نگانه هه لده سا، به کاری بی نابرووی و بی نه قلیی دادنا، قسه ی پیم ده بری و به دم قسه کردنه وه له مه ر ئیمه و نه وان، ده سته ی ده کرد به گێرانه وه ی پرۆژه و نه خشه کانی خۆی.

جاریکی تریش بایدایه وه و ده یگوت هه موو شته کان پتوه ندییان به ناواخنی می شکه مانه وه هه یه، ده یگوت سه ره له به ری پرۆژه که ی له سه ر نه و بنه مایه دارشته وه. له بهر سه رقه الی خۆی، زۆر به شیرزه یی باسی هاو شتی وه ی دۆلابیکی پر له ور ده واله و شتی تیکه ل و پیکه لی ده کرد که به لای ئیمه وه

واتای ناواخنی میسکی دهگه یاند. به لām شتی مایه ی حالی نه بوون بۆ من نهوه بوو داخۆ چۆن دهتوانیت نهو چه که ی که هه موو ئومیدی خۆی و ئیمه ی له سه ر بنیاتنراوه، به رجه سه ته بکات! پیم وا بوو نه که سه یتکی تر و نه خۆشی، وهک هه ندیک جار له خه یالی خۆمدا لیکم ده دایه وه، سه ر له م پرسه ده رناکات. که چی نهو ده یگوت پۆژیک دیت که سه یتک میسکمان بکاته وه و هه موو بیرۆکه و خولیاکانی ناویان پشتراست بکاته وه. خۆچه ده یگوت نهو کاته ی له رۆژانی په تادا به جووته ده چووینه به رده م ناوتنه، نهو په ی به راستیه کی زۆر که و ره بر دووه و بیرۆکه ی چه که که ش له و راستیه وه سه رچاوه ی گرتووه! من که وتبوومه زۆر کاریه گه ری و ته پر له جۆشه کانی نهو وه، گه رچی نه شمتوانیبو به ته وای لیتان تۆ بگه م. دواتر به نوکی په نجه گرژبووه کانی، له سه ر کاغه زه کان بیجمیکی نامۆ و ناروونی یتشانم دا.

نهو بیجمه له هه ر یتشاندا نیکدا ده مبینی تۆژیک که شه ی کردووه و ده تگوت شتیکم بیر ده خاته وه. پاش نهو ه ی سه یری په له ی ره شی نیگاره که م کرد که ده توانم به "ئیبلیسی" نامازه ی بۆ بکه م، بۆ ساتیک پیم وا بوو ده سه تبه جۆ ده توانم بلیم نهو شته ی ده بیینم له چی ده جیت، به لām وهک نهو ه ی جادووم لی کرا بیت، له پر نه قه م له خۆم بری، چونکه ده ترسام هۆشم به زمیکم پۆ بگپیت. به درێژایی چوار سال به رده وام نهو بیجمه م ده بین، سه یرم ده کرد ورده کارییه کانی له نیوان کاغه زمکاندا په رت و بلاو بوونه ته وه، هه رجاره ی که میک په ره ی ده سه ند و دای لووشدانی ره نجی مرۆف و هه موو نهو پارانه ی به سالان بۆی کرابووه وه، دواچار خه ریک بوو به رجه سه ته ده بوو. جاری وا هه بوو لای خۆمه وه بیجمه که م به شتیک ده چوواند جاروبار له ژیا نی پۆژاندا، هه ندیک جار له خه ونه کانماندا، یان له سالانی رابردوودا کاتیک بیره وه ری خۆمان بۆ په کتر ده گێرایه وه، به رچاوم که وتبیت، یان له شتیک ده چوو یتشتر باسما ن کردیت، به لām نه مه توانی هه چ هه نگاوێکی تر بنیم بۆ ره و نه کردنه وه ی نهو شتانه ی به میسکدا راده بووردن. سه رم بۆ ناروونی بیره کانم دانه واند و له ختوخۆیای چاوه پۆی بووم چه که که خۆی نه یتینی خۆیم بۆ ئاشکرا بکات.

چوار سال دواتر، په له رهشه که، نهو دیمه نه ترسناکه، نهو داهیتانه سپړه ی هیندهی مزگه وټیک گه وره بوو، سهرانسهری نهسته نېول باسیان دهکرد، له کانتیکدا به بډوونی خڅجه چه کیکي راسته قینه ی لی دهرچووبوو، هرکه س لای خڅیه وه به شتیکی دهچوواند. منیش نوقمی نهو ورده کاریانه بووم که خڅجه له پابردودا سبهارته به سهرکه وټنی نهو چه که له داهاتودا بډی باس کردبووم.

نهو دهمانه ی دهچوومه کڅشک، وهک که سپک هه ول بدات خه ونیکي بیر بکه وټه وه که میشکی له بهر که لله په قی بخوازیت له بیري بکات، هه ولم ددا ههموو نهو ورده کارییه بریقه دار و ترسناکانه بډ سولتان دووباره بکه موه و باسی نهو پیچکه، چه رخ، قوببه، بارووت و نامیری به رزکردنه وانهی بډ بکه م که مه گهر هر خوا بزانتیت خڅجه چه ند جار بډ منی دووباره کردبووه. وشه کان، دهرپرینی من نه بوون، له قسه کانیشمدا هه ست به گهرمی وټه ناگرینه کانی خڅجه نه ده کرا، به لام سهریاری نهو هوش دهمبینی کاریگری له سهر سولتان دادمیت. گه شان هوهی نومیدی نهو پیاوه هڅشمه نده به بریک قسه ی بی سهروپهر و نه شنه ی سهرکه وټنی خڅجه و شیعره که ی سبهارته به پرزگاربوون که نه کی من نهو بوو ته نیا به زیاد پتوه نانه وه بډی بگیری موه، نومیدی به منیش ده به خشی. سولتان کوتی نهو خڅجه یی له ماله وهیه، تډیت، نه م که مه زیرانه یی سولتان میشکی منی ټیک دابوو، به لام من نیدی پتی پاهاتبووم. ههر جاریک منی دهخسته جیتی خڅجه، پیم وا بوو هیچ تی نه که م باشتره، چونکه دوا ی که میک دهیگوت تق خڅجه ت فیری ههموو شته کان کردوه. دهیگوت نه م شل و خاوهی ئیستا تق نیت، نهوه ی خڅی فیری ههموو شته کان کردوه، له میژه چووته پتستی نهوه وه! من زیاتر پیم خوش بوو بچینه سهر باسی ناههنگه کانی ههمان پڅ، ناژهل، داوته و داوته کاری، یان خوییشان دانی خاوهنکاران و پیشه کاران که له سهرویه نده د تداره کی بډ ساز ده درا. دواتر سولتان کوتی: ههموو که سپک ده زانتیت تق له پشت پرڅه ی نه م چه که وهیت.

ئەوئەى ھەرە زىاد منى دەترساند، ئا ئەمە بوو، چەندىن سال بوو خۆجە لە چاوان ون بووبوو. دەكریت بگوتریت بەیەكجاری لە بىر كرابوو. ئەوئەى لە كۆشك و سەرا و ناو شار و لە تەنىشت سولتانهو دەبىندرا، ھەر من بووم. ئىدى وای لى ھاتبوو ئىرەبىيان پى دەبردم! ئەك بەھۆئ ئەوئەى داھاتى ئەو ھەموو گوند و باخى زەیتوون و خانە بۆ پرۆژەى چەكێكى ناديار تەرخان كرابوو، ھەموو پرۆژیکىش قسە و قسەلۆكى زياترى لە بارەو دەكرا، يان من ھىندە لە سولتانهوئە نىزىك بووم، بگرە ئىمە لە پتى ئەم چەكەو لووتمان لە كاری ئەوانى تر دەرژەنى و بەھۆئ ئەوئەى من گاور بووم، ددانىيان لىم جىر دەكردەو. كاتىكیش نەمتوانى چى تر خۆم لە ئاست بووختانەكانىاندا كەپ بکەم، نىگەرانى و خەمەكانى خۆم بۆ خۆجە و سولتان گواستەو.

بەلام زۆر گوتىيان پىم نەدەدا. خۆجە تا تەوقى سەر نوقمى پرۆژەكەى بوو! وەك چۆن بەسالچووێك تاسەى تافى لاوى دەكات، منىش تاسەى ھەلچوونى ئەوم كردبوو. لەو چەند مانگەى دوايیدا لەبەرەو وەدەكارى زياترى دەخستە سەر پەلە پەش و ناديارەكەى سەر كاغەزەكان، گەشەى پتى دەكرد و وەك من لىتى ترسابووم، شتە سەمەرەكە گەيشتە قۇناغى لە قالبگرتن، پارە و پوولتىكى بى ئەژمارى خەرج كرد و پۆلاى ئەستورى لە قالب دا، بەلام ھىچ گوللەيەكى پتوئە نەدەچوو. گوێشى لەو قسە خراپانە نەدەكرد كە من بۆيم دەگىرايەو. تەنیا بايەخى بە بارەگای بالىقزانى بىيانى دەدا و دەپىرسى: "ئەو بالىقزانە چۆن مەروگەلێكن، مەشكىيان چۆن كار دەكات، ئايا ھىچ بىرۆكەيەكيان لە بارەى ئەم چەكەو ھەيە؟" لە ھەمووشى گرینگتر: "بۆچى سولتان بەھىچ جۆرىك بىر لەو ناكاتەو بۆ نوێنەرايەتىكرنى بەردەوامى دەولەت بالىقز پەوانەى ئەو ولاتانە بكات؟" ھەستم دەكرد خۆى ئارەزووى لەو ئەرکە ھەيە و خوازيارە لە دەست گەمژەكانى ئىرە پرگارى بىت. بەلام تەنانەت لەو پرۆژانەشدا كە لە بەرجەستەكرنى نەخشەكانىدا ئاستەنگ دەھاتە پتى و قالبەكانى درزىيان تى دەكەوت، يان لەبەر ترسى پىا رانەگەيشتنى پارە تووشى بى ئومىدى دەبوو، بە راشكاوى ئەم ئارەزووى خۆى دەرئەدەبى.

تهنیا یهک دوو جار نه بیت قسه له ده می دهریه ری و کوتی دهیه ویت پتومندی له گهل زانایانی "تهوان" دا دابنیت. پتی وا بوو له وانه یه تهوان له راستیه کانی ناو می تشکیبی نیمه بگن. دهیویست له گهل زانایانی فینیسایی، فلاندهرستانی، یان زانایانی هر ولاتیکی تر که له و ساته دا به خه یالیدا بهاتیا به، نامه بگوریتته وه، له بهر خو به وه دهیپرسی: "تق بلایت باشتیرینی تهوان کی بیت، له کوئی دهژین، چون نامه یان له گهلدا دهگوریتته وه؟" له منی دهپرسی ثایا دهکرت ته م پرسیارانه پویه پووی بالیژه کان بگمه وه؟ له و پرژانه ی کوتاییدا، کاتیک چه که که له قوناغی بهرجه سته بووندا بوو، من خووم دابووه شاهنگ و رابواردن و زور خو م له قهری نه دهدا، ته و تکایه شم له بیر کرد، چونکه رهشینی لی دهچورا و دوژمنانی شاد دهکرد.

سولتانیش خوی له ناست قسه و قسه لۆکی دوژمنانمان که کردبوو. له و پرژانه دا خوچه له پیاوی نازا دهگه را بق تاقیردنه وهی چه که که بچه ناو تۆبه لی پۆلای ترسناکه وه و له ناو ژمنگ و بۆنی ناسنی قورگ سووتیندا چه رخه کان هه لسوورپتن. منیش گازنده م له دهست واته واته کان کرد، به لام سولتان هیچ کوتی به قسه کانم نه دا. وهک هه رده م قسه کانی خوچه ی به من دووباره کرده وه. متمانهی پتی هه بوو، له هه موو شتیک پازی بوو، هیچ پهشیمان نه بوو له وهی پشتی پتی بهستووه. له پای هه موو ته مانهش سوپاسی منی دهکرد. بیکومان له هه مان سۆنگه وه: چونکه من خوچه م فیری هه موو شتیک کرده وه. نهویش وهک خوچه باسی له ناوه پۆکی می شکمان دهکرد. هاو ته ریب له گهل ته و بایه خ پیدانه دا، بابه تیکی تر ده هاته ناراهه. کتومت چون خوچه سه رده مانیک له منی دهپرسی، سولتانیش پرسیری ته وهی دهکرد داخو له وئی، له و ولاتانه، له ولاتی پیشووی من، خه لک چون دهژین؟

خه یالی زور و زه و مندم بۆی دهگتیرایه وه. به هزی دووباره کردنه وهی له سه ریه کیان، ته مرق بروام به زۆربه ی ته و خه یالانه هیه، به لام ته وهی بۆم نابریته وه سه ریه ک ته وهیه داخو خه یال ته کانم به سه رهاته کانی تافی لاویم بوون، یاخو ته و به سه رهاته خه یال کردانه بوون که له هه ر دانیشتنیکمدا له به رده م

میزه که مدا بۆ نووسینه وهی کتێبه کهم به خهیاڵدا هاتبوون و به نووکی پێنوس تو مارم کردبوون؟ هه ندیک جار له جێدا یهک دوو درۆی شیرینم بۆ دهات و ده مـخـسـتـنـه سهـر چـیرۆکـه کانم. بـرـێـک چـیرۆـکـیشـم هـهـبوـو به تـیـپـه پـیـوـنی کات گه شهـم پـیـیان کردبوو. بهـردهوام دوویاتم ده کردهوه خه لکی ئه وێ کۆژمهکی زۆر به جلویه رگیانه وه ههیه، چونکه سولتان زۆری حهز لهـم چـیرۆـکـه ده کرد. چـیرۆـکی ئهـوتۆشـم ده گـیـرایه وه، خۆیشـم نهـمـدهـزانـی داخـۆ پـوـوداوهـکانـی ناویان به شیکن له بیر هه مریه کانم، یاخۆ زادهی خهیاڵی خۆم؟ به لām یهک دوو راستیش هه بوو که به درێژایی بیست و پێنج سال فرامۆشـم نهـکـردـبوـون: ئهـو بابـهـتـانـهـی له کاتی خواردنی نانی به یانیان له ژێر دار مازووه کانداندا له گه ل دایکم و باوکم و خوشک و براکاندا له باره یانه وه ده وایان! سولتان که مترین بایه خی به و بابه تانه دهدا. جارێک به منی گوت له راستیدا هه موو جوژهکانی ژیان هاو شپوهی یه کترین. نازانم له بهر چی بوو، به لām ئهـم قـسـهـیه منی ترساند. گوزاره یهکی ئییلیسی که وته سهـر پـوـوخـسـاری سولتان پێشتر و من پێوه نه دیبوو. ده مویست واتهی ئهـو قـسـهـیه ی لێ بپرسم. پاشان به ترسه وه سه یری پووخساریم کرد و له ناخه وه ده مویست بلێم "من منم" پێم وا بوو ئه گه ر ئهـو قـسـه قۆره ی بێ بلێم، ئهـوا دهـمـتـوانـی گهـمـی ههـموو ئهـو فـیـتنهـبازانـه ی به مه بهستی کردنی من به که سیکی تر خه ریکی فیل و ته له که بازین و گه مه کانی خۆچه و سولتان پوچه ل بکه مه وه و خۆم وه ک خۆم به ئاسووده یی درێژه به ژیان بدهم. که چی جوژی ئهوانه ی له ترسی ئه وه ی نه بادا ئاسووده یی خۆیان بخه نه مه ترسییه وه، خۆیان له هه موو جوژه وته یه کی نا پوون به دور ده گرن، به ترسه وه بێدنگ بووم. ئه مه له به هاردا بوو، له و پۆژانه دا که خۆچه کاری دروست کردنی چه که که ی به ئه نجام گه یاندبوو، به لām نه ی توانیبوو پیاوی پێویست بۆ به گه ر خستنی کۆ بکاته وه. به ته واوی سه رمان سووپا ئه گه ر دوا ی ماوه یه کی کورت بیستمان سولتان به خۆی و به سوپا وه بۆ شهـر به ره و پۆلۆنیا به رێ که وتوو. بۆچی چه که دوژمن ته فروتونا که ره که مانی بۆ شهـر نه بر دبوو؟ بۆچی منی له گه ل خۆیدا نه بر دبوو،

نایا چی دی متمانه‌ی پیمان نه‌مابوو؟ نیمه‌ش وه‌ک هه‌موو نه‌وانه‌ی له نه‌سته‌نبول مابوونه‌وه، باوه‌پمان وا بوو سولتان بق راو چوویت، نه‌ک بق شه‌پ. خۆجه خۆش‌حال بوو به‌وه‌ی سالتیکی تریش کاتی که‌وتبووه ده‌ست. منیش هیچ کار و رابواردنیکم بق نه‌مابوووه. پیکه‌وه بق چه‌که‌که ده‌ست به‌کار بووین.

پهنجی زۆرمان کیشا بق دۆزینه‌وه‌ی پیاو بق به‌کارخستنی چه‌کی زه‌به‌لاحمان، به‌لام که‌س خۆی له قهره‌ی چوونه ناو نامیره‌که‌مان نه‌ده‌دا، چونکه زۆر ترسناک ده‌هاته به‌رچاو و که‌س نه‌یده‌زانی چیه. خۆجه ده‌یگوت پاره‌یه‌کی زۆر ده‌دات. ده‌لآلمان خسته ناو شار. پیاوانی خۆمان به‌ردایه‌ ده‌رووبه‌ری کارخانه‌ی دروستکردنی که‌شتی و تۆپخانه، له ناو بیتکاری چاپخانه‌کان و سه‌رسه‌ری و سه‌رکیش و که‌سانی سه‌ربه‌گۆبه‌ند به‌دوای پیاو‌دا ده‌که‌راین. زۆربه‌ی نه‌وانه‌ی ده‌ماندۆزینه‌وه، نه‌که‌رچی ده‌سپیک پتیا‌ن به‌ چه‌رگی خۆیاندا ده‌نا و ده‌چوونه ناو نه‌و تۆپه‌له ئاسنه‌وه، پاش ماوه‌یه‌ک له که‌رمای نه‌و مه‌گه‌زه سه‌مه‌یه‌ردها قرچه‌قرچ ده‌پیشان، له‌به‌رامبه‌ر سووپاندنی چه‌رخه‌کان خۆیان پتیا نه‌ده‌گیرا و هه‌لده‌هاتن. له کۆتایی ه‌اویندا، نه‌و کاته‌ی توانیمان نامیره‌که‌ بخه‌ینه جووله، هه‌موو نه‌و دراوه‌ی به‌دریژایی نه‌و سالانه بق نه‌م کاره پاشه‌که‌وت کرابوو، ته‌واو بوو. چه‌که‌که‌مان، له نیتوان نیگای پر له ترسی که‌سانی به‌په‌رۆش و گاله‌گالی سه‌رکه‌وتندا، له‌سه‌رخۆ جوولاند. به‌لاره‌لار چه‌ند تۆپیکی نا به‌قه‌لایه‌کی خه‌یالییه‌وه و دوا‌ی نه‌وه له جووله‌که‌وت. هاتنی پاره له گوند و له باخه‌کانی زه‌یتوونه‌وه درێژه‌ی هه‌بوو، به‌لام خۆجه به‌بیانوی نه‌وه‌ی مه‌سه‌ره‌فیان زۆر ده‌بیت، بل‌اوه‌ی به‌ ده‌سته‌ی پیاوان کرد، نه‌که‌رچی پاش ماندوو‌بوونیکی زۆر پیکه‌وه‌مان نابوو.

زستان به‌ده‌م چاوه‌په‌رکردنه‌وه به‌سه‌رچوو. سولتان دوا‌ی که‌پانه‌وه‌ی له شه‌پ، له نه‌درنه‌ باره‌گای خست، چونکه شوینیکی زۆر شیرین بوو له‌به‌ر دلی. تاک و ته‌نیا بووین، که‌س نه‌بوو له دوومان بگه‌ریت و هه‌والمان بپرسیت. بیکار و بێ ده‌سه‌لات بووین، چونکه که‌سێک نه‌بوو به‌یانیا‌ن بچینه

کۆشكەكەي، بە گنیرانەوێ چیرۆك و بەسەرھات شادی بخەینە دڵی و كەسێك نەبوو من شەوانە لە كۆشك و سەراكانیدا رابووێرم. هەوڵم دەدا كاتی خۆم بە وەرگرتنی دەرزی عود و بە كێشانى نىگارىكى خۆم لەسەر دەستى نىگار كێشیشكى لە قىنىسىاوه هاتوو بەسەر بىبەم. خۆجە، چەكەكەى لە قسولەدییى بە پاسەوانان سپاردبوو، خۆشیشى جاروبار دەچوو بۆ بەسەر كردنەوێ. ئەوێش نەپێت بۆ شتىكى بۆ ئێكەرە و ئەوێتى زیاد نەكردبێت، بەلام بەزوىی لەوێش بێزار بوو. لە شەوانى دواين زستانى ھاوبەشماندا باسى چەك و ئەرکەكانى بۆم نەكرد. جۆرىك لە مەلوولى بالى بەسەردا كێشابوو، نەك لەبەر ئەوێ خولیا و سەوداى خۆى لە دەست دابوو، نەخێر، بگرە لەبەر ئەوێ من نەمتوانیبوو جۆشى ئەو بوروژێنم.

شەوانە زۆربەى كاتمان بەدەم چاوەرێكردنەو بەسەر دەبەرد، چاوەرێمان دەكرد بایەكە بىخات و بەفر بارین بېرپێتەو، چاوەرپێتى دواين هاتنى بۆزافروش و كوژانەوێ ئاگرى ناو سۆپا و بە خەلوزىبونىمان دەكرد. چاوەرپێتى كوژانەوێ دواين چرای پرتهپرتهكەرى بەرى ئەو بەرى كەنداوى زێرىن و هاتنى خەوى زپاومان و بانگى بەيانىمان دەكرد. لە يەكێك لە شەوانى ئەو زستانەدا كە بەدەگمەن تىايدا دەدواين و بەزۆرى خەيالمان دەكردەو، خۆجە لەپر بە منى گوت زۆر گۆراوم و ئىدى بوم بە كەسێكى تەواو جىاواز. ئاگر لە جەستەم بەربوو، پشتم ئارەقەى دەردا، وىستم وەلامى بەدەمەو و پێتى بۆم ناهەقىت و من وەك جارەن وام و بەيەك دەچىن، خوازىار بوم پێتى بۆم پتووستە وەك لە رابردودا دەيكرد، ئىستاش بايەخم پت بەدات و شتى زۆرمان ھەيە قسەى لە بارەو بەكەين، بەلام ئەو راستى دەكرد. بەيانى ئەو پۆزە نىگارەكەى خۆم لای نىگار كێش ھىتابوو و بە دیواری ژوورەدا ھەلمواسىبوو. چاوم تێبەرى و بۆم دەرکەوت گۆراوم، لە ئاكامى خواردنى زۆرى مێواندارىیەو قەلەو بووبوم، غەبغەبەم شۆر بووبوو و، ماسولكەمان سست و جوولەم گران بووبوو. لە ھەمووشى خراپتر، رووخسارم بەيەكجاری گۆراوو. بەھۆى خواردنەو و ماچى زۆرەو لە

بانگه‌پشته‌کاندا، جۆرتیک له بێ ئابروویی له سەر لیۆم نیشتبوو. چاوه‌کانم له‌بەر بێ خه‌وی مۆر هه‌لگه‌رابوون. وه‌ک که‌سانی که‌مزه‌ی له‌ ژیان و دنیا و خۆیان پازی، جۆرتیک له‌ ئاسووده‌یی له‌ نیگامدا به‌دی ده‌کرا، به‌لام دهمزانی له‌ دۆخی نوێی خۆم رازیم: بێده‌نگ بووم.

دواتر، تا ئه‌و کاته‌ی زانیمان سولتان ئیمه‌ی به‌ چه‌که‌وه‌ بۆ شه‌ر بۆ ئه‌درنه‌ بانگ کردوه‌، من هه‌مان خه‌ونم ده‌بینی: له‌ فینیسسیا له‌ ئاهه‌نگیکی ده‌مامکه‌اراندا بووین، ئاهه‌نگه‌ تیکه‌ڵ و پیکه‌له‌کانی ئه‌سته‌نبولی ده‌هینایه‌وه‌ بیرى مرۆف. پاش ئه‌وه‌ی ژنان ده‌مامکی "ژنه‌ دۆست"یان له‌ پرووی خۆیان داده‌گرت، دایکم و ده‌زگیرانم له‌ ئاپۆرکه‌دا ده‌بینی و ئومێده‌وار ده‌بووم. منیش، بۆ ئه‌وه‌ی ئیدی به‌مناسنه‌وه‌، ده‌مامکی خۆم له‌سەر پرووم لا ده‌برد، به‌لام ئه‌وان حاڵی نه‌ده‌بوون له‌وه‌ی که‌ من منم. به‌ ده‌مامکه‌کانی ده‌ستیان که‌ به‌ ده‌سکی لاستیکه‌وه‌ به‌ ده‌ستیانه‌وه‌ گرتبوون، که‌سیکی تریان له‌ پشتمه‌وه‌ پیشانم ده‌دا. کاتیک ئاوێم ده‌دایه‌وه‌، ده‌مبینی ئه‌و که‌سه‌ خۆچه‌یه‌ و ئه‌ویش ده‌زانیتم من کێم. ئه‌و پیاوه‌ی وه‌ک خۆچه‌ ده‌هاته‌ پیش چاو و من به‌مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ی به‌مناسیته‌وه‌، به‌ ئومێده‌وه‌ لێی تیزیک ده‌که‌وتمه‌وه‌، بێ ئه‌وه‌ی شتیکم پێ بڵێت، ده‌مامکی داده‌گرت و له‌ ژێریدا رووخساری که‌نجایه‌تیم ده‌رده‌که‌وت. ئه‌مه‌ش منی به‌ هه‌ستی خۆ به‌تاوانبارزان ده‌ترساند و له‌ خه‌و رایده‌چله‌کاندم.

سەرەتای ھاوین، ھەر ئەوەندەى زانيمان سولتان لە ئەدرنە چاوەرتى خۆمان و چەكەكەمان دەكات، خۆجە كەوتە خۆ. من ئەو كاتە زانيم ھەموو شتىكى ئامادە كردوو و بەدرژايبى زستانيش لەگەڵ پياوانى دەستەى چەكدا كە پيشتر بلأوى پتيان كردبوو، ھەر لە پتوھنديدا بوو، دواى سى پۆژ بۆ گەشت ئامادە بووین. خۆجە، ھەك ئەوھى بۆ خانوويەكى تر بگوازينەو، شەوى بەر لە دواين پۆژى پيش گەشتى بەدەم گەران و ھەلدانەوھى كىتىبى كۆن و بەرگ دراو، لىكۆلینەوھى نيوەناچل، رەشنووسى زەردھەلگەراو و كەلوپەلى ناو مألەوہ بەسەر برد. زەنگى ژەنگرتووى سەعاتى نوژمەكەى خستەوہ كار، تۆزى سەر ئاميرەكانى گەردوونناسى پاك كەردەوہ. تا دەمەوبەيانى خۆى لە ناو كىتىب، پرۆژەى ئاميرەكان و رەشنووسەكانى ئامادەكراوى بىست و پىنج سالى پابردووماندا بەسەر برد. لەگەڵ دەرکەوتنى يەكەم تيشكى پۆژدا بىنيم وا خەرىكى ھەلدانەوھى پەپە دراو و زەردھەلگەراوەكانى ئەو دەفتەرەى كە من تىبينىيەكانى تاقىكردنەوھى يەكەم بەزىمى فیشەكبازىيى خۆمانم تىيدا تۆمار كردبوو. بە دووآلەوہ لىمى پرسى: ئايا پتويست دەكات ئەمانە لەگەڵ خۆماندا ببەين؟ كاتىك بىنى پىدەنگ راوہستاوم و سەيرى دەكەم، بە ھەلچونەوہ دەفتەرەكەى دەستى فرىدايە سووچىكەوہ.

سەربارى ئەوہش، پاش گەشتمان بۆ ئەدرنە لە ماوھى دە پۆژدا، زۆر لە يەكترەوہ نىزىك بووین، بەلام ئەو نىزىكبوونەمان لە ئاستى پتوھنديى سالانى پابردوودا نەبوو، بەر لەھەموو شتىك خۆجە ئومىدى ھەبوو. چەكەكەمان بەدەم جىرەجىر و تەقوتقەوہ لەسەرخۆ كەوتبووہ رى. بە سەمەرە، مەگەز، ئىبلىس، كىسەلى قەلغاندار، دەستارى پىدار، ئاسنى رەش، زەبەلاح،

مه‌نجه‌لی تایه‌دار، دپو، چاو له ناو سه‌ر، درنده، به‌راز سیف‌هت، کوری ره‌ش و سه‌مه‌ره‌ی پوو له ئاسمان ناوده‌برا. به‌و ئه‌ندازه‌یه‌ی خۆچه ده‌یویست، ته‌ماشاکه‌رانی تووشی سه‌رسوو‌رمان کردبوو، له‌وه‌ش خیراتر ده‌چوو پتیش که پیشینی ده‌کرا. خۆچه شاگه‌شکه ده‌بوو به‌یینینی خۆتیه‌ه‌لقور تینه‌رانی گونده‌کانی ده‌ورو به‌ر که له‌م به‌ر و ئه‌ویه‌ری پتیه‌گه‌ پاده‌وه‌ستان، به‌جۆشه‌وه سه‌یری نامیره‌که‌یان ده‌کرد و له ترساندا نه‌یاند ه‌وێرا ده‌ستی پتیه‌ بده‌ن. شه‌وانه، پاش ئه‌وه‌ی پیاوه‌کانمان دوا‌ی پۆژیک‌ی شه‌که‌ت و وزه‌ پوو کین له چاده‌رکاندا خه‌وتکی قورس ده‌یبرد نه‌وه، له تاریکایی و کشتوماتیی شه‌ودا که جاروبار زیکه‌ی مێش و مه‌گه‌ز ده‌یشله‌قاند، خۆچه باسی ئه‌و کاره‌ساته‌ی ده‌کرد که زه‌به‌لاحه‌که‌مان به‌سه‌ر دوزماناندا ده‌هینیت، ئه‌گه‌رچی هه‌مان جۆشی جارانی نه‌مابوو، و له‌وه‌ ده‌چوو بزانتیت ده‌ورو به‌ری سولتان و سوپا کاردانه‌وه‌یان له‌به‌رام به‌ر چه‌که‌که‌ چۆن ده‌بیت و له نه‌زمی ه‌ترشی سوپادا چ شونیتکی بق دیاری ده‌کریت، به‌لام ه‌یشتا ده‌یتوانی به‌ ئاسووده‌یی و به‌ویه‌ری متمانه به‌خۆبوونه‌وه‌ باس له "دوا‌ین هه‌ل" و گۆپینی په‌وتی پووبار بکات به‌و ئاراسته‌یه‌ی که خۆمان ده‌مانه‌ویت. له هه‌مووشی گرینگتر، ده‌یتوانی به‌هه‌مان جۆشی جارانه‌وه‌ باس له "ئه‌وان و ئیمه" بکات.

چه‌کی زه‌به‌لاح به‌ته‌داره‌که‌وه‌ چوو هه‌در نه‌وه، سولتان و چه‌ند چاپلوسیکی بێ که‌لکی ده‌ورو به‌ری نه‌بیت، که‌سی تر به‌په‌روی خۆشه‌وه‌ پیشوازی لێ نه‌کرد. سولتان جۆری ئه‌وه‌ی پیشوازی له دۆستیکی دێرینی خۆی بکات، به‌خیرهاتنی خۆچه‌ی کرد. باسی له ئه‌گه‌ری شه‌پتک ده‌کرد، به‌لام زۆر هه‌ست به‌ خۆسازدان و په‌شۆکان نه‌ده‌کرا. ئیدی ده‌ستیان کرد به‌ به‌سه‌ربردنی پۆز به‌ جووته. منیش تیکه‌ل به‌وان ده‌بووم. کاتیک سواری ئه‌سپه‌کانیان ده‌بوون و بق بیستنی جریوه‌ی مه‌ل پوویان له ناو دارستانه‌ تاریکه‌کان ده‌کرد؛ له‌هه‌ردوو ئاوی تونجا و مه‌ریچ سواری به‌له‌م ده‌بوون و سه‌یری بۆقیان ده‌کرد؛ ئه‌و له‌قله‌قانه‌یان ده‌لاوانده‌وه‌ که دوا‌ی شه‌پ له‌گه‌ل داله‌کاندا به‌ برینداری ده‌که‌وتنه‌ باخچه‌ی مزگه‌وتی سه‌لیمیه‌وه‌ و ئه‌و کاتانه‌ی ده‌چوون بق پشکنینی چه‌که‌که‌

به‌مه‌به‌ستی سەرله‌نوێ بێنینی لایه‌نه‌ باشه‌کانی، من به‌رده‌وام له‌ته‌کیاندا بووم. به‌لام به‌ نازاره‌وه‌ هه‌ستم ده‌کرد ناتوانم له‌ گفتوگۆکانیاندا به‌شداری بکه‌م و هیچ شتی بکه‌م نه‌بوو له‌ ناخه‌وه‌ بۆیان باس بکه‌م بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌وانیش به‌ بایه‌خه‌وه‌ گوێم لێ بگرن. له‌وانه‌یه‌ ئیره‌یم به‌ نێزیکیی نێوانیان بردبێت. به‌لام ده‌مزانێ ئیدی توانای به‌رگه‌ گرتنم نه‌ماوه‌. خۆچه‌ هه‌شتا هه‌مان شیعی ده‌خوێنده‌وه‌: باسی سهرکه‌وتن، بالاده‌ستیی ئه‌وانی تر، پێویستی خۆ پاسبانیدن و هه‌لمه‌تیردن، داهاوو، و شته‌کانی ناو میسکمانی ده‌کرد. ئیدی من سهرم سوورما‌بوو له‌ فریوخواردنی سولتان به‌و چیرۆکه‌ خه‌یاڵکردانه‌.

له‌ ناوه‌پاستی هاویندا، ئه‌و پۆژانه‌ی به‌چری باس له‌ شه‌ڕ ده‌کرا، پۆژیک خۆچه‌ گوێ پێویستی به‌ که‌ستیک به‌هێز و بازووداره‌ و منی له‌گه‌ڵ خۆیدا برد. به‌په‌له‌ و هه‌نگاوی خه‌را به‌ناو ئه‌درنه‌دا پۆشستین. به‌نیوان گه‌ڕه‌کی قه‌ره‌ج و جووه‌کان و چه‌ند کۆلانیکی په‌نگ خۆله‌میش و خانووی له‌یه‌که‌چووی موسلمانانه‌ هه‌زاره‌کاندا تێ په‌ڕین. من پێشتر له‌ تاو بێزاری سهرم به‌ سهرانسهری ئه‌و شوێنانه‌دا کردبوو. هه‌ستم کرد خانووه‌ به‌ لا‌واو دا‌پۆشراوه‌کانی لای چه‌م که‌وتوونه‌ته‌ لای راسته‌وه‌ و له‌مه‌وه‌ تێ گه‌یشتم له‌ هه‌مان گه‌ڕه‌که‌دا ده‌خوێنه‌وه‌. پرسیم و ئه‌ویش له‌ وه‌لامدا گووتی: "ئیمه‌ واین له‌ گه‌ڕه‌کی فیلدامی. خۆچه‌ له‌په‌ر له‌ ده‌رگای مالتیکی دا. منداڵیکی چاوسه‌وزی ته‌مه‌ن نێزیکه‌ی هه‌شت سالان ده‌رگای کرده‌وه‌. خۆچه‌ پێی گوێ: "شیر، شیر.. چه‌ند شیریک له‌ کۆشکی سولتان هه‌ته‌هاتوون. ئیمه‌ بۆیان ده‌که‌ڕێژین." پالتیکی به‌ منداڵه‌که‌وه‌ نا و چووه‌ ژووره‌وه‌، منیش دوا‌ی که‌وتم. ناوه‌وه‌ی ماله‌که‌ بۆنی تۆز و ته‌خته‌ و سابوونی لێ ده‌هات. به‌په‌له‌ به‌سه‌ر پلێکانه‌یه‌کی نیوه‌تاریک و دا‌رزاودا سهرکه‌وتینه‌ سهره‌وه‌ و گه‌یشتینه‌ دا‌لائیک. خۆچه‌ ده‌ستی کرد به‌ کردنه‌وه‌ی ئه‌و ده‌رگایانه‌ی که‌ ده‌هاتنه‌ پێشی. له‌ ژووری یه‌که‌مدا پیاویکی به‌سال‌اچووی په‌ریشان و ددان له‌ ده‌مدا نه‌ماو، به‌ ده‌می دا‌چه‌قیوه‌وه‌ نووستبوو. دوو منداڵی دم به‌خنده‌ به‌مه‌به‌ستی پرسینی شتی بپێشی کابرایان را‌ده‌کێشا و به‌ بێنینی کردنه‌وه‌ی ده‌رگا ترسان، خۆچه‌ ئه‌و

دەرگایه‌ی داخست و په‌کتی تری کرده‌وه. له ژووره‌که‌دا کۆمه‌لێک لیفه و قوماشی لیفه هه‌بوو. ئه‌و مندا له‌ی دەرگای حه‌وشه‌ی لیمان کردبووه‌وه، پێش دەرگای سیپه‌می گرت و گوتی: "ئێره شیری لێ نییه، دایکم و پوورمی لیه." به‌لام خۆجه گوتی به‌قسه‌ی مندا له‌که نه‌دا و پالێکی به‌ دەرگاوه نا. دوو ژن پشتیان له ئیمه‌ بوو، له‌به‌ر تیشکی لایه‌ی لاوازا نوژیان ده‌کرد. له‌ ژووری چواره‌مدا کابرایه‌ک هه‌بوو خه‌ریکی لیفه دروون بوو. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بێ پێش بوو، زۆر به‌ من ده‌چوو. هه‌ر هێنده‌ی خۆجه‌ی دی، هه‌لسایه سه‌پێ و گوتی: "بۆچی هاتیت هه‌ی سه‌رشیتێ سه‌رگه‌ردان، چیت لیمان گه‌ره‌که؟" خۆجه گوتی: "سه‌مرا له‌ کوپیه؟" کابرا گوتی: "ده‌ سال له‌مه‌به‌ر چوه‌ ئه‌سته‌نبول." به‌ په‌تاکه‌ مرد. ئه‌ی تۆ بۆ نه‌توانی بته‌وێت؟" خۆجه، بێ ئه‌وه‌ی وشه‌ی له‌ده‌م بێته‌ دهر، له‌ پلێکانه‌کان هاته‌ خوارێ و له‌ ماله‌که‌ چوه‌ دهرێ. له‌و ده‌مه‌یدا دوا‌ی ئه‌و که‌وتبووم، له‌ دوامه‌وه‌ گویم له‌ هاواری مندا لێک و ده‌نگی ژنیک بوو وه‌لامی دایه‌وه: "دایه، شیر هاتوه‌!" "نه‌خێر، ئه‌وه‌ مامت و برا که‌ی بوون!"

ده‌مه‌به‌یانیه‌کی زووی دوا‌ی دوو هه‌فته‌ چوممه‌وه هه‌مان شوێن. په‌نگه له‌به‌ر ئه‌وه‌ بوو پێت چهن‌دی کردم و کۆشام رووداوه‌که‌م بۆ له‌ بیر نه‌کرا، یان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خۆم بۆ ژیا‌نی نوێ و بۆ ئه‌و کتێبه‌ ناماده‌ ده‌کرد که‌ ئیستا ئێوه پشوو درێژانه‌ ده‌خوێننه‌وه، به‌هۆی ئه‌وه‌ی پووناکی سه‌ری لیم شیواند، ده‌سپێک کۆلان و ماله‌که‌م پێ نه‌دۆزرایه‌وه، کاتێکیش دۆزیمه‌وه، ویستم قه‌دبێر بکه‌م و سه‌رێک له‌ تیمارخانه‌ی مزگه‌وتی بایه‌زید بده‌م. پێشتر ئا‌راسته‌که‌یم ده‌سنیشان کردبوو. پێ ده‌چیت بۆ چوونه‌که‌م هه‌له‌ بوو پێت، چونکه‌ سه‌ره‌تا نه‌توانی پێگه‌ی کورتي ژێر سیپه‌ری سپینداره‌کان؛ ئه‌و پێگه‌یه‌ی ده‌گانه‌وه پرده‌که و کاتی خۆی خۆجه و ئه‌وان پیا‌یدا پۆشستون، بدۆزمه‌وه. پاش ئه‌وه‌ی دۆزیمه‌وه، ته‌ماشام کرد له‌ قه‌راغ پێگه‌ی ژێر سیپه‌ری سپینداره‌کان رووباریک نه‌بوو مرقف له‌ که‌ناری دابنیشیت و به‌ده‌م سه‌یرکردنی ئاوه‌وه‌ حه‌لوا بخوات. له‌ تیمارخانه‌که‌ش هه‌یج کامێک له‌و شتانه‌م به‌دی نه‌کرد که‌ پێشتر له‌ باره‌یا نه‌وه‌ دوا‌بووین. قه‌راوی نه‌بوو، پاک و خاویز بوو، به‌لام نه‌ ده‌نگی ئاو

دهبیسترا و نه شووشه‌ی په‌نگاوپه‌نگ ده‌بیندرا، نه‌خوشی‌کی به زنجیر شه‌ته‌کدراوم بینی، خۆم پێ پانه‌گیرا و پرسیارم له پزیشک کرد. له وه‌لامدا گوتی: "عاشق بووه، شیت بووه، چه‌شنی هه‌ر شیت‌تیک‌ی دی، خۆی لێ بووه به که‌سی‌کی تر." ویستی زیاتری له‌سه‌ر بروات، من گویم پانه‌گرت و دوور که‌وتمه‌وه.

برپاری شه‌ی که‌ پێمان وا بوو چی دی پاناگه‌یه‌ندری‌ت، به‌شی‌وه‌یه‌کی چاوه‌پوان نه‌کراو له پۆژی‌کی کۆتایی هاویندا پاگه‌یه‌ندرا. پۆلۆنه‌کان له توانایاندا نه‌ما‌بوو له ژێر باری تیکشکانی سالی پێشتر و نه‌و باجه‌ی زۆره‌ی که‌وتبووه سه‌ریان، خۆیان پا‌بگرن. بۆیه له پێی ناردنێ هه‌واله‌وه‌ گو‌تبووین: "ومرن به‌ نووکی شمشیر باج و سه‌رانه‌ی خۆتان وه‌ریگرن." پۆزانی دواتر خۆچه‌ له‌ توو‌په‌یدا سوو‌پ هه‌لگه‌پا‌بوو. له‌ کاتی سازدانی ته‌داره‌کدا بۆ په‌وتی سو‌پا، که‌س بیرى له‌ جێه‌ک بۆ چه‌کی زه‌به‌لاح نه‌ده‌کرده‌وه. که‌س نه‌یده‌ویست له‌ کاتی شه‌ردا ئه‌م تۆپه‌له‌ ئاسنه‌ په‌شه‌ له‌ ته‌نیش‌ت خۆیه‌وه‌ بپینیت. که‌سیش چاوه‌پێ نه‌بوو هیچ ماری‌فه‌تیک له‌م قازانه‌ زه‌به‌لاحه‌ بوه‌شیته‌وه. له‌ هه‌مووشی خراپ‌تر: به‌ مایه‌ی شوومی و نه‌گه‌تییان ده‌زانی! پۆژیک به‌ر له‌ به‌پێکه‌وتنی سو‌پا، خۆچه‌ پێش‌بینی خۆی له‌ باره‌ی شه‌په‌وه‌ به‌یان کرد و نه‌یاره‌کانمان به‌ ئاشکرا گو‌تیان ئه‌م چه‌که‌ هینده‌ی مسۆگه‌رکردنی سه‌رکه‌وتن، نه‌فره‌تیشی به‌دوا‌وه‌یه. واشی بۆ ده‌مچوون زیاتر له‌ خۆچه‌، من له‌ پشت ئه‌و نه‌فره‌ته‌وه‌ بم و کاتیکیش خۆچه‌ ئه‌م شتانه‌ی گێراپه‌وه، من ترسم لێ نیشت. سولتان پای گه‌یانده‌بوو متمانه‌ی به‌ خۆچه‌ و چه‌که‌که‌ هه‌یه و بۆ ئه‌وه‌ی پێش له‌ دروست‌بوونی ده‌مه‌قاله‌ بگرت، گو‌تبوو له‌ کاتی شه‌ردا تۆپه‌که‌ سه‌ر به‌ خۆی و به‌ هیزه‌کانی ژێر ده‌ستی خۆی ده‌بێت. سه‌ره‌تای مانگی ئه‌یلوول، له‌ پۆژی‌کی گه‌رمدا له‌ ئه‌درنه‌ ده‌رچووین. هه‌مووان پێیان وا بوو کات دره‌نگه‌ بۆ به‌پێکه‌وتن به‌ره‌و شه‌ر، به‌لام زۆر قسه‌ له‌و باره‌یه‌وه‌ نه‌ده‌کرا: له‌ سه‌رویه‌ندی ده‌رچوونماندا من تازه‌ تێ ده‌گه‌یشتم سه‌ربازه‌کان هینده‌ی له‌ دو‌ژمن ده‌ترسن، بگه‌ هه‌ندیک جار زیاتریش له‌ نه‌گه‌ته‌ی ده‌ترسن و به‌ده‌م ترسانه‌وه‌

له نه گېبه تی شهړ دهگن، رږڅی یه کهم له پتشره وپماندا بهر هو باکور، به چندين گوندي خاوين و دهوله مهنندا تی پهرين و به سهر پردگه ليکدا په پړينه وه که چه که که مان زه ویی ژیريانی خستبووه لهره. شه وه که ی سهرمان سوورما له وهی له چادری سولتانه وه به دواماندا نیردرا، سولتانیش، وهک سهر بازه کانی مندا ل بوو بووه وه. ماخولان و جوشی مندا لکی تیدا به دی دهکرا که ده ویست دهست به که مه یه کی نوڅ بکات، کتومت وهک سهر بازه کانی، نه ویش به دريژايی رږڅ داوی له خوجه دهکرد واته ی روودا و پتشتهاته کانی بق ليک بداته وه: "هه وری سووری بهردهم خورنشین، بازه نزم فرهکان، دووکه لکیشی شکاوی مالی گونديک و له قله قی سهره لگرتوو بهر هو باشوور واته ی چی دهگه یه نن؟" بگومان خوجه واته ی هه موو پرسيازه کانی سولتانی به نه رڼنی ليک ده دایه وه.

به لام کارمان به که ټا نه هاتبوو، نیمه ههردووکمان تازه بومان ده رکه وتبوو سولتان له شهوانی ده رچووندا بق شهړ نالوده ی بیستنی چیريکی ترسناک و پر له پړنشه، خوجه به پشته بستن به شيعری ناو کتیبیک که سالانیک له مه و بهر دابوومان به سولتانه مان و من له هه موو کتیبه کانی تر زیاترم خوش ده ویست، وڼه ی دیمه نیکی تاریک و لیلی کیشا: دیمه نیکی دزوی لیوانلیو له کهسانی کوژراو، تیکشکانی خویناوی، ناپاکی و په رڼشانی، به لام هیشتی تیشکی سهرکه وتن له گوشه یه کدا که نیگی پر له ترسی سولتان بتوانیت ببینیت، بدرهوشیته وه. بق نه وهی بیرووژنن، ده بوو نه قلمان بخهینه کار، پتویست بوو به زووترین کات هوشیار بینه وه و داوی تیگه یشتن له "نه وانه ی نه وان و نه وانه ی نیمه"، له ناستی زانینی ناواخنی میشکمان و هه موو نه و شتانه ی تر دا بین که چندين سال بوو خوجه بق منی دهگیرایه وه، به لام نیدی من هاتبووه سهر نه و باوه ری له بیریان بکه م! من نه وهنده نه و به سهراته بی تامه م بیستبوو نیدی لپی بیزار بوو بووم، به لام رهنه نه وای بق چوونیت سولتان پتی راهاتووه، بویه هه موو شه ویک شتیکی تری بق تاریکی و دزوی و سامناکیه که ی زیاد دهکرد. که چی نه گهر باس دهاته سهر شته کانی ناو

میشکمان، هستم دهکرد سولتان خوشحالانه چیژ له ترسان وهردهگریت.

له ههفتهی یهکه می کشانی سوپادا، دهرجوون بۆ پاو دهستی پێ کرد. دهستهیهک تهنا بۆ ئهو کاره لهگهڵ سوپادا هاتبوون و له پیتشهوه دهپۆشتن. دواى پشکنینی ناوچهکه و ههلبژاردنی شوێنی لهبار و ههگه پخستنی گوندنشینان، سولتان و ئیمه و پاوچییهکان خۆمان له پهوتی پیزهکانی سوپا دادهپری و پروومان له پیتشه لانیکی بهناوبانگ به ناسک، قه دپالێکی دهوله مه ند به بهرازی کێوی، یان له دارستانیکی پێ له پتوی و کهرویشک دهکرد. دواى کهشته بچووک و پێ له کهیف و سهفاکانی پاو که ههرجاره چهن دین سهعاتی دمخایه ند، وهک ئهوهی به سهرکه وتووی له شه پ گه پابینه وه، به تهنته نه وه دهگه پابینه وه ناو پیزی سه ربازه کان. سوپا پیتشوازی له سولتان دهکرد و ئیمهش راسته وخۆ له دوايه وه بووین. خۆچه به هه لچوون و نهفره نه وه بۆ ئهم ته داره که ی دهروانی، به لام من زۆر حهزم لێی بوو. ئیواران زیاتر پتیم خۆش بوو پیکه وه لهگهڵ سولتان، له بری پهوتی سوپا و دۆخی ئهو گوند و ناوچانه ی سوپایان پیتا تێ دهپه ری، یان دواپه ی هه والهکانی که پیتشو له دوزمه نه وه، باسی راومان بکردایه. خۆچه ئهم چهنه بازیه ی ئیمه ی به که مژه یی و بو ده لیه ی ده زانی، له بهر ئه وه پقی لیمان هه لسا و دهستی کرد به گتپانه وه ی به سه رهات و فالگرتنه وه و هه ر شه وهش مشتێکی دهخسته سه ر خه رمانی توندوتیژی به سه رهاتهکانی. خۆچه، به مه بهستی ترساندنی سولتان چپووک و په ندی له سه ر ناواخی می شکمان دهگتپا یه وه، به لام منیش خه ریک بووم وهک ئهوانه ی دهرو بهر پتیا ن بپازار و دلته نگ ده بووم.

که چی ده بوو له وهش خراپتر ببینم! دیسان بۆ پاو دهرجوویوین. نێزیکه ی ده گوند چۆل کرابوون و خه لکه که به ناو دارستاندا بلاوه یان کردبوو. له ته نه که یان ده دا و ده یانو یست به هه را و ژاوه ژا و پووی به راز و مامزه کان له و گۆشه یه بکه ن که ئیمه به ئه سپ و چه که وه لێی را وه ستابووین و چا وه پتمان ده کرد، به لام تا نیوه پۆ هه یج ناژه لیکمان لێ هه لته که وت. به مه بهستی په واندنه وه ی بپازاریمان که به شیزۆری به هۆی گه رمای نیوه پۆ وه بوو، سولتان

داوای له خۆجه کرد لهو بهسه رها تانهی بۆ بگێرێتهوه که شهوانه ترس دهخه نه دلییهوه، بهدهم بیستنی دهنگی لیدانی تهنه کهوه له دوور، هیدی هیدی دهچوینه پیش تا که یشتینه گوندیکی کرستیانشین و وچانمان دا. خۆجه و سولتان به دهست ناماژهیان بۆ یه کێک له ماله چۆلکراوه کانی گوند کرد. لهو ساته دا پیاوێکی به سالاجووی ریوه له م بینی سهری له نیتوان ده رگای ماله وه هینابوو ده ری. سولتان دهستووری دا کابریان هینایه بهردهمی. پیش که میک له مه پ ناواخی میشکی "ئهوان" دابوون، کاتیک ههستم به په رۆشیی سه ر پووخساریان کرد و بینیم وا خۆجه له پتی وه رگێره وه پرسیار له یارۆی به سالاجوو ده کات، له ترسی ئه و شته ی به خه یالی خۆم بۆی چوو بووم، لیان نێزیک که وتمه وه.

خۆجه داوای له کابرا ده کرد بۆ بیرکردنه وه دهستبه جی وه لامی پرسیاره کانی ئه م بداته وه: که وه ترین تاوان و مه زنترین خراپه کاری له ژياندا کامه یه ؟ کابرای گوندی، له ژیر لته وه وه به زمانیکی سلافیی خراپ ده دا و وه رگێریش بۆمانی وه رده گێرا: "به سالاجوو یه کی پاک و بۆ تاوان و به له نگازم." به لام خۆجه پتی له کابرا کردبوو به که وشدا و داوای لێ ده کرد باسی خۆی بکات. کابرای پیره ههستی کرد سولتانیش هینده ی خۆجه په رۆشی بیستنی ئه مه، بۆیه دادنی به تاوانی خۆیدا نا: "به لێ، تاوانبارم، ده بوو منیش ئه مرۆ که ل خه لکی ئاواپی له مال ده رچوو مایه. ده بوو منیش هاوشانی خوشک و برایانم بچوو مایه بۆ راو و به داوای ئاژه لدا رام کردایه. به لام ناتوانم، بیانووم هه یه و به شی هینده تهن دروست نیم له گزنگی به یانه وه تا خۆرنشین به ناو دارستاندا را بکه م." به دهستی ناماژه ی بۆ دلی ده کرد و داوای لیبووردنی ده کرد. خۆجه هه لچوو، به دهنگی به رز نه پاندی: "ئه وه نا، من پرسیا ری تاوانه راسته قینه کانم لیت کرد." به لام پتی نه ده چوو کابرای گوندی له پرسیاره که که یشتبیت، ئه که رچی وه رگێر چه ند جارێکیش بۆی دووباره کرده وه. به خه مه وه دهستی نابوو سه ر دلی و له ویدا را وه ستابوو. کابرای پیره یان برد. داوای ئه وه ی یه کێکی تریان هینا و ئه ویش هه مان شتی گوته وه،

خۆجە لە داخانددا سوور ھەلگەرا. بۆ ئەوەی ئەركی كەبرای دووھم ئاسان بکات، بۆ ئەوەی ناوم بەئینت، گوناھ و ناوانەکانی منی بۆی گێتاپیەو، بۆ نموونە: گوناھەکانی سەردەمی منداڵیم، درۆکانم بۆ ئەوەی خۆم لە خوشک و براکانم زیاتر خۆشەویست بکەم و گوناھە زایەندیەکانی سەردەمی زانکۆم. لەو کاتەدا من بە رق و شەرمەوێ پۆزانی پەتاکەم ھاتەوێ بیر، ئیستاش لە کاتی نووسینەوێ ئەم کتێبەدا بەتاسەوێ بیرى ئەو رۆژگارە دەکەم. گوندیەکی گۆج ھەك دوایین کەس ھێندرا، بە فسكە ددانى پێدا نا لە کاتی خۆشوشتنى ژاندا لە نەوال، ئەم سەیری کردوون. خۆجە بەبێستنى ئەم ددانپیانانە کەمێك خاویووھە و گوتى: "بەلێ، ئەوان ئاوان لەبەرامبەر گوناھەکانی خۆیاندا، ئامادەن پووبەرووی خراپەکاریەکانیان ببنەو. بەلام ئیدی نۆرەى ئیمەیه بزانی چى بە مێشکماندا رادەبووریت. ئەم قسانە و گەلێ شتی تریشى گوت. دەمویست برۆا بەخۆم بەئیم قسەکانی کاریگەریی زۆریان لەسەر سولتان دانەناو.

بەلام سولتان پەرۆشتر بوو، دوو پۆز دواتر و لە راوێکی تردا کاتێک بەسوارى ئەسپەوێ بەدوای رەوێ ئاسکێکدا غارمان دەدا، چاوپۆشی لە دەست پێکردنەوێ ھەمان بەزم کرد. رەنگە لەبەر ئەوێ بووبێت لەبەرامبەر پێداگرتنى خۆجەدا خۆی پێ رانەگیرابێت، یان لێپرسینەوێکەى، زیاتر لەوێ من بۆی چووم، پێ خۆش بووبێت، ئیدی لە رووباری دانوب پەربووینەوێ و دیسان گەشتبووینە گوندیكى كرستیانشین، خەلکی ئاواى بە زمانێكى بەرچەلەك لاتینی دەدان. گۆپانکاریەکی ئەوتۆش لەو پرسیارانەدا نەبوو کە خۆجە ئاراستەى خەلکی دەکرد. پرسیارەکانی، توندوتیژی شەوانی پەتاکەى دەخستەوێ بیرم، چونکە ئەو کاتە ناچارم کردبوو خراپەکاریەکانی خۆی تۆمار بکات. ھەك دادوهرێكى نەناسراو پرسیارى لە گوندنشینان دەکرد، سولتانیش بە بێدەنگی پشتیوانی لێی دەکرد و گوندنشینانیش لە ترسى سولتان وەلامیان دەداپەو. من، سەرەتا نەمویست گۆج لە پرسیار و وەلامەکان بگرم، بەشێوێەکی سەیر رەقم ھەلسابوو. لە خۆجە زیاتر، لە

سولتان توورە بووم، چونکە چێژی لە گەمەکە وەر دەگرت و نەیدەویست سنووریک دابنیت بۆی. بەلام هێندە پێ نهچوو منیش کەوتمە بەر کاریگەریی ئەو پەرۆشییە دزێوە. باوەڕم بە خۆم هێنا بە گۆتگرتن هیچ لە دەست نادم و لێیان نێزیک بوومەوه. گوناھ و تاوانەکان بە زمانیکی شیرینتر بە گوێی من دەگێردانەوه و زۆربەیان لە یەکدی دەچوون: درۆی سادە، فرتوفیلی بچووک، یەک دوو نامەردایەتی، دوو سێ بێ وەفایی، هەرە زیاد، چەند دزییەکی بچووک.

ئێوارە خۆجە گوێی گوندنشێنان هەموو شتیکیان نەگێراوتمەوه و راستی دەشارنەوه. بە بۆچوونی خۆجە، من لە کاتی خۆیدا لە ددانان بە تاوانەکانمدا زۆر بێشەرەویم کردبوو. پێی وا بوو دەبێت گوناھی زۆر قوڵ و راستەقینەتریان هەبێت بۆ جیاکردنەوهی ئەوان لە ئێمە. بۆ ئەوهی راستییەکان بە دەست بخات و پیشانی بدات لە پێشدا "ئەوان" و دوایی "ئێمە" چۆن، ئامادەبوو، ئەگەر پێویست بکات، سولتان لە خستە ببات و هێز بە کار بهێنێت.

پۆزانی دواترمان بە دەم ئەم توندوتیژییە دزێوه بە سەر برد و تا دەهاتیش زیادیی دەکرد و بێ واتاتر دەبوو. دەسپێک هەموو شتیکی سادە و ئاسایی بوو. ئەو پۆزانە لە کۆمەڵیک منداڵ دەچووین لەوانەی لە ناوەرێستی گەمەیی خۆیاندا یەک دوو گالتهی شیرین دەکەن. کۆری لێپرسینەوه لە ناوەرێستی سەعاتە دوور و درێژەکانی راودا رێک دەخرا و بۆ ئێمە وەک بەزم و پابواردنی بچووکێ کاتی پشووێتی لێ هاتبوو. دواتریش وەرگەڕایە سەر تەدارەکتیک کە وزەی لەبەر خواست و ئۆقرە و هۆشمان بریپوو، لەبەر هۆیهکی نادیاریش نەماندەتوانی دەستی لێ هەلبگرین. گوندنشێنانیکم دەبینی لەبەر پرسیارەکان و نەزانینی هۆی هەڵچوونی خۆجە سەریان لێ شتوابوو، ئەگەر بەروونی بیانزانیبایە چییان لێ داوا دەکرێت، لەوانەبوو بێنە گۆ و قسە بکەن. کەسانی بەسالاچووی شەگەت و ددان لە دەمدا نەماوم دەبینی لە مەیدانی گوندەکاندا کۆ دەکرانەوه، پێش ئەوهی زمانیان تەتەڵە بکات و پێی لە راستیی تاوانەکانیان، یان گوناھە ساختەکانیان بنێن، بە چاوی ئومێد لێپراوەوه بۆ

هاوکاری له دهوروپر و له ئیمه دهپارانهوه، دهستهی گهنجانم دهبنی لهبر
 نهوهی ددانپیانان و گوناوهکانیان به کم دهبندرا، دارکاری دهگران، لهو
 ساته دا رهفتاریکی خۆجهم بیر کهوتهوه: جاریک دواي خویندنهوهی ئو
 شتانهی لهسر میزمکه نووسیویانی، مستهکۆلهیهکی به پشتمدا کیشا و به
 ههلهچونهوه کوتی "تۆ، قورپ بهسەر!" پاشان چۆن ههلهچوو، بهتوندی لهگهڵ
 خۆیدا کهوته ناکۆکی، چونکه نهیدهتوانی تی بگات بۆچی من مرۆفیکی وام،
 نهگهر بهتهواویش نهیت، ئیدی زۆر باش دهیزانی بهدواي چیدا دهگهریت و به
 چ ئاکامیک دهگات، شتوازی تریشی تاقي کردموه: لهپر قسهی به ددان
 پیداهین دهبری و پتی دهگوت درۆ دهکیت، پاشان پیاوانی ئیمه کابرای
 گوناهباریان دارکاری دهکرد. ههندیك جار قسهی به یارۆی ددان پیداهین
 دهبری و دهگوت برادهرکهت پیچهوانهی نهوهی تۆ دهلیت، ماوهیهک
 شتوازیکی تری تاقي کردموه: خهلکی بهجوته بۆ بهردهم خۆی بانگ دهکرد،
 سهرباری زهبر و زهنگی پیاوانمان، گوندنشینان شهرمیان له یهکدی دهکرد و
 وهک پتیوست بهقولایی راستیهکاندا نهدهچونه خوارئ، خۆجه بهبینینی ئو
 دۆخه هیندهی تر کهلهی دهبوو.

ئو کاتهی بارانکی بهخووپ و بێ برانهوه دهستی پێ کرد، منیش لهگهڵ
 پروداوهکاندا پاهاتبووم. بیرم دیت کومهلیک گوندنشین له مهیدانی قوراوی
 گوندهکهیاندا کۆ کرابوونهوه و تا سهر ئیسقان تهپ بووبوون. نه له توانایاندا
 ههبوو بدوین و نه نیازیشیان ههبوو شتیک بلێن، چهندین سهعات بهدهم
 تیهلهدانوه راگیران، تا دههات دهرچوونمان بۆ راو له کزیی دهدا و کم
 دهبووهوه. جاروبار نیره بهرازیکی کتوی، یان ناسکیکی چاو جوانمان راو
 دهکرد و ئهمهش دهبووه هۆی خه مباربوونی سولتان، بهلام ئیدی لهبری
 وردهکارییهکانی راو، لیپرسینهوهی گوندنشینان ئهقلمانی داگیر کردبوو،
 کتومتیش وهک راو زۆر زووتر تهدارهکی بۆ ساز دهکرا، شهوانه خۆجه وهک
 نهوهی لهبرامبهر کارمکانی پۆزیدا ههست به ئازاری ویژدان بکات، ناخی
 خۆی بۆ من ههلهدهپشت، پروداوهکان و بهکارهینانی توندوتیژی ئۆقرهی لی

برېښو، به لّام دهيوست زانيارپهك بسه لمښت، زانيارپهك بېت به كه لكی هه موومان بېت و پيشانی سولتانیشی بدات. دواتر گوتی: "بېت وانییه نو گوندنشینانه راستیه كان دهشارنه وه؟" پاشان گوتی: "دهبېت هه مان تاقیکردنه وه له گوندیکي موسلمانیش نه جام بدین." له وهشدا سرکه وتوو نه بوو، چونکه نه وانیش هه مان شتی چه شنی هاوسې کرسستیانه کانپان هه لړشت و هه مان چیرېک و بالزهیان گیرایه وه. رۆژیک له و پۆژه بهر بادانه ی که باران خۆشی نه ده کرده وه، خۆچه له بهر خۆیه وه بۆلپه کی کرد و گوتی نه وانه موسلمانې راسته قینه نین. به لّام نیواران له کاتی لیکدانه وه ی پووداوه کانی پۆژدا، ده مبینی ههستی کردووه سولتان له م راستیه بې ناگا نییه.

نه مهش، جگه له هه لچوونی زیاتری خۆچه و بېزار بوونی له ناماده بوونی سولتان له کاتی لپرسینه وه کاند و به کاره یتانی زیاتری توندوتیژی وه ک دواين نومید، به كه لكی هیچ شتیکی تر نه هات. منیش له پرووی په رۆشبی خۆمه وه دواي كه وتبووم. له پښ و پوهماندا به ره و باکور، گه یشینه ناوچه په کی داپوشر او به دارستان. خه لکی گونده کانی نه وئ به زمانی سلاهی قسه یان ده کرد. به چاوی خۆمان خۆچه مان بیني له گوندیکي خنجیلانه و جوان به دهستی خۆی له میردمندالیکي جوانکاره ی دها، چونکه جگه له درۆیه کی مندالانه هیچی تری بیر نه كه وتبووه وه. نیوار ههستیکی خۆ به تاوانبارزانی نه وئ دای گرتبوو که تهنانه منیش زیاد پتوه نام تیدا ده مبینی. گوتی: "هه رگیز نه و په فتاره دووباره ناکه مه وه. جارتیکی تر و ههستم کرد له دووره وه کۆمه لیک ژم له ژیر بارانیکي زهر دباودا بیني بۆ چاره نووسی نیرینه کانپان دهگریان. ئیدی پیاوه کانیشمان نه زموونیکي زوریان له کاری خۆیاندا پیدا کردبوو، له پووداوه کان بېزار بوو بوون. هه ندیک جار نه وان پيش ئیمه ده که وتن، که سیکي ددان پیداه یتیان هه لده بژارد و ده یانه یتیا به ده ده مان. بهر له خۆچه، له بهر نه وه ی به وه ی به کاره یتانی توندوتیژی شه که ت ده بوو، وه رگیزه که مان خۆی پرسپاره کانی

سهره‌تای له کابرای ددان پېده‌هین ده‌کرد. که‌سانیکې سهرنجراکېشمان لى هه‌لکه‌وت له ترسى زهر و زهنگې چه‌شنى نه‌فسانه ته‌شه‌نه‌کردوومان به‌ گونده‌کاندا، يان وهک نه‌وهى سالانتيکې دريژ به‌ ترس و سهرسوورمانى دادپه‌روه‌رييه‌کې بالاي نادياره‌وه چاوه‌روانى نه‌م رږځى لټپرسي‌نه‌ويه‌يان کردبټ، و به‌ دوور و دريژى پټيان له‌ گوناوه‌کانى خويان نا، به‌لام چيرځکې بى‌ وهفايى ژنان و پياوان و ئيره‌يى پټبردنى گوندن‌شينانى هه‌ژار به‌ هاوسى خواپتداوه‌کانيان، چى دى بڅ خڅچه جټى بايه‌خ پيدان نه‌بوو، به‌رده‌وام دووياتى ده‌کرده‌وه راستيه‌کې قولتر هه‌يه، به‌لام پټم وا بټت خوئيشى وهک ئيمه له‌به‌روه له‌ گه‌يشتن به‌و راستيه‌يه ده‌که‌وته گومانه‌وه، به‌لانى که‌مه‌وه هه‌ر کاتيک په‌ي به‌ گوماني ئيمه بېردايه، شټت و ده‌هرى ده‌بوو، به‌لام ئيمه و سولتان‌يش ده‌مانزاني نيازى ده‌سته‌لگرتنى نيه، له‌وانه‌يشه له‌م سونگه‌يه‌وه بوويټ بټده‌نگ بووين له‌وهى که‌ خڅچه هه‌موو سهره‌داوه‌کانى گرتيووه ده‌ستى خڅى، چارتي‌کان لاوټکې جوانکيله‌مان راکېشايه ژير بانتيک، تا سهر ئيسقان ته‌ر بوويوو، نه‌فره‌تى له‌ باوه‌پياره‌ى خڅى، خراپه‌ى ئو ده‌ره‌ق به‌ داىکې و نه‌فره‌تى له‌ زړخوشک و براکانى ده‌کرد. هه‌ر نه‌وه‌نده‌ى ديمان خڅچه چه‌ندين سعات دايه به‌ر پرسيار، ناهيکمان به‌به‌ردا هاته‌وه، به‌لام ئيواره‌ گوتى نه‌ويش لاوټکې ناسايى شايه‌ن به‌ له‌ بېربردنه‌وه‌يه، به‌و جږره‌ سه‌رى بابته‌که‌ي نايه‌وه.

زږر زياد به‌رهو باکور چوويويونه پيشه‌وه. کاروانى سوپاکه‌مان وهک مار له‌ نټوان چيا به‌رزمکاندا پلچى خواردبوو، بږيه به‌رنگه‌ى قوپاويى ناو دارستانه‌ تاريخه‌کاندا زږر له‌سه‌رخڅ پټى ده‌کرد. هه‌زم له‌ نه‌ټينى بټده‌نگى گومان وروژينه‌ر و نه‌وه‌وا فينک و تاريخه‌ بوو که‌ له‌ دارستانه به‌ دار سته‌ويه‌ر و په‌شه داربه‌روو داپڅشراوه‌کانه‌وه ده‌هات. نه‌گه‌رچى که‌س نه‌و ناوه‌ى به‌کار نه‌ده‌هيتا، به‌لام پټم وا بټت له‌ دامټنى ناوچه‌ى کارپات بووين. کاتى خڅى نه‌و ناوچه‌يه‌م له‌سه‌ر نه‌خشه‌يه‌کې نه‌وروپاى به‌ مامز و کڅشکى گوتېک خه‌ملټندراوى ده‌ستکارى نيگارکېشېکې خراب له‌به‌ر ده‌ستى باوکمدا ديېوو.

خۆجە لەبەر باران سەرما لێی دا و کەمێک نەخۆش کەوتبوو، بە لۆم سەرباری
ئەومەش، ھەموو بێانیانیک لە شاپێ، وەک ئەوێ بێوێت بەھۆی پێچ و دەوری
زۆرییەوێ درەنگ بگەینە شوێنی مەبەست، جیا دەبووینەوێ و دەچووینە ناو
دارستانەکانەوێ. ئێدی پاو و شکار کەوتبوو خانەیی لە بێرچوونەوێو.
دەتگوت ھەلۆھەدای پاوکردنی ئاسکی کەنار ئاوێک، یان قەدپالی نەوالیک
نەبووین، بگرە چێژمان لە زیاتر پاگرتنی ئێو گوندنشینانە دەبینی کە بۆ ئێمە
ئامادە دەکران! دواتر، لە کاتی گونجاودا بپار دەدرا و دەچووینە یەکیک لە
گوندەکانەوێ. پاش ئێنجامدانی ئەوێ پێویست بوو بیکەین و داوی
نەدۆزینەوێ ئێو گەوھەرێ عەودالی بووین، خۆجە بەمەبەستی لە بێرکردنی
بەدرەفتاری و دارکاری خەلک و پێش ھەموو شتیکیش بۆ لە بێربردنەوێ بۆ
ئومیدی خۆی، داوای لێمان دەکرد دەستبەجێ ڕوو لە گوندیکی تر بکەین و
ئێمەش دەکەوتینە شوێنی. چارێکیان ویستی تاقیکردنەوێیەکی تر ئێنجام
بدات. سولتان بەدەن بەخۆداگرتن و پەرۆشیی خۆی، منی توووشی
سەرسووڕمان کردبوو، دەستووری دا بیست یەنچەرەیی بۆ بەیتن. خۆجە
ھەمان ئێو پرسیارانەیی چارێک لەوان و چارێکیش لە گوندنشینانی دامادی
پاگیراوە بەردەم دەرگای مالاندا کرد. چارێکی تریان، گوندنشینانی بردە
لای کاروانی سوپا و ئامیرەکانەمانی پێشانیان دا، ئەوانیش دەیانبینی بۆ
ئەوێ فریای ڕەوتی سەربازەکانی سولتان بکەوێت، چۆن بە چەتوونی و
جێڕوھێ بە ڕێگەی قوراییدا دەپوات. لە بۆچوونێکی پرسی و داوای لە
نوو سەران کرد و ئەلامەکانیان تۆمار بکەن. بە لۆم لەبەر ھۆیەکی لای من
نەزانراو، ئێدی خۆشیی برستی لێ بپاویو: ڕەنگە لەبەرئەوێ بووێت، وەک
خۆی دەبگوت، ئێمە ھەر بەراستی تێ ناگەین، پێ دەچوو خۆشیی لە زەبر و
زەنگی بێ واتا بێزار بووێت، یان بەھۆی ئێو ھەستی خۆ بەتاوانباززانەوێ
بوو کە شەوان توووشی دەبوو، یان وای بۆ دەچوو لە منگەنگی سوپا و
شازادەکان دەربارەیی ڕووداوەکانی ناو دارستانەکان و چەکەکە بێزار بووێت.
لەوانەیشە تەنیا لەبەر نەخۆشییەکی بووێت. کۆکە دەنگی گۆرپبوو، وەک

جاران گړ نه بوو، وهلامی سهرجه م پرسياره کانی له بهر بوو، به جوښی جارانشه وه پرسياری نه ده کړد. شهوانه، له مې داهاتوو، سرکه وتن و پژگار بوونمان له فهوتان قسه ی ده کړد، به لام بړواي به قسه کانی خوی و به دهنگی خویشی که تا دهات لاواز تر ده بوو، نه ده کړد. دپته وه يادم چوڼ دواچار له ژير بارانکی هاوشيوه ی پهنکی دوکه لی گوځر ددا چهند گوندنشینکی سلاقیی داماو ی کړ کرده وه و زوړ دلېه قانه خستنه بهر لېبر سينه وه. نیمه له بهر نه وه ی نه مانده ویست چی دی گوځی بگرین، له دووره وه پاره ستا بووین. له تیشکیکی خه یالیی نه فشانکراو به باراندا ده مانبینی خوچه نه م دست و نه د هستی به ناوینه یه کی چوارچیوه زیوین ده کړد و نه وانیش داماوانه سهیری پووخساری لاوازی خوځیان ده کړد تیايدا.

چی دی بق پړاو و شکار دهر نه چووین، له پړوبار په رپووینه وه و چوویوینه خاکی پوځنیاوه. بارانی به خوړ پتگه و بانه کانی پر کردبوو له قوړ و لیته، چه که که مان وهک پتویست پتی نه ده کړد و په وتی سوپاشی خاو کردبووه وه. قسه ی شازاده کان که هر له بڼه پته وه خوځشیان به چاره ی چه کی زه به لاحماندا نه دهات، سهبارت به شوومی و نه فرمتپنانی نامیره که مان له و ماوه یه دا زیاتر په رهی سهندبوو. قسه و قسه لوکی په نیچه ره کانی به شدار له تاقیکردنه وه کانی خوچه دا، ترش و خویتی زیاتری به سهر نه و بابته دا ده کړد. وهک هه موو جار تیکش، له خوچه زیاتر، منی گاوری ناموسلمانیان تاوانبار ده کړد. کانتیک خوچه دهستی به هه مان چه نه بازیی شیعر نامیز که سولتانیش لیتی بیزار بوویوو، ده کرده وه و باسی پتویستبوونی چه که که و هیزی دوژمن و پتویستی هه ولدانمان بق پژگاریوون له کاره ساتی چاوه پوانکراوی ده کړد، نه و شازادانه ی له چادری سولتاندا گویتیان لیتی ده گرت، باوه پریان به ساخته کاریی نیمه و نه گبه تیی چه که که مان پته وتر ده بوو. به چاوی که سیتی له پتی لادر، به لام وهک نه خوځشیکی به ته وایي نومید لی نه پړاو بق خوچه یان ده روانی. به بچوونی نه وان، مه ترسیی بڼه رته و تاوانباری سهرکی، منی گاورد و به هونینه وهی شوومی و نه گبه تی سولتان و خوچه م له خسته بر دووه.

شهوانه دواى گه پانه وهمان بۆ چادرى خۆمان، خۆجه به دهنگه نه خۆشه كەى و به هه مان شێوهى باس كرڤنى ئه وان و كه مژه كانى سالانى پابردوو، به پق و هه لچوونه وه قسهى ده كرد، به لام چى دى ئه وه نه شه نه ئومىدهى سالانى پابردوى كه باوه رم وا بوو ده توانين به رده وام به زيندوى پاي بگريه، نه ما بوو.

سه ربارى نه وه ش، ده مبنى نه وهنده ئاسان نيه سه رى داوه كه شل بكات. دواى دوو پۆژ، نه گه ر ببنيم چه كه كه مان له قوڤ و لى تهى پاشماوهى باراندا چه قيوه و بووه ته هۆى پاره ستانى ره وتى به ره و پيشچوونى سويا، من به ته وارى بى ئومىد بووم. خۆجه سه ربارى نه خۆشيه كهى، وهى به رنه دا، كه س پياوى نه داينى، ته نه انت نه سپيشيان پيمان په وا نه بينى، خۆجه چووه كن سولتان و نيزيكهى چل نه سپى كى په يدا كرد. زنجيرى تۆپه كانى كرده وه و كۆمه لى ك پياوى كۆ كرده وه. دواى نه وهى به درژا بى پۆژ هه ولمان دا، له گه ل نيزيك بوونه وهى سوورابى خۆرنشيندا، له ژير نيگاي نه وانه دا كه ده پا رانه وه له قوردا بچه قىت و نوقم ببىت، به دم لى داني نه سپه كانه وه جانه وه رى زه به لاحمان ته كانى دا، ئىوار هه ش، خۆجه به رهنكارى ئه و شازادانه بووه وه كه خوازيار بوون پزگاريان ببىت ليمان و ده يانگوت ئه و چه كه نه ك هه ر به ته نيا نه گبه تى، بگه ر گه رتى سه ربازيش له گه ل خۆيدا ده هينىت. به لام هه ستم ده كرد ئىدى باوه ريشى به سه ركه وتن نه ماوه.

شه وه له چادرى خۆماندا بووين، عوودى كم به ده سته وه بوو هه ر له سه رته تاي سه فه رماندا له گه ل خۆم هينا بووم. ويستم كه مي ك بژهنم، به لام عووده كهى له ده ستم وه رگرت، فرى دايه گۆشه يه كه وه و گوتى: "داواى كه لاه ته ده كه ن." پرسى: "ئه رى به مه نازانيت؟" ده مزانى. خۆشحال ده بوو نه گه ر له برى من، داواى كه للهى ئه ويان بكر دايه. په يم به وه ش بر دبوو، به لام هيج نه گوت. له وه دا بووم عووده كه م هه ل بگرمه وه، ده ستمى گرت و ويستى باسى ئه وى، باسى ولا ته كه مى بۆ بكه م. هه ره كه ئه وهى بۆ سولتانم ده كرد، يه ك دوو به سه ره تاي خه يال كردم بۆ ئه و يش گى رپا يه وه، به لام له پى هه لچوو. راستى ده ويست،

ورده‌کاریه راسته‌قینه‌کان: پرسپاری دایکم و ده‌گیرانه‌کم و خوشک و براکانمی لیم کرد. له کاتیکدا من ورده‌کاریه "راسته‌قینه‌کان"م ده‌گیرایه‌وه، نه‌و خۆی هاویشه‌ ناو قسه‌کانمه‌وه و به‌و ئیتالییه‌ی که له منه‌وه فیر بووبوو، له ژیر لیومه‌وه چهند وشه‌یه‌کی خنکاو و بریک پسته‌ی کورت و ناتا‌واوی گوتیه‌وه و من نه‌توانی له واته‌کانیان بگم.

پۆزانی دواتر، به‌بینینی بریک شورا و سه‌نگه‌ری سووتیندراو و پروخپندراو که قۆلی پیشه‌وه‌ی هیزه‌کانمان ده‌ستیان به‌سه‌ریاندا گرتبوو، هه‌ستم کرد وه‌ک دوا‌بین تیشکی هیوا کۆمه‌لێک بیرۆکه‌ی سه‌مه‌ره و دزبۆی بۆ هاتوو. سه‌ره‌له‌به‌یانی، کاتی تێپه‌ربوومان به‌هه‌یمنی به‌گوندیکی ناگر تێبه‌ردراودا، کۆمه‌لێک برینداری بینی له‌بن دیواریکدا له‌ گیانه‌لادا بوون، له‌ ئه‌سپ دابه‌زی و به‌ره‌و پرویان چوو. سه‌ره‌تا وام زانی ده‌یه‌وێت به‌ هانایانه‌وه بجیت، له‌وه ده‌چوو نه‌گه‌ر وه‌رگیرێ له‌ته‌کدا بوایه، پرسپاری ده‌رد و نازاری لێیان بک‌ردبایه. له‌ دووره‌وه سه‌پرم ده‌کرد، دواتر تێ گه‌یشتم جۆش گرتی، وه‌ک ب‌ل‌یت پهم به‌هۆی جۆشگرته‌که‌ی بردبوو. ده‌یویست شتی زۆر جیاوازیان لێ بپرسیت. پۆزی دواتر، کاتیک له‌گه‌ڵ سولتاندا چووین بۆ به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی شوار و سه‌نگه‌ره‌کانی راست و چه‌پی ڕێگه، خۆجه له‌ هه‌مان جۆش و خ‌رۆشدا بوو. هه‌ر جارێک له‌ خانوه‌ وێران‌کراوه‌کان و له‌ نیوان دیواری ته‌خته‌ی به‌ گولله‌ی تۆپ کون تیکه‌وتوودا برینداریکی سه‌ر هه‌یشتا نه‌په‌ریندراوی ده‌بینی، خۆی ده‌گه‌یاندی. منیش، بۆ نه‌وه‌ی شتی قۆپی لێ نه‌وه‌شیته‌وه و دواتر به‌سه‌ر مندا به‌پ‌ند‌ریت، یان هه‌روا له‌ پروی په‌رۆشیمه‌وه دوا‌ی ده‌که‌وتم. بریندارانی جه‌سته کون تیبوو به‌ فیشه‌ک و پارچه‌ی گولله‌ تۆپ وا ده‌هاتنه‌ پێش چاو وه‌ک نه‌وه‌ی پێش پۆشینی ده‌مامکی مردن بیانه‌وێت شتگه‌لێک بۆ خۆجه بگ‌یرنه‌وه. خۆجه خۆی بۆ پرسپار و وه‌لام ئاماده‌ ده‌کرد و چاوه‌پێی ده‌کرد نه‌و راستیه‌ قوله‌ی که بۆی هه‌بوو له‌په‌ر هه‌موو شتی‌ک بگ‌و‌ریت، له‌ ده‌می نه‌وان بب‌یس‌تیت. به‌لام ده‌م‌بینی هیوا لێپ‌راوی پروخساری نه‌و بریندارانه‌ی له‌گه‌ڵ مه‌رگدا زۆرانبازیان ده‌کرد، له‌گه‌ڵ بێ ئوم‌یدی خۆیدا

بهراورد دهکات. تا زیاتر لیتیان نیزیک دهکته وه، ئیستیکی دهکرد و بیدمگ دهبوو.

ئێواره‌ی ئه‌و پۆژه، پاش ئه‌وه‌ی بیستی سهرباری هه‌ولێ زۆر ده‌ست به‌سه‌ر قه‌لای دۆبیژدا نه‌گیراوه و ئه‌مه‌ش سولتانی تووچه کردوه، به‌هه‌مان جۆشی پێشوووه خۆی گه‌یاند هه‌رباری سولتان. دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌ی به‌گومان بوو، به‌لام وا دیار بوو نه‌یده‌زانی له‌ چ به‌دگومانه. داوا‌ی له‌ سولتان کردبوو چه‌کی زه‌ب‌ه‌لاح بخاته شه‌ره‌وه و پێی گوێبوو سالانێکی درێژ ئه‌و ئامێره‌ی بۆ پۆژێکی وه‌ک ئهم‌ڕۆ دروست کردوه. به‌ پێچه‌وانه‌ی بۆچوونی منه‌وه، سولتان گوێبووی کاتی هاتوه، به‌لام فهرمووبوی چارێ پێویسته چاوه‌ڕیتی شازاده ساری حوسین بکرت، چونکه ئه‌ویش هه‌مان ئهرکی پێ سپێردراوه. بۆچی ئه‌مه‌ی گوێتوه؟ ئه‌مه‌ یه‌کیک بوو له‌و جۆره پرسیارانه‌ی چه‌ندین سال بوو من نه‌مه‌زانی له‌ خۆی ده‌پرسیت، یاخۆ له‌ من؟ نازانم له‌به‌ر چی بوو وام به‌خه‌یالدا هات پێی وا بیت من هه‌ست به‌ نێزیکێ له‌و ناکه‌م و له‌ تاو بێ ئۆقره‌یی خۆم بێزار بووم. خۆی وه‌لامی دایه‌وه: "چونکه ترسی ئه‌وه‌یان هه‌یه من له‌ به‌شه سه‌رکه‌وتنی ئه‌وان بخۆم."

نیوه‌ڕۆی پۆژی دواتر، پاش ئه‌وه‌ی بیستمان شازاده ساری حوسین هێشتا قه‌لاکه‌ی پێ نه‌گیراوه، خۆچه گشت هه‌ولێ خۆی خسته کار بۆ ئه‌وه‌ی برۆا به‌و وه‌لامی خۆی به‌ئێنیت. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی واته‌وات سه‌بارهت به‌ شوومی و سیخوپی من زۆر ته‌شه‌نه‌ی کردبوو، ئیدی من نه‌ده‌چوو به‌ چادری سولتان. شه‌و، کاتیک به‌مه‌به‌ستی ره‌وداوه‌کانی پۆژ ره‌وی له‌ چادری سولتان کردبوو، خۆچه له‌ گێڕانه‌وه‌ی به‌سه‌رهاتی سه‌رکه‌وتن و به‌خته‌مه‌ریدا سه‌رکه‌وتبوو، به‌ ره‌وخساری سولتانیشه‌وه دیار بوو به‌وه‌ری پێی هێناوه. له‌ گه‌رانه‌وه‌یدا بۆ چادر، گه‌شبینی که‌سیک که‌ به‌وه‌ری وایه دواچار قاچی ئیبلیس ده‌شکیت، بالی به‌سه‌ریدا کێشابوو. گوێم بۆی راگرت، نه‌ک له‌به‌ر گه‌شبینیه‌که‌ی، بگره له‌به‌ر ئه‌وه‌ی چاودێری هه‌ولێ بێ وچانیم بۆ خۆ له‌سه‌ر پێ راگرتنی ده‌کرد.

دیسان بایدایه‌وه سه‌ر باسی به‌سه‌رهاته کۆنه‌کان و ئێمه و ئه‌وان و

سهرکه وتنی چاوه پوانکراو، به لآم خه میگینییه که له دهنگیدا هه بوو من پیشتر له گپرا نه وهی به سهرهاته کاندایه یچی پتی ناشنا نه بووم: ده تگوت باسی بیرمه ورییه کی هاو به شی سهرده می مندا لیمان ده کات، عووده که م گرت هوه ده ستم، نه مجار هیچ دهنکی نه کرد. من نه زانانه زیقه م له عوود هه آساند، نه ویش باسی پوژانی جوانی داهاتوی ده کرد و ده یگوت نه وسا ده توانین رهوتی پروبار ئاراسته ی نه و لایه بکه یین که خویمان مه به ستمانه، به لآم هه ردوو کمان ده مانزانی له باره ی پابردوو هوه ده ویت. له زهینی خویدا داری بی جوولهی ناو باخچه یه کی پشت هوه، ژووری گهرم و پروناک و میژیککی خواردنم ده بیینی به خزم و که سوکار ده ور درابوو. به دریزایی نه و هه موو ساله یه که م جارم بوو به گوینگرتن له خوچه هه ستم به ئاسووده بی ده کرد. ده یگوت نه مانه ی ئیره ی خویش ده ویت و له بهر شانی گرانه لییان دوور بکه ویت هوه، منیش قسه که انیم بو یی سه لماند. کوتی مرؤف دوا ی بیرکردنه وه له مانه ی ئیره که مژه کانی بیر ده که ویت هوه و له گه ل نه م قسه یدا هه لچوو، من دیسان قسه که انیم بو یی سه لماند. پتی ده چوو که شبیینییه که ی له بهر امبه ر داهاتوودا زور پروکه شانه بیت. په منگه له بهر نه وه بوو بیت هه ردوو کمان په یمان به و ژیا نه نوپیه ی برد بیت که به و زوانه دهستی پتی ده کرد، یان به هوی نه وه وه بوو بیت نه گهر منیش له جیی نه و بوو مایه، هه مان شتم ده کرد. بلیم چی، نازانم!

سهر له به یانی پوژی دوا یی، له کاتیکدا به مه بهستی تاقیکردنه وه چه کمان به ره و سه نگه ریکی بچوکی دوژمن له نیزیکی پتی خویمان به ری کرد، هه ردوو کمان به هه ستمکی سه یری پیشوه خته وه ده مانزانی ئامپره که مان به که لکی هیچ شتیک نایهت. سولتان بق پشتوانیکردنمان، نیزیکی سه د پیایو خستبووه خزمه تمان. به لآم له دوا ی یه که م هیرشی چه که که مان، پویشتن و بلاوه یان کرد. چه کی زه به لآح هه ندیک یانی پان کرده وه و له توپه تی کردن. برپیکشیان به هوی ته کانی کاریگه ری چه که که مانه وه که دوا ی ته قاندنی چهنه کولله یه کی نه نجام نه پیکاو نامه ردانه له قوردا چه قی، بهرکه وتن و کوژدان. به شی زویشمان له ترسی شوومی و نه گبه تی هه لهاتین، نه مان توانی کو

ببینه‌وه و خۆمان سەرله‌نوێ بۆ په‌لامار ساز بدمینه‌وه. د‌ل‌نیام ه‌ردوو‌ک‌مان له‌و ساته‌دا بیرمان له‌ ه‌مان ش‌ت کرد‌وه‌ته‌وه.

دواتر پیا‌وه‌کانی شازاده‌ حه‌سه‌نی قه‌له‌و ب‌ی ئه‌وه‌ی زیانیکی زۆریان ل‌ی ب‌که‌و‌یت، به‌ سه‌عاتیک سه‌نگه‌ره‌کیان گرت. خۆچه‌ پاش بیستنی ئه‌م ه‌واله‌ ویستی به‌ ئوم‌یدیکی ت‌ره‌وه، پ‌ی‌م وا ب‌یت منیش ئه‌مجار زۆر به‌باشی ل‌ی‌ی حا‌لی بو‌وب‌ووم، ئه‌و زانیارییه‌ قوله‌ ب‌سه‌لم‌ین‌یت که‌ ه‌له‌وه‌دای بو‌و، به‌لام س‌هر‌له‌به‌ری سه‌ربازه‌کانی ناو سه‌نگه‌ر به‌ ش‌مش‌یر له‌ت‌ک‌را‌بو‌ون. ته‌نانه‌ت له‌ب‌ن دیواره‌ پ‌وو‌خاو و ماله‌ ئاگر ت‌ی‌به‌ر‌بو‌وه‌کانیش‌دا که‌س به‌ده‌م گیان ک‌یش‌انه‌وه نه‌ده‌بین‌د‌را. کاتی‌ک‌یش ئه‌و که‌لله‌ سه‌رانهم ب‌ینی که‌ به‌مه‌به‌ستی ب‌ردنیان بۆ به‌رده‌م سو‌ل‌تان کۆ ک‌را‌بو‌ونه‌وه، یه‌ک‌سه‌ر ت‌ی‌ گ‌یش‌تم ب‌یر له‌ چ ده‌کاته‌وه. له‌وه‌ش زیاتر، پ‌ه‌واییم به‌په‌رۆشی و گه‌رانی خۆچه‌ به‌د‌وای زانست‌دا به‌خشی، وه‌ل‌ی ئیدی نه‌م‌ده‌ویست زۆر چ‌و‌ونه‌ پ‌یش‌ه‌وه‌ی ب‌بینم. پ‌ش‌تم ت‌ی‌ کرد، به‌لام د‌وای که‌م‌یک خۆم پ‌ی‌ پ‌انه‌گیرا و سه‌یر‌یک‌م کرد. له‌ که‌لله‌ سه‌ره‌کان دو‌ور ده‌که‌وته‌وه و هیچ پ‌رۆژیک‌یش ت‌ی‌ نه‌گ‌یش‌تم تا چ‌ پ‌اده‌یه‌ک له‌ نه‌خشه‌کانی ناو سه‌ریدا چ‌و‌ونه‌ پ‌یش‌ی.

نی‌وه‌پ‌ۆ، پاش ئه‌وه‌ی گه‌رانی‌ه‌وه‌ بۆ ناو کاروانی سو‌یا، گو‌تیان ه‌یش‌تا ده‌ست به‌سه‌ر قه‌لای د‌ۆ‌پ‌ی‌ژ‌دا نه‌گیرا‌وه. سو‌ل‌تان به‌ته‌وا‌وی ه‌ه‌ل‌چ‌وو‌بو‌و، با‌سی س‌زادانی شازاده‌ ساری ح‌وس‌ینی کرد‌بو‌و. گو‌تب‌و‌وی به‌ه‌موو سو‌پا‌وه‌ بۆ ئه‌و‌ی ده‌چ‌ین! به‌ خۆچه‌ی گو‌تب‌و‌و ئه‌گه‌ر تا ئی‌واره‌ قه‌لای نه‌گیر‌یت، ئه‌وا ئام‌یره‌که‌ی ئی‌مه‌ له‌ ه‌یرشی س‌به‌ین‌یدا به‌ش‌دار ده‌ب‌یت. له‌و کاته‌دا ده‌ست‌و‌وری دا‌بو‌و له‌ ملی ق‌و‌مان‌دان‌یک ب‌در‌یت، چون‌که‌ به‌د‌ر‌ژایی پ‌رۆژیک نه‌یت‌وان‌ی‌بو‌و ده‌ست به‌سه‌ر سه‌نگه‌ریکی ب‌چ‌و‌وک ب‌گر‌یت. چه‌که‌که‌مان گ‌یش‌تب‌و‌وه‌وه‌ کاروانی سو‌یا. سو‌ل‌تان گو‌تی به‌ سه‌رنه‌که‌وتنی چه‌کی زه‌به‌لاح‌مان له‌به‌رام‌به‌ر سه‌نگه‌ریکی ب‌چ‌و‌وک‌دا، یان قسه‌ و قسه‌لۆکی له‌م‌ێ نه‌گ‌به‌تی ئام‌یره‌که‌مان نه‌دا. خۆچه‌ ئیدی با‌سی وه‌رگرتنی به‌شی خۆی له‌ سه‌رکه‌وتن نه‌ده‌کرد. نه‌یده‌در‌کان‌د، به‌لام ده‌م‌زانی ب‌یر له‌ چی ده‌کاته‌وه: کۆتایی گه‌وره‌ی

ئەستىرمەناسانى پىشسۇ؛ يان كاتىك من مىندالىي خۇم و ئاۋەلەكانى ناو كىلگەكانى خۇمانم دەھىنايە پىش چاوم، دەمزانى ھەمان شت بەخەيالى ئەويشدا پادەبۇرئىت، دەمزانى ئەويش بىر لەو دەكاتەو گەيشتنى ھەوالى سەرگەوتن لە قەلاۋە دوايىن بەختى ئىمەيە، بەلام راستىيەكەي، باوهرى بەو بەختە نەبوو، بگرە نەيدەويست باوهرى پىي ھەبىت، من دەمزانى كلىسايەكى بچووكى ئاكرىتبەربووى كوندىكى ويرانكراو كە قەلاگەي دواي شەرىكى دژوار گىراو و، پاپانەو و نزاي دواترى قەشەي بوئىرىش ھەستى ژيانىكى نوپى لەمدا وروژاندوۋە. دەمزانى ئاوابوونى خۇر لە پشت كرده بە دارستان داپۇشراوكانى لاي چەمانەو لە كاتى پەوتماندا بەرەو باكور، ھەك لە مىندا، لەويشدا ھەستى لە كەموكرىتى بەدەرى شتىكى دىمخولقاند كە بە بىدەنگى و بەوردى لە قۇناغى پىگەيشتندا بوو.

دواي پۇژئاوابوون، پاش گەيشتنى ھەوالى ئەوۋى نەك ھەر شازادە سارى حوسىن تىكشكاو، بگرە زانينى ئەوۋى كە ئۆتريشى و مەجەرىستانى و كازاكەكانىش بەھاناي پۇلۇنپىيەكانەو ھاتون بۇ قەلاي دۇپۇق، قەلامان خۇيمان بىنى. بەسەر گردىكى بەرزەو بوو، سوورايىي خۇرنشەين لە چەند شوتىكى قوۋلە بە ئالا خەملىندراوكانى دەدا، سېى بوو، سېى و جوان، نازانم لە چىيەو بوو بىرم بۇ ئەو چو مۇڤ تەنيا لە خەوندا دەتوانىت شتىكى وا جوان و دانسقە بىينىت، لەو خەوندا بە پەشۇكاۋى دەتەۋىت بە رىگەيەكى پىچ و پەناي ناو دارستانىكى تارىكدا بگەيتە پروناكىي سەر كىردەكە و ئەو بالەخانە سېيە، ھەك ئەوۋى لەۋى ئاھەنگىك ساز بىكرىت و ئۆيش بخوازىت ئامادەي بىت، يان كامەرائىيەك ھەبىت، بەلام ئەو رىگەيەي كە دەلپىت ئىستا نا تاۋىكى تر بەكۇتا دىت، ھەر نابرىتەو و نابرىتەو، بىيستم پروبارەكە لە تەختايىي نىوان دارستانى تارىك و دامىنى قەدپالدا زۇنگاۋىكى بۇگەنى دروست كىردوۋە، ھىزەكانى پىادە، ئەگەرچى بە پشتىۋانى تۇپ تۋانىۋىانە خۇيانى بۇ شۇر بگەنەو، بەلام نەياتۋانىۋە بگەنە قەدپالەكە، من كاتىك بەمەم زانى، بىرم لەو رپىيە دەكرەوۋە كە ئىمەي گەياندبوۋە ئىرە.

هموو شتيك وهك قهلاي سبي كه پوله بالندهي بهسهريدا دهفرين، جوري قهپالي بهردين كه تا دههات تاريختر دادهگهرا و وینهي دارستاني بیدهنگ و تاريخ، بي کيماسي دهينواند: دهمزاني زوريهي نو شتانهي چهندين سال بو وهك پتيكهوت بهسهرم هاتبوون، ئيدي بهناچاري پوو دهدن، دهمزاني سهريازهكانمان ههركيز ناگهه قووله سپييهكاني قهلاکه و دهمزاني خوجهش وهك من بير دهکاتهوه. نهگه بهياني دهستمان به هيرش بکردايه، بوي ههبوو چهکهکهمان له زونگاودا نوقم بيت و پياواني ناوي و دهووبيري پوويهپرووي مهرگ ببهوه. پاشان بق نهوهي قسه و باسي شوومي و نهگبهتي و ترسي سهريازهكان هتور بکههوه، داوايان دمکرد کهلهي سهرم فرتي بدرتيه بهردهميان و دهمزاني خوجهش بهقهه من پيشبيني نههي کردبوو. هاتهوه بيرم چهندين سال له مهوبير بهمهبهستي نهوهي دنهي بدهم له بارهي خويهوه بدويت، باسي هاوريههكي سهردهمي مندالي خوم بوي کردبوو که خومان لهسر هاوکات بيرکردنهوه له يهک شت راهيتابوو. هيچ گومانم نهبوو لهوهي همان شت بهخيالي نهويشدا تي دهپري.

درهنگاني شهو چووه چادري سولتان، ماوهيهكي زور تي پهري و هر نهگهپايهوه. لهبهر نهوهي زور باش پيشبينيم دهکرد سولتان و شازادهكان داواي ليكدانهوي پووداوهكاني پور و داهاتوي لي دهکهن و فره باش دهمزاني نو چ دهليت، لهپر وام بهخيالدا هات هر لهوي کوشتوويانهوه و واي بچووم پياوکوزمهكان دواي کهميکی تر دهگهه سهر منيش. دواتر خهيالم چوو بق نهوهي له چادر دهرچوييت و بي نهوهي به من بلتيت، راستهخق بهرهو قهلاي سبي ديوار له تاريخيدا درهوشاوه چووييت. وام هتيايه بهراچاي خوم له نيشکر و زونگا و دارستانهکه پهريومهتهوه و زور له ميژه خوي گهياندووته ويندهرئ. خوم زور تيک نهدا، له کاتيکدا من چاوهپتي پورتي داهاتووم دهکرد و بيرم له زياي نوئي خوم دهکردهوه، نو هاتهوه، دواي سالانتيكي زور و باش گفتوگوي دريژ و ورد لهگه لهوانهي ناو چادرهکهدا، زانيم خوجه له چادري سولتان همان نهو شتانهي کوتبوو که من پيشبينيم

کردبوو. هیچی بۆم نه گپراپه وه، وهک که سیک له سهر سه فهر بیت، په له په لی بوو. گوئی ته میکی چپ دره وهی داگرتووه. من له مه بهستی تی که یستم.

تا تاریک و لیلی دمه وه یه یان باسی نه وم بۆی کرد چون شته له پاش به جیما وهکانی ولاته کهم و ماله کهم بدۆزته وه، کی له نه مپۆلی و فلز نسا ده ماننا سیٹ و باسی خووی دایکم، باوکم، خوشک و براکانم بۆی کرد. باسی هه ندیک جیاوازی بچووک و تایبه تم بۆی کرد له وانه ی مرۆگه له یه کتر جیا ده که نه وه. به دهم قسه کرد نه وه بیرم که و ته وه من پیشت هر مو نه م شتانه م بۆی کپرا و ته وه ته نانه ت تا به خاله که وره که ی سهر پشستی برای بچوو کی شتم ده گات. که لیک جار، له کاتی گپرا نه وه ی نه م به سهر هاتانه دا بق سولتان، یان له کاتی نووسینه وه ی نه م کتیه به دا، وا هه ستم ده کرد به سهر هاته کانم له راستیه وه دور بن و زاده ی خه یالی خۆم بن، به لام نه و کاته ی بق خۆجه م ده گپراپه وه، به ته واری باوهرم پتیا نه هه بوو. هر به راستیش خوشکه که م له کاتی قسه کردندا که میک زمانی ده یگرت. جلویه رگی شمان کوژه که ی زۆریان پیوه بوو. نه و شتانه ش راست بوون که له په نجه ره ی پرووه و باخچه ی پشت وه ی ماله که مابندا ده مینین. دمه وه یه یانی هاته م سهر نه و باوهره ی بۆیه که و توومه ته بهر جادووی نه م به سهر هاتانه م، چونکه پیم وا بوو، نه که رچی دره نگیش بیت، په نگه پۆژیک له و شوته وه ی تیایدا راوه ستاون، ده ست پی بکه نه وه. ده مزانی خۆجه ش بیر له هه مان شت ده کاته وه و به خۆش حالیه وه باوهره ی به به سهر هاتی خۆی هه یه.

بی په له پرووی و بی نه وه ی یه ک وشه بلتین، جلویه رگی خۆمان گۆرپیه وه. نه گوستیه و مه دالیای خۆم که به در ژایی چه ندین سال له شار د نه وه یاندا له پیش چاوی نه و سهر که و توو بووم، راده ستی کرد. مه دالیاکه م و نه ی داپیره و پرچی له خۆوه سپی بووی ده زگیرانمی تیدا بوو. پیم وا بیت به دلی بوو، له ملی کرد، دواپی له چادر چووه ده ری و پۆشیت. سهیری ونبوونی له سهر خۆیم کرد له ناو ته می کپدا. خه ریک بوو ده ورو بهر پرووناک ده بووه وه و منیش زۆر خه وم ده هات، چوومه جیگه ی نه وه وه و به ئاسووده یی لی نوو ستم.

ئىدى ۋا گەيشتە كۆتايى كىتەبەكەم. لەوانەيە خوتنەرانى ھۆشمەندىم پايان ۋا بىت لە مېژە بەسەرھاتم بەكۆتا گەيشتوۋە ۋ پەنگە تەنەت كىتەبەكەشيان فرىڭ دابىتە لاۋە. سەردەمانىك مەنىش بىرم لە ھەمان شت دەكردەۋە: ئەم پەرانە كە سالاننىكى زۆر لەمەۋبەر نووسىبوۋمن، بەنيازى ئەۋەى جارىكى تر نەيانخوتنمەۋە، فرىم دابوۋنە گۆشەيەكەۋە. ئەۋ سەردەمە نيازىم ۋا بوۋ تەۋاۋى ھۆشى خۆم بدەمە كۆمەلە چىپۆكىك كە بە چىژەۋە بۆ خۆم ھۆنىبوۋمنەۋە، نەك بۆ سولتان: ۋەك چىپۆكى ئەۋ بازىرگانەى بوۋ بە گورگ ۋ تىكەل بە گەلەگورگ بوۋ؛ يان ئەۋ چىپۆكى ئەفنانەى لە بىابانى چۆلى ۋلاتانى ھەركىز نەدىۋم ۋ لە دارستانە تەزىۋەكاندا دەقەۋمان. دەمويست ئەم كىتەبە ۋ ئەم بەسەرھاتە لە بىر بىكەم. پاش ئەۋ ھەموو قسە ۋ قسەلۆكانەى بەر گوتىم كەۋتوبوۋن، دۋاى گشت ئەۋ روۋداۋانەى بەسەرم ھاتبوۋن، ئەكەرچى دەمزانى كارىكى ۋا ئاسان نىيە، خەرىك بوۋ زۆر بەئاسانى ئەۋ ئامانچەم بېيىكم، بەلام بە قسەى مېۋاننىك كە دوو ھەفتە لەمەۋبەر بۆ دىقتم ھاتبوۋ، فرىۋم خوارىد ۋ سەرلەنۆئ ئەم كىتەبەم ھىنايەۋە دەرئ. ئەمىرۆ ئىدى دەزانم ئەمە خۆشەۋىستىرتىن كىتەبى مە ۋ بىريارم داۋە ۋەك پىۋىست، جۆرى ئەۋەى خۆم دەمەۋىت ۋ بەپىتى خەۋن ۋ خەيالى خۆم بە ئەنجامى بگەيەنم.

ئەۋ كاتەى بۆ بە ئەنجانم گەياندنى كىتەبەكەم چۈۋمە بەردەم مېزى كۆنمان، نىگام كەۋتە سەر ئاشىكى ناۋ دار زەيتوۋنە دورەكان ۋ بەلەمىكى بچوۋك بىنى لە جەنەتھىسارەۋە بەرەۋ ئەستەنبول دەچوۋ. لاي خوارەۋەى باخچەكەش بېيىك مەندالم بىنى بە شادمانى لە ناۋ دار ھەنجىرەكاندا گەمەيان دەكرىد، ئەۋ رېگە تۆزاۋىيەم دەبىنى كە لە ئەستەنبولەۋە دەچوۋە گەبزە. لە بەفرى زستاندا،

پټېسواری زړه بهو پټگه په دای تې ناپه پڼ، به لآم به هاران و هاوینان نهو کاروانانهم دهبینی که بهرمو پوژه لات، بۆ نه نادول، به غدا و شام به پټوه بوون. هره زیاتر، عه ربانه ی دوی گا به ویدا تې ده پڼ و هیدی هیدی پټیان دهکرد. هه ندیک جاریش به بینینی نه سپسواریک که نه مده توانی له دوروهو جلویه رگی بناسمه وه، ترپه ی دلم زیادی دهکرد. به لآم کاتیک نژیک دهکه وته وه، حالی ده بووم خالوی پټوار بۆ لای من نایهت. بهم دواپانه کهس نه ده هات، نیدی ده شمزانی نایهت.

به لآم گازندهشم نه دهکرد و باکم له ته نیایی نه بوو: نهو سالانه ی وهک گه وری نه ستیره ناسان کارم کردبوو، پاره و پوولیکی زږم پټکه وه نابوو، ژم هینابوو، چوار مندآلم هه بوو. هر زوو له کاتی گونجاودا دهستم له کاره کهم هه لگرت، چونکه پیشه کهم فیری کردبووم پتشموخت هه ست بهو کاره ساتانه بکه م که له وانه بوو دواتر به سهرم بڼ، ماوهیه کی زړه بهرله وهی سوپای سولتان بهرمو فیه نا به پټ بکه ویت و لټبوو که کانی دهر ورپه یی له تاو پقی تیکشکان که الهی گه وری نه ستیره ناسانی دوی من بیه پټن و سولتانی ئالووده ی ئازهل له ته خت به پټنه خوار، من بۆ ئیره، بۆ که بزه، هه لها تم. نه م خانووم به دروستکردن دا و له گهل کتپه خو شه ویسته کانم و منداله کانم و یکه دوو پیای خؤمدا تیایدا نیسته جی بووین. هاوسه رکه م، نهو کاته ی گه وری نه ستیره ناسان بووم، خواستبووم، زړه له خؤم که نچتر بوو. که بیانویه کی شارها بوو، که لټک به باشی سهری له کاروباری ناو مال دهر ده چوو، هه موو ئرک و کاروباری گه وری و بچوکی منی له نه ستوی خوی گرتبوو. نیدی ته م نه خوی له حه فتا سال دها و هاوسه رکه م به دریزایی رۆژ به ته نیا له م ژوردها جی ده هیشتم بۆ نه وهی خه یال بکه مه وه و کتپ بنووسم. به مجوره، له پیناوی دوزینه وهی کوتاییه که بۆ به سهرهات و ژیانم، تیر و پړ و به کامی دل بیر له (نهو) ده که مه وه. نه مه به مه رجیک له سالانی ده سپیکدا هه ولم دها خؤم لهو بیر کردنه وه به پاریزم.

سولتان یکه دوو جار ئارمزوی کرد باسی (نهو) بکات، به لآم بقی دهر که وت من به هیچ جۆرک پټم خو ش نییه خؤم له قهره ی نهو باسه بدهم. پټم

وا بوو نه ویش لهم هه لویستمه پازی بوو. نه و منده نه بیت دهیویست شتیکی بۆ
 پروون بیتوه، به لام هه رگیز نه متوانی بزانه دهیویت چی و تا چ رادهیه کی بۆ
 پروون بیتوه. هه ر له سه ره تاوه پتمی کوتیوو پتویست ناکات شهرم بکه م له
 پای نه وهی (نه و) کاریگری له سه رم داناوه و شتی لیتوه فیتربووم. پتمی
 ده گوت: "من هه ر له سه ره تاوه ده مزانی هه موو نه و کتیب و سالنامه و
 پیشببینیکردنانهی به درتزیایی نه و سالانه پیشکیش به منت کردووه، له
 نووسینی (نه و) بووه. نه و کاتهی تۆ خزابوویته کونی ماله وه و سه رقائی
 پرۆژهی چه که که ت بوویت، من هه مان شتم به (نه و) ده گوت. ده مزانه هه روکه
 چۆن (نه و) هه موو شتیکی به تۆ و تۆیش هه موو شتیکت به (نه و) کوتووه،
 نه مه شی بۆت گیتراوته وه. له وانه یه له و کاته دا هیشتا هیچ کامان سه ری
 په ته که ی له ده ست نه ترازابیت، به لام هه ستم ده کرد سولتان له سه ر زهمینیکی
 پته وتر پاره ستاوه. نه و کاته سولتانه واته پیش چاو له من ژیرتر بیت و
 هه ر شتیکی بۆ زانین بشیت دهیزانیت، بۆیه که مه ی ده کرد تا له و رتیه وه من
 بخاته له پی ده ستییه وه. له وانه یه کاریگری قه رزارباریشم به سه ر نه م
 هه لویستمه وه هه بوویت، چونکه سولتان منی له ده ست نه و سه رپازانه
 پرگار کرد که به هۆی تیکشکانمان له زۆنگاوه که دا و به هۆی واته واتی شوومی
 و نه گبه تییه وه هه ر بوویوون و داوای په راندنی که لله ی سه ری منیان ده کرد.
 نه که سولتان له سالانی سه ره تا دا به پاشکاو پرسیاری بکردبایه،
 له وانه بوو هه موو شتیکی بۆ بگیتومه وه، چونکه نه و کاتانه هیشتا قسه و
 قسه لۆکی له مه ی نه وهی "من من نیم"، ته شه نه ی نه کردبوو. ده مویت له که ل
 که سیتکا سه باره ت به رووداو و پیشهاته کان بدویم. تاسه ی (نه و) م کردبوو.

به ته نیا ژیان به سه ربردن له و ماله ی سالانیکی زۆرمان پیکه وه تیدا
 گوزهراندبوو، بۆ تۆقره یی منی زیاتر ده کرد. گیرفانه کانم پر بوون له پاره،
 له و سه روبه نه ده دا بوو لاقه کانم له سه ر پۆشتن بۆ بازاری به دیلگیراوان پاهات.
 دواچار به له نگازیکم کړی، نه به (نه و) ده چوو، نه به من، هینامه وه بۆ مال.
 شه و، نه کهر چوومه به رده م ناوینه و داوام لی کرد هه موو شتیکم فیر بکات،
 باسی ولات و پابردووی خۆیم بۆ بکات و له وهش زیاتر خراپه کارییه کانی خۆیم

بۆ بگيرتتەو، لىم ترسا، شەۋىكى بەرباد بوو، بەزەيم بە داماوەدا ھاتەو و
 بېيارم دا سبەينى ئازادى بگەم. بەلام بەخىلى يەخمى گرت، بۆيە بردمە
 بازاي دىلەكان و فرۆشتمەو. دواتر بە گەرەكدا بلۆم كىردەو كە بېيارى ژن
 ھىنانم داو، لەبەر ئەوھى پىيان وا بوو منىش دەبمە كەسىكى ھەك ئەوان و
 ئاسوودەھى بال بەسەر گەرەكدا دەكىشەيت، بە شادمانىيەو ھاتنە لام. منىش
 پازى بووم بچمە رىزى ئەوانەو، كەشەين بووم، بىرم دەكرەو قسە و
 قسەلۆك بەكۆتا دىت، سالانى سال چىرۆك و بەسەرھات بۆ سولتانى خۆم
 دەھۆنمەو و بە ئاسوودەھى دەژىم. ژنەكەم زۆر بەوردى ھەلبۇارد. شەوانە
 عوودىشى بۆم دەژەند.

كاتىك واتەوات سەرى ھەلدایەو، سەرھتا پىم وا بوو كەمەھەكى سولتانه،
 چونكە باوهرم وا بوو چىژ لەو ھەردەگىت چاودىرى نىگەرانى و دلەراوگىنى
 من بكات و بە پرسىاركردن تووشى سەرسوورمانم بكات. دەسپىك، ئەگەر لە
 خۆيەو قسەى لە جۆرى ئايا خۆمان دەناسىن؟ پىويستە مەرفى خۆى باش
 بناسىتەى دەكرد، زۆر نىگەرەن نەدەبووم؛ چونكە دەمزانى لىبووكەكان دىسان
 دەورىان داو و ئەو پرسىارە ھەسكەرەنە لە لەوچەھەكى شەيدای فەلسەفەى
 يۆنانەو فىر بوو. پاش ئەوھى منى پاسپارد شتىك لەو بارەيەو بنووسم،
 نووتىرەن كىتەبى خۆم پىشكىشى كرد. ئەو كىتەبە تايەت بوو بە چىرۆكى
 كارامز و چۆلەكەى شادمان و بى خەم. شادمان بوون، چونكە بىريان لە
 خۆيان نەدەكرەو و لە خۆيان نەدەپرسى ئىمە كىن؟ كاتىك بىستم كىتەبەكەى
 بەھەند كىرەو و بەچىژەو خۆندەويەتەيەو، ئاھىكە بەبەردا ھاتەو، بەلام
 ھىشتا قسە و قسەلۆك پى دەگەشتەو: دەگوترا من سولتان بە گەژە
 دەزانم، چونكە ھىچ لەو كەسە ناچم كە شوئىم كىرەوئەتەو، گرايە (ئەو) لاوان
 و من قەلەو بووم. ئەگەر دەمگوت من ناتوانم ھەموو شتەكانى (ئەو) بزانم،
 منيان بە درۆزن دەزانى و پىيان وا بوو منىش رۆژىك لە گەرمەى شەرىكدا و
 دواى ھىنانى نەگەتەى بەسەر سوپادا ھەك (ئەو) ھەلدەيم، نەتەيەكانى شەرى
 بە دوژمن دەگەينم، رىچ بۆ بەزىنى سوپا خۆش دەكەم و ھتە... بۆ خۆپاراستن
 لەم قسانە كە پىم وا بوو لە سولتانەو سەرچاوە دەگرن، پىم لە ئاھەنگ و

به‌زم و په‌زم بری، زۆر له نێواندا نه‌ده‌بیندرا‌م و لا‌وا‌ز بو‌وم. به‌وردی د‌وای ئ‌هو باب‌ه‌تانه‌ که‌وت‌م که‌ د‌وای‌ن شه‌و له چادری س‌ول‌تانه‌دا با‌س ک‌راب‌و‌ون و ه‌ه‌مو‌ی‌م ب‌ۆ پ‌و‌ون بو‌وه‌وه. ژنه‌که‌م ی‌ه‌ک له د‌وای ی‌ه‌ک م‌ند‌الی ده‌بو‌و. دا‌ه‌ات‌یک‌ی با‌شم ه‌ه‌بو‌و، ده‌م‌و‌ی‌ست وا‌ته‌وات، (ئ‌هو) و پ‌ا‌بر‌د‌وو له ب‌ی‌ر ب‌که‌م و به‌ ئ‌اس‌و‌وده‌یی در‌یژه به‌کاری خ‌ۆم ب‌ده‌م.

ن‌یزیک‌ه‌ی ح‌ه‌وت سا‌ل خ‌ۆم پ‌ی‌ را‌گیرا. ئ‌ه‌گ‌ه‌ر ئ‌ۆق‌ره‌م ل‌ی نه‌برایه، یان پ‌و‌ون‌تر ب‌ل‌یم ئ‌ه‌گ‌ه‌ر پ‌ه‌یم به‌ خ‌ا‌و‌ن‌ک‌ردنه‌وه‌یه‌کی ت‌ری ده‌و‌ر‌به‌ری س‌ول‌تان نه‌بر‌د‌بایه، ده‌م‌ت‌وانی تا ک‌ۆت‌ایی به‌رده‌وام ب‌م، چ‌ون‌که به‌ ت‌ی‌پ‌ه‌پ‌و‌ون به‌و ده‌ر‌گایانه‌دا که س‌ول‌تان ب‌ۆ‌ی خ‌س‌ت‌ب‌ونه سه‌ر‌یشت، ناسنامه‌ی ک‌ۆنی خ‌ۆم سه‌ر‌پ‌و‌وه‌وه و ده‌م‌و‌ی‌ست به‌یه‌ک‌جاری له ب‌یری خ‌ۆ‌می ب‌مه‌وه. ئ‌یدی به‌ش‌ی‌وه‌یه‌کی ب‌ی سه‌رو‌به‌ر وه‌لامی په‌رس‌یا‌ره‌کانی ت‌ای‌به‌ت به‌ ناسنامه‌م ده‌دایه‌وه، چ‌ون‌که پ‌یش‌و‌وتر م‌نیان ن‌ی‌گ‌ه‌ران ک‌رد‌بو‌و: ده‌م‌گ‌وت: "ئ‌ه‌وه که‌ی گ‌ر‌ینگه مر‌ۆف ک‌تی‌ه یان ک‌ی ن‌ی‌یه، گ‌ر‌ینگ کار و ک‌رده‌وه‌مانه. پ‌یم وا ب‌یت س‌ول‌تان له‌م ده‌ر‌گایه‌وه چ‌و‌وه د‌ۆ‌لاب‌ی ئ‌ه‌ق‌لم‌ه‌وه! دا‌وای ل‌یم ک‌رد با‌سی ئ‌هو و‌لات‌ه‌ی ب‌ۆ ب‌که‌م که (ئ‌هو) ب‌ۆ‌ی ه‌ه‌لات‌و‌وه، با‌سی ئ‌ی‌ت‌ال‌یا، ک‌ات‌یک ده‌م‌گ‌وت زانیاری ئ‌ه‌وت‌ۆم ن‌ی‌یه، ئ‌هو ه‌ه‌له‌م‌چ‌وو: "به‌ م‌نی گ‌وت‌وه ه‌ه‌مو‌و ش‌ت‌یک‌ی ب‌ۆ ت‌ۆ گ‌ی‌را‌وه‌ته‌وه، ب‌ۆ‌چی ده‌تر‌س‌یت، ق‌سه‌کانی (ئ‌هو) ب‌ێ‌نه‌وه ب‌یری خ‌ۆت و ه‌ی‌چی دی. م‌ن‌یش ناچار با‌سی م‌ند‌الی‌ی (ئ‌هو) و ی‌ه‌ک به‌یه‌کی ئ‌هو ب‌یره‌وه‌ریه‌ جو‌انانه‌م ب‌ۆ س‌ول‌تان ر‌یز ک‌رد که به‌ش‌یک‌یش‌یم خ‌س‌ت‌ۆته دو‌وت‌ۆتی ئ‌ه‌م ک‌ت‌ی‌به‌وه. سه‌ره‌تا ه‌ی‌نده ئ‌ۆق‌ره‌م ل‌ی نه‌بر‌اب‌وو، س‌ول‌تان به‌ج‌ۆ‌ر‌یک گ‌وت‌ی ل‌یم ده‌گ‌رت وه‌ک ئ‌ه‌وه‌ی با‌سی که‌سی س‌ی‌یه‌می ب‌ۆ ب‌که‌م. به‌لام سا‌لانی د‌واتر زۆر چ‌و‌وه پ‌یش‌ه‌وه. ئ‌یدی به‌ج‌ۆ‌ر‌یک گ‌وت‌ی ب‌ۆ ق‌سه‌کانم را‌ده‌گ‌رت وه‌ک ئ‌ه‌وه‌ی گ‌وت‌ی ب‌ۆ (ئ‌هو) را‌گ‌رت‌ب‌یت: به‌لام ه‌ه‌ر ج‌ار‌یک په‌رس‌یا‌ری ور‌ده‌کاری‌یه‌کانی ل‌ای (ئ‌هو)ی ده‌ک‌رد، دا‌وای له م‌ن ده‌ک‌رد نه‌تر‌سم و ئ‌هو وه‌لام‌ه‌ی ب‌ده‌مه‌وه که له‌و سا‌ته‌دا به‌خ‌ه‌یا‌ل‌م‌دا د‌یت: "دا‌وی کام پ‌و‌ود‌او خ‌وش‌که‌که‌ی تو‌وش‌ی ق‌سه‌ ب‌ز‌پ‌کاندن بو‌وب‌وو؟ ب‌ۆ‌چی له زان‌ک‌ۆ‌ی پا‌د‌وا و نه‌گ‌یر‌اب‌وو؟ له ی‌ه‌که‌م ته‌دا‌ره‌کی ف‌یشه‌ک‌ب‌از‌یدا که (ئ‌هو) له ف‌ین‌ی‌سیا سه‌یری ک‌رد‌بو‌و، په‌نگ‌ی ج‌ل‌وب‌ه‌ر‌کی برا‌که‌ی چ‌ۆن بو‌و؟" ئ‌هو ک‌اتانه‌ی ئ‌ه‌م ور‌ده‌کاری‌انه‌م به‌ج‌ۆ‌ر‌یک وه‌ک ئ‌ه‌وه‌ی به‌سه‌ر خ‌ۆم

هاتبیت بق سولتان دهگیرایه‌وه، یان پتکه‌وه به به‌لهم به ناوی ده‌ریادا ده‌گه‌راین، یان به‌دیار حوزتکی گولپه‌نگی پر له بۆقه‌وه بووین؛ یان له به‌رده‌م قه‌فه‌سی زیوینی مه‌یمونه بی ئابرووه‌کاندا بووین؛ یان له یه‌کتیک له‌و باخچانه‌دا بووین که پر بوو له بیره‌وه‌ریی ئه‌و سهرده‌مانه‌ی پتکه‌وه پیاسه‌مان تیایاندا ده‌کرد. ئه‌و کاتانه سولتان به چیرۆکه‌کان و به گه‌مه‌ی پشکووتنی گول له باخچه‌ی می‌شکماندا خۆشحال ده‌بوو، زیاتر له من نیزیک ده‌بووه‌وه و به‌شێوه‌یه‌ک باسی (ئه‌و)ی ده‌کرد وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌دوای دۆستتکی دێریندا بگه‌ریت که ناپاکی له هه‌ردوو‌کمان کردبیت: له‌و کاتانه‌دا بوو گو‌تی: (باشی کرد هه‌له‌ات، ئه‌گه‌ر نا، سه‌رباری ئه‌وه‌ی سه‌فای زۆری بۆم ده‌سازاند، زۆر بیرم کرد‌بووه‌وه به‌رگه‌ی بی ئابروویی نه‌گرم و پۆژیک ده‌ستووری کوشتنی بده‌م.) دواتر، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سه‌رم لی دهرنه‌ده‌چوو باسی کامان ده‌کات، به‌چهند لێدوانیک منی ترساند، به‌لام به‌توندی نا، به‌میهره‌بانی قسه‌ی ده‌کرد: پۆژی وا هه‌بووه‌ ترساوه‌ له‌به‌رامبه‌ر نه‌زانایی (ئه‌و)دا خۆی پتی پانه‌گیریت و برپاری کوشتنی بدات و هینده‌ی نه‌ماوه‌ له‌ دوا‌ین شه‌ودا بانگی پیاو‌کوژان بکات! پاشان گو‌تی: "تۆ بی ئابروو نیت، خۆشت به‌ ژیرترین و بی تاوانترین مرقۆی جیهان دانه‌ناوه؛ کاره‌ساتی په‌تاکه‌شت له‌ به‌رژه‌وه‌ندیی خۆت لیک نه‌داوه‌ته‌وه. به‌ گه‌یرانه‌وه‌ی چیرۆکی ئه‌و پادشا بچوو‌که‌ی له‌سه‌ر مێخ دانراوه، شه‌وانه‌ خه‌وت له‌ چاوی که‌س نه‌فراندووه. که‌سیشت نه‌بووه‌ دوا‌ی بیستنی خه‌ونه‌کانی سولتان بق مال رابکه‌یت و به‌ده‌م گالته‌ پتکردنه‌وه‌ بۆی بگه‌یریته‌وه. که‌ست نه‌بووه‌ بق فریودانی سولتان چیرۆکی قۆر و پر له‌ به‌زمی له‌گه‌لدا بنووسیت!" کاتیک گو‌یم بق ئه‌م قسانه‌ راده‌گرت، به‌ترسه‌وه‌ هه‌ستم ده‌کرد خۆیشم و هه‌ردوو‌کمان، وه‌ک له‌ خه‌وندا، له‌ دهره‌وه‌ ده‌بینم و سه‌ری په‌ته‌که‌م له‌ ده‌ست ترازاو، به‌لام له‌ چهند مانگی رابردوودا سولتان وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌یو‌ت شیتم بکات، زیاتری ده‌گیرایه‌وه: "تۆ له‌و ناچیت، وه‌ک (ئه‌و) هه‌موو هۆشی خۆت نه‌داوه‌ته‌وه‌ سۆفیه‌گه‌رییه‌ی که‌ ئێمه‌ له‌ ئه‌وان جیا ده‌کاته‌وه! سالانیکه‌ی زۆر له‌مه‌ویه‌ر، ئه‌و ده‌مه‌ی من هه‌شت سالان بووم و ئێوه‌ هه‌شتا منتان نه‌ناسیبوو، پتکه‌وه‌ ته‌داره‌کیکی فیشه‌کتان کرد و منیش له‌ که‌ناری ئه‌وبه‌ره‌وه‌

سهيرم دهکرد. ئىبليسەكەى تۆ ئەوئى (ئەوئى) لە تاريكايى ئاسماندا بەسەرکەوتن گەياند و ئىستا لەگەل (ئەو)دايە، لەتەك (ئەو)دا چووته ولاتىك پىتى وايە ئاسوودەيى تىدا دەدۆزىتەوه! دواتر لە ميانەى گەپانى بەردەوامان بەناو باخچەکاندا سولتان دەپىرسى: "باشە مرۆف هەر دەبىت سولتان بىت تا بتوانىت حالى بىت مرۆگەل لە سەرانسەرى جیهاندا لە يەك دەچن؟" بە ترسەوه بىدەنگ دەبووم. وەك ئەوئەش بىهۆت دواين هىلى بەرگىم برووخىت، دەپىرسى: "ئایا توانای مرۆف بۆ چىگرتنەوهى يەكدى باشتىرین بەلگە نىيە بۆ ئەوئى كە مرۆگەل هەموويان لە يەك دەچن؟" ئىدى بەو جۆرە كار لە كار ترازابوو.

پى دەچوو بتوانم بە پشودرێژى خۆم بەرگەى هەموو ئەمانە بگرم، چونكە ئومىدم وا بوو پۆژىك دىت سولتان و منىش (ئەو) لە بىر خۆمان بىهينەوه و بىرىشم لە پىكەومنانى پارەى زياتر دەكردهوه. ئىدى لەسەر ترسان لە ناروونى و لىلى راهاتبووم، بەلام سولتان وەك ئەوئى بەسەر ئەسپەوه بەدواى كەوتىشكدا غار بەهين و لە دارستاندا پىمان هەلە كرىد، بەشپۆهەكى زۆر بۆ پەروا دەرگاكانى ئەقلى دەكردهوه و داى دەخست. لە هەمووشى خراپتر، ئەمەى بە پىش چاوى هەمووانەوه دەکرد. ديسان هەمان ئەو لىبوكانە دەورەيان دابوو، لەبەر ئەوئى پەيم بە نىزىكبوونەوهى كارەسات، خاوتنكردنهوهىكى نوێ و دەستگرتن بەسەر مالى و سامانى هەمووماندا برىبوو، ترسام. ئەو پۆژەى سولتان داواى لىم كرد دەرپارەى پردەكانى قىنىسىا، قردىلەى پاراواى سەرىشى سەر ئەو مێزەى (ئەو) لە سەردەمى مندالىى خۆيدا نانى بەيانيانى لەسەر دەخوارد، ئەو ساتەى بۆ ئەوئى بىت بە موسلمان، هيندەى نەمابوو سەرى بپەندىرت و ئەو ديمەنانەى لە پەنجەرەى پووهو باخچەى پشتەوهى مالهەياندا دەبىنيت، قسەى بۆ بكەم و داواى لىم كرد هەمووى، وەك ئەوئى كىتومت بەسەر خۆم هايتىت، لە كىتبىتدا بنووسمەوه، بپارىم دا بە زووترىن كات لە ئەستەنبول هەلىيم.

بەمەبەستى لە بىركردنى (ئەو)، لە گەبزه، لە مالىكى تردا نىشتهجى بووين. سەرەتا لەوه دەرترسام پياوانى كۆشك بىن، بمدەنه پىش خۆيان و بمەن، بەلام

نهكس په دوامدا هات و نه كهس لږمې پرسىپه وه. كهسپش دهستى له داهاته كانم ندا. يان دهبوو له بېر كرابم، ياخو له ژر چاودىرې نېټنې سولتندا بووم. گوټم نه داى و دريژم به كارم كانم دا. ثم خانووم به بنيا تانان دا و باخچه پشته ووم به نارووى خوځم و به چوړك له ناستى وه لامدانه وې دهنگه كانى ناخمد ايت، رازنده وه. كاتى خوځم به خوځنده وې كتيب، نووسينى چپوړكى پر له به زم بق خوځشى خوځم و له گهل نهو ميتواناندا به سر دېرد كه به هوى نهوې كوڼه گورهى ناستېره ناسان بووم، بق پرس و راوړ دهاته كنم. منيش كه متر بق پاره و زياتر بق به زم و سرگرمى خوځم گوټم بق چپوړك و به سرهاتيان راده گرت. ده توانم بلټم نهو ماوه په به باشتړين شتوه نهو ولاتم ناسى كه مندالې خوځم تيايدا به سر برېوو: كه مئندامان، كه سانى داموى كوړ و برا لى بزر بوو، نه خوځشانى بېچاره، باوكانى خاوهن كچى قهېره، نهو گرگنانه بالايان هيچ زيادى نه ده كرد، پياوانى دلپس، كوټر، به له موان و نه فېندرانى سهودا و سرگرېردان دهاتنه لام. منيش بهرله وې داهاتويان بق بخوځنمه وه، به دور و دريژى گوټم بق به سرهاتى ژيانان راده گرت و له دهفته رېكدا دهمنوسىپه وه بق نهوې، كتومت وهك لهم كتيبه دا كروومه، دواتر بيخمه سر چپوړكه كانى خوځم.

هر لهو سالاندا پياوټكى به سالچووم ناسى كه له گهل خوځدا خه ميكي بق ژورو كه م هينا. ده بېت ده، يان پازده سال له من به ته منتر بوو بېت. ناوى نهوليا بوو. به بينينى خه مى سر رووخسارى، ده موده ست بوم دهر كهوت كوځته دى دهستى ته نيايپه، به لام نهو واى نه گوت: سره تاپاى ته منى خوځى بق گه ران و گه شتنامه يكي ده بهر كى كه له ته واو بووندا بوو، ترخان كړد بوو. ده يوېست بهرله وې مالئاوايى له ژيان بكات، بچپته مه كهكه و مه دينه نيزيكترين شوځن له خوا، خوازيار بوو له باره يانه وه بنووسيت. به لام كيما سىپه كه له كتيبه كهيدا هه بوو نو قهره لى برېبوو. به نياز بوو باسى نيټاليا بق خوځنه رانې بگيړپته وه، پيشترش زوړى له باره كانياو و پرده كانيه وه بيسټبوو. ناويانگى منى له نهسته نېول بيسټبوو، هاتيووه لام و پرسىارى ليم كرد داخو ده توانم باسى نهوټى بق بكم؟ من گوتم هرگيز

ئىتاليام نەدىيە، ئەۋىش گوتى ۋەك گىشت كەسىكى تر بەمە دەزانىت، ئەمجار گوتى بەلام تۆ سەردەمانىك كۆپلەيەكى خەلكى ئەۋولاتەت ھەبۈۋە ۋە ھەموو شتىكى بۆت گىتراۋەتەۋە، پىشنىيازى كرد ئەگەر من ئەۋشتانەى بۆ بگىرپەۋە، ئەۋىش چىرۆكى بەچىزىم بۆ دەگىرپتەۋە، گوتى مەگەر خۆشتىن لايەنى زىانت ھۆنىنەۋە ۋە گۆگرتن لە چىرۆكى بەتام ۋە پەر لە چىزى نىيە؟ بە دوۋدلىيەۋە نەخشەيەكى لە جانتاكەى دەرھىنا، خراپتىن نەخشەى ئىتالىا بوو تا ئەۋكاتە دىيىتم. بىريارم دا باسى ئىتالىاي بۆ بگەم.

بە دەستى خېنى كە مندالى دەھىنايەۋە بىرى مرقۇف، ئامازەى بۆ شارىكى سەر نەخشەكە كرد، پاش خويندەۋەى ناۋى شارەكە بە چىنچە، بەۋردى ئەۋفانتازىيانەى منى تۆمار كرد كە لە بارەى ئەۋشارەۋە بۆم گىرايەۋە. بۆ ھەر شارىكىش بەسەرھاتىكى دانسقى ۋە پەر لە سەمەرەى دەۋىست، بەۋ جۆرە، شەۋىك تا بەيانى دانىشتىن ۋە لە سىيازە شەۋدا لە باكورەۋە بۆ باشۋور بە سىيازە شارى ئەۋولاتەدا گەراين ۋە منىش پەكەم چارم بوو لە زىاندا دەمبىنى. پاشان كەشتىيەك ئەۋى لە سىسىليايەۋە بۆ ئەستەنبول ھىنايەۋە. ئەۋىش لە گىراۋەكەنم پازى بوو، بىريارى دا لە پاداشتى ئەۋەدا دلم خۆش بىكات ۋە كەۋتە گىراۋەۋەى باسى ۋەنبوۋنى تەنافبازەكان لە ئاسمانى عەكا؛ زىنىك قۇنيا كە لەبرى مندا، فىلى بوۋە؛ گاي شىن ۋە بالدارى كەنار پوۋبارى نىل؛ پشلىي پەمەيى؛ قولەى سەعاتى فىنا؛ ددانەكانى پىشەۋەى كە لەۋى بە دروستكردنى دابوۋن ۋە بە زەردەخەنەۋە پىشەۋەى منى دان؛ ئەشكەۋتى قىسەكەرى كەنار دەرياي نازۆف ۋە مېروۋەلى سوۋرى ئەمريكا. ئەم بەسەرھاتانە، لەبەر ھۆيەكى نەزانراۋ خەمىكى نامۇيان لە ناخمدا چاند ۋە لە قولايى ھەناۋمەۋە دەۋىست بگىرىم. تەۋاۋى سوۋرپىي خۆر لە ژورەكەمى دابوۋ؛ كاتىك ئەۋلىا لىمى پرسى داخۇ منىش چىرۆك ۋە بەسەرھاتى سەير ۋە سەمەرەم لەكن دەست دەكەۋىت، يان نا، داۋام لىي كرد خۆى ۋە پياۋەكانى لاي ئىمە پۆز بگەنەۋە، چونكە بەراستى دەۋىست تۈۋشى سەرسوۋرمانى بگەم، پىم گوت چىرۆكىكم ھەيە دەربارەى دوۋكەس كە جىي يەكيان كرتوۋەتەۋە ۋە زۆرت پى خۆش دەيىت.

شهو، دواى ئه‌وه‌ى هه‌ركه‌س چووه ژوورى خۆى و ئه‌و بێده‌نگيه‌ى هه‌ردووكمه‌ن چاوه‌رتى بووين، هاته‌ ئاره‌وه، گه‌راينه‌وه بۆ ژووره‌كه، بۆ يه‌كه‌مجار له‌و كاته‌دا پېشبينى ئه‌م چيرۆكه‌م كرد كه ئىستا ئيه‌وه وا خه‌ريكن له‌ خويندنه‌وه‌ى ده‌بنه‌وه! له‌وه نه‌دمچوو چيرۆكه‌كه‌م ده‌ستكرد بېت، وه‌ك ئه‌وه وا بوو كه‌سيكى تر به‌ نه‌رمى هه‌موو ئه‌و وشانه‌ى به‌ گوێى مندا چريانديت و پسته‌كان هيدى هيدى به‌دواى يه‌كدا ريز بووين: "ئه‌و كاته‌ى كه‌شتيه‌كانى تورك پتيان پتيان بېرى، له‌ فينيسياوه به‌ره‌و ناپۆلى ده‌چووين..."

دره‌نگانيكى دواى نيه‌ه‌شه‌و، پاش كۆتاييه‌تانه‌ن به‌ به‌سه‌ره‌اتم، بېده‌نگيه‌كى درېژ هاته‌ ئاره‌وه. هه‌ستم ده‌كرد مېوانه‌كه‌م و خۆشم بېرمان له‌ (ئه‌و) ده‌كرده‌وه، به‌لام (ئه‌و) يكي ژۆر جياواز له‌وه‌ى من له‌ سه‌رى ئه‌وليا‌دا بوو. هېچ گومانم نه‌بوو له‌وه‌ى له‌و ساته‌دا بېر له‌ ژيانى خۆى ده‌كاته‌وه! منيش به‌خه‌يالمه‌دا هات ژيانى خۆم و (ئه‌و) و به‌سه‌ره‌اتى خۆم خۆش ده‌ويت. شانازيشم به‌ سه‌رجه‌م ئه‌و پروداوانه‌وه ده‌كرد كه به‌كرده‌وه به‌سه‌رم هاتبوون، ياخۆ به‌خه‌يالمه‌دا رابووردبوون. ئه‌و ژووره‌ى تيايدا دانىشتبووين، تزه بوو له‌ بېره‌وه‌رى ئه‌و شتانه‌ى سه‌رده‌مانيك ده‌مانويست به‌ نه‌نجامى بگه‌ينه‌ن. ئه‌و كاته‌ راست و په‌وان حالى بووم ناتوانم (ئه‌و) له‌ بېر بكه‌م و نه‌مه‌ش تا كۆتايى ژيان ناشادم ده‌كات. ئيدى ده‌مزانى هه‌ركيز ناتوانم به‌ته‌نيا بژيم. له‌گه‌ل گېرانه‌وه‌ى به‌سه‌ره‌اتمه‌دا، تارمايى خپۆيك، وه‌ك ئه‌وه‌ى بيه‌ويت هه‌ردووكمه‌ن په‌رۆش و نيه‌گه‌ران بكات، له‌ نيه‌وه‌ى شه‌ودا بالى به‌سه‌ر ژووره‌كه‌دا كېشابوو. مېوانه‌كه‌م له‌ به‌ره‌به‌ياندا دواى ئه‌وه‌ى گوێى به‌سه‌ره‌اته‌كه‌مى خۆش ويستوه و دلخۆشى كردم، به‌لام گوێى چه‌ند شتيك په‌ت ده‌كاته‌وه. منيش، له‌وانه‌يه به‌مه‌به‌ستى پزگاربوونم له‌ بېره‌وه‌رى تاللى خۆم و براى هاوچمكه‌م بووبيت، به‌وردى گوێم بۆى راگرت.

ئه‌و به‌ پتيوستى زانى به‌دواى شته‌ سه‌مه‌ره و سه‌رسووپه‌ينه‌ره‌كانى وه‌ك ئه‌وانه‌ى ناو به‌سه‌ره‌اته‌كه‌مه‌دا بگه‌رئين. به‌لێ، په‌نگه ئه‌مه ته‌نها شتيك بېت له‌به‌رامبه‌ر داهيژراوى وه‌پسكه‌رى دنيا‌دا له‌ ده‌ستمان بېت. له‌به‌ر ئه‌وه‌ى هه‌ر له‌ سه‌رده‌مى منداللى و سالانى خويندنه‌وه په‌ى به‌م شته‌ بردوه، هېچ كاتي‌ك

به‌خه‌یا لیدا نه‌هاتوو ه‌ژانی خ‌ق‌ی له ناو چوار دیواردا به‌سه‌ر ببات، ب‌ۆیه
 سه‌ره‌به‌ری ژانی له گه‌ران و له پ‌ت‌گه و بانه ب‌ی ک‌ۆتاییه‌که‌کاندا به‌د‌وا‌ی
 ک‌ۆکردنه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌اتدا به‌سه‌ر بردوو. پ‌تی وا بوو ده‌ب‌یت له دنیا‌ی د‌ه‌ره‌وه‌ی
 خ‌ۆمان، نه‌که له ناخماندا، به‌د‌وا‌ی شتی نام‌ۆ و سه‌مه‌ره‌دا ب‌گه‌ر‌ۆ‌ت‌ین و ده‌ی‌گ‌وت
 گه‌ران به‌د‌وا‌ی خ‌ۆماندا و ب‌یرکردنه‌وه‌ی ز‌ۆر له خ‌ۆمان، ناشادمان ده‌کات! پ‌تی
 وا بوو ئه‌مه هه‌مان شت بوو که به‌سه‌ر مر‌ۆگه‌لی ناو چ‌یر‌ۆکه‌که‌ی من هات‌بوو.
 ده‌ی‌گ‌وت له‌و س‌ۆنگه‌یه‌وه‌یه قاره‌مانه‌کان ناتوانن خ‌ۆیان بن و به‌رده‌وام له
 هه‌ول‌ی نه‌وه‌دان ب‌ین به‌که‌سه‌ت‌کی تر. ن‌واتر ل‌یمی پرس‌ی: "با وای داب‌ن‌ت‌ین
 پ‌ووداوه‌که‌انی ناو ئه‌م به‌سه‌ره‌اته‌ی ت‌ۆ راستن، ئایا باوه‌ر ده‌که‌یت ئه‌و
 مر‌ۆفانه‌ی که ج‌تی یه‌که‌تریان گرت‌ووته‌وه، ب‌توانن له ژانی نو‌ت‌یاند‌ا به‌خته‌وه‌ر
 بن؟" د‌وا‌ی نازانم له‌به‌ر چی بوو، ب‌ر‌گه‌یه‌کی ناو به‌سه‌ره‌اته‌که‌می ه‌ینایه‌وه
 ب‌یرم: "پ‌ت‌و‌سته‌ خ‌ۆمان به‌ ئوم‌ید‌ی له ج‌ۆری ئه‌وه‌ی ک‌ۆیل‌ی ئ‌یسه‌پانی‌ی ک‌ۆل
 په‌ر‌ت‌ند‌راو د‌ل‌خ‌ۆش نه‌که‌ین! ئه‌که‌ر نا، به‌ نو‌وس‌ینی به‌رده‌وام‌ی ئه‌و ج‌ۆره
 به‌سه‌ره‌اتانه و به‌ گه‌رانی به‌رده‌وام به‌د‌وا‌ی شته‌ سه‌یر و سه‌مه‌ره‌کان له
 خ‌ۆماندا، ته‌ماش‌ا ده‌که‌ین بو‌وین به‌که‌سه‌ت‌کی تر. خوا خ‌ۆمان و خ‌و‌ینه‌رانمان
 ب‌پار‌ۆز‌یت." ئه‌ولیا نه‌یده‌و‌یست ب‌یر له دنیا‌یه‌کی ترسناکی ئه‌وت‌ۆ ب‌کاته‌وه‌ ت‌یایدا
 مر‌ۆگه‌ل به‌رده‌وام باس له خ‌ۆیان، سه‌یر و سه‌مه‌ره‌یی خ‌ۆیان ب‌که‌ن و به‌رده‌وام
 له ک‌ت‌یب و به‌سه‌ره‌ات‌یشیاندا هه‌مان شت ب‌گ‌یر‌نه‌وه.

به‌لام من ده‌مو‌یست! ب‌ۆیه پاش ئه‌وه‌ی ئه‌و پ‌یاوه خ‌و‌ن‌ش‌س‌یر‌ینه‌ی که به
 پ‌ۆز‌ت‌یک خ‌ۆشم و‌یست، له‌گه‌ل تار‌یک و پ‌وونی به‌یاند‌ا پ‌یاو‌م‌کان‌ی ک‌ۆ کرده‌وه و
 به‌مه‌به‌ستی چ‌وون ب‌ۆ م‌ه‌که‌که وه‌ک ت‌یر ب‌ۆی د‌ه‌ر‌چ‌وو، یه‌که‌سه‌ر داب‌ن‌ش‌تم و
 ک‌ت‌یبه‌که‌م نو‌وس‌ییه‌وه. هه‌تا له ده‌ستم هات شتی ز‌ۆرم له‌مه‌ر خ‌ۆم و (ئه‌و‌ی) له
 خ‌ۆم تراز‌او خ‌سته‌ ناوی. ر‌ه‌نگه ئه‌مه‌م له‌به‌ر باش‌تر و‌ینا‌کرد‌نی مر‌ۆف‌ه‌که‌انی ئه‌و
 دنیا ترسناکه بو‌وب‌یت که ئه‌ولیا باسی ده‌کرد. به‌لام ئه‌مر‌ۆ پاش خ‌و‌ت‌ند‌نه‌وه‌ی
 ئه‌م ک‌ت‌یبه که ماوه‌ی شازده سال بوو فر‌یم داب‌وو له‌وه، ب‌ۆم د‌ه‌ر‌که‌وت ده‌سه‌لات‌م
 به‌سه‌ر‌یدا نه‌شکاوه و ز‌ۆرم له ده‌ست نه‌هات‌وو. له‌به‌ر ئه‌وه داوای ل‌ی‌بو‌ورد‌ن له‌و
 خ‌و‌ینه‌ران‌ه‌م ده‌که‌م که حه‌ز نا‌که‌ن مر‌ۆف له باره‌ی خ‌ۆیه‌وه بد‌و‌یت (به‌تایبه‌ت‌یش

ئەو كاتەى مەزۇف دەكەيىتە بەر شەپۇلى بەھىزى ھەستەكانى) و ئەم پەرەيە بۇ كىتەبەكەم زىاد دەكەم:

(ئەو)م زۆر خۇش دەويست، ەك ديمەنى بېچارە و شىواوى خۇم لە خەوندا، ەك نوقمبەونم لە شەرم و ھەلچوون و تاوان و خەمى ئەو ديمەنەدا؛ ەك كەسىكى شەرم لە بەردەم نازەلەكى كىويدا كە بەدەم نازارەو ەردار دەيتەو؛ ەك ئەو ەى بە بى ئابرووى كورى خۇم ھەلچم؛ ەك ئەو ەى خۇم بە قىنىكى بودەلەنە و شادىيەكى كەمزانەو ەناسمەو. زىاتريش بەمچۆرە خۇشم دەويست: كىومت چۆن پاهاتبوم ەك مېش و مەگەز دەست و قۆلم لە خۇرا بچولەينم؛ ەك زانىنى ئەو بىرۆكانەم كە ھەموو رۆژىك دەكوزانەو و بە ديارى ئەقلمەو ەمنووسان؛ جۆرى بۆنى بى وینەى ئەو ھەلمەى لە جەستەى شەكەتمەو ەردەمچو؛ ەك ناسىنى پرچى شىواوم؛ دەمى دزىوم و دەستى پەمەيم بە پىنووسەو. بەو جۆرە خۇشم دەويست، بۆيە كەس نەيتوانى فريوم بدات. دواى ئەو ەى كىتەبەكەم نووسى و بەنيازى لە بىركردنى (ئەو) توپم ھەلدایە كۆشەيەكەو، بەھىچ جۆرىك بە قسە و قسەلۆك و كەمەى ئەوانەى ناويانگى ئىمەيان بىستبو، و دەيانويست سوودى لى وەرگىرن، فريوم نەخوارد؛ كەسانىك ھەبوون بەدەم سویند خواردنەو دەيانگوت؛ والىيەك لە قاھىرە خستوويەتە ژىر بالى خۆيەو و كەلەلەى دروستكردنى چەكىكى نویتى پىي سپاردو؛ لە كاتى تىكشكانمان لە ھیەنا، (ئەو) لە ناو شاردا بوو و بۇ ئەو ەى بەزوتەرىن كات بە دۆرانمان بدات، پاوژى پىشكىش بە دۆرمان كىردو؛ لە ئەدرنە بە جلوبەرگى سوالكەرەو بىندراو؛ خۆى لە شەرىكى خاوم پىشەكان ھەلقورتاندو، لىفەدروويەكى بەر چەق داو و دواى بى سەروشوین بوو؛ لە مزگەوتى كەركەكى يەكەك لە ناوچە دوورەدەستەكانى ئەنادۆل پىشونۆژى دەكات؛ موەقىتخانەيەكى كىردووتەو؛ دەستى كىردو و بە كۆكردنەو ەى پارە بۇ قوولەى سەعات؛ دواى پەتاكە چووتە ئىسپانيا و لەوئ بە كىتەب نووسىن دەولەمەند بوو؛ تەنەت كەسانىك ھەبوون دەيانگوت بەھۆى فیل و تەلەكەبازىيى سياسىيى (ئەو) موە سولتان لە تەخت ھىندراو تە خواری؛ دەگوترا لە كوندەكانى سلاف ئەو ەندە كوتى لە ددان پىداھىتەكان كرت تا

دوچار گه‌یشته ترقپکی راستی، ئیستا وهک قه‌شه‌یه‌کی ئه‌فسانه‌یی ئاماژه‌ی بۆ ده‌کرت و سه‌رقالی نووسینی کتیبی گومانای و بئی سه‌روه‌ره! به ئه‌نادۆلدا ده‌سوورپه‌وه و ده‌لیت سولتانه گه‌مزه‌کان له تهخت ده‌هینتیه خوارێ. ده‌سته‌یه‌کی داوه‌ته دواي خۆی، به فالگرتنه‌وه و شیعەر چاوبه‌ستی کردوون و منیشی بۆ لای خۆی بانگ کردووه! به‌درژایی ئه‌و شازده ساله‌ی ده‌مویست (ئه‌و) تیدا له بیر بکه‌م و خۆم به‌ مرۆگه‌لی ترسناکی داهاتوو، و دنیا‌ی ترسناکه‌وه سه‌رقال بکه‌م، بۆ چێژ وه‌رگرتن له خه‌یاله‌کانم چیرۆکم نووسی و زۆر واته‌واتی له‌وه زیاتریشم بیست، به‌لام بروام به‌هیچیان نه‌کرد. نازانم، ئایا ئه‌وانی دیش هه‌ستیان به‌هه‌مان شت ده‌کرد: جاروبار ئه‌گه‌ر چوار دیواره‌کی پشت که‌ندای زۆرینمان له یه‌کتر ده‌کرد به‌ زیندان، ئه‌و پۆژانه‌ی بیه‌وده چاوه‌ڕێی بانگه‌یشتی کۆشک، یان سه‌رایه‌که‌مان ده‌کرد، یاخۆ به‌چێژه‌وه نه‌فره‌تمان له یه‌کتر ده‌کرد، ئه‌و ده‌مانه‌ی به‌ده‌م نووسینه‌وه‌ی لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی تروه‌ه بۆ سولتان، به‌یه‌کتر پێ ده‌که‌نین، له‌په‌ر هه‌ردووکه‌مان سه‌رنجمان له ورده‌کارییه‌کی بچووکي ژيانى پۆژانه ده‌دا: سه‌گه‌کی تۆقیوی به‌یانیان، ئه‌ندازه‌ی بیچم و په‌نگی پیزی جلوهرگی هه‌لواسراوی سه‌ر ته‌نافه‌یکی نیتوان دوو دار، یان هه‌له‌یه‌کی زمان که هاوشتیه‌ی ژيانى ده‌خسته روو! ئیستا من له هه‌موو شتێک زیاتر تاسه‌ی ئه‌و شتانه ده‌که‌م! بۆ ئه‌وه‌ی جارێکی تر گه‌شت شته‌کان له خه‌یالی خۆمدا زیندوو بکه‌مه‌وه: شه‌وانی په‌تاکه، سه‌رده‌می مندالیم له ئه‌درنه، ئه‌و ساته جوانانه‌ی له باخچه‌کانی سولتان به‌سه‌رمان بردبوو، ئه‌و له‌رینه‌وه‌یه‌ی له کاتی ببنینی رووخساری بئی ریشی (ئه‌و) دا له به‌رده‌م ده‌رگای کۆشکی والی هه‌ستم پێی کرد، گه‌رامه‌وه سه‌ر کتیبی سێبه‌ری خۆم. پێشبینیم کرد چه‌ندین سال، بگه‌ر سه‌دان سال دواي مردنم، له‌وانه‌یه که‌سێکی تامه‌زۆ له کاتی خۆندنه‌وه‌ی کتیبه‌که‌مدا زیاتر پێشبینی ژيانى خۆی بکات وه‌ک له ژيانى ئیمه. خۆ ئه‌گه‌ر که‌سیش نه‌یخوینتیه‌وه، هیچ باکم نیه‌ و له‌م سۆنگه‌یه‌شه‌وه‌یه ناوی (ئه‌و)م، ئه‌گه‌ر زۆر به‌ قولیش نه‌بێت، تیدا شاردووه‌ته‌وه و ناشتوو، هه‌موو که‌سێک ده‌زانێت بۆ به‌ده‌سته‌هینانه‌وه‌ی خه‌یال و ژيانى به‌سه‌رچوومان، پێویستمان به‌

پیشبینیگردنیان ههیه: من باوه‌ریم به به‌سه‌رهاتی خۆم هه‌نا!

به‌په‌سندانی ئه‌و پۆژه‌ی بپارم دا به‌ئه‌نجامی بگه‌یه‌نم، کۆتایی به‌کتێبه‌که‌م ده‌هه‌ینم: دوو هه‌فته له‌مه‌وبه‌ر، دیسان چوومه‌وه به‌رده‌م میزهم‌که‌مان و هه‌ولم دا پیشبینی به‌سه‌رهاتێکی تر بکه‌م. له‌و کاته‌دا ئه‌سپسوارێکم بینی له‌به‌ری ئه‌سته‌نبوله‌وه ده‌هات. ماوه‌یه‌ک بوو که‌س نه‌بوو هه‌والی (ئه‌و)م بۆ به‌یخه‌یت. له‌وانه‌یه له‌و پوه‌وه بووبێت که‌ زۆر وشک بووم له‌گه‌ڵیان، زۆر باوه‌ریشم نه‌ده‌کرد له‌مه‌ودوا که‌سی تر بێت، به‌لام ئه‌گه‌ر ئه‌و پێواره سه‌مه‌ره و عه‌با له‌به‌ر و چه‌تر به‌ده‌ستم دی، ده‌سته‌به‌جێ تێ گه‌یشتم بۆ ڤێکن من دێت. پیش ئه‌وه‌ی بچینه ژووره‌که‌م، گویم بۆی راگرت. ئه‌گه‌ر هه‌نده‌ی (ئه‌و)یش نه‌بێت، به‌هه‌مان هه‌له‌کانی ئه‌وه‌وه به‌تورکی ده‌دا. به‌لام هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی چوونه ژووره‌که‌م، یه‌کسه‌ر ومه‌یگرایه سه‌ر ئیتالی. دوا‌ی ئه‌وه‌ی بینی چاره‌م دا به‌یه‌کدا و هه‌یج وه‌لام نه‌دایه‌وه، به‌تورکییه خراپه‌که‌ی خۆی گوتی وای زانیوه هه‌ر هه‌یج نه‌بێت من که‌مێک ئیتالی ده‌زانم. دواتر ده‌ستی به‌گیرانه‌وه کرد: ناوی منی له (ئه‌و)وه به‌یستوه. (ئه‌و) دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌ی بۆ ولاتی خۆی، کتێبه‌ی‌کی ئه‌ستووری سه‌باره‌ت به‌و به‌سه‌رهاته له‌ئه‌قل به‌ده‌رانه‌ی له‌ناو تورکاندا به‌سه‌ری هاتوه‌وه، دوا‌ین سولتانی ناژه‌لدۆستی تورک و خه‌ونه‌کانی و تورک و په‌تا و کۆشک و پێساکانی شه‌ری تورک نووسیوه. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ماوه‌یه‌که تاسه‌یه‌کی پێ له‌ئه‌فسوون بۆ ناسینی پۆژه‌هه‌لات له‌ناو چینی ئۆرۆستراکت و به‌تایبه‌تیش له‌نیوان خاتووناندا ته‌شه‌نه‌ی کردوه‌وه، به‌گه‌رمی پیشوا‌زی له‌نووسینه‌کانی ده‌کریت. کتێبه‌کانی زۆر ده‌خوێندڕینه‌وه، له‌ئه‌کادیمیایکان ده‌رز ده‌لێته‌وه و زۆر ده‌وله‌م‌ه‌ند بووه. له‌وه‌ش زیاتر، ده‌زگیرانی پیشووی شه‌یدای نووسینه‌کانی بووه و بێ گوێدانه ته‌مه‌نی، له‌مێردی جیا‌بوومه‌وه و له‌گه‌ڵ (ئه‌و)دا زه‌ماوه‌ندی کردوه‌وه، خانووی دابه‌شکراو و فرۆشراوی خه‌یزانی سه‌ره‌له‌نوێ کپیه‌ته‌وه و تیا‌یدا گیرساونه‌ته‌وه، مال و باخچه‌یان هه‌یناوه‌ته‌وه دۆخی جاران. می‌وانه‌که‌م گشت ئه‌م شتانه‌ی ده‌زانی، چونکه شه‌یدای کتێبه‌کانی بووه و له‌ماله‌وه سه‌ری لێ داوه. (ئه‌و) زۆر نه‌رم و نیان بووه، پۆژێکی ته‌واوی بۆ می‌وانه‌که‌م ته‌رخان کردوه‌وه، وه‌لامی

پرسپاره‌کانی داوخته‌وه و جاریکی تریش به‌سهرهاتی ناو کتیبه‌کانی بۆی
 گپراوخته‌وه. هەر ئه‌و کاته دور و درێژ باسی منی کردووه. کتیبیکی به
 ناوینشانی "تورکیک که له نیزیکه‌وه دهناسی"، ده‌بارهی من نووسیوه.
 پشت ئه‌ستور به لیکدانه‌وهی زیره‌کانه‌ی خۆی بۆ تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی تاکی
 تورک، سه‌ره‌له‌به‌ری ژبانی منی هەر له سه‌رده‌می منداڵیه‌وه له ئه‌درنه تا
 پۆزی جیا‌بوونه‌وه‌ی (ئه‌و) خستووته دووتووی کتیبه‌که‌یه‌وه و له‌وه‌دایه بیخاته
 به‌رده‌ستی خۆینه‌رانی به‌په‌رۆشی نیتالی. مێوانه‌که‌م گوتی: "ئای به‌پێزتان
 چه‌نده باسی خۆتان بۆ (ئه‌و) گپراوخته‌وه!" پاشان بۆ ئه‌وه‌ی تووشی
 سه‌رسوورمانم بکات، هه‌ندیک ورده‌کاریی چه‌ند په‌ره‌یه‌کی کتیبه‌که‌ی بیر
 که‌وته‌وه: له کاتی منداڵیه‌دا، دوا‌ی ئه‌وه‌ی بۆ به‌زه‌ییانه له هاو‌پێیه‌کی
 که‌ره‌کی خۆمانم داوه، له‌به‌ر ئه‌و په‌فتارم شه‌رمم به‌خۆمدا ها‌تووته‌وه و به
 خه‌مگینی گریاوم. زۆر ژیرم و به شه‌ش مانگ سه‌ریاکی ئه‌و زانستی
 که‌ردوونناسیه‌م هه‌رس کردووه که (ئه‌و) فیری کردووم. خوشکه‌که‌م زۆر
 خۆش ده‌وێت، پابه‌ندی ئایینی خۆم و سه‌رم بجیت، نوێژم ناچیت. شه‌یدای
 مورهبای گیتلاسم و خولایای تایبه‌تیم بۆ لی‌فه‌دروویی هیه، چونکه پیشه‌ی
 باوه‌پیارم بووه. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌م‌زانی له‌گه‌ڵ ئه‌و که‌مه‌زه‌یه‌دا به ساردی
 هه‌لسوکه‌وت ناکه‌م و بۆم ده‌رکه‌وت شه‌یدای که‌سانی له‌و جۆره‌یه، دوا‌ی ئه‌و
 هه‌سوو بایه‌خه‌ی به منی دا، ژوور به ژووری ماله‌که‌م پێشانی دا، پاشان
 که‌مه‌ی منداڵه ورده‌کانم و هاو‌پێکانیان له باخچه‌دا سه‌رنجی پاکیشا، نه‌ک
 ته‌نیا پێسا‌کانی وازی هه‌لووکی‌ن، بگه‌ر له ده‌می منداڵه‌کانه‌وه پێشوونی
 که‌مه‌کانی چاوشارکی، باباتونا و یاریی که‌ری درێژ که من هیچ هه‌زم لی
 نه‌ده‌کرد، له ده‌فته‌ری‌کدا تۆمار کرد. له‌و کاته‌دا بوو گوتی (ئه‌و) خۆی به
 دۆستی تورک ده‌زانیت. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هیچی ترمان نه‌ما‌بوو بیکه‌ین، دوا‌ی
 نیوه‌رۆ باخچه‌که‌مان و که‌بزه و ئه‌و ماله‌م پێشانی دا که له‌گه‌ڵ (ئه‌و) دا
 سالانێکی درێژمان تێدا به‌سه‌ر بردبوو. ئه‌و هه‌ر هه‌مان شتی دووباره
 ده‌کرده‌وه. په‌رۆشی بینینی ژێرزه‌مینه‌که‌مان بوو. به‌ده‌م هه‌نگاو‌نانی ورده‌وه
 به‌نیوان کوپه‌ی مورهبای، ترشیات، گۆزه‌ی پۆنی زه‌یتوون و سه‌رکه‌دا، نیگای

كهوته سەر نىگايهكى بۆيەى پۇنىى خۇم كه نىگار كىشىكى ئىنىسىيى بۆمى
 كىشاپوو، كه مېكى تر چوو پىشەو و ددانى پىدا نا (ئەو) دۆستىكى
 راستەقىنەى توركان نىيە. وەك ئەوئى پەردە لەسەر پارىك هەلبداتەو و بلىت
 زۆر شتى دۆزىو لەسەر تورك نووسىو، گوتى: (ئەو) دەنووسىت نىدى
 كهوتووينەتە لىزى و وەك ئەوئى باسى كۆنە دۆلابىكى پىر لە پىس و پۆخلى
 بىكات، بەو جۆرە لە بارەى شتەكانى ناو مىشكمانەو دەدوئىت. دەلىت
 ئەمانتوانىو خۇمان چاك بىكەن، بۇ خۇ قورتار كىردن، جگە لە ملكە چىكردن
 لەبەرەمبەر ئەواندا، هېچ چارىكى ترمان نىيە. دواى ئەوئەش جگە لە
 لاساىكىردنەوئى ئەوانەى ملەمان بۆيان كه چ كىردووە تا ماوئى سەدان سال،
 هېچى ترمان لە دەست نايەت. بۇ ئەوئى زۆر دىزەى پىر ئەدات، گوتى: "بەلام
 (ئەو) دەيوست ئىمە پىزگار بىكات. مىوانەكەم يەكسەر گوتى: "بەلى، بۇ ئەو
 مەبەستە چەكىشى دروست كىردووە، بەلام ئىوئە لىتى تى ئەگەشتوون.
 ئامىرەكە، لە بەيانىيەكى تەماویدا، وەك چۆن با و تۆفان كەشتىيەكى
 ترسناكى چەتەى دەرما فېچ دەداتە ناو بەردەو، چەقىو و لە زۆنگاوىكى
 نامۇدا بەجى ماو. دىزەى داى و گوتى: "بەلى، زۆر، ھەر زۆر لە
 خەمى پىزگار كىردنى ئىوئە بوو، بەلام ئەمە واتەى ئەو ناگەنەت (ئەو) لە
 پەفتارى ئىبلىسىيەنە بىبەرى بىت. ھەموو داناكان ھەر وا بوون! نىگارەكەمى
 بە دەستەو گرت و لە نىزىكەو و وردتر سەبرى كىرد. لەبەر خۆئەو چەند
 شتىكى گوت: "ئەگەر بە دىلى ئەكەوتايەتە دەست ئىوئە و ژيانى خۆى لە ولاتى
 ئىوئە بەسەر نەبردايە، ئەوا (ئەو) دەيتوانى بىت بە لىقناردۆى سەدەى
 حەفدەيم. دواتر چارىكى دى كەپايەو سەر بابەتى خرابەكارى كه ديار بوو
 زۆر حەزى پىر دەكىرد. يەك دوو قىسەلۆكى قىزى تايبەت بە پارەى بۆم
 كىپايەو گوايە لە بارەى (ئەو) ھەو دەماو دەم دەكات و ئەم بەباشى لە بىرى
 نەماو. دواتر گوتى: "سەبر ئەوئە بەپىزتان هېچ ئەكەوتوونەتە ژىر
 كارىگەرى (ئەو) ھەو! دواى ئەوئى ناسىمى و خۇشى وىستم، سەرسوورمانى
 خۆى دەربرى: "مەن تى ناگەم چۆن دوو مەروف ئەو ھەموو سالە پىكەرە ژياون،
 ئەوئەندە كەم لە يەك دەچن؟" ترسى ئەوئەم بوو داواى وئەكەم لى بىكات، بەلام

نەپووست و لە شوێنی خۆی دای نایەوه. پاشان پرسى: "دەتوانم لیفەکانیش
 ببینم؟" من بە نیگای خالییەوه گوتم: "کام لیفانە؟" ئەو بە پەشۆکانهوه پرسى:
 'مەگەر کاتی بیکاریی خۆت بە لیفە دروورنەوه بەسەر نابەیت؟' لەو کاتەدا بوو
 بپرێم دا ئەو کتێبەى پێشان بەدم کە سازدە سال بوو دەستم بۆی نەبردبوو.

زۆر شلەزا، پرووی کردەوه دەتوانیت تورکی بخوێنیتەوه و گوێی زۆر
 پەرۆشی هەر کتێبێکە لە بارەى (ئەو)هە بیت. چووینە ژووری کارەگەم
 لەسەرەوه کە بەسەر باخچەى پشتهودا دەپروانى. لە بەردەم میزەگەمان
 دانیشتم. دواى سازدە سال، وەک ئەوەى دوێنى لەوێم دانابیت، کتێبەگەم لە
 شوێنى فریدانى دیتەوه. کردەوه و لە بەردەمیدا دام نا. ئەگەرچى
 لەسەرخۆش بوو، بەلام دەیتوانى تورکی بخوێنیتەوه. بەهەمان شێوەى ئەوەى
 لە هەموو گەپیدەکاندا دیبووم و منى کەللەیی دەکرد، ئەویش بەنیازی
 بەدەستەتێنانی کەمیک سەرسووپمان، بێ ئەوەى لە جیهانى پتەو و بەمتمانەى
 خۆى جودا ببیتەوه، لە کتێبەگەمدا نوقم بوو. بەتەنیا جێم هێشت و چوومه
 باخچە. لەسەر کورسییەکی هەسیر لە شوێنێک، بەجۆرێک ئەوم لە پەنجەرە
 کراوەگەوه لێوه دیار بیت، دانیشتم. دەسپێک دڵخۆش بوو، لە پەنجەرەگەوه
 بانگی کرد: "هەر زۆر ئاشکرایە پێتان نەناوەتە سەر خاکی ئیتالیا!" بەلام
 دواتر منى لە بیر چوو. ماوەى سێ سەعات لە باخچە دانیشتم و چاوەڕێم
 کرد تا لە خوێندنەوهى کتێبەگە بوووه. جاروبار بە تیلەى چاوەڕێکم
 دەکرد. دواى خوێندنەوهى، لە هەمووی تێ گەیشتبوو، نیشانەى سەرسووپمان
 بەپرووخسارییەوه دیار بوو، بەدەمی پر لە هاوارەوه یەک دوو جار ناوی قەلاى
 سپیی پشت زۆنگاوى قوتدەری چەگەمانى گوتەوه. چەند جارێکیش، بێ
 ئەوەى پێویست بکات، بە ئیتالی لەگەڵم دوا. پاشان بەمەبەستى هەرسکردنى
 سەرسووپمانى خۆى و ئەو شتانەى خوێندبوونییەوه و بۆ ئەوەى ماندوویی
 بەهەستەوه، پرووی لە پەنجەرە کرد و بە نیگای خالییەوه بۆ دەرەوهى پروانى.
 بەخۆشحالییەوه دەمبىنى، وەک ئەوەى مەرۆف هەموو جارێک لە سەرەتاکانى
 دۆخى لەو جۆرانەدا دەمکات، ئەویش نیگای بریوووە خالێکى بێ کۆتایی لە
 بۆشاییدا و سەیری چەقیکی نەبووی دەکرد. بەلام دواتر، وەک منیش چاوەڕێم

ده‌کرد، بېنې: نه‌مجار سه‌پړی نه‌و شتانه‌ی ده‌کرد که له چوارچپوه‌ی په‌نجره‌که‌وه لی‌وه‌ی دیار بوون. نه‌خپړ، خویننه‌رانی ژیرم حالی بوون. می‌وانه‌که‌م هینده‌که‌مژ نه‌بوو جوری نه‌وه‌ی من بوی چووبووم. وه‌ک چاوه‌پښم ده‌کرد، به‌په‌رښه‌وه ده‌ستی کرده ه‌ل‌دانه‌وه‌ی په‌په‌کانی کتپه‌که‌م و ده‌که‌پا. منیش به‌جوشه‌وه چاوه‌پښ بووم بیدوزته‌وه. دواچار، نه‌وه‌ی بوی ده‌که‌پا، دوزیه‌وه و خویندیه‌وه. پاشان، جارتکی تر سه‌پړی نه‌و شتانه‌ی کرد که له په‌نجره‌ی سر باخچه‌ی پشته‌وه‌ی ماله‌که‌مه‌وه ده‌بېندران. بېگومان زور باش ده‌مزانی چی ده‌بېنیت:

خوخ و گیل‌اس له‌سر سینییه‌کی که‌وه‌رپژوی سر می‌زیک دانرا‌بوون، له پشت می‌زه‌که‌وه کورسییه‌کی له‌حسیر چندراو ه‌بوو. چند سرینکی په‌پی بالنده‌ش له ه‌مان په‌نگی سه‌وزی چوارچپوه‌ی په‌نجره‌که‌ له‌سر کورسییه‌که دانرا‌بوون. منی ته‌من ه‌فتا ساله‌ش له‌وی دانیشتبووم. له دواتریش، نه‌ستیرکیکی ژیر بریک دار زه‌یتوون و گیل‌اسی ده‌بینی چوله‌که‌یه‌ک به قه‌راغیه‌وه نیشتبووه. چولانه‌په‌کیش به‌ل‌قیکی به‌ریزی دارگو‌یزکی دوی نه‌وانه‌وه ه‌لو‌اسرا‌بوو، هیدی هیدی به‌دم بایه‌کی نادیاره‌وه ده‌ل‌رایه‌وه.

۱۹۸۵-۱۹۸۴

کوتایی

فەرھەنگۆك

ئالماگاست: كىتەبى المجسطى، ناوھ راستەقىنەگەى بە يۆنانى (ماتماتىكا سىنتاكسىس) ە و واتاى نامەى بىركارى دەگەيەنەت. ئەم كىتەبە دەربارەى گەردوون و بىركارىيە، زانائى يۆنانى پەتلىمۆس لە سالى ۱۴۸ى زايىنىدا لە ئەسكەندەريەى مىسر نووسىويەتى. حەنەن بن إسحاق لە يۆنانىيەو ەمەريگىراوھتە سەر زمانى عەرەبى، لە عەرەبىشەو كزاوھ بە لاتىنى و لە لاتىنىشەو بۆ زمانە ئەوروپايىيەكانى تر ەمەريگىردراوھ. ناوى كىتەبەكە لە زمانە ئەوروپايىيەكاندا بە ناوھ عەرەبىيەگەى (المجسطى - ئالماگاست) پۆشستوھ.

ئازتەك: ئىمپراتورىيەتتىكى كۆنى پارزەمىنى ئەمەريكايە لە نيوان سەدەكانى چواردەيمە و شانزەيمەى زايىنىدا لە مەكسىكى ئەمەردا فەرمانبەرەوایى كردوھ.

ئەمپۇلى: شارىكى ئىتالىيە دەكەوئتە سنورى پارىزگائى فلورنسا لە ەرىمى تۆسكانا و لە دەشتىكى قەراغ پووبارى ئارنۆدا بىئات نراوھ. ئەمپۇلى لەم چاخەدا بە پىشەسازى مۆبىليا، خواردەمەنى، چەنەن و پستەن و شووشە بەناوبانگە.

ئەياسوفيا: لە رابەردوودا كلىسا و مزگەوت و ئىستا مۆزمخانەيەكى بەناوبانگە لە ئەستەنبول و بە نموونەى بىناسازىيە بىزەنتى دادەنەرت. لە سالى ۵۲۳ى زايىنىدا بە فەرمانى ئىمپراتورى بىزەنتى جەستەنيان و لە ژۆر چاودىرىيە ئەودا بىنات نراوھ و ماوھى ەزار سالى پەبەق خەزمتەى بە ئاينى مەسىحى كردوھ. عوسمانىيەكان، لە سالى ۱۴۵۳ى زايىنىدا

قوسته نینیه یان داکیر کرد و کلیسا که یان کرد به مزگوت، مستهفا که مال نه تاتورکیش له چاره کی یه که می سه دهی پابردودا کردی به مؤزه خانه.

باباتونا: گهمی بازدانی مندالان به سهر پشتی یه کتردا.

بۆزا: خواردنه وه یه کی خهست و ساردی زستانه یه له گهنمه شامیی هارپدراو دروست ده کرت.

بۆزجانادا: سیهم گه وره ترین دورپه کی تورکییه له ده ریای ئیجه دا و پوه به ره که ۴۲ کیلومه تری چوارگوشه یه، ئهم دورپه گیه به شیک بوو له خاکی یۆنان، به لام سالی ۱۹۲۲ له چوارچیه یه پهیمانی لۆزانداندا خرایه سهر تورکیا و ئیستا سهر به پارێزگای چاناکالایه.

بۆکاچیۆ: نووسهر و شاعیر Giovanni Boccaccio، ۱۲۱۳ - ۱۳۷۵ ز، یه کی که له دیارترین ناوهکانی نه ده بیاتی ئیتالیا. ئهمیش وهک دانتی پۆلیکی کرینگی له پێشخستنی زمانی ئیتالیدا هه بووه و یه کی که بووه له داکۆکی که ران له هیومانیزم له سهرده می پوهنه سانسدا، به قسه ی خۆی له حهوت سالییه وه دهستی به چیرۆک نووسین کردوه و له زیاندا شهیدای گهشتوگوزار و لیکۆلینه وهی نه ده بی و نیگارکێشی و تیگه یشتن له باری دهروونی مرقف بووه، "ده کامیرۆن" یه کی که له به ناویانگترین به ره مه کهانی بۆکاچیۆ.

پافوریا: جۆری که له قرزالی ده ریایی.

په تلیمۆس: کلاودیۆس پتولیمایۆس، ۹۰-۱۶۸ ز. به په تلیموس ناسراوه و زانایه کی بیرکاری و جوگرافی و گهردووناس و نه ستیره ناسیکی یۆنانیه. پروا ده کرت له نۆزیک نه سکه ندریه ی میسری سهرده می رۆمانی له دایک بوو ییت، خاوه نی چه ندین لیکۆلینه وهی زانستییه، کرینگترینیان بریتیه ئه - یی 'لج-عی - نالماگاست.

توکیدیدهس: Thukidides، (دهرویه ری ۴۶۵ پ.ز - ۳۹۵ پ.ز)، میژوونووسی کی

یۆنانییه و نه‌وه‌ی یه‌کیک له‌و خه‌زانه‌ گه‌وره‌یه‌ که سامانی زه‌ری
تراقیایان له‌ ژیر ده‌ستا بووه‌، رته‌بازیکه‌ نوێی بۆ نووسینه‌وه‌ی میژوو
ده‌یتناوه‌ و هه‌ولێ داوه‌ په‌ند له‌ شه‌ر و پرووداوه‌کان ده‌ربه‌یتنیت،
ده‌ستی له‌ نووسینه‌وه‌ی داستان و نه‌فسانه‌ی ده‌ستیه‌ردانی خواکان
له‌ کاروباری ئاده‌میزاد هه‌لگرتوو و ته‌نیا پرووداوه‌ راسته‌قینه‌کانی
تۆمار کردوو، به‌وه‌ ناسراوه‌ له‌ نووسینه‌وه‌ی میژووی شه‌ره‌کانی
سه‌رده‌می ژیا‌نی خۆیدا زمانیکه‌ کاریگه‌ری به‌کار هه‌تانه‌،

تونجا: پروباریکه‌ له‌ بولگارستان هه‌لده‌قولیت و له‌ تورکیا ده‌ره‌ژته‌ ده‌ریاوه‌،
ته‌نگه‌ی بوسفۆر: Bogaz، نه‌و په‌نگه‌ ئاوییه‌یه‌ که‌ ده‌ریای په‌ش و ده‌ریای
مه‌رمه‌ره‌ په‌نگه‌وه‌ گرێ ده‌دات و نه‌سته‌نبوڵ به‌سه‌ر دوو به‌شی پۆمیی
(نه‌وروپا) و نه‌نادۆل (ئاسیا) دا دابه‌ش ده‌کات.

دانوب: پروباری دانوب، یان دۆناو دره‌ژترین پروباری ناو سنووری یه‌کیه‌تیی
نه‌وروپایه‌ و دوا‌ی پروباری ئۆلگا، دووم دره‌ژترین پروباری
پارزه‌مینێ نه‌وروپایه‌، به‌ پروباری پایته‌ختان به‌ناوبانگه‌، چونکه‌ به‌
شاره‌کانی فیه‌نا، براتیسلایا، بودابست و به‌لگرا‌د دا تێ ده‌په‌ریت،
دره‌ژیه‌که‌ی ۲۸۵۰ کیلۆمه‌تره‌ و دوا‌ی تته‌په‌رپوونی به‌ هه‌شت و لاتدا،
ده‌ره‌ژته‌ ده‌ریای په‌شه‌وه‌.

ده‌ریای ئازاک: ده‌ریایه‌که‌ ده‌که‌وێته‌ باکووری پۆژه‌لاتی ده‌ریای په‌شه‌وه‌.
پروبه‌ره‌که‌ی ۳۷۷۰۰ کیلۆمه‌تر چوارگۆشه‌یه‌، ته‌نگه‌ی که‌رچ و ده‌ریای
په‌ش به‌یه‌ک ده‌که‌یه‌نیت.

پادوا: یه‌کیکه‌ له‌ شاره‌ هه‌ره‌ کۆنه‌کانی ئیتالیا. پایته‌ختی هه‌ریمی پادوا‌یه‌ و
به‌دووری ۳۰ کیلۆمه‌تر له‌ پۆژئاوا‌ی فینیسیا هه‌لکه‌وتوو.

فلانده‌رستان: بریتیه‌ له‌ به‌شی فلامه‌نی به‌لجیکا،
قه‌ره‌گوێز و هاجیقات: دوو نه‌کته‌ریی سه‌ره‌کیی گه‌مهی بووکه‌شووشه‌ی
تورکین.

قوله ديبی: گه ره کیکي زځر کونی نهسته نېوله.

کاریات: ناوچه په کی شاخاوییه له ناوه راست و پڅه لات و باشووری پڅه لاتى نهوړیا. لای براتیسلافا و فیه ناوه دهست پی دهکات و له نيزیک پروپارمکانی مقرافا و نیشافا و تیمبوک له پڅه لاتى سربستان به کوتا دیت. بهرترین زنجیره چیاى ناوچه ی کاریات چیاى تاترایه که دهکه ویته پؤلونیا و سلوفاکیا یوه و له بهرترین شوینیدا ۲۶۵۵ متر له پروی دهریاوه بهرزه.

کورتیز: هیرنان کورتیزی نیسپانی (۱۴۸۵-۱۵۴۷). له تمه نی نژده سالتیدا نیسپانیای بهجی هیتشووه و به نیازی گهران به دواى ساماندا پروی له نه مریکا کردووه. له ناکامدا خو ی له گه ل سوپای نیسپانیدا گه یاندووه ته سهرزه مینی نازتیکه کان و دهستی هه بوه له پروخانندی نیمپراتوریه تی نازتیکدا.

کۆسمۆگرافی: بریتیه له زانستی پیناسه کردنی زهوی و گهر دوون. له دوو وشه ی یقنانی (کۆسمۆس-زهوی و گرافی-پیناسه کردن) پیک دئ.

کهنداوی زېږین: Haliç, کهنداویکی بچووکى نهسته نېوله و له گه ل دهریاى مهرمه ردها نیمچه دوورگه یه ک پیک ده هیئت. له سهرده می نیمپراتوریه تی بیزه نته دا ناومندی هیزی دهریاى نیمپراتوریه ت بوه. له م پڅو گاردها سى پردی هاوچرخ نه مبر و نهو بهری کهنداوی زېږین، گاله تا و نه مینوینو، به یه که دهگه یه نن.

گۆتیک: شیوازیکی بیناسازی نهوړوپیه که دهسپتکی سهره لدانی بۆ سدهکانی ناوه راست دهگه رپته وه. وشه که له ناوی هۆزهکانی گۆتی نه لمانیبه وه دیت، نهو هۆزانه ی که له سده ی پازدهیه مدها نیتالیایان داگیر کرد. شیوازی بیناسازی گۆتیک پتوهسته به بنیاتنانی کلپساوه له باکوری نهوړیا. کلپسای بنیاتنراو له سهر شیوازی گۆتیک بلنده و پرو بهریتکی کهم داگیر دهکات، به پیچه وانیه ی شیوازی

بېناسازيې پښتانه چې کليسا نزمه و پوښتانه چې گوره داگير دهکات.
ليمني: ناوچه په کي گه شتوگوزاريي دلگيره که وتووه که ناري پوښتاوای
دوورگه یی یښای یښای یښای وه. له هاویناندا شویتيکي دلگيري
حسانه وه یی گه شتیارانی نه وروپييه.

موه قيتخانه: ناوهندی پاشکوی مزگوته بق چاوديري و ده ستنيشانکردنی
کاتهکانی نوږ، پوږو، جهن و بونه نیسلامييهکان.
مهریج: پوښتانه مهریج، به یښانی نه ورس، سنووری و شکایيی تورکيا و
یښان و به شتيک له سنووری تورکيا و بولگارستان له پهک جيا
دهکاته وه.

نه عيمه: میژوونووسی عوسمانی مستهفا نه عيمه - ۱۶۵۵-۱۷۱۵ ز.
هېبه لی: په کيکه له سهوزترین دوورگهکانی دهوری نهستهنبول و چوار
گردولکي به سهروهيه و هره بهرزيان ۱۴۰ متر له رووی دهرياوه
به رزه.

هېپوکرات: کوری ټاکدیلوس هېپوکراته. سالی ۴۶۰ پ.ز. له دوورگه یی
نیستانکوی له یښان له دایک بووه و سالی ۳۷۷ پ.ز. له لاریسا
کوی دوايی کردوه. به باوکی زانستی نشداريی داده نريت و
په که مین که سه له میژوودا کتيبی پزشکی نووسیبيت.

ياسیادا: دوورگه په کي بچوکه له دهريای مهرمهردا له نيزیک نهستهنبول
هه لکه وتوه.

بەفر:

(كا)ى شاعىر دواى بەسەرىدىنى دوزازدە سال ژيان لە تاراوگەى ئەلمانىا،
بۆ ئەستەنبول دەگەپتەو. چوار پۆژ پاش گەپانەوھى، رۆژنامەيەكى
ئەستەنبولى بۆ ئەنجامدانى پېپۇرتاجىك لە بارەى دياردەى خۆكوشتنى ژنان
و ھەلبۇزاردنەكانى شارەوانى كە چاوپەى دەكرىت ئىسلامىيەكان سەركەوتنى
تىدا بەدەست بەيتن، پەوانەى شارى قارسى دەكات، ئەمىش بەژىر بەفرىكدا
كە ھىدى ھىدى و بى وچان دەبارىت، كۆلان، شەقام و دوكان بە دوكان
دەگەپت و تى دەكۆشپىت ئاشناى ئەو شارە خەمگىن و جوانە و دانىشتوانى
بىت. لە گەپانەكانىدا دەچىتە چاىخانەكانى سىحناخ لە بىكارانى كورد، سەر
لە خىزانى كچان و ژنانى خۆكوشتوو دەدات و لە ھۆكارەكانى خۆكوشتنيان
دەكۆلپتەو. لە ئاكامى ھاتوچۆى زۆر و تاوسەندى خولباى لىكۆلپنەوھدا،
دەكەوئتە ناو تەنگزەى سياسى و ئاينى و راپېچى تۆرىكى تەمومژاوى
پىئوھندى سياسى و شەپى دەسەلات و پىلانگىرپان دەكرىت. بى پەروا لە
شەقام و كۆلانەكانى شارىكى نەگبەتى تەناتە لەلايەن خواشەو
فەرامۆشكراو، بەدواى ئەفنى كۆنى سەردەمى زانكۆ و پاستى و لىكدانەوھى
شيعرەكانىدا دەگەپت. لەپ كودمەتايەك بەرپا دەبىت. بەفر پىگە و بانەكان
دەكرىت و كەس ناتوانىت شار بەجى بەپلپىت.

***

- رۆمانەكانى ئۆرھان پاموك ئەو دەسەلمىن كە ئەو شاپەنى خەلاتى نۆيل
بوو. (كۆفارى ئايندە - كوردستان)
- ئۆرھان پاموك نە ئىدۆلۆگ، نە سياسەتمەدار و نە رۆژنامەنووسە،
رۆماننووسىكى گەورەيە.

(رۆژنامەى نيوپۆرك تايمز - ولاتە يەكگرتووەكانى ئەمريكا)

- رۆماننووسى تورك ئۆرھان پاموك چۆنپەتتى رۆماننووسىن پىشانى
ئەوروپا دەدات. (رۆژنامەى فرانكفورتەر ئەلگەماينەى ئەلمانى)

من ناوم سووره:

پۆمانی من ناوم سووره که ئۆرھان پاموک بە ڕەنگینترین و گەشبینترین
پۆمانم ناوی دەبات، پووداوھکانی لە نۆ پۆژی بەفراوی و تۆفی زستانی
سالی ۱۵۹۱دا دەقەومێن. شەکوورە شۆخ بە دوو کۆری بچوکی بەردەوام
پێکدا ھەڵپەرژاوەوە دەکەوتە گەڕان بۆ دۆزینەوێ مێردێکی نوێ و
خۆشەویستێک لە جێی مێردی پێشووی، چونکە چوار سال بەسەر
نەگەرپاویدا لە شەرتی پەریوە. بۆ ئەم مەبەستە، لە شوێنی خۆ شاردنەوێوە
سەیری ئەو وەستا نێگارکێشانە کۆشکی سولتان دەکات کە باوکی یەک
بە یەک بۆ مالى خۆی بانگیان دەکات. وەستایانی نێگارکێش، ئەوانەى پوو لە
مالی ئەمان دەکن، لە ژێر کاریگەریی شتواری فەرەنگدا نێگاری ترسناک بۆ
کتێبێک دەکێشن سولتانی عوسمانی. بەنھێنی و بە چاودێری باوکی
شەکوورە بە ئامادەکردنی دەدات. پاش کۆژانی یەکێک لە نێگارکێشەکان،
قەرەى پوورزا و ئەقینداری شەکوورە پەیدا دەبێت. لە ئەستەنبولیش،
دەستەییەک لە دەوری مەلایەک گرد بوونەتەو، لە کاتێکدا گرانی و ترس و
پەلاماری ئەم دەستەییە بۆ سەر تەکیەکان بالی بەسەر شاردا کێشاو،
وەستایانی و خۆشنووسان شەوانە لە قاووخانەییەک کۆ دەبنەو و بە دەم
کوێگرتن لە بەسەرھاتەکانی چیرۆکی بێژێکی زماندرێژەو کات بەسەر دەبن و
پادەبوێرن، ئەم کتێبە باس لە مردووان، زمانگرتی شتومەک، مەرگ، ھونەر،
ئەقین، ژيانى ھاوسەری و بەختەوێری دەکات و ھەریەکەشیان بە دەنگی
خۆیان دەدوێن. ھەمان کات شینێکی خەمگینی شە بۆ جوانییە لە
بیرکراوھکانی ھونەری نێگارکێشانى کۆن.

***

- شاکارێکی شاھانە و دەولەمەندی ئەدەبی جیھانییە.

(پۆژنامەى فرانکفورتەر ئەلگەماینی ئەلمانی)

پێویستە ھەموو کەسێک بەرھەمەکانی ئۆرھان پاموک بخوێنێتەو

(پۆژنامەى نیوستەیتمانى بەرلینی)

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

